Львів, неділя 4. липня 1937. Ч. 25. (141). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Ісусові поклін

від маленьких діточок

Як до Батька дорогого
Йдемо в храм до Тебе Боже,
Щоб з Тобою розмовляти,
І відкрити серця дно.

Ми ж Тебе так дуже, дуже,
Полюбили Всемогучий,
І за всі від Тебе дари
Ми складаємо поклін.

Із цвіток весни запашних
Ми вінок гарний сплели
І Тобі, Христе-Ісусе
Ми кладемо на престіл.

Але від найкращих цвітів
Кращі в нас серденька чисті —
Їх ми теж, Христе-Ісусе
В жертву зложили Тобі.

О, прийми, наш добрий Батьку,
Серце наше без облуди,
Пригорни до Свого серця
Українських діточок!

Всі думки, всі мрії ясні,
Всі змагання наші, труди,
Наші душі, розум, волю,
Освяти і благослови!

Роман Дурбак.

Свято Пресв. Евхаристії.

В неділю дня 4. липня 1937 в Свято Пресв. Евхаристії відправиться в церкві Преображення Св. Спаса у Львові соборна співана Служба Божа, яка зачнеться в год. 8·30 рано. По заамвонній молитві (по годині 9·45) відбудеться торжественний похід на Ринок до приладжених престолів. Парохіяльний Уряд при церкві Преображення Св. Спаса

Евхаристійний Ісус Христос.

запрошує отсим на це свято всі П. Т. Товариства, Установи й Організації, а також усіх вірних міста Львова.

Конґрес Христа-Царя.

В днях від 25. до 29. червня ц. р. відбувся в Познані величавий міжнародній конґрес у честь Христа-Царя. З'їхалося кількадесять католицьких епископів з цілого світа і великі тисячі вірних. Прибули теж і українські гр. кат. Владики. Предметом нарад конґресу була справа боротьби з безбожництвом. Дня 28. червня відбулася величава маніфестація перед памятником Христа-Царя.

Маркіянові поминки.

Цьогорічні традиційні Маркіянові поминки відбудуться 1. серпня ц. р. як всекраєвий обхід з приводу 100-ліття появи „Русалки Дністрової". Після Архієрейської Служби Божої і панахиди на могилі Незнаного Стрільця відбудеться відслонення пропамятної таблиці з нагоди століття „Русалки Дністрової". Торжество відбудеться без огляду на погоду. На Білій Горі нікому не вільно буде продавати алькоголю.

Під увагу церквам!

Свічки звичайні білі і жовті вироблюємо лише на жадання відборців, однак НЕ ПОРУЧАЄМО.
Спеціяльно звертаємо увагу, що ті свічки в літі легко гнуться, а через те зливають і коптять.

Тому до ужитку в церквах не надаються.

Церквам поручаємо на літо свічки стеаринові пріма зі знаком „КЕРОС-С". Ті свічки в літі не гнуться, не зливають і не коптять.

Фабрика свічок „КЕРОС" Львів 15, вул. Окружна 108а.

На день Пресв. Евхаристії.

Ще день, два, — і над нашими вулицями, над тихими хатами, над християнськими громадами повіватимуть високо різнобарвні прапори, несені будуть святі ікони, і в земному світлі свічок ітиме надземне світло — Евхаристійний Христос, укритий під видами хліба й вина, просвітити тих, що сидять у темряві і тіні смертній, щоб направити ноги наші на дороги мира.

Отак і здається, що сьогодні требаб прислухатися до слів св. Предтечи:

„Приготуйте дорогу Господню,
Простуйте Його стежки!"

Бо і справді, яку то направду царську дорогу християнських чеснот слід приготовити на стрічу Тому, що приходить „благовістити убогим, голосити полоненим освобожденння і сліпим прозріння, проповідати приємне літо Господнє".

Чи душі наші приготовані на Його прихід? Чи думали ми про те, що той „Учитель Благий" у Свому второму приході буде нашим Суддею справедливим?

Чи всіх нас, бідних і багатих, неписьменних й учених, притягає до Себе у християнській любові Той, що кличе: прийдіть до Мене всі?!

Пресв. Евхаристія — це лучник усіх християн без різниці віку, і без різниці клясової.

Чи відчуваємо отсю єдність, не ту „людового фронту" розпалювану на червоно, — а ту велику Божу, зрошену Кровю Христовою?

Якраз у день Пресв. Евхаристії, коли хилитисямуть коліна і серця всіх християн перед Тим, що всіх запрошує сложити Своє Тіло і пити Свою Кров нахай би ми іспитували своє сумління:

Чи душа наша гідна приходу Христового, чи даємо себе вести ворогам Христа і нації, що накликують до братовбивчої сварні й ворожнечі, замість слухати голосу Того, що полишив великий Закон взаїмного прощення, любови і милосердя. О. Г.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

Євангелія.

Неділя 2. по Сош. Св. Духа.

А коли Ісус ходив над морем Галилейським, побачив двох братів, Симона, називаного Петром і Андрея, його брата, як закидали сіти в море, бо були рибаками: і каже їм: Ідіть вслід за Мною, а зроблю вас рибаками людей. Вони зараз оставили сіти і пішли за Ним. І відійшовши звідти, побачив інших двох братів, Якова Зеведеєвого і Йоана, його брата, в човні зі Зеведеєм, їх батьком, як направляли свої сіти, і покликав їх. А вони зараз оставили човно і батька і пішли за Ним.

І переходив Ісус усю Галилею, навчав в їх божницях, проповідав Євангеліє царства і уздоровляв всяку недугу та всяку немічу народі. І розійшлася Його слава по всій Сирії, і приносили до Нього всіх знеможених різними недугами і навіщених терпінями і бісноватих і сновидів і розслаблених і уздоровляв їх.

(Матей, гл. 4, 18—24).

Різдво св. Івана Хрестителя.

Був за днів Ірода, царя Юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з дневної черги Авії, і жінка його з доньок Аарона, а ім'я їй Єлисавета. А були обоє праведні перед Богом і ходили у всіх заповідях та оправданнях Господніх безпорочно. І не було у них дитини, бо Єлисавета була неплідна, обоє постарілись у своїх днях. І сталося, коли служив з порядку своєї дневної черги перед Богом, по звичаю священства, випало йому увійти в храм Господній і кадити. І все множество людей молилося з надвору в пору кадження. І явився йому Ангел Господній, що стояв з правого боку кадильного вівтаря; і затрівожився Захарія, побачивши, і страх напав на нього. І сказав до нього Ангел: Не бійся, Захаріє, бо вислухана твоя молитва, і твоя жінка Єлисавета породить тобі сина і даш йому ім'я Йоан. І буде тобі радість і веселість, і многі урадуються їзва його народження. Бо буде великий перед Господом; і вина та сикера не буде пити, і Духом Святим наповниться ще в утроби своєї матері. І многих із синів Ізраіля наверне до Їх Господа Бога; і сам ітиме перед Ним духом і силою Ілії, щоби навернути серця батьків до дітей і невіруючих до мудрости праведних, щоби приготовити Господеві нарід звершений. І сказав Захарія до Ангела: По чім се пізнаю? бо я старий і моя жінка постарілася у своїх днях. А Ангел у відповідь сказав йому: Я Гавриїл, що стою перед Богом; і послано мене сказати тобі і благовістити тобі про се. І се замовкнеш і не зможеш говорити аж до дня, коли се станеться, бо не повірив єси моїм словам, котрі сповняться в своїм часі. А нарід ожидав Захарії і дивувалися, що він бариться в храмі. І коли вийшов, не міг говорити до них; і пізнали, що бачив видіння в храмі: а він давав їм знаки і лишився німий. І сталося, коли скінчилися дні його служби, відійшов до свого дому. А після сих днів зачала Єлисавета, його жінка, і таїлася пять місяців, кажучи: Так мені зділав Господь у днях, в котрих зглянувся, щоби зняти з мене поругу між людьми.

*

А Єлисаветі сповнився час родити і породила сина. І почули сусіди і її родина, що звеличав Господь своє милосердя над нею, і радувалися з нею. І сталося в осьмий день, прийшли обрізати дитя, і хотіли назвати його іменем його вітця Захарія: А мати його у відповідь сказала: Ні, він буде називатися Йоан. І сказали їй: Нікого нема в твоїм роді, що називається таким іменем. І знаками питали його вітця, як хотів би його назвати. І попросив таблички, і написав слова: Йоан є його ім'я; і дивувалися всі. І зараз отворилися його уста і його язик, і став говорити, прославляючи Бога. І обняв страх усіх їх сусідів; і на цілій підгірю Юдеї розносилися всі ті слова. І всі, що чули, взяли собі до серця, кажучи: Що ж за дитина се буде? Бо рука Господня була з ним. А Захарія, його отець, наповнився Духом Святим і пророкував, кажучи:

Благословенний Господь Бог Ізраіля, що посітив і довершив відкуплення свого народу; — і підняв нам ріг спасення в домі Давида, слуги Свого; — як говорив устами Його святих пророків, що були від віка; — спасення від ворогів наших та з руки всіх, що ненавидять нас; — щоби учинити милосердя з нашими вітцями і пригадати свій святий завіт; — клятву, котрою клявся Авраамові нашому вітцеві; що мав нам дати, щоби ми без страху, з руки ворогів наших визволилися і служили йому, в святости і правді перед ним по всі дні наші.

А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся; бо ходити меш перед лицем Господнім, щоби приготовити Його дороги; — щоби дати пізнання спасення Його народові на відпущення їх гріхів, по душевному милосердю Бога нашого, в котрім відвідав нас Схід з висоти, щоби просвітити тих, що сидять у темряві тіні смертній, щоби направити ноги наші на дорогу мира.

А дитя росло і кріпилося духом і було в пустинях аж до дня свого виступу перед Ізраілем.

(Лука гл. 1, 5—25 і 57—80).

Український Комітет Допомоги Хорим у Львові складає сердечну подяку Їх Преосвященству Кир Іванові за відправлення Служби Божої для хорих, Високопреп. ОО. канонікам Лопатинському і Дзеровичеві, Всеч. о. сов. Горчинському за поміч з улаштуванні „Дня Хорих", Всечеснішим Отцям за сповідь, а хорові студентів Богословської Академії за гарний спів, що значно підніс торжество „Дня Хорих".

Будова церкви при монастирі СС. Василіянок у Львові розпочалася!

Комітет будови церкви при монастирі СС. Василіянок у Львові, при вул. Потоцького 95 ділиться з українським громадянством радісною вісткою, що врешті після поборення всіх труднощів будова так потрібного храму на передмісті Вулька-Кульпарків вже розпочалася! На розписаний конкурс на будову храму вплинули три оферти; Комітет приняв оферту Кооперативи Інжинірських Робіт як кайкориснішу з матеріяльного, технічного та громадянського боку. Після списання відповідної умови будова розпочалася негайно по Зелених Святах. Плянується ще в тім році виконати т. зв. сиру будову, себто мури та вивести їх під дах. Була би це згідно з кошторисом більша частина будови.

А матеріяльна сторінка — спитаєте. Комітет призбирав досі в грошах та в будівельних матеріялах біля 50.000 зол.; до виконання першої частини роботи треба 100.000 зл., себто вдруге стільки. Значить, що ще в тім році мусимо зібрати й то в короткім часі других 50.000 зол. Тому тепер слово за українським громадянством Галицької Землі, зокрема города Львова.

Громадяни! У нас — зовсім слушно — так часто говориться приватно й публично про пекучу потребу церков по наших містах; говориться, що брак церков є причиною винародовлення нашого міського елементу. Так часто — й тут уже менше слушно — вину за ті занедбання скидається на ріжні чинники, тільки себе ніхто не винує. Кожний з дивним спокоєм думає, що це має зробити хтось другий і невідомо хто, тільки не я. В нас немає фундаторів, не вибудує нам храму управа міста, неможлива нині ні на селі, ні в місті примусова конкуренція на будову церкви. — Церкву мусимо збудувати ми самі й то добровільними жертвами, і кожний з нас мусить здобутися на значнішу жертву, не тільки одноразову.

Чи це не лицемірство для середньо заможної людини вважати, що її обовязок сповнений два- три- чи пять-золотовим датком на таку важну ціль, бо прямо історичного значіння тоді, коли за один вечір у приємнім товаристві пускається в кавярні чи ресторані втрое або й вчетверо стільки? Чи не гризе сумління тих заможних міщан Львова Українців та синів Рідньої Церкви, що досі й малої одробини свого значного майна не дали на здвигнення храму Господнього?

Дотеперішня збіркова праця навчила нас, що все ще таки найжертвенніші, найбільше чулі на потреби нації та Церкви бідніші верстви. Вдовина лепта й нині вможливила нам почати ту монументальну будівлю, що стане гордістю українського Львова.

Тому ще раз апелюємо до громадянського та християнського сумління Українців в Землі Данила й Льва. Шліть негайно жертви на будову нашого храму. Тоді, коли неодин з нас відпочиватиме на вакаціях, нехай має ту свідомість, що й його лепта причинилася до зросту церковних мурів. Не допустім до того, щоби будова спинилася серед літа з браку фондів. Поможім якнайскорше здвигнути храм, в якім молитися буде та Божа дівчина Настя Волошин, очевидний доказ Божої Опіки над українським народом у часі його найбільшого лихоліття.

Гроші проситься слати на рахунок „Комітету будови церкви при монастирі СС. Василіянок" чеком Почтової Каси Ощадности ч. 431.341. Чистий бланкет чековий можна дістати у кожнім почтовім уряді.

Рівночасно подається до відома, що торжественне посвячення та вмуровання угольного каменя, пляноване первісно на день 13. червня ц. р., відложив Комітет зі слушних причин на день 5. вересня ц. р.

—

ЗА КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ:

О. Юліян Дзерович, голова. Гр. Гануляк, секретар.

М. Віра Слободян ЧСВВ, ігуменя.

З нашого життя.

Посвячення площі під будову нової церкви при монастирі СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 відбулося 22. червня ц. р. Службу Божу в монастирській каплиці відправив о. кан. Ю. Дзерович, опісля в асисті о. Слижа та о. проф. Бучацького посвятив він площу під будову церкви в присутності СС. Василіянок, Комітету будови церкви, гостей і робітників. Вкінці о. кан. Дзерович виголосив зворушливу промову, в якій висловив свою радість, що може започаткувати це Богородне діло.

Музичний попис учениць приватної Музичної Студії при монастирі св. Мокрини у Львові. (вул. Потоцького 95) виявив, що молоденькі пяністки під проводом Матери Любови Яримович ЧСВВ, абсольвентки державної консерваторії, зробили значні поступи. Найкраще пописалися Орися Ковалисько, Ірка Терлецька, Ірка Гарасим і Віра Менцінська. Ця музична школа істнує вже кільканацять літ.

Луговий здвиг відбудеться у Львові в неділю 4. липня ц. р. з такою програмою: в год. 10. полева Служба Божа, проповідь і піднесення лугового прапора в Луговому Городі; в год. 11. вирушить похід Лугів, який перейде вулицями Львова; в год. 13. попис руханкових вправ, роздача нагород і дефіляда. В 9. год. веч. спільна вечера для Луговиків і Луговичок. В понеділок 5. ц. м. в 9. год. рано в Народньому Домі відбудеться зїзд представників Лугів. Луговий здвиг відбудеться без огляду на погоду. Українське громадянство Львова й околиці візьме якнайчисленнішу участь у цьому перегляді сил лугової організації.

За доляра продають душу!

Недавно принесли часописи вістку, що в місті Дейтон Біч на Фльориді (Америка) помер найбільший міліярдер світа, Джон Рокфелєр. Він мав стільки майна, що уже сам не міг обчислити, скільки його є і не знав, що з ним робити.

43 міліонів долярів призначив він на цілі виховання молодих Американців, 15 міліонів на Інститут Рокфелєра для медичних студій в Нюйорку, 180 міліонів на Рокфелєрівську фундацію (школи, шпиталі, стипендії), та кільканацять міл'онів на баптистичні місії. Отже дуже багато людей у ріжних державах скористало і користає з майна американського міліярдера.

Чи повстала яка українська школа з фундації Рокфелєра, цього не чувати. Не знати теж, чи хоч який один Українець скористає коли з його стипендії. Зате знаємо напевно, що Українці мусіли дуже багато стратити через баптистичну міліонову фундацію Рокфелєра. Бо баптизм, штунда та всяке інше сектанство прийшли до нас з Америки. Нічого нам доброго не дали, тільки сектантського баламуцтва не пожалували. Цілі стирти сектантських брошур розкинули між народом і то ніби — „з доброго серця", даром для „добра" народу.

Яку руїну спричинило оце дарове, американське сектантство по українських селах, це дуже добре знає кожний, де тільки закорінилися баптисти. Прийшов упадок віри і моральности, бо чоловік зачав продавати душу за доляра. А треба зважити, що тільки сам Рокфелєр дав на цю ціль кільканацять міліонів долярів. А скільки дали інші міліонери, подібні до Рокфелєра? А скільки дали явні вороги, які лиш думають про те, щоби підорвати силу католицької Церкви в нашому народі?

Коби знайшовся хоч один Американець, щоби дарував міліон долярів на нашу „Просвіту", „Рідну Школу" або „Сільського Господаря", якже інакше виглядало би українське село і його життя. Пишуть газети, що американські жиди вислали 50.000 долярів для жертв недавного погрому у Бересті. А нас Українців світова війна розгромила до крайної нужди, цілі села і містечка пішли з димом і ніхто нам не прислав доляра. Зате прислали нам міліони сектантських брошур і газет, щоби ще й віру знищити у наших серцях. Прислами нам баптистів, щоби ширили в селі роздор і ненависть, і це називається „місія".

Та з цього одна для нас важна наука: Не даймо себе звести на манівці! Коли нам ніхто не помагає, не даймо себе нищити! Боронімся перед сектантськими „місіями" легкодушних американських міліонерів та інших рушників католицької Церкви. Нехай нарешті люди усвідомлять собі, звідки походять баптисти, і хто їх оплачує. Нехай по наших українських селах відбуваються правдиві католицькі місії, що двигнули б народ з його духового і морального упадку, щоби розбудили в українському селі духа єдности, любови, згоди, взаїмної помочі, і привернули до одного стада цих заблуджених овечок, що далися збаламутити сектантським „спаситепям" за доляра.

о. К.

—

о. С. Ковалів.

Народні звичаї

в навечерю Різдва св. Івана Хрестителя.

Багато літ минуло з того часу, як наші батьки визнавали ще поганську віру. Добродійні сили природи вважали вони даром бога Світовида; на Україні звали його також Дажбогом. Лихі сили природи вважалися силою й царством грізного Чорнобога, що був завзятущим і непримиримим ворогом Світовида. Поміж дружиною Чорнобога неабияке значіння мала богиня Мара, або Морина. Народ уявляв собі її як погану, худощаву, злющу жінку. Куди вона з призволу Чорнобога сягнула своєю безпощадною косою, там жовкло листя деревини, сохла трава й хилилося до гробу людське життя.

Початок весни, що припадає на день весняного зрівнання дня з ніччю, обходили поганські словяни дуже торжественно окремими співами — веснянками. Водою, що висвободилася від ледяних криг, взаїмно себе поливали, відси повстав наш теперішній Великодній „обливаний" понеділок. З тим лучено звичай топлення Морини. Хлопці та дівчата ще й нині роблять з полотна форму на куклу, випихають її соломою, або молоденькими парістками деревини та пускають на воду. Притім обвязують куклі довкола шию мотуз і коли часть молоді тягне куклу до ріки, друга б'є її вербовими прутиками, а всі разом співають веснівку:

„Що ти нам принесла?
Вже весна воскресла".

Притягнувши куклу над ріку й вибивши її ще раз добре, пускають її на воду, і як кукла відпливає з водою, всі бажають собі, щоби Морина не вернула так, як кукла проти води не верне́ться.

В інших сторонах нашого краю обходять цей день „кукли" на „Купала", то є в вечір перед Різдвом св. Івана Хрестителя. Весна того дня є в найповнішому розцвіті своєї краси, а Світовид, побідивши Чорнобога, їхав до моря купатися, щоби покріпитися по довшій боротьбі. Народ виходив отже вечером у день Світовида-Купала і співав пісню:

„Купала наша, Купала,
Заграло сонечко на Йвана".

Дівчата сплітали вінки і, застромивши в них свічечки, пускали на воду, з чого ворожили щасливе та скоре подружжя. Хлопці й собі теж те саме робили. Чиї віночки приплили до себе, ті мали з собою одружитися. Після віночків робили куклу і, вибивши її та пустивши на воду, співали:

„Та на верх кісонька зринула,
Утонула Мареночка, утонула".

Свято Христа-Царя
уладжене Ісусовим Лицарством у Львові.

При монастирі св. Макрини СС. Василіянок у Львові (вул. Потоцького 95) повстало тому рік Ісусове Лицарство (Евхаристійна Круціята). Духовником його є о. Я. Сеньківський, провідницею Мати Любов Яримович ЧСВВ. Що тижня відбувалися сходини, що місяця св. Сповідь і св. Причастя. Ціль Ісусового Лицарства — виплекати душі дітей для Евхаристійного Ісуса при помочі набожеств до Пресв. Серця Ісуса.

Дня 13. VI. ц. р. Ісусове Лицарство уладило Свято Христа-Царя. Рано в год. 8·45 зложили приречення 22 члени, відтак о. Сеньківський відправив Службу Божу, запричащав нових членів і виголосив до них зворушливу проповідь, взиваючи їх витривати в службі Серцю Христовому. Вечером відбулася академія, підготована Провідницею Матірю Любовю. Наперед діти відспівали гимн лицарів Евхаристійної Дружини. Відтак о. Сеньківський виголосив прегарне вступне слово. Дальше слідували: хор „Подивись Ісусе милий", деклямація М. Лукавецької, фортепян на 4 руки Ковалиського-Терлецька, гарна деклямація В. Кемпе, хор „В Твоє Серце", „Хорал" — рухова інтерпретація лицарок, вкінці збірна деклямація вірша Р. Дурбака: „Ісусові поклін від маленьких діточок". Всі точки були добре підготовані і випали незвичайно улатно. Запрошена рідня мала сльози радости в очах, коли бачила, як їх найменші вміють гарно служити Ісусові.

—

Львівське Ісусове Лицарство (Евхаристійна Круціята). По середині о. провідник Я. Сеньківський ЧСВВ., з його правої сторони Мати Ігуменя Віра Слободян ЧСВВ., з лівої сторони Мати Любов Яримович ЧСВВ., провідниця Ісусового Лицарства при монастирі св. Мокрини.

Купалом, як кажуть, мав первісно називатися бог, якого почитали Українці, коли ще жили в поганській вірі й під конець червня, або з початком жнив приносили йому жертву. Та жертва була сполучена з ріжними народніми іграми. Память про ті ігри заховалася ще донині будьто в піснях, будьто в торжествах, які обходять декуди вечором перед св. Іваном Хрестителем.

І так хлопці й дівчата вбираються святочно, пристроюються вінцями і цвітами, розпалюють ватри по горах і гаях, або сіножатях, співають пісні, танцюють, скачуть самі через ватру, та переганяють через неї товар для забезпеки від відьм, знахорів і чарівниць, та щоб духи-лісовики і вовкулак не шкодили худобі. Відьми, по народньому віруванню, були то жінки, що перекидалися в ріжні предмети, або звірята. Відьми знали чари й мали сили відбирати молоко від чужих корів, а своїм додавати. Ще й тепер забобонні люди вірять, що ті господині, котрим корови дають молоко, то відьми. Але то лиш таке повіря.

По іншому здогаду Купало не був богом; під цією назвою мали наші поганські предки розуміти купіль, яка так само належала до таких ігор. Тож місцями в нас, а ще більше в інших словянських народів, заховався ще досі купальний обряд і інші забави: бо ось того дня купаються вперве, а вечером пускають вінці на воду.

На Україні обходять те свято дівчата і хлопці окремо. Дівчата плетуть вінки над річками, співають пісні, кидають на ріку вінки та ворожать з них про свою дою. Крім того роблять з кленового гилля, соломи та кропиви куклу, вбирають її у вінок та ставлять над водою; при тім знов співають та звуть ту куклу Мареною. Також виготовлюють другу куклу з соломи, вдягають на неї сорочку й намисто та звуть її Купалом. Перед обома ставлять стіл з напитками, кладуть вогонь та виводять хороводи. Опісля хлопці хватають Марену й топлять у ріці, а дівчата розломлюють другу куклу, а гилля забираюсь до дому і ним накривають огірки, щоб добре родилися.

*

Ось такі є ріжні народні звичаї — останки з тих часів, коли наш нарід ще не був осяяний Христовою вірою. Поодинокі останки з тих звичаїв примінилися до ріжних християнських свят, як ось купальні звичаї — до навечеря Різдва св. Івана Хрестителя. Наш нарід ще й тепер задержує ці прастарі, звичаї, але тепер дивимося на них не як на прояв релігійности, лише як на останки старих народніх традицій.

Цікаві дрібниці.

НЕБЕЗПЕКА ГРОМІВ. Часописи приносять в останніх тижнях щораз то частіше вістки про пожежі, що повстають від удару грому. Всі ці випадки потверджують предвидження найбільших европейських метеорольогічних станиць, які заповідають на цей рік гаряче літо з великими бурями та громами. З досвіду знаємо, що громи вдаряють найчастіше у високо положені місця, дерева, та будівлі. Зокрема на небезпеку громів є наражені наші церкви, що не хоронені громозводами часто падуть жертвою грізного елєменту. Одинокою запорукою охорони перед громами є фахово та дбайливо виконана інсталяція громозводу. Цеї відповідальної роботи не можна поручати до виконання нефаховим ремісникам, бляхарям та слюсарям, а лише досвідченій у цій ділянці фірмі, що уживає до того рода робіт фахових монтерів спеціялістів. Того рода фірмою, що має довголітній досвід у будові громозводів, та виконує ці роботи дбайливо і дешево, є українська електротехнічна фірма „Е-СОМР", Львів, Сикстуська 29. Кошториси і оферти даром. 2—3

Як рятувати потопаючих? Наші ріки і стави зароїлися від тих, що купаються. На жаль щоденно читаємо, що люди топляться, бо ніхто не вміє рятувати потопаючих. Коли вдасться потопаючого витягнути на беріг, заки прийде лікар, треба взятися як найскорше до першої помочі. Наперед кладеться потопельника лицем до землі, під груди підкладається одяг звинений у валок. В той спосіб скорше вийде з уст і носа вода, пісок і намул. Потім кладемо його на плечі і робимо штучне віддихання. Натискається долішню частину грудної клітки, щоб осягнути видих, потім пускається вільно. Так робиться 10 разів на мінуту. Друга особа повина при видиху притискати руки ратованого до грудей, а при вдиху підносити руки потопельника луком до гори. При тім треба лице і груди непритомного скроплювати холодною водою, під ніс підсувати горілку, етер, амоняк і т. д., щоб оживити віддих. Добре є натирати тіло ручником чи щіткою, щоб викликати кровобіг і піднести теплоту тіла. Штучний віддих треба робити так довго, аж доки непритомний не зачне сам віддихати. Нераз треба робити і 8 годин штучне віддихання, та людське життя варте того, щоб посвятити кілька годин на його рятування.

Ярмарок без жидів. В містечку Жорах на Шлеську відбувся недавно ярмарок без жидів. Цікаво, котре наше місто матиме перший ярмарок без жидів? Але наперед треба подбати, щоб жидів не було на наших відпустах. Церковні комітети не повинні позволити, щоб жиди торгували близько церков, а громадські управи не повинні давати дозволу жидам торгувати на терені їх громад. А коли жиди таки вкрутяться, тоді не треба в них нічого купувати.

Зелена жабка часто змінює краску скіри. Коли її замкнеться до окремої клітки, де нема ніяких ростин, часто змінює краску скіри на жовту, брунатну, сіру, червону і т. д., залежно від краски підложжа. Вчені відкрили, що ця зміна залежить від мозкової присадки і від ока. Коли жабі вийметься очі, тоді її скіра не зміняється відповідно до окруження.

Гарбузи-фляшки ростуть в гарячих краях Азії, Африки й Америки. Природа часто йде на руку людині так, що вона без великого труду має потрібні їй річи щоденного вжитку. Один гатунок гарбуза має вид ріжних фляшок, горшків і чаш. Вибирається мякуш і насіння, а скіра гарбуза така тверда і здеревіла, що по висушенні надається дуже добре до переховування плинів. На такі гарбузові фляшки є великий попит.

Крілик як відомо живе дуже коротко. Одному американському вченому вдалося продовжити життя крілика до десяти літ, що є великим успіхом у спробах продовжувати життя.

Лев і лис. Старий лев, що не міг уже йти на лови, зачав підступом здобувати собі поживу. Він розголосив, що занедужав і просить його відвідувати. Одначе коли хто тільки прийшов його відвідати до його яскині, лев забивав свого гостя і зїдав його. Одного разу прийшов лис, станув на порозі яскині і привитав здалека льва: „Як маєшся, царю звірів?" — Лев закликав: „Чому не входиш ближче?" — „Царю — відповів лис — я по слідах бачу, що багато звірят увійшло до яскині, але ніхто не вийшов!"

Читання для вашого господарів.

Що робити в липні?

Цього року збіжжа скорше дозріє через спеки, тому треба його скорше збирати, не чекати аж висиплеться. Стерню зараз перерати і засіяти пашні ростини, мішанки, вику та ріпу стерняну з огляду на брак паші і буряків для худоби. Добре згноїти поле розрідженою гноївкою або штучними погноями.

На обійстю приготовит истодолу, повинищувати шкідників сіркою. Худобу і безрог охороняти від спеки. Корита і ведра для годівлі худоби і безрог тримати в чистоті. Обірник тримати в тіні.

На городі очкувати грушки, яблуні, черешні, нищити гнилі овочі, гнізда гусениць, мшиць і муравлиська. На початку липня ще можна посіяти огірки, скоростиглий і цукровий горох. Шкідників на капусті скроплювати бордоською рідиною, обривати квіти на бараболі. Маринувати гриби, квасити огірки і помідори.

Не позбуватися худоби!

Велика цьогорічна посуха зменшила значно скількість паші для худоби. Соломи і сіна буде мабуть мало, тому господарі вже зачали продавати масово корови, телята і також безроги, через що впала їх ціна. Радимо нашим господарям здержатися наразі з випродажю худоби і безрог, бо не виключене, що ще поправиться стан паші. Коли в одній околиці забракне паші, можна її спровадити з інших сторін, за посередництвом „Сільського Господаря" чи нашої кооперації. На всякий випадок не треба випродувати вже тепер худоби за безцін.

—

КАЛЕНДАР.

Липень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
ун.	ст.	тиж.	грекo-кат.
4	21	Н	2 по С. Юліяна м.
5	22	П	Евсевія
6	23	В	Агрипини
7	24	С	Різдв. св. Ів. Хр.
8	25	Ч	Февронії
9	26	П	Серця Хр., Давида
10	27	С	Сострад. П. Б, Сам.

СОНЦЕ сходить 4. ц. м. в год. 3·21, заходить в год. 19·35.

МІСЯЦЬ сходить 4. ц.м. в год. 0·24, заходить в год. 16·20. Нів 8. ц. м. в год. 5·47.

Історичний календар.

Липень.

1015. 19. Помер князь Володимир Великий.

1657. 7. Помер гетьман Богдан Хмельницький.

1659. 7. Побіда гетьмана Івана Виговського над Москалями під Конотопом.

1709. 8. Битва під Полтавою.

1834. 15. Відкриття університету в Києві.

1865. 29. Уродився ВПреосв. Митрополит Кир Андрей.

1910. 1. Вбито студ. Адама Коцка на львівськім університеті.

1917. 1. Засновано український університет у Кам'янці Подільськім.

1917. 17. Другий універсал Української Центральної Ради.

Місячне напрямне.

За доглядачів недужих.

Побіч звання священика і лікаря, що несуть то духовну то фізичну полекшу недужим — звання доглядачів а ще частіше доглядачок належить до найважніших. Вони стикаються найбільше з недужими, вони їх обслугують, подають ліки, поживу; поправляють постіль і т. д. Скільки треба мати в собі християнської любови і терпеливости, щоб як слід обслужити тих, котрі найбільше уподібнені до терплячого Ісуса. А коли вже в тих земних справах треба мати стільки чесноти, то що ж говорити про те, що доглядачка може теплим словом піобадьорити хорого, а виконає це найбільше тоді, коли приводить хорого до молитви і приняття св. Тайн, які є найліпшим покріпленням хорого. Це відноситься не тільки до доглядачок, які за гроші, або з посвяти (монахині) виконують цей обовязок. Хто небудь стикається з недужим, хто його не цурається, той теж повинен християнською любовю помогти нещасним Лазарям І за таких доглядачок, за християнські чесноти для них, для скріплення їх у важкій праці — жертвуймо в тім місяці св. молитви й інші духовні жертви.

Дописи.

Відродженецький рух в Ремісничій Бурсі у Львові. Видом організованого життя ремісничої молоді у Львові — це Ремісничі Бурси, яких на жаль є тільки дві. В них згуртований увесь свідомий актив ремісничої молоді. Ремісничі бурси — це кузні станових характерів, це запорука виховання фізично сильних, національно свідомих, характерних і вдібних до сучасного суворого життя кадр молоді. Ідея відродження, це одна з головних метод виховання в ремісничій бурсі. Вже правильник для питомців забороняє їм тютюн і алькоголь, вважаючи ці напої за шкідливі для здоровля людини і руйнуючі національні багатства. Вихована відродженецькими засадами молодь ремісничої бурси на вістку про вибір нової Ради „Відродження" рішила получити свої сили з цілим українським відродженецьким рухом. На основуючих зборах Гуртка Відродження в ремісничій бурсі при вул. Пасічній 2. вибрано Раду Гуртка, а настоятеля бурси о. Осипа Годунька запрошено на опікуна Гуртка. Після зборів за час свого двох місячного існування гурток відбув 5 ширших сходин своїх членів, на яких виголошено кілька рефератів з образковим поясненнями про шкоди алькоголю і нікотини для здоровля людини і нації. Гурток взяв участь у відродженецькім обході в честь митр. Й. Сембратовича, виступаючи зорганізовано в дефіляді і хорі. Дня 15. VI. 1937. відбулися святочні ширші сходини, на яких члени Гуртка склали врочисте приречення до рук опікуна Гуртка о. Осипа Годунька та голови головного Т-ва п. м-ра Цінка, який виголосив гарно обдуману прожову про завдання молодих відродженецьких пробоєвиків. Це святочно відбуте приречення, закріплене молитвою і національним гимном, залишиться надовго в нашій памяті і буде нам пригадкою до витривання у вірній службі у „Відродженні".

М. Щуровський.

Пригадка.

Ще раз пригадуємо, що хто до подань і урядових листів не залучить почтового значка на відповідь, той від нас ніякого письма не одержить.

Управа Ремісничої Бурси
Львів 14, Пасічна 2.

Що діється у світі.

У Франції уступив уряд Блюма. На його місце прийшло нове правительство, що його створив Шотан; воно є теж урядом людового фронту, але має трохи більше правий характер. Уряд Блюма мусів уступити, бо французький сенат відмовив йому ухвалити повновласти для господарської реформи. Блюм за цілий рік свого урядування догосподарився до того, що державному буджетові Франції грозить 25 міліярдів франків дефіциту. Крім того в наслідок політики Блюма, яка занадто йшла на руку лівим партіям, занепало французьке господарство. Щоб якось ратувати тяжке економічне положення, Блюм хотів дістати далекойдучі повновласти. Сойм на це погодився по довших торгах. але сенат рішуче спротивився. У Франції побоювалися, що уряд Блюма під натиском комуністів хоче перевести якісь такі реформи, які уможливилиб комуністам лекше дістатися до влади. Це було головною причиною, чому сенат приневолив уряд Блюма уступити.

Еспанська війна є для большевиків прекрасною нагодою, щоби розсварювати европейські держави. Москва післала червоним до Еспанії на поміч ескадру підводних човнів. Човни обстріляли торпедами німецький воєнний корабель „Ляйпціг". Торпеди корабля не ушкодили, але всетаки Німці приняли це як велику зневагу. Вони хотіли, аби Англійці помогли їм разом з Італійцями вимогти від червоного еспанського уряду обіцянку, що такі напади не повторяться більше. Крім того Німці вислали до Еспанії більше воєнних кораблів, аби трохи погрозити.

Англійці на те не хотіли погодитися. Німці образилися і відкликали подорож міністра закордонних справ до Лондону. В висліді те все знов поріжнило обі великі держави. А заносилося на те, що настануть дуже приязні відносини між Англією та Німеччиною. Цього не бажали собі большевики і їх знов розсварили.

Національні війська на північнім фронті дальше йдуть наперед. Баски вже тепер постійно

уступають і тому вкоротці ген. Франкові вдасться зліквідувати зовсім північний фронт та звернутися проти Мадриту. Вже тепер національні війська гуртують там більші сили. До здобутого Більбао, столиці Басків, вїхав тріюмфально ген Франко. Він здобувся на дуже гарний жест, бо звільнив полонених Басків і підкреслив тим, що не воює проти Басків а тільки проти агентів Москви.

Болгарському королеві народився перший син; йому дали при хрещенні імя основника Болгарії Симеона. Зрозуміло, що в цілім краю повстала з того приводу велика радість. Вже першого дня прийшло під королівську палату около двіста тисяч людей з поклоном.

У Франції помер бувший президент французької республики Думерг.

В Мінхені (місто в полудневій Німеччині) має відвідати Гітлєра італійський диктатор Мусоліні. Це булаб перша його дипльоматична подорож закордон від довгих літ, бо Мусоліні останніми часами взагалі поза Італію не виїздив.

В Ужгороді, столиці нашого Закарпаття відбулося велике віче всіх українських організацій і політичних партій. Українці протестували на тім вічу проти русифікації і запроваджування московської мови в школах на Закарпаттю.

До Парижа приїхав генерал Бек, один з найліпших німецьких офіцирів. Він є шефом (головою) німецького генерального штабу. Його прихід викликав сензацію в цілім світі. Догадуються, що Німці хочуть заключити з Францією військовий союз, аби Французи зірвали договір з совітами.

В Польщі прийшло до поважного непорозуміння між урядом і краківським архиєпископом Сапігою. Архиєпископ проти волі уряду а навіть проти бажання президента Мосціцького переніс домовину з тлінними останками марш. Пілсудського з підземної каплиці св. Леонарда до каплиці під „срібними дзвонами".

В кількох словах.

Позір — Личаків! Девятниця до Пресв. Серця Христового розпічнеться у церкві св. Ап. Петра і Павла в дні 1. липня в год. 6. ввечір урочистим молебном, проповіддю й обходом. Щодня вранці в год. 6. буде Служба Божа перед прикрашеним престолом Серця Христового, а в год. 6. ввечір молебен. Дальший порядок буде поданий у церкві. Віддайте Христові як найбільший поклін і кличте до того інших!

Загальні Збори Т-ва Ремісничо-Промислової Бурси відбулися у Львові 27. VI. ц. р. З поодиноких звідомлень виявилася невсипуща праця цілого виділу з Всч. о. О. Бучацьким на чолі, якого Збори знову вибрали головою Т-ва. Під крилами Т-ва діють дві бурсі саме при вул. Бартосівної ч. 3, і при вул. Пасічній ч. 2. Будинок при вул. Бартосівної закупило Т-во у 1936 році і там перенесено бурсу з вул. Ходоровського, де були не відповідні для бурси старі будинки

Наш кооперативний сойм. Збори Ревізійного Союзу Українських Кооператив (РСУК) відбулися у Львові в днях 24. і 25. VI. при участи делєгатів від 403 кооператив. Тепер РСУК має 3.194 кооператив з 536.508 членами. Збут сільських продуктів зростає постійно. Після першого загального засідання відбувалися наради 6 комісій: кооператив для збуту і закупу, молочарської, місько-споживчої, кредитової, ріжних кооператив і буджетової. Вкінці ухвалено низку важних резолюцій і вибрано нових членів до Надзірної Ради. Радикали пробували кирининти, але це їм не вдалося.

Збори „Центросоюзу" відбулися у Львові 23. м. м. Збут сільських продуктів через „Центросоюз" зріс на 140%.

Порадня для вибору звання у Львові, Рідна Школа, вул. Сикстуська 46, урядує щоденно від год. 10—15 до 10. липня, а по феріях від 10. серпня. До писемних запитів треба долучити значок за 1 зл. на відповідь.

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа!"

Ціна: в картоновій оправі 50 сот., з пересилкою 65 сот., в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платить за оправлені в картон по 50 сот. з пересилкою, за оправлені в полотно по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в картон по 45 сот., за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

На українських інвалідів зібрали в Стрийщині церква в Слобідці 4·64 зл. і церква в Братківцях 5·54 зл. Хто черговий?

Гарні вчинки. На весіллю відродженецької діячки п. Соні Василик з п. Юрієм Чехом у Львові-Личакові переведено збірку на протиалькогольне Т-во „Відродження" і зібрано 2·35 зл. — На весіллю п. Івана Глухого в Безбрудах на заклик Всч. о. Панасюка зібрав уч. Олійник 3·06 зл. на „Рідну Школу. Память про рідні установи вважаємо виявом здорового патріотизму наших громадян.

Зі спорту.

Україна—Погонь І. б. 4 : 2 (1 : 1).

Останні змагання за мистецтво окружної ліги розіграла Україна підчас дощу. Напад України під проводом Петрова часто загрожував воротам противника. Ворота для України стріляли по 2 Магоцький і Скоцень II. Сторовничий суддя п. Бик викликував голосне невдоволення публики.

Мистецтво львівської окружної ліги здобула Ресовія, Україна стала віцемистцем.

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка" Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (2—10).

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЕВО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов.—Тел. 194-55. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Коріцький. Друк. „Вільос", Львів, Японська 7.

Львів, неділя 11. липня 1937. Ч. 26. (142). Рік V.

Христос Наша Сила

Щотижневий тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Свято Пресв. Евхаристії у Львові.

В неділю 4. ц. м. відбулося у Львові величаве торжество в честь Пресв. Евхаристії. В храмі Св. Спаса о. Мітрат Ректор Д-р Йосиф Сліпий відправив соборну Службу Божу в сослуженні о. кан. В. Лаби й о. кан. В. Лициняка. Діяконували о. д-р Липський і о. П. Козіцький. Співав хор Преображенської церкви.

В год. 10 вийшла процесія на Ринок. На переді йшли братства з хоругвами, відтак т-ва „Зоря" і „Воля" з прапорами й орхестрами, „Сила" з прапором, Марійське Т-во Пань, численне вище Духовенство; під бальдахімом о Мітрат Й. Сліпий ніс Найсв. Тайни. Маленькі дівчатка кидали цвіти перед Ісусом, Утаєним у Пресв. Евхаристії. Дальше йшли представники наших центральних організацій та тисячі вірних. Відчитано св. Євангелія і відправлено суплікації перед гарно прибраними престолами біля Народньої Торговлі, магістрату, „Просвіти" і крамниці Вінклєра. Цілий Ринок наповнили процесії з усіх львівських церков. Манили око прегарно вишиті фелони і хоругви, лунали релігійні пісні. Зі Святоюрською процесією прибуло около 4.000 Луговиків і Луговичок під проводом свого голови д-ра Р. Дашкевича з 5 орхестрами і 50 наколесниками.

Цьогорічне Торжество Пресв. Евхаристії у Львові було величавою маніфестацією кількадесяти тисяч Українців-католиків у честь Христа-Царя.

Св. Ап. Петро і Павло.
В день їх Празника 12. ц. м. українські громадяни Львова і підльвівських сіл ідуть громадно на відпуст до церкви св. Ап. Петра і Павла на Личакові.

Поклін Христу-Цареві.

В Конгресі у честь Христа-Царя в Познані взяли участь оці українські Владики: Преосв. Іван зі Львова, Преосв. Йосафат і Григорій з Перемишля, Преосв. Іван зі Станиславова і Пресв. Діонісій Няраді з Крижевців, Епископ Українців в Югославії. Останнього дня Конгресу відбулася величава маніфестація перед памятником **Христа-Царя**, в якій взяли участь 4 Кардинали, понад 50 епископів, сотки священиків і 100.000 вірних.

Жнива вже зачалися.

В деяких околицях нашого краю жнива вже розпочалися. На полях вже видніють копи жита. Озимина назагал представляється незле, зате ярина гірше. Якщо не впаде скоро більший дощ, то бараболі, буряки і кукурудза готові хибнути.

Зараз по жнивах треба зорати стерню і засіяти її пашними ростинами, щоб на забракло паші для худоби на зиму.

Під увагу церквам!

Свічки звичайні білі і жовті вироблюємо лише на жадання відборців, однак НЕ ПОРУЧАЄМО.
Спеціяльно звертаємо увагу, що ті свічки в літі легко гнуться, а через те зливають і коптять.

Тому до ужитку в церквах не надаються.

Церквам поручаємо на літо свічки стеаринові пріма зі знаком „КЕРОС-С". Ті свічки в літі не гнуться, не зливають і не коптять.

Фабрика свічок „КЕРОС" Львів 15, вул. Окружна 108а.

В день св. Ап. Петра і Павла.

День Верховних Апостолів — — це не тільки пригадка їх памяти, а радше тісніше закріплення нашої звязи з Христом і Його Обручницею—св. Церквою.

Св. Петро, на котрому Ісус Христос побудував Свою св. Церкву, живе далі у своїх наслідниках, Римських Архієреях. Тому в день св. Петра іспитуємо своє сумління, чи всеціло — умом, серцем і душею були ми віддані справі Христового Намісника, справі церковної єдности, в чому за світлий приклад служать світочі наші: св. Йосафат, Митрополит Йосиф Рутський, що труд життя свого віддають на виконання Христового заповіту: „да всі єдино будуть!"

А память св. Павла, що в день і в ночі не знаходить спокою за спасіння людських душ, що в безмежному терпінні дбає за ширення св. Євангелія, цеж для всіх, а особливо членів Католицької Акції і релігійних товариств світлий приклад, що не буденні вигоди, а труди, жертви, праця аж до виснаження, якої живим джерелом є особисте, побожне, святе життя, веде до здобуття душ для Христа і Його Царства.

Отся живуча ревність буде з ревного серця промінювати дрібними, але й постійними добрими ділами: ширенням католицької преси, збіркою милостині, відвідуванням хорих, навчанням і пригадуванням катехизму неграмотним, відводженням від сектярства і тим подібними ділами.

А товчком до того всього буде нам, як і св. Апостолам, безмежна і палка любов Христа, котра веде до щоденного розпяття, але й доводить до світлого воскресення.

О. Г.

Євангелія.

Неділя 3.

Світильником тіла є око. Коли твоє око буде просте, все твоє тіло буде ясне; коли ж твоє око буде лукаве, все твоє тіло буде темне. Коли отже світло, що в тобі, є темрява, то якаж велика буде сама темрява? Ніхто не може двом панам служити; бо або одного зневажить, а другого полюбить; або одного буде держатися, а другим стане погорджувати. Не можете Богу служити і мамоні. Длятого говорю вам: Не журіться вашою душею, що вам їсти або пити; ані вашим тілом, у що одягнутися. Чи душа не більш корму, а тіло більш одежі? Глядіть на птиці небесні, що не сіють, ані не збирають у стодоли, а ваш Отець годує їх; чи ви не много ліпші, як вони? І хто з вас журячися може додати собі зросту на один локоть? І одежею чого вам журитися? Подивіться на пільні лелії, як ростуть; не працюють, ні прядуть. Кажу вам, що ані Соломон у всій своїй славі не одягався так, як одна з них. Колиж пільну траву, що сьогодня є, а завтра вкидається її у піч, Бог так одягає: оскільки ж більш вас, маловіри? Не журіться отже, кажучи: Що їстимемо, або що пити-мемо, або в що одягнемося? Бо всім тим погани журяться: знає преці ваш Отець небесний, що вам треба того всього. Шукайте ж перш царства Божого і його правди, а се все доложиться вам.

(Матей, гл. 6, ст. 22—33).

Св. Ап. Петра і Павла.

Коли ж прийшов Ісус у сторони Кесарії Филипа, питав Своїх учеників, кажучи: За кого люди уважають Сина Чоловічого? А вони сказали: Одні за Йоана Хрестителя, а другі за Ілію, інші ж за Єремію або за одного з пророків. Каже їм Ісус: А ви за кого Мене маєте? Симон же Петро у відповідь сказав: Ти є Христос, Син Бога живого. А Ісус відповів і сказав йому: Блаженний єси Симоне, сину Йони, бо не тіло і кров об'явили тобі, а Мій Отець, що на небесах. А тобі кажу, що ти єси Петро, і на сій скалі збудую Мою Церкву і ворота пекольні не переможуть її. І дам тобі ключі царства небесного, і що звяжеш на землі, буде звязане на небесах, а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небесах. (Матей, гл. 16, ст. 13—20).

Створім фонд будови церков!

Рік річно у день св. Ап. Петра і Павла, Тих наших великих філярів і будівничих св. Церкви, звертається наше „Товариство Запомоги убогих гр.-кат. церков ім. св. Петра і Павла у Львові" до всього Всечеснішого Духовенства, всіх церков і вірних, щоби в цей день зложили свою скромну лепту на допомогу і розбудову храмів Божих на нашій обездоленій землі, та щоби в цей спосіб запевнили собі тривку участь у молитвах св. Церкви за ктиторів і благодітелів св. церков. Зокрема Всечеснішe Духовенство просимо в цей день відслужити по намі-

ренню нашого Товариства Акафист, пригадати вірним його значіння і долю та так дати змогу всім причинитися до того великого богоугодного діла. Про існування нашого Товариства звичайно пригадують собі люди в потребі, а на жаль не памятають тоді, коли треба і належить виповнити супротя нього свій обовязок же тви. За часто забуваємо всі на те, що тільки з посівy жертви родиться тривке і невмируще діло.

Нинішня особлива хвиля вимагає належного того зрозуміння, тому пригадуємося всім, бо з почуттям відповідальности проводу добре розуміємо те, що колиб усі сповнили тут належно свій обовязок, як члени і жертводавці, то ми рік-річно малиб змогу будувати бодай одну нову церкву на нашій землі, т. є нову станицю обнови, потрібної нашому народові, того невмирущого джерела його відродження.

Датки просимо пересилати чеками нашого Товариства ПКО. ч. 145385 або переказами на адресу Товариства: Львів, вул. Личаківська ч. 82.

За Виділ:

† Никита Епп. голова.

о. Я. Чемеринський, секр.

Українці в Англії.

Наша редакція одержала цікавого листа українського робітника Й. Лісньовського з Менчестеру в Англії, з якого подаємо важніші річи.

В Менчестері є українська громада, що має 60 членів. Всі Українці горнуться до свого товариства. На жаль досі нема українського гр. кат. священика в Англії. Три або чотири рази в рік приїздить з Бельгії о. Боський, який покріплює релігійно і національно менчестерських Українців. Менчестер відвідували в 1921. р. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, в 1933. р. Преосв. Николай Чарнецький, в 1935. р. о. Мітрат Д р Йосиф Сліпий. Це була велика радість для менчестерських Українців. Цього року очікують вони Преосв. Василія Ладику, який вертає з Галичини до Канади. 20. VI. ц. р. відбувся концерт, з

якого дохід 1 фунт і 10 шилінгів (27 зл.) вислано на українських інвалідів через д-ра Кисілевського в Лондоні.

Дня 5. червня ц. р. о. Боський відправить Службу Божу в Ліверпулі в новій катедрі. Український хор з Менчестеру співатиме там у присутності Архиепископа Девнея і інших католицьких Владик та кількадесять тисячів Англійців-католиків. До Ліверпулю поїде вся українська громада з Менчестеру.

Бажаємо нашим землякам у Менчестері діждатися якнайскорше свого священика, витривати при Церкві, обряді і нації.

З нашого життя

Достойний Гість. Преосв. Діонісій Няраді, Епископ гр. католиків Українців в Югославії, завитав до Львова, де перебув кілька днів.

Новий монастир СС. Василіянок посвятив у Висоцьку Нижнім у Перемищині Преосв. Йосафат Коциловський, фундатор цього монастиря.

В Раві Руській відбулося величаве Свято Марійських Дружин з приводу 300-ліття смерти їх основника, Митр. Й. Рутського. Після св. Сповіди і св. Причастя принято нових членів і посвячено новий прапор. Пополудні відбулася ювилейна академія.

Луговий здвиг відбувся у Львові 4. ц.м. при участи 170 Лугів з 51 повітів з цілої Галичини. Прибуло понад 5.000 Луговиків і Луговичок. Рано на подвірю св. Юра о. І. Клюс відправив Службу Божу і виголосив патріотичну проповідь. Відтак вирушили Луги на Ринок, де взяли участь у Святі Пресв. Евхаристії, звідки вернули на Луговий Город. В 4. г. всю площу Лугового Городу заняли зелені лави Луговиків і ріжнобарвні лави Луговичок. При звуках національного гимну піднесено на машт жовтоблакитній прапор. Відтак голова Лугової Організації д-р Р. Дашкевич обійшов лугові лави і виголосив палку промову, взиваючи до боротьби з нашим найбільшим ворогом, червоною Москвою. Відтак Луговички уставилися у виді тризуба і виконали при співі молитву в рухах „Боже Великий, Творче всесвіту". Потім площу вкрили Луговики, які виконали вправи палицями. Мішані вправи Луговиків і Луговичок так подобалися публиці, що їх повторяли. Гарні були вправи Луговичок вінцями. Потім роздано 130 нагород. Срібну чашу дістали Копичинці, решта дістала гарні образи. Вінці відбулася величава дефіляда всіх Лугів перед Головною Старшиною. Весь час грала орхестра дир. Манька. Крім того програвало 5 лугових орхестр. Публики було значно більше, як минулими роками. Вечером відбулася спільна вечера. В понеділок 5. ц. м. відбувся зїзд представників усіх Лугів.

Зїзд представників Хліборобського Вишколу Молоді „Сільського Господаря" відбувся недавно у Львові. В Галичині є тепер 893 гуртків ХВМ з біля 10.000 членів. Ця корисна організація молоді заслугує на якнайбільше поширення.

В Коломиї відбувся день молоді Рідної Школи при участи 550 дітей.

Що робити з дітьми?

X.

Ще на вступі хочемо пригадати нашим людям, що у львівських гімназіях електричній і механічній на вул. Снопківській є кілька місць у клясі другій і третій. Туди треба конечно давати наших дітей, бо це в сотеро виплатиться. До кляси першої буде дуже тяжко дістатися, бо є багато кандидатів.

Батькам тих дітей, що покінчили 6 кляс гімн., або гімназію нового типу, дуже дорадчуємо вписати тих дітей до (нового) адміністраційного ліцею, або хочби до торговельного ліцею (Львів, площа Стрілецька 8). Дивно воно виглядає, що наш нарід, який щойно зачинає братися до торговлі, обминає ці школи, а наші сусіди, всякі полковники, лікарі, професори і ін. вписують своїх синів і доньок до цих направду корисних шкіл. Очевидно й інші школи треба нам мати на увазі, але не забуваймо, що лекше буде протиснутися крізь ушко ігли ніж нам дістатися до таких приміром педагогічних ліцеїв. Тому нізащо в світі не можемо лишати дітей у хаті без науки, а мусимо вписувати їх до усіх тих шкіл, де ще можуть або хочуть приняти наших дітей.

Ще одно: незабаром т-во „Праця" у Львові видасть книжку, де будуть поміщені адреси всіх фахових шкіл. Читальні Просвіти і Кружки Рідної Школи повинні скликувати в часі ферій ширші сходини членів, і на основі тої книжки повчати людей, де належить посилати дітей, щоб вони могли придбати собі ліпший кавалок хліба і незалежне від нікого місце в суспільності. З огляду на близьку появу тієї книжки ми припиняємо продовжування наших статтей про фахові школи, та одночасно заявляємо, що про всі корисні і цікаві речі з ділянки фахових шкіл будемо точно інформувати наших читачів, бо в них будуче наших міст і доля наших дітей.

О. ГОДУНЬКО.

„Нема Українцуф!"

Новий зборівський староста питав хлопців при бранці: „пан Поляк чи Русін?" Коли наші хлопці відповідали „Я Українець", тоді пан староста заявив: „Сон тилько Поляци і Русіні, а Українцуф нема!". Тимчасом у зборівському повіті є 4/5 українського населення. Одначе пан староста ще досі їх не доглянув...

За хліборобську освіту.

Вписи до держаного рільничого ліцею з українською мовою навчання в Черниці, п. Пісочна, к. Жидачева, на шк. рік 1938—39 тривають найдальше до 15. липня ц. р. Подання вносити до Кураторії Львівської Шкільної Округи у Львові, вул. Кармелітська 4. До подання долучити життєпис, метрику, свідоцтво покінчення хоч 6. кл. гімназії нового типу, свідоцтво здоровля. Місячна оплата за удержання в інтернаті і в часі практики 30—35 зл. Шкільна оплата 200 річно. Вступна такса 10 зл. Господарська практика триває рік, наука 3 роки. Ближчі інформації — „Сільський Господар", Львів, Ринок ч. 10.

Учім дітей ремесла!

Стара приповідка — „у ремісника золота рука“ — не втратила досі нічого на вартости. На жаль досі ремесло у нас занедбане, без організації, як хочби торговля чи промисл. Може причина цього в тому, що наші ремісники досі назагал слабо кваліфіковані, і незорганізовані.

Тимчасом одиноке ремесло може дати працю тисячам наших безробітних на селі і в місті. Тому вже змалку треба сільську і міську молодь вчити ремесла.

Селянські господарства, такі у нас карловаті, не можна ділити в безконечність між усіх дітей. Нехай тільки один син чи донька лишається на господарстві, а решта дітей нехай іде передовсім до ремесла, відтак до торговлі і промислу. Тільки найздібніші повинні йти до середних і вищих шкіл.

Ремесло має ту перевагу над торговлею, що і сама наука і відкриття власного варстату праці получені з меншими коштами. Ремісничі фахи лекше доступні для наших дітей і тому потрібна пропаганда за збільшенням напливу нашої молоді до ремесла.

Хоч міські діти мають кращу нагоду термінувати чи ходити на фахово - доповняючі курси і до промислових шкіл, одначе чомусь не користають з цієї нагоди.

Тимчасом деякі ремісничі фахи, досі у нас майже необсаджені, дають гарний дохід. У нас дуже мало фотографів, годинникарів, електротехніків, радіо - техніків, які дають добрі вигляди на заробіток. Наші шевці, кравці, столярі і т. д. назагал слабо вишколювані і через те не можуть видержати конкуренції чужинців. Тому треба дошколювати їх на курсах. У Львові був такий курс для електромонтерів, у липні ведеться курс для кравців. Дошколюючі курси треба уладжувати по всіх наших містах, де є більше наших ремісників. Треба збільшити скількісно і якісно наше ремісництво.

Українська промислова школа це одна з найбільш пекучих потреб нашого часу. Вона мусить повстати у Львові в якнайкоротшому часі.

Наше громадянство повинно подбати, щоб наша реміснича молодь могла знайти приміщення у своїх ремісничих бурсах, яких тепер рішуче замало.

Ремесло для нас незвичайно важне як підбудова фабричного промислу. Великі фабрики Баті, Форда й інші повстали з ремісничих варстатів. Замість шукати слабо платної праці в промислі чи при будовах, наша молодь зробить краще, коли створить собі власні варстати праці.

Докладніші інформації про ріжні ремісничі фахи можна дістати в Українській Ремісничій Бурсі (Львів, вул. Пасічна 2) за присланням почтового значка на відповідь.

Цікаві дрібниці.

Памятай день святий святкувати! Забув здається на цю важну Божу заповідь Гринько Король, син Петра з Яйковець і забрався до роботи та ще і якої? Замість піти у Вознесення до церкви на Службу Божу — закрався підробленим ключем до кооперативи „Віра“ в Яйківцях. Та хоч це часто робив, як сам признався підчас поліційного переслухання, то щойно на Вознесення зловили його на тій „тяжкій роботі“. Покарав його Господь Бог відай за те, що відразу переступив аж дві Божі заповіді: „Не кради“ і „Памятай день святий святкувати“ та щей до того і церковну: „В неділю і свята Службу Божу набожно вислухати“.

Проща до Зарваниці.

О Пресвята Мати Христа Спасителя, повна ласк! Як могучою є Твоя поміч для нас у горю, коли лиш чистим серцем Тебе почитаємо і Твого порятунку шукаємо! На щирі наші молитви Ти завсіди з потіхою і помічю до нас поспішаєш. Однак премногі наші провини перед Господом, що стягають справедливий Його гнів на нас, спонукують Тебе, Пренепорочна, відмовити нам нераз Своїх ласк.

Ось такі почування пронизують душу, коли станемо перед нашою Пресвятою Царицею у зарваницькій церкві, що — подібно як на Ясній Гошівській Горі, та многих інших наших відпустових місцях — прославляється многими ласками, ба й чудами. Безперервною хвилею пливе народ з усіх закутин нашої землиці до стіп Богоматери. Її Чудотворна Ікона з Дитятком приміщена над лівим престолом. Над головним престолом бачимо Розпятого на хресті Божого Сина, котрий чудотворною силою уділяє щедрих ласк тим, що найшли у стіп Його Найсв. Матери милосердя. Вичуваємо, що находимося на святому місці, перед недосяжним Маєстатом. Так хотілося б обсипати це місце квіттям!... Це зробили уже дбайливі Сестри Служебниці, які прикрашують престоли щонайгарнішими цвітами. Розвішені обильно над престолами прегарні вишивки, як і мистецької роботи настільники і чотири неменше гарно вишиті прапори, та премногі золоті і срібні дари, свідчать про велике почитання нашої Небесної Владичиці і Її Божественного Сина у Зарваниці. Ще не скупчилися до молитви розсіяні гадки, а вже вичуває душа ласкавий погляд Богоматері і Її солодкий голос:

„Тут найдеш певну поміч і потіху у Твому горю!“

І коли звернемо нашу увагу на тих, що тут зі сльозами в очах моляться, набираємо певности, що вони найдуть тут лік на свої болі. Ось недалеко клячить старша уже жінка. З її вигляду визирають небуденні злидні. З її очей пливуть рясні сльози, та разом із цим її лице сяє щастям. Біля неї клячить молоденька мати із своїм синком і зворушливим голосом проводить йому молитовцю. Якесь її нещастя постигло; та вона стає з погідним лицем. Там потонув у молитві недужий на горло молодець. Він ішов пішки до святого місця кільканацять миль і йому — як сам говорив — так тут добре, що не може відірватися від святого місця.

НЕБЕЗПЕКА ГРОМІВ. Часописи приносять в останніх тижнях щораз то частіше вістки про пожежі, що повстають від удару грому. Всі ці випадки потверджують предвидження найбільших европейських метеорольогічних станиць, які заповідають на цей рік гаряче літо з великими бурями та громами. З досвіду знаємо, що громи вдаряють найчастіше у високо положені місця, дерева, та будівлі. Зокрема на небезпеку громів є наражені наші церкви, що не хоронені громозводами часто падуть жертвою грізного елєменту. Одинокою запорукою охорони перед громами є фахово та дбайливо виконана інсталяція громозводу. Цеї відповідальної роботи не можна поручати до виконання нефаховим ремісникам, бляхарям та слюсарям, а лише досвідченій у цій ділянці фірмі, що уживає до того рода робіт фахових монтерів спеціялістів. Того рода фірмою, що має довголітній досвід у будові громозводів, та виконує ці роботи дбайливо і дешево, є українська електротехнічна фірма „Е-СОМР", Львів, Сикстуська 29. Кошториси і оферти даром. 3—3

Як Сталін поступив зі своєю мамою? Недавно померла мати Сталіна. Під кінець свого життя навернулася вона знов до православної церкви і в часі цьогорічного Великодня брала участь у Богослуженню в Тифлісі. Сталін написав тоді лист до місцевої групи безбожників, виправдувався тим, що з мамою не має нічого спільного і що тепер з нею зовсім зриває. Але пізніше виступив з обвинуваченням на адресу союзу безбожників, бо якщо лучаються такі випадки, то видно діяльність безбожників не має того впливу, який повинна мати, а провідники Союзу занедбують свої обовязки. В завіщанню мати Сталіна застерегла собі церковний похорон і записала своє майно, а саме 9000 рублів церковній громаді. Сталін наказав телєграфічно здержати виконання тестаменту, а священика і членів церковної громади казав арештувати, закидуючи їм, що вимусили гроші від його матері. Так пошанував Сталін останню волю матери.

Пімста вірлів. У Швеції орел мав на скелі гніздо з вірлятами. Один малий хлопець виліз на скелю і сховав малі вірлята за пазуху. Вірлята зачали пищати. Почули це орел і орлиця, прилетіли і зачали дзьобати хлопця в лице, очі і покалічили його тяжко. Перестрашений хлопець впав зі скелі в пропасть і забився. Молоді вірлята повтікали з його пазухи по дорозі, як хлопець летів у пропасть.

Манія переслідування за „троцькізм" обхопила совіти. В одній совітській фабриці на Криміі директор Прохоров наказав робітникам обстригтися, інакше будуть карані як „троцькісти" за саботаж. Секретар партійного комітету фабрики станув по стороні робітників, які не всі хотіли стригтися. Тимчасом вища влада станула по стороні директора. Застрашені робітники обстригли собі голови, щоб їх не вважали „троцькістами". Та деякі робітники таки не обстриглися, за що їм забрали ліжка в бараках. Робітники зачали слати доноси на Прохорова і його вкінці арештували за „троцькізм". Большевицьке безголовє і взаїмні доноси на всіх і вся доходять вже до вершка. Більш безглуздої системи правління ще не було на світі. Тому вже не за горами час, коли большевія впаде як спорохнявіле дерево і на її руїнах повстануть нові держави, між ними й Україна.

Возять літаками бузьків і ластівок. Учений професор Водзіцький половив кілька бузьків і ластівок біля Варшави, позначив їх ноги перстенями і завіз їх літаком до Румунії. Тепер він чекає, чи вони вернуться на своє місце. Також німецькі вчені вивезли бузьків і ластівок літаками на полудне, щоб переконатися, чи вони вернуться знов до своїх гнізд.

Бузькова витривалість. В Мадярщині знайшли неживого бузька з крилом простріленим з лука. Вчені ствердили, що таких стріл уживають африканські Мурини. Отже бузьок з простріленим крилом перелетів через Середземне море і Балкани та долетів аж на Мадярщину, себто кілька тисяч кільометрів дороги.

Не лишайте дітей без опіки! У Львові 7-літня дівчинка перебігала дорогу, впала під трамвай і погибла на місці. Нещасливих випадків від самоходів є щодня багато. Діти бавляться на дорогах, перебігають дороги і попадають під колеса самоходів. Родичі не повинні лишати дітей без опіки, але віддавати їх на цілий день до дитячих садків чи захоронок.

Перед церквою залунав збірний спів: це прочами під проводом свого пароха прийшли з процесією зложити поклін і подяку Цариці. Молодий душпастир відправляє зараз перед Чудотворною Іконою Владичиці Службу Божу і виголошує палку проповідь, навіяну великою любовю. Духовної праці треба тут багато. Вона доцільно зорганізована місцевим духовним провідником о. кан. В. Головінським. Він вкладає чимало зусиль, щоби святе місце по воєнній руїні прибрало величавий вигляд. Уже сама природа надає Зарваниці зовнішної краси, бо від заходу, полудня і півночи окружають її зеленим вінцем лісисті узгіря, а у її стіп пливе глубоким руслом ріка Стрипа.

У підніжжа західного узгіря є гарна мурована каплиця Богоматери, а під нею обетоноване обильне джерело цілющої води. Тут — після переказу — появилася Чудотворна Ікона Божої Матери, що є тепер у зарваницькій церкві.

На полудневому узгірю у лісі стоїть лавра ОО. Студитів з гарною дерев'яною церковцею. Добрий отець Настоятель сповідає там кожного, хто лиш зголоситься. Там ідеальний спокій.

З великим підйомом духа пращаємо Зарваницю. Дав би Господь, щоб ми усі вміли й хотіли користати зі щедрих благодатей нашої Преєв. Цариці!

О, якже інакше виглядало би тоді наше родинне і громадянське життя, та як велично прославилася б Небесна Владичиця у прегарному нашому обряді!

Микола Мельник.

Ширіть наш часопис!

Війна з воронами. В одній місцевості в Америці розмножилося дуже багато ворон, які робили великі шкоди. Фармери купили динаміту за 8 тисяч долярів, позакладали по своїх полях 50 тисяч набоїв, що позабивали 200 тисяч ворон.

Соняшник очищує воздух з ріжних заразків. Чай з листя і цвітів соняшника заступає хініну, лік проти горячки. Добре розвинені, високі соняшники причиняються значно до очищення воздуха з заразків хоріб і трійливих газів.

Найстарший громадянин Югославії Багтіяр Козан, музулманин, має 132 роки. Він їсть дуже багато 10 разів денно. Часом збудиться в ночі і любить зїсти хліба і випити молока. Був двічи жонатий. Найстарший син його помер у 105. р. життя, інші діти живуть. Коли Козан обходив 130 ті роковини своїх уродин, то на обіді було 120 його дітей, внуків і правнуків. Козан ще зовсім добре себе почуває, пасе кози, рубає в лісі дрова і любить співати любовні пісні.

Семеро дітей вродила одна жінка в еспанськім місті Мурція. Мимо лікарських заходів мати померла.

Граната не служить псові. В Сідльцях відбувалися військові вправи в киданні ручними гранатами. Нараз надбіг якийсь пес, вхопив кинену гранату і зачав її нести до відділу війська. Вояки зачали відганяти пса криком і камінням, щоб він не зближався до них. Одначе пес не слухав і підкрався до вояків з гранатою в зубах. У віддалі кількацяти метрів граната вибухла в зубах пса і розірвала його на кусні. Серед вояків не було ранених.

Черепаха, що має 200 літ. У звіринці в Лондоні живе черепаха, подарована йому тому 100 літ. Зловили її пірати (морські розбишаки) і держали 50 літ. Від піратів відібрали черепаху і держали в себе моряки близько 50 літ, аж поки її не подарували звіринцеві. На твердім панцирі черепахи виписали цілу її „метрику".

Чи ви вже вислали передплату?

Що діється у світі.

З Польщі вже відїхав домів румунський король Карло II. Його побут в Польщі мав дуже урочистий характер, польські державні чинники старалися надати його гостині як найбільшого значіння. Підчас його перебування в Варшаві дійшло до відновлення старого польсько-румунського військового союзу. Тепер поїхав до Букарешту шеф польського генерального штабу.

В большевії Сталін дальше жорстокою рукою винищує всякі сліди не опозиції. Процеси й розстріли переводяться по цілій державі. В останніх днях був великий процес у Хабаровську на Сибірі. 37 державних урядників обвинуваченых у саботажах розстріляли. Взагалі в цілій Сибірі протягом останнього місяця розстріляли 131 людей.

Німецький міністер військових справ їздив до Будапешту. Німці щораз більше інтересуються Мадярщиною і балканськими державами. Мадяри підготовляють тепер виповідження тих постанов тріянонського договору, які обмежували їх свободу зброєння. Побідники з 1918. року заборонили Мадярам мати більше війська ніж 30 тисяч, теж не вільно їм мати тяжчих гармат, воєнних літаків, панцирної зброї і танків. Але Мадяри потайки вже від довшого часу зброяться і в дійсності вже зломали давні заборони. Тепер хочуть урядово проголосити, що не будуть придержуватися тріянонських зобовязань.

В Німеччині дальше триває боротьба націонал-соціялізму проти католицької Церкви. В останніх часах уряд здержав всі грошеві допомоги, які належаться церквам і католицьким священикам.

В Німеччині арештують католицьких священиків, яких увязнюють навіть за найдрібніші виступи проти націонал-соціялістичного поганства. Міністер пропаганди Гебельс мав на партійнім вічу в Гельзенкірхен велику промову, в якій знов дуже різко виступив проти католицького духовенства. Дуже живу акцію проти католицької церкви в Німеччині веде ген. Людендорф, що недавно поєднався з Гітлєром. Кажуть, що Папський Престіл звернеться до Мусоліні, аби цей вплинув на Гітлєра, щоб поправити долю католицької церкви в Німеччині.

Новий французький уряд під проводом Шотана мало ріжниться від попереднього щодо особистого складу, бо багато міністрів з попереднього уряду перейшло до нового. Але велика ріжниця в тім, що новий уряд стоїть під проводом чоловіка, котрий є зовсім незалежний від комуністів. На соціяліста Блюма комуністи завсіди мали великий вплив. Тепер внаслідок зміни правительства їх значіння у Франції дуже змаліло. Господарське положення Франції погіршало ще більше. Грозить небезпека, що вартість французького франка буде захитана, а це означало би катастрофу для Франції. Що не вдалося Блюмові, то взявся переводити тепер Шотан. Він виніс проєкт нових повновластей для уряду, які далиб йому змогу перевести відповідні реформи, щоби рятувати загрожений франк. Сойм згодився на повноваласти, сенат це потвердив, хоч передше Блюмові не хотів затвердити.

В Еспанії на північнім фронті війна скоро покінчиться, бо повстанці підходять уже до міста Сантандер, що є останнім заборолом Басків. Після здобуття Сантандеру північний фронт буде зліквідований. Червоні укріпляють тепер свої позиції на полудневім фронті і коло Мадриту, бо там очивидно зверне всі свої сили ген. Франко по побіді над Басками.

Англійський уряд остаточно затвердив проєкт поділу Палестини на дві частини: арабську і жидівську. Єрусалим не буде належати ні одним ні другим, а перейде під безпосередну зверхність Англії. В той спосіб думає англійське правительство усунути незгоду й безнастанні непорозуміння між Арабами й Жидами. Але здається не задоволить ні одних ні других, бо криваві бійки між ними вже знов почалися. Англійці мусіли стягнути аж з Єгипту скріплену поліційну сторожу, аби вдержати порядок.

Пам'ятайте про наших боєробітників!

КАЛЕНДАР.

Липень 1937.

Стиль		Н	СВЯТА
н.	ст.		грекo-кат.
11	28	Н	3. по С. Кира й Ів.
12	29	П	Петра і Павла
13	30	В	Собор 12 Ап.
14	1	С	Лип. Косми і Дам.
15	2	Ч	† Пол. Рив. ПБ.
16	3	П	Якинта
17	4	С	Андрея крит.

СОНЦЕ сходить 11. ц. м. в год. 3·27, заходить в год. 19·32.

МІСЯЦЬ сходить 11. п.м. в год. 8·18, заходить в год. 21·31. Перша чверть 15.ц. м. в год. 8·36.

Дописи.

Долина. В 900-ліття памятної події, коли то князь Ярослав Мудрий віддав український нарід в опіку Божої Матери, відбулося в Долині 27. VI. Свято в честь Божої Матери, Заступниці України, заходом о. Пароха і Сестер Згром. Пресв. Родини з місцевого захисту. В 6. год. вечером відправили три священики в парох. церкві соборний молебен до Пречистої Д. М. при виставленні Найсв. Тайн вряд із благальною піснею та відчитали молитву за український нарід. Потім відбувся святочний вечір у салі „Братської Хати". На сцені виднів прегарний образ Непорочно Зачатої, прибраний вишиваними ручниками, квітами і жовто-блакитними хоругвами; о. М. Чорнега виголосив промову, в якій представив опіку Божої Матери над українським народом за княжих часів, за татарських і турецьких нападів, в козацькій добі та в найновших часах, ілюструючи промову цікавими прикладами. Зверну увагу, що тепер потребуємо більше опіки Матери Божої, ніж давніше, з огляду на большевицьку небезпеку. Але якщо кожне українське серце стане твердинею, обведеною потрійним муром віри, надії і любови і якщо на сторожі цієї твердині стане Марія, тоді перебудемо найтяжче лихоліття і станемо сильним і могутнім народом. Відтак слідували хорові точки і деклямації, які виконали вдатно долинські дівчата. Потім відбулася вистава релігійного змісту в 4. відслонах „Свята Геркана". З добровільних датків при вступах вплинуло 24 зл. 75 сот. на місцевий карітський захист.

Городеччина о. М. Шашкевичеві у 100-ліття „Русалки Дністрової". Городецька Філія „Просвіти" 27 VI. урочисто відзначувала роковини появи „Русалки Дністрової". Біля міської церкви в год. 10. відправив торжественну Службу Божу о. дир. Хмільовський з Мшани в сослужінні о. Крука, о. Думанського та о. Жолкевича; о. Шарашевич виголосив змістову проповідь. Соборну панахиду відправив о. Е. Роздольський, пар. Городка, в чотирьома священиками та приступаючими студентами Богословської Академії. Співали хори чит. „Просвіти" в Любіня Вел. і Городка. Відтак вирушив похід вулицями міста на площу біля церкви св. Івана Хрестителя. Тут відбулася академія в честь Пробудителя Галицької Землі о. Маркіяна. При звуках орхестри з Керниці „Ще не вмерла Україна" піднесено синьожовтий прапор в гору, на гарно прибраній естраді. Відтак злучені хори усіх читалень „Просвіти" відспівали „Не згасайте ясні зорі"; ред. В. Глібовицький виголосив змістовну промову, після якої залунало трикратне „Слава Україні!" Відтак слідували виступи злучених хорів читалень: Бартатів—Суховоля, Годвишня—Добряни, Керниця—Мавковичі, Любінь Вел.—Любінь Мал. З трьох виголошених деклямацій на згадку заслугує деклямація збірна „Щасливий" о. Думанського. Орхестра чит. „Просвіти" з Керниці відіграла вміло низку пісень. Вкінці о. Думанській, голова Філії „Просвіти", зложив учасникам торжества щирий привіт. Академію закінчено нац. гимном. Тогож дня попол. в міському парку відбувся фестин, з якого дохід призначено на сирітський захист ім. Митр. Андрея Шептацького в Городку. Присутній.

Велике Марійське Торжество в Товмачі відбулося 29. і 30. V. ц. р. при участи 40 тисяч вірних, в тім майже 80-ох священиків. Прибули процесії з усіх сіл товмацького повіту і з багатьох сіл бучацького та городенського повітів. Запричащалося поверх 3000 людей. Влаштовано величаву дефіляду Марійських Дружин з прапорами і усіх процесій перед чудотворною фігурою фатімської Богородиці. В часі дефіляди пригравали 2 трубні орхестри. Проповідали: о. кан. Плавюк і о. Ір. Назарко ЧСВВ, Провідник Марійських Товариств. Дуже не до вподоби було це прегарне Свято жидкам-комуністам, каменярям і всякого роду безвірцям-сектярям, що голосно негодували. З Бучаччини прийшли процесії з сіл: Лядське, Коропець, Вістря, Зелене Усте, Яргорів і Монастирська. Учасник

Дернів, Камінеччина. — Світлі хвилини небуденної радости переживали парохіяни Дернова і довкільні села в дні посвячення фундаментів під нову величаву церкву. Донедавна в нашому селі бушували різні сектярі та жирували на несвідомости деяких наших людей. Неодин за гроші покидав свою вацію, релігію батьків і йшов на службу дявола. Та Боже Провидіння зіслало нам жертвенного і виструдженого молодого священика о. Теодора Любівця. За його почином Дернів приступив до будови церкви; сектанство пішло в забуття, нарід горнеться до праці, а Братство Неустаючої Помочі Пр. Діви Марії молиться за навернення заблуканих братів. Посвячення угольного каменя під будову нової церкви довершив 27. VI. ц. р. о. канонік Д-р о. В. Ляба зі Львова в присутності сідогласо о. о. камбеляна М. Цегельського з Камінки Струм., в сослуженні кондеканальних священиків і многих вірних. Відповідні проповіді виголосили о. декан Задворний з Деревлян, о. сов. Матковський з Добротвора, о. кан. д-р В. Ляба й о. камб. М. Цегельський. Дай Боже, щоби незадовго відбулося посвячення цієї викінченої церкви на хвалу Божу і Пр. Діви Марії. Парохіянин.

Замовляйте новий гарний молитвенник

„Благодарім Господа!"

Ціна в картоновій оправі 50 сот., з пересилкою 65 сот., в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто прислє гроші за 10 примірників, платить за оправлені в картон по 50 сот. з пересилкою, за оправлені в полотно по 70 сот. Хто прислє гроші за 50 примірників, платить за оправлені в картон по 45 сот., за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Читання для наших господарів.

Як рятувати звірят перед соняшним ударом?

Звірята поражені соняшним ударом приміщується в місці тіністім, прохолодним, на голову дається холодні або ледові оклади, на карк гірчичника, робиться штучний віддих, застрикується камфору або етер. Якщо хоре звіря може поликати, дається йому пити холодну воду і левативу з холодної води.

о. О. Годунько:

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ

(короткі інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віці.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора: Львів, вул. Пасічна 2.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

В кількох словах.

За Маківку засудили Петра Дмитришина, Теодора Галему і Василя Ключника з Синевідська Вижного на 3 роки тюрми.

Львівське радіо зачало надавати українські програми. Заходом „Сільського Господаря" виголошено по українськи кілька викладів про господарські справи. Найближчий виклад виголосить д-р Р. Мармаш „Забезпека нашого майна від елементарних нещасть" (вогню, повені, граду і т. д.). Дня 4. липня в год. 8·45 інж. Романенко виголосив в радію виклад „Як перейти до однородного збіжжа?"

Погром жидівських крамниць у Ченстохові зачався після вбивства одного польського робітника жидом. Зовсім знищено понад 100 крамниць і побито багато жидів.

Знайшли скарби київських князів, закопані в землі біля Михайлівського монастиря тому 900 літ. Большевики вивезли ці скарби до Москви.

В Шанґаю (Китай) Українці будують церкву ім св. Архангела Михаїла.

Совітська армія після розстрілу маршала Тухачевського, 7 генералів і багатьох старшин та арештів тисячів старшин тепер зовсім небоєздатна. Відкликали маневри, які мали відбутися над кордонами Польщі. Колиб тепер вибухла війна, червона армія не булаб грізним противником.

На Далекім Сході гремлять гармати. Большевики заняли кілька малих островів на ріці Амурі на пограниччу між СССР а Манджурією. Манджурське військо при помочі Японців гарматами виганяє звідтам большевиків. Такі місцеві сварки супроводжені звичайно скорострільним і гарматним вогнем лучаються там на границі Манджурії і совітів дуже часто, вони стали буденним явищем.

Ховайте перед дітьми сірники! Не всі ще наші діти є літом у дитячих садках, тому самі діти без опіки доводять часто до нещастя. Особливо небезпечна забава сірниками. Кількож то пожарів повстає від забави дітей сірниками! Тому родичі не повинні залишати сірників на верха, але замикати їх на ключ або брати з собою, щоб діти не могли ними бавитися.

До П. Т.
Передплатників і Кольпортерів

Просимо вирівнувати залеглости, бо на жаль будемо змушені здержати дальшу висилку часопису. Наш часопис удержується виключно з передплати і кольпортажі. Коли нашим П. Т. Передплатникам і Кольпортерам лежить на серці добро українського християнського часопису „Христос Наша Сила", повинні негайно вирівнати свої залеглости, які зростають з кожним тижнем, — а ми мусимо платити точно за папір і друк, бо ніхто нам даром не дасть паперу ні не буде даром друкувати.

Адміністрація часопису „Христос Наша Сила".

Зі спорту.

З життя У. Р. С. К.

Український Ремісничий Спортовий Клюб (УРСК) це знана у Львові спортова організація української працюючої молоді, що мимо тяжких обставин, в яких живе ця молодь, працює над виробленням фізичної справности, сили волі й гарту, духа своїх членів. Спортові вправи, тренінги, руханка, звіти, реферати, дискусійні вечорі і ширші сходини членів, — оце їх сіра щоденна праця. Групові тереннавчі прогульки та мандрівні табори це також не чуже членам УРСК-у. Останній такий табор відбувся в лісі Красовщина біля Янова. Український Ремісничий Спортовий Клюб як карний член УСС. (Українського Спортового Союзу) бере участь у ріжних змаганнях львівської округи, здобуваючи навіть у деяких змаганнях перші місця. У дні українського спортовця, коли між ріжними прапорами пишався й наш зелений прапор, прикрашений чорними ініціялами, який бескорисно виконала п. М. Воробцева, змагун УРСК-у Рапко здобув перше місце в бігу навпростець на 2000 м., а змагун Яцуха друге. Під сучасну пору УРСК обединує 110 членів, які працюють у секціях спортових гор, копаного м'яча, легко-атлетичній та краєзнавчо-мандрівничій. Бажанням проводу УРСК-у є зібрати під свій прапор всю оцю вбогу і всіми опущену працюючу молодь Львова та дати їй те, чого їй так найбільше потрібно, а це національну свідомість, фізичну справність та силу характеру. Оце найближчі завдання УРСК-у. М. Щуровський.

Веселий кутик.

Клопіт з когутом.

Курка до когута-сплюха:
— Коли завтра знов заспиш і не будеш піяти, то виповімо тобі місце.

Одна розмова.

Старий пан питається малого хлопця:
— Як називаєшся?
— Не знаю.
— А як тебе в школі називає учитель?
— Туман вісімнацятий.

Перед асентерунком.

— Іцку, коли тебе питали, що ти робив у цивілю, то ти не кажи, що ми торгуємо оселедцями.
— Ніби чому?
— Бо могли б тебе взяти на моряка, до служби на кораблях, бо ти знаєшся на морю...

Занадто добре.

Один господар нарікав перед доставником расового дробу, що післана йому клітка з расовими курми розбилася. Кури повтікали і господар мусів їх ловити по дорогах.
— А чи ви всіх половили?— питає доставник.
— Гадаю, що всіх, бо двацятьох.
— Е, то аж за добре, бо я післав вам тільки шість курок.

ОГОЛОШЕННЯ

ЖИТТЯ СВЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Катол. Ординаріятом, сторін 640, старе видання, ціна 6·50 зол. Висилає: Вид. „ЧЕЧВА", Рожнітів (Roźniatów). 1—3

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка" Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (3—10).

ПЕРЕДПЛАТА ПЕВНІЧНО 1.25 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відділом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Кошицький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Ч. 27. (143). Рік V.

Христос Наша Сила

Католицький тижневик, християнської настановленности релігійно - морального і національного життя серед українських людей
Ціна 5 сот.

Апостолят Доброї Преси в Лучицях, пов. Сокаль. Посередині п. Петро Слюсар, наш дописувач і кольпортер.

Потрійне торжество в монастирі СС. Василіянок.

Дня 9. ц. м. відбулося в монастирі св. Макрини СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 рідке потрійне торжество. Рано в год. 9·30 приїхав са моходом ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, яко о привитали на порозі монастиря Мати Ігумення Віра Слободян зі всіми монахинями. В каплиці зібралися монахині та рідня і знакомі чотирьох монахинь, що складали обіти. Наперед ВПреосв. Митрополит довершив чина облечин Ольги Онуфрії Копак. Службу Божу відправив о. П. Теодорович ЧСВВ з о. Цапом з Сухоріча. Перед св. Євангелієм зложила торжественні монаші обіти сестра м-р Володимира Василія Дарія Монастирська, а перед св. Причастям зложили перші обіти сестри На тя Маріям Волошин і Пелягія Йосафата Ковтун. З рук Екц. Митрополита одержали всі чотири монахині частини монашого одягу, правило, вервицю і хрест. Це рідке торжество (всі три ступені обітів) відбулося в піднесеному настрою, до чого причинилися приявність нашого сідоглавого Князя Церкви і гарний хор монахинь.

Після Служби Божої ВПреосв. Митрополит виголосив незвичайно глибоку проповідь, якої зміст подаємо на 2 сторінці.

—

Релігійне торжество Франції.

В Лізіє у Франції Папський Легат Кардинал Пачеллі посвятив нову церкву св. Тереси від Дитятка Ісус. Св. Отець уділив Апостольського Благословення через радіо для 300.000 вірних з цілої Франції.

Апостолят Доброї Преси.

За почином кількох осіб засновано ще в березні ц. р. в селі Лучицях, пов. Сокаль, Апостолят Доброї Преси. Він має на меті поширювати й пропагувати добру українську католицьку пресу. Знайшлися охочі особи, які не жаліють труду ні часу, але працюють над тим, щоби поширювати католицькі часописи. Кольпортери що тижня розносять добру пресу в кожну хату. Не тільки господарі й господині, хлопці й дівчата, але й діти передплачують катол. газетку „Христос Наша Сила". В Лучицях розходиться що тижня 50 примірників часопису „Христос Наша Сила" Крім того там розходиться багато ще й інших католицьких часописів і видань.

В кожнім українськім селі повинен повстати такий Апостолят чи Братство Доброї Преси, який подбає, щоб у кожному українській християнській хаті були християнські часописи і книжки. Тільки тоді зникне по наших селах байдужність до релігії, безбожність і сектантство.

Просимо повідомляти нас, де засновано Апостоляти Доброї Преси. До кінця цього року повинні повстати Апостоляти Доброї Преси в кожнім українськім селі.

Проповідь ВПреосв. Митрополита Кир Андрея

виголошена у празник Сострадання Преч. Діви Марії 9. VII 1937. р. в монастирі св. Макрини у Львові.

(Подаємо головні гадки цієї прегарної проповіди. — Редакція)

Великий і святий є празник Сострадання Пречистої Діви Марії, бо того дня обходимо повторення Великої Пятниці, другу Велику Пятницю в році. Перша Велика Пятниця — це була пятниця Ісуса Христа, а нинішна пятниця — це пятниця Преч. Діви Марії, цілого людства, отже і наша Велика Пятниця. Сьогодня обходимо память терпіння і жертви, сострадання і співчуття Матери Божої з Ісусом Христом. Щоб ми мали нагороду в неб', наша душа мусить терпіти разом з Христом Його терпіння на хресті.

Св. Ап. Павло каже: „Я готов бути проклятим від Ісуса Христа, щоби спасти братів моїх". Це дуже велика посвята, але Преч. Діва Марія перевишає св. Павла о ціле небо, коли Вона давала нам Ісуса Христа, коли тратила Його, стоячи під хрестом.

Наша Велика Пятниця вяжеться з терпіннями Ісуса Христа і Преч. Діви Марії і про це повинен памятати кожний християнин хоч раз у тиждень, у пятницю. На нас іде велика буря, яка нас не мине. В Еспанії тисячі вбитих священиків і монахів і десятки тисячів вірних, вбитих за Ісуса Христа. Один еспанський комуніст сповідався в одного священика і визнав йому, що вбив 35 священиків, в тім брата сповідника, і також його батька. А священик в ім'я Бога простив йому і відпустив гріхи.

Нема важнішої річи для християнина, як терпеливо зносити всі терпіння. Треба просити Бога, щоб дав силу зносити терпіння, разом з Христом іти на Голгофту, нести Його хрест з Симоном Киринейським, і разом з Христом бути опущеним, зрадженим, і так як Він кликати: „Отче, чому Ти мене опустив?"

Нинішній празник пригадує нам безліч наук і безліч потіх. Як християнин памятає, що його терпіння — це Христові терпіння, що його біль — це Христові болі, то нині у празник жертви Преч. Діви Марії, що є Великою Пятницею цілого людства, мусить принести свою жертву. Недавно тому ми обходили Празник Пресвятої Евхаристії, який є жертвою Ісуса Христа, є тим непонятим і так глибоким способом, бо Бог дає нам Самого Себе в жертву для нас. Підчас Служби Божої не тільки священик, але всі приявні повинні від себе додати свою жертву до жертви Христа. Коли Ісус Христос віддав Свою Кров, то і ми мусимо хоч каплю своєї крови додати до тієї Його великої жертви. Кожний християнин має обовязок зложити жертву з власної волі, охоти і т. д. Треба дати жертву зі себе, треба співтерпіти з Ісусом Христом і з Матірю Божою і жертвувати свої терпіння для інших людей. Мати, коли втратить дитину, нехай зробить жертву зі свого терпіння. Каліка нехай зробить жертву зі своїх терпінь. Багато може молитва праведного, — як каже св. Яков. Як може багато молитва, то ще більше може перед Богом жертва праведного. Як слухається Служби Божої, коли Ісус Христос складає жертву Пресв. Евхаристії, то треба і собі приносити свою жертву, свою Евхаристію. При св. Евхаристії тайним способом ллється кров потоками, як жертва для добра людей. Потоками ллється тайним способом кров родичів, за дітей, кров братів і сестер за своїх рідних.

Ісус Христос установив св. Евхаристію на те, щоб потягнути до наслідування Своєї жертви всіх людей. Коли Ісус Христос приносить Себе в жертву у св. Евхаристії, то і ми мусимо складати в жертву свої терпіння, свої бажання, навіть своє життя. Буває таке, що не можна нічого іншого зробити, як бажати іншим добра. Нинішній празник треба закінчити молитвою за нас грішників, щоб випросити благодать навернення. Ми повинні цього бажати для ближніх. Нехай вас Бог благословить! —

Амінь.

—

ЄВАНГЕЛІЯ

Неділя 4.

А як увійшов у Капернаум, приступив до Нього сотник, благаючи Його і кажучи: Господи, мій слуга лежить дома розслаблений і тяжко мучиться. І каже йому Ісус: Я прийду і уздоровлю його. А сотник у відповідь сказав: Господи, я недостойний, щоб Ти входив під мою кришу, а тільки скажи слово, і одужає мій слуга. Бо і я чоловік поставлений під власть, що маю під собою воїнів; і кажу сьому: Іди, і іде; а другому: Прийди, і приходить; і слузі моєму: Зроби се, і робить. А Ісус почувши здивувався і сказав до тих, що ішли за Ним: Істинно кажу вам, навіть в Ізраілі не знайшов Я такої віри. І кажу вам: Що многі від сходу і заходу прийдуть і засядуть з Авраамом і Ісааком і Яковом у царстві небеснім; а сини царства будуть викинені у тьму кромішну: там буде плач і скрегіт зубів. І сказав Ісус сотникові: Іди, і як увірив еси, нехай тобі буде. І одужав слуга в ту годину.

(Матей, гл. 8, ст. 5—13).

З нашого життя.

Празник у Святоіванській Лаврі ОО. Студитів на Кривчицях у Львові відбувся в день Різдва св. Івана Хрестителя 7. ц. м. Через непевну погоду не міг прибути ВПреосв. Митрополит Кир Андрей. Прибула процесія з церкви св. Ап. Петра й Павла з о. сов. Е. Дуткевичем і зі Зверсіння з о. В. Хариною. В каплиці біля церкви відправив торжественну Службу Божу о. пралат Л. Куницький в сослуженні о. сов. Дуткевича і о. прот. Табінського. Діяконували о. д-р Кладочний і о. В. Харина. Проповідь виголосив о. д-р М. Конрад. Співав хор братчиків Студитів під проводом п. Согора. Мимо непогоди зійшлося кількасот людей з цілого Львова.

У 25-ліття смерти о. Володимира Кальби, заслуженого священика-патріота, відбудеться 25. липня ц. р. в містечку Соколівка в Золочівщині ювилейний обхід. Рано відправиться торжественна Служба Божа, потім панахида на могилі, вкінці академія присвячена памяті пок. о. В. Кальби.

В справі Т-ва „Орли". Нас просять повідомити, що статут Товариства „Орли" й письма-заяви приступлення в члени розіслані для Всеч. Отців на руки Впр. Отців Деканів.

Рік війни в Еспанії.

Дня 18. липня 1937. р. мине рівно рік, як в Еспанії зачалася братовбивча війна, одна з найбільш жорстоких воєн на світі. Від коли останній еспанський король Альфонс XIII. не міг завести ладу в краю і мусів покинути край 1934. р., від тоді в цілій Еспанії зачалася шалена агітація висланників Москви. Вернулося багато жидів, вигнаних колись з Еспанії, і всі темні сили зачали наступ на Церкву й духовенство. Зачали горіти масово церкви, мордовано на вулицях священиків, монахів і монахинь. Коли вже перебралася мірка терпінь, еспанські патріоти під проводом генерала Франка підняли збройне повстання в обороні Бога і Батьківщини.

Переважаюча часть армії і кольонія Мароко станули по стороні еспанських патріотів. Одначе маси розагітованих і узброєних робітників повірили обітницям комуни і в багатьох містах здусили військове повстання. Тільки на півночі ген. Моля заняв цілу провінцію Навара, і на полудні ген. Франко заняв Андалюзію. Зачався наступ обох генералів на столицю Мадрит з двох сторін. По дорозі звільнили вони геройських кадетів, що 70 днів боронилися завзято в Альказарі серед червоного моря. Облога Мадриту, бороненого головно комуністами французькими, російськими, чеськими й ін., між якими не брак і наших збаламучених робітників, що виїхали на роботу до Франції і Бельгії, протягається від осени минулого року ще й досі. За цей рік червоні Еспанці вистріляли около 35.000 священиків і монахів та зруйнували тисячі церков. У червоній частині Еспанії церкви зовсім знищені, або перемінені на тюрми; не вільно відправляти ніяких Богослужень, хрестити, вінчати ні хоронити мерців по християнськи.

Національні війська здобули майже цілий край Басків і незабаром зачнеться рішаючий наступ на Мадрит. На полудневім фронті повстанці заняли велику пристань Малягу.

Дві третини Еспанії є в руках ген. Франка, тільки одна третина є ще в руках червоних банд. В національній частині Еспанії панує лад і добробут, а в червоній гуляють банди чекістів і на московський лад вистрілюють, кого попаде; тому що ніхто там непевний життя, підупало хліборобство і промисл а населення голодує. Ріжні червоні партії роблять бунти і вистрілюють себе взаїмно. Ген. Франко візвав найстаршого сина б. еспанського короля, щоб вернувся до Еспанії та став еспанським королем.

Еспанські патріоти вже давно побили б червоних злочинців, коли б їм не помагали совіти і Франція. Зате повстанців піддержує Німеччина й Італія.

Всі католики, а між ними й Українці, моляться за побіду національних військ ув Еспанії, які зі святими образами і хрестами ідуть в бій проти червоного царства сатани. Віримо, що католицька і національна Еспанія поборе безбожницьку і червону Еспанію, та що Еспанія стане гробом большевизму. Після недалекого вже упадку червоної Еспанії прийде черга на червону Москву, а на руїнах царства антихриста повстане над Дніпром Українська Христова Держава.

30 літ тому.

Недавно поховали селянина Джималу, який не дав видерти собі рідної землі. Коли йому заборонили побудуватися, він замешкав у возі, а землі не продав. А ось тепер пригадують собі дітей з села Вжесьні. Німці хотіли накинути польським селянам німецьку школу, книжку, і навіть релігію в німецькій мові. Проти того підняли діти бунт. Це було так: У школі дали дітям німецький катехизм. Школярка Снідович взяла його і кинула під лавку. Інші діти другого дня віддали учителям німецький катехизм і сказали, що батьки не дозволяють їм учитися релігії по німецьки. Десь за місяць приїхав інспектор і разом з учителями наказував дітям узяти німецькі катехизми. Діти не послухали. А що їх далі силували, то вони взагалі ні словечком не відповідали по німецьки. Тоді зачали бити дітей тонкими прутиками, счинився крик, люди позбігалися під школу, і хто знає, що вийшлоб з того всього, але нагальна злива поклала всьому край. Та на тім не кінець. На другий день прийшов інспектор і спитав глумливо:

— Як думаєте, чи Польща воскресне?

— Так, — відповіли гуртом діти.

— А хтож буде вашим королем?

— То не наша річ — відповіли діти, — але королеву вже маємо.

— А хтож вона?

— Пречиста Діва — відповіли свідомі діти.

Ось так то релігія і національна свідомість давала тим дітям силу протиставитися зазіханням ворога на їх душу і рідну мову. О. Г.

Читання для наших господарів.

Поради у жнива.

Не треба чекати. аж зерно зовсім ствердне, тільки жати чи косити, коли зерно ще мягке. Воно ствердне на покосі чи в снопах. Лише вилягле збіжжа треба жати серпом, всяке інше треба косити, так як це роблять на цілім світі. Добрий косар менше збіжжа витрясе, як жнець. Збіжжа коситься „до стіни", робітниця йде за косарем і складає збіжжа на купки, а за нею йде вязальниця. Кошене збіжжя має більше соломи, якої так потрібно буде цього року на нашу. Снопи вязати малі і нетверді, щоб скорше висихали. Полукіпків не треба класти у виді звізди, колосям до середини, але найліпше на 15—20 снопів колоссям догори, вільно уставлених, щоб вітер продував. Тоді по дощі снопи скоро висихають. Стерню треба зараз на другий день по жнивах зорати, щоб не висохла, і засіяти пашними ростинами.

ЖИТТЯ СВЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Катол. Ординаріятом, сторін 640, стаге видання, ціна 6·50 зол. Висилає: Вид. „ЧЕЧВА", Рожнітів (Rożniatów). 2—3

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові! Нині, мої дорогі, хочу вас заохотити до діла. Тепер літна пора; коли похолоднє, про те, що тепер скажу, не можна буде і думати. По наших селах, місточках і містах є багато хорих; деякі з них уже члени Апостольства Хорих. У кожній місцевості є дім Божий — церква, коло неї майдан. Ви, хорі, мусите дати почин до Богослуження не за вас, але для вас хорих.

Як це зробити? В деяких місцевостях є більше число хорих. Кожний з вас, що читатиме ті рядки, нехай попросить до свого ложа здорових, покаже ту газетку „Христос Наша Сила" і скаже: —„ Йдіть до священника, просіть, щоб у нашій місцевості ще того літа, котрогось дня було Богослуження для хорих". Не знайдеться священик, щоб відмовив тому проханню. Священник вистарається в Ординаріяті по зволення на відправлення Служби Божої під голим небом на церковнім майдані. Діставши позволення священик заповість на проповіді, що відбудеться для хорих Богослуження.

З кожної хати, де є хорий, що власними силами не може зайти до церкви, нехай привезуть хорих. Чи то таке неможливе до виконання? Чи простим возом не везуть до лікаря, до шпиталю? Чи в селі не знайдуться самарянські душі, що привезуть такого, що не має коней ні воза? І звезуть хорих на майдан коло церкви, як колись поприносили хорих в Капернаумі. Священик сам, або з запрошеним сусідом, слухає щирого визнання гріхів тих хорих. Опісля відчитає Службу Божу, промовить теплими словами, уділить Божественної манни, Пресв. Евхаристії, — а при кінці поблагословить Найсв. Тайнами.

— Чи не буде це дуже велика радість? Особливо для такого, що цілими місяцями або й роками не чув молитви „Господи помилуй", що цілими роками не мав нагоди визнати своєї віри у молитві „Вірую Господи", що довго а довго не мав спосібности особисто схилити чоло перед Евхаристійним Христом!

Радости тої зміряти ми не всилі. Зрозуміти її зможе лише хорий, що візьме участь у такому Богослуженні, відчути може той, що буде свідком того підйому духа серед мешканців долини сліз і плачу.

От як бачите — ви, немічні співстрадальники Христові, можете зробити велике, спасенне діло. Зложіть разом свою щиру просьбу — ви здорові свою добру волю, тоді з того прийде до діла — Богослуження для хорих.

По скінченню Богослуження для хорих не забудьте подати хорим хоч по шкляночці теплого молока. Вони не були би в стані чекати на покріплення тіла аж до повороту до хати. — Про те все подбає кількох людей, — що зголосяться у священика в поміччю в уладженні такого Богослуження для хорих.

Спробуйте! В інших народів, також у деяких наших місцевостях, таке Богослуження вже уладжують літом що року.

Спробуйте і ви — Христос Вам поможе. А коли таке Богослуження відбудеться, повідоміть нас, щоби ми повідомили про те інших членів, нехай усі знають, що навіть серед нинішних часів — є ще серця, повні віри і християнської любови для ближніх.

Христос Наша Сила!

Чергова Служба Божа за членів Апостольства Хорих відправиться у Львові в церкві Успення Преч. Діви Марії при вул. Руській в понеділок 2. серпня 1937 р.

Грамоти та відзнаки готові. Їх вишлеться постеленно до усіх членів Апостольства Хорих разом з чеками. Хто заможніший і має добру волю, нехай чеком перешле лепту по своїй спромозі. Датки на підпомогу для українських Лазарів приймається з подякою. Частину датків зуживається на переписку з хорими. Зголошуйтеся в члени. Адреса: Апостольство Хорих Львів, Підвалля ч. 9/I м. 2.

О. ГОРИЦВІТ.

До поганства, чи до Бога?

Як вийшли люде з вечірні, вже було над вечором. Деякі спішили до дому, деякі ще постойкували на дорозі, а кум Петро з Михайлом таки коло церкви посідали під липою на лавчині, тай слово по слові розговорились:

— Щось нині людей мало було! — каже Петро.

— Га! Спека, тай душно! — розвів руками Михайло.

— Ая! В літі не піде, бо душно, в зимі не піде, бо зимно, на весну дощ, в осені болото, тай хитрують люде з Богом. Лиш не знати, чи вийде це їм на добро?

— Я би уже не дивувався старому, але й молоді до нічого! Дивлюся на Службі Божій, дівки посідали собі під церквою, а хлопці під дзвіницею порозверталися, тай плетуть теревені. В церкві, кажуть, душно їм. Але що це буде на старші літа, як воно молоде не може встояти в церкві?

— От, хитрують несвідомі з Богом! У зимі, як зимно, то знову вся молодь стоїть коло порога, а дальше не посунеться. Не перехреститься, як треба, ні молитвенника парібок не має — або він знає, чого до церкви іде? Кажете, душно йому у церкві. А на музики, як зійдуться до якоїсь хатини, то стільки їх там, як у горшку! Аж плеться з кожного! Глітно і парно, що вдуситись можна. А всеж таки допчуть собі по ногах, штовхаються у боки, і гопцюють до самого ранку.

— Воно, усе нині — мода! Я ось дивлюся, як наші хлопці коверів собі покупили. Коби вони поїхали ним десь у дальшу прогульку, або до міста за важними справами, а це вам дивлюся, їде Микита цілими днями ровером поміж хати. А потім, бачите, ще й Катерину посадив наперед себе. Дівка зразу регоче на все село, потім верещить зо страху, аж обоє стрімголов вивернулися в фосу. Кажуть, Катерина ногу викрутила, і хто знає, чи не калікою буде.

— Нині уже й дівчатам у голові перевернулося. Так глянути, як вони поводяться між парібками, то й розпуста. Вхопить Степан Євку оберемком за стан, або таки за шию, і провадяться вулицею людям у вічі. Ну, вже парібкові такому все одно, — але дівчина мала би стид! А на другі села дівчина на музики ходить,

Цікаві дрібниці.

Цигани мають свого короля. Коронація його відбулася 4. ц. м. в Варшаві. На циганським зїзді вибрали королем циганського роду 52 літнього Януша Квєка зі старої королівської династії. Цигани позичили собі королівську корону і скіптр з варшавського театру, а крім того позичили в театрі кількинадцять фраків і смокінгів та дорогих суконок для ріжних циганських достойників. Я. Квєка вибрали королем одноголосно і цей вибір приняли цигани бурею оплесків та окликами: „Хай живе король циганів". Потім протоєрей о. Теодорович в асисті кількох православних священиків відправив Службу Божу, посвятив корону і вложив її на голову короля, який поцілував протоєрея в руку. Король засів на престолі, випозиченім у театрі, і відобрав присягу від ріжних циганських достойників, яких цигани звуть сенаторами. Відтак король, одягнений в кирею, позичену з театру, перейшов з почотом перед товпою циганів, зібраних на стадіоні. По коронації відбулася забава. Радіо передало цілу урочистість коронації цілому світові. Король Квєк заявив, що поїде до Мусолінія просити, щоби він дарував для циганів якусь територію в Абісинії, де цигани могліб осісти й жити як інші народи, не скитаючись по всім Божім світі На цілій урочистості ніхто нічого не вкрав, бо цигани шанують короля і підчас коронації не вільно їм красти. На закінчення коронаційних церемоній запрошений поручник польської армії викликав експльозію 21 ручних гранатів. Януш Квєк має жінку Рожу, якої не коронували і трьох синів. Король Квєк є православний, тому коронація відбулась при участі православного духовенства і церковного хору.

Смерть вождя Індіян. В Каліфорнії помер вождь індійського племени Осаго, якого звали чомусь „Білим Конем". Цей вождь мав серед Індіян величезну популярність і впливи; навіть уряди американських держав числилися з його думкою в справах індійських племен в Америці. Червоношкірі Індіяни завдячують тому вождові багато, і деякі часописи пишуть, що якби не „Білий Кінь", то деякі племена Індіян булиб досі вигублені зовсім. На деяких монетах Зєдинених Держав Північної Америки був вибитий портрет цього вождя Індіян. Помер він у 85 році життя.

Поворот вивезених літаком бузьків. Два бузьки зпоміж вивезених літаком до Букарешту, столиці Румунії, і там випущених 24. червня, вернулися до свого гнізда в Бутимах п д Жовквою. Один вернувся вже 28. червня, другий чотири дні пізніше. Про інших бузьків досі нема вістох.

Медвідь у ліжку В місточку Пестшентер на Мадярщині була вдовиця Марія Ковач, яка недавно похоронила свого чоловіка, урядовця з ба ку. Минулої неділі ця вдова вийшла зі свого партерового дому до саду й залишила дома тільки служницю, яка спала в кухні. Марія Ковач довго сиділа в саді і читала книжку, а коли вечером вернула до своєї спальні, почула, що в її ліжку хтось хропить. Настрашена вдовиця підійшла до ліжка й побачила, що на перинах спить собі величезний медвідь. Вдова втікла з дому і наробила крику. Збіглося ціле містечко. Виявилося, що цей медвідь утік з менажерії, яка була в місті і заблукав до дому, де положився до ліжка і спав собі смачно.

Хліб з кави. Власники плянтацій кави й доставці постановили не палити ані кидати до моря надміру кави, щоби не знижувати її ціни тільки випікати з кави — хліб. Каву мелять на муку і мішають з житньою мукою. Бразилійська преса пише, що такий кавовий хліб у Бразилії тепер у моді, бо дуже смачний і гарно пахне.

а ночами волочиться, ото гарно, красно!

— А як нині дівоцтво строїться! Усю жидівську тандиту перебрало на себе. Давніше проходила дівчина чоботи ч- святочну спідницю, та й до будня мала до роботи. А нині мешти, шовкові суконки, та інше, таке що й на стирку не буде. Це саме й у хлопців. Бо як жеж вони у чорних „андугах" будуть у стодолі молотяти? От така біда. Народнього строю відреклися, і переплачують великі гроші за лиху тандиту.

— Це правда! Наша молодь має цю велику хибу, що дуже любить чіпати на себе якісь відзнаки. Хоч гузик лискучий, хоч бляхи кавальчик, хоч паперу кусник, а вчепить на груди, щоби усі дивилися на нього. Аж смішно виглядає. Бо якби вчепив собі відзнаку Марійського Товариства, або „УМХ" або „Орлів", чи відзнаку „Просвіти", чи „Відродження", чи якоїсь іншої української організації, тоді хоч знаю, з ким говорю. А не вам начіпає на себе бляшок, цяцьок, хрущиків, песиків, свинок, слимачків і вгадай, хто воно?

— Це справді клопіт з цими відзнаками! Бо молодь їх не розуміє, лиш дивиться одне на одного, тай собі те саме. От вшив собі Петро червону рубаху, а Грицько каже: „І я такої хочу!" Петро вчепив собі на груди кусень червоної шматки, а Грицько думає, що так усім треба, та й собі чіпає. Скаже Петро: „я комуніст", тай Грицько каже: „то я також такий буду!" Є сліпа солідарність між молодю, але нема правдивої свідомости!

— Ой, нема, нема! Нині, щоби не знати як промовляв до людей, і розпинався перед ними: ходіть у народній ноші, не переплачуйте тандити — так нічого це не поможе, бо один без застанови дивиться на другого, і так ціла маса несвідомих людей котиться в обійми визиску, обману і темряви. І це називається поступ, мода! Навіть гріх тепер — мода!

— Але цікаво, звідки береться мода на селі?

— Та з міста! Ця мода є найперше у жидів. Від жидів несуть моду на село бідні служниці. Це аж дивно, що найбільше грошей на моду і тандиту видають саме найбідніші люде. Доперва від кухарок переймають моду бідні сільські дівчата. Зате статніші, господарські доньки таки найдовше тримаються народньої но-

Що діється у світі.

Сталінові в Европі взагалі ніхто не вірив, що його обвинувачення проти червоного маршала Тугачевського і сімох генералів правдиві. Ніхто не вірив в те, що вони займалися шпигунством. Тепер передістались з Москви до Европи докладніші відомості про те, за що властиво їх розстріляли. Кажуть, що Тугачевський на спілку з іншими генералами приготовляв переворот у совітах: Сталіна мали усунути від влади і знищити комунізм, мали запровадити військову диктатуру під проводом Тугачевського. Плянували перебудувати весь радянський Союз на федеративну державу на національних підставах, мали привернути теж приватну власність селян на землю. Про той заговір довідався Сталін від Радека. Жид Радек зрадив заговірників, а за те Сталін дарував йому життя.

В большевії дальше тривають арештування високих комуністичних достойників. Недавно арештували кількох найвищих урядників з секретаріяту фінансів і торговлі в „автономній" татарській республиці.

З Москви приходить вістка, що на Болгарина Димітрова, що є генеральним секретарем комінтерну, мав бути виконаний замах. Атентат підготовляв Болгарин Павлов. Заговірники хотіти стягнути Димітрова до Ленінграду і там вбити його підчас принятя на честь генерального секретаря.

Большевицький уряд під натиском Японців уже відкликав військові відділи з занятих островів на ріці Амур і віддав ті острови назад Манджурії. Але за те в цілком іншім місці перейшов границю більший большевицький відділ разом з гарматами. На Далекім Сході границі між державами є дуже пливкі, точно неозначені, тому такі насильні нарушення кордонів там лучаються дуже часто. А большевики залюбки в той спосіб дразнять своїх сусідів.

На Салязара, премієра Португалії, був виконаний замах. Хоч бомба вибухла, то замах не вдався, бо Салязар вийшов з него живий і неушкоджений. Премієр Салязар має в Португалії диктаторську владу. Свою владу використовує на те, аби зорганізувати цілу державу і все громадянство на модерних станових засадах.

Голова червоного еспанського уряду Негрін приїхав ще з одним червоним міністром до Парижа, щоб у провідників французького людового фронту просити більшої помочі так дипльоматичної як і збройної для червоної Еспанії. Бо коло еспанських большевиків не досить добре. Передовсім в Мадриті дуже круто. Тому міжнародня Організація Червоного Хреста організує евакуацію дітей і жінок з обложеного Мадриту.

По здобуттю Більбао підготовляються національні війська до облоги міста Сантандер. З баскійської столиці Більбао большевики втікаючи вивезли на кораблях всі скарби, гроші і дорогоцінні папери так з державного як і з приватних банків. Один корабель, що віз оті скарби, затримала в одній пристані французька портова поліція, а один голяндська.

З Японії подають вістку, що большевики арештували командянта совітської военної фльоти Тихого Океану. Разом з ним увязнили теж кількох вищих офіцирів червоної армії на Далекім Сході а також около триста старшин маринарки і кількасот офіцирів сухопутньої армії. Всіх арештованих вивезли двома поїздами на захід. Теж у Москві арештують. До вязниці попав комендант московської залоги ген. Горбачов і ще кількох визначних комуністів.

В Китаю недалеко Пекіна дійшло до збройної боротьби між кількома сотнями японськими і китайськими. Бій тревав кілька годин, згинуло кількадесять людей по обох сторонах. Цей зу-

---

ші і звичаїв. Це саме і в хлопців. Порядніші господарські сини чорних „анцугів" не вдягають, і так легко не підуть за кличами міського шумовиння.

— Але ж бо знаєте нині і між старимм бабами кидається мода! Чи чували ви, що Федькова Марина ходила чогось там до знахора аж на пяте село? Якусь там операцію переводив їй. Але вийшла від нього під ліс, дістала корчів, і на полі баба сконала. Неживу привезли учора до села. Ото нині!

— Мордуються люде без ножа, бо за Бога забули! А як нині ворожбитство і чари поширилися! Вже навіть на ярмарки приїздять якісь ворожбити зі світа, і явно ворожать людям, ніби скільки літ будуть жити, коли повінчаються, як буде поводитися їм, хто їх обікрав, хто їм ворог, хто приятель, яку хоробу мають, як нещастя обминути тощо. І темні люди, на сміх і глум нинішньої культури і науки, ідуть до цих ворожбитів, платять гроші й осмішують себе!

— Та бо знаєте навіть по містах, ніби вчені люде, і ті потуманіли! Я читав десь у якійсь газеті навіть таке оголошення, у якому якийсь ворожбит подає свою адресу, і запрошує до себе публику, мовляв, він має такі ясні очі, і все видить, і все вам відкриє. Бачите, до чого нині люде докотилися. Нехай будуть і вчені, та як затратили віру в Бога, то мусять вірити звичайному хлопові, чи бабі, бо вони мають якісьтам ясні очі, і все бачать, і все знають. Потуманіли люде, до церкви не ходять, а до ворожбитів ідуть!

— А я знову читав десь у газеті, що в Німеччині обходили свято сонця! Чуєте? Сонцю покланялися, так як колись наші предки у часах поганства. Може ще й дубові будуть покланятися, і в честь бика „свята" влаштують. Церковних свят не хотять обходити, а поганським божкам будуть бити чолом до землі.

— Ой біда, біда нині! Ой молімся, щоби народ нарешті опамятався, і завернув до Бога. Бо як верне до поганства, то хіба не люде будуть на світі, а дикуни, як в африканських пустарях.

От так поговорили собі газди під церквою, аж і сонце зайшло за ліси. Подякували собі за розмову і розійшлися до своїх хат. А вечором мовили молитву, щоб люди знов вернулися до Бога.

КАЛЕНДАР:

Липень 1927.

Стиль			СВЯТА
н.	ст.		хронологічні.
18	5	Н	4. по С. Кир. і Мет.
19	6	П	† Атанасія
20	7	В	Тома прп., Акакія
21	8	С	Прокопія мч.
22	9	Ч	Панкратія
23	10	П	† Антонія печер.
24	11	С	Ольги княг.

СОНЦЕ сходить 18. ц. м. в год. 3·34, заходить в год. 19·26.

МІСЯЦЬ сходить 18 л.м. в год. 16·05, заходить в год. 00·00. Повня 23.ц. м. в год. 11·43.

Допису.

Празник св. Ап. Петра й Павла у Львові. В навечерю празника відправлено вечірню, всеночне молебен до Пр. Д. М.; проповідь про Христову Церкву виголосив о. О. Годунько. До пізного вечора сповідало кількох священиків. Рано він 6. год. правлено читані Служби Божі що пів години, в часі яких сповідало кільканацять священиків. Перед співаною Службою Божою о. парох Е. Дуткевич посвятив нову чашу вилиту зі срібних монет, зібраних о. Чемеринським серед парохіян. Торжественну Службу Божу відправив під місійним хрестом о. прал. Л. Куницький; діяконували о. д-р Б. Липський і о. О. Годунько. Глибоку змістом проповідь виголосив о. д-р Б. Липський. Після многоліття відбулося водосвятя й обхід довкола церкви, в часі якого посвячено ікони, вервиці й інші девоціоналії. До св. Причастя приступило около 5.000 осіб. Вірних було дуже багато з цілого Львова і з ближчої й дальшої околиці. Вечірнею, акафістом до св. Апостолів і проповідю про Католицьку Акцію закінчено цей величавий празник. Підчас празнику розпродано понад 300 примірників часопису „Христос Наша Сила", багато молитвеників, книжок і девоціоналій. Празник завдячує свій успіх душпастирській дбайливості о. пароха Е. Дуткевича.

Учасник.

Величаву прощу до Гошева відбули Зборівщина і Зозочівщина в днях 28. і 29 червня н. р. В ній взяло участь 12 деканатів і 63 села. Всіх учасників було 1200; міста дали учасників не сотні, а в сій найбільше число дала Августівка, в якій походить чудотворна ікона. Популярний поїзд мав 22. вагони. Проща була взірцево організована. Був конечний буфет, лікар, санітарна поміч, порядчики, та необхідні ліки. Кожний учасник мав призначене для себе місце. До поїздів всідали в Зборові, Золочові і Красним. Похід увірками у Львові з головного дворця на площу св. Юра минав імпозантно. У ворот св. Юра привитав прощу о. прал. Л. Куницький з парохіяльною процесією; о. Мітрат Баюк в асисті о. прал. Куницького і о. декана В. Кулика, організатора прощі, відслужив Молебен до Пр. Д. Марії. ВПреосв. Митрополит з балкону палати побл. словив богомольців, а Сестра Настя-Марія Волошин збирала датки на будову церкви СС. Василіянок у Львові. — З Болехова проща прийшла до Гошева вечером. Тут привитав прочан о. ігумен Шипітко ЧСВВ; ОО. Василіяни заялися приміщенням прочан. Між прочанами було 40 священиків, так що за 3 години висповідалися всі прочани. По нимо такого великого чи ла прочан всі знайшли вигідний нічліг. Дня 29 6 ранком читали священики Служби Божі, вірні приступали до св Причастія; в год. 9-ій зачалася соборна Служба Божа з пропов ддю о. Соколовського ЧСВВ. В год. 2. попол. о. ігумен попращав богомольців прегарною промовою. В год 5. прочани відїхали з Болехова через Львів домів. Проща осягнула намічену ціль. Це була імпозантна маніфестація Українського Народу в честь Пр. Діви Марії в 900-ліття посвячення Їй Української Землі, у 200-ліття появи чудес, та вияв духа віри і покаяння цих земель, як акція проти байдужности, сектанства й комунізму.

Учасник прощі.

Тирява Волоська, повіт Сянік. Завдяки неструдженій праці теперішнього пароха о. Зенона Крупського, що не жалує ні видатку, ні труду, сильно ожив ться католицький і національний дух у нашій парохії. Коли давніше ніхто з нас не знав, що таке українська-католицька преса, то тепер вже наші парохіяни передплачують 15 примірників „Христос Наша Сила" і 10 „Місіонаря". Заложено Апостольство Молитви, яке гарно розвивається. Відновлено всі церкви, а матірну церкву гарно відмальовано. Відновлено читальню „Просвіти", заложено кружок „Сільського Господаря", заложено читальню „Просвіти" в дочерній Ракова. Отворено і посвячено власну крамницю гр.-кат. парохіяльного комітету, з якої доходи мають іти на прикрашення церкви і читальні. Дня 4. ц. м. на Празник Пресятої Евхаристії, до Тирави поприходили рано процесії з дочерних Ракова і Пашова як також і зі сусідського села Голучкова. По торжественній Службі Божій вирушив процесійний похід на містечко до приготованих престолів. Дівчата в вишиваних одягах, прегарно вишивані хоругви, багато маленьких діточок зі своїми матерями співало цвіти Ісусові. По скінченім Торжестві розходилися люди до дому з радістю, що віддали належний поклін Ісусові Христові, Утаєному в Пресв. Евхаристії.

Тирявський.

Середопільці, пов. Радехів. Празник Пресв. Евхаристії випав у нас цього року дуже величаво. Після Служби Божої вирушив з церкви похід з Найсвятішими Тайнами до приготованих престолів у селі; о ни престіл приготовив видів читальні при входових дверах читальняного дому. Маленькі діти, в вишиваних одягах, під проводом дружини місцевого о. пароха та своїх матерей сипали дорогою цвіти. В часі пох ду співав хор під проводом дяка Р. Мельничука і всі вірні пісні в честь Пресв. Серця Христового. В нашім селі є кількох сектантів. Вони, що правда, не мають у селі ніякого впливу, а від якогось часу завважується збайдужіння та захитання в їхніх переконаннях. Неодин з них мабуть хотів би вернути до віри своїх батьків, але бракує йому відваги до першого поворотного кроку. Вертаючи на правдиву дорогу життя, вони не лише відпайшли би той скарб, який втратили відступивши від правдивої Христової Церкви, але своїм навернення причинилися би до підвесення побожности в своєму селі та дуже багато добра могли би зробити своєю працею в місцевих товариствах.

Середопільський.

Замовляйте новий гарний молитвенник

„Благодарім Господа!"

Ціна: в картоновій оправі 50 сот., з пересилкою 65 сот., в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто прислє гроші за 10 примірників, платить за оправлені в картон по 50 сот. з пересилкою, за оправлені в полотно по 70 сот. Хто прислє гроші за 50 примірників, платить за оправлені в картон по 45 сот., за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Чи ви вже вирівнали передплату?

дар перемінився вже в справжню війну, що в ній по обох сторонах фронту беруть участь десятки тисяч війська, гармати і танки. Японці роблять відповідальними за ту авантуру Китайців а ті знов Японців.

В Америці настала страшна спека. В долині ріки Міссісіпі є в тіні 40 степенів горячі. Сотки людей дістали сонячний удар зі спеки, багато з них померло. Місто Канзас Сіті немов вимерло, більшість крамниць і склепів замкнено через спеку. Асфальт на вулицях змяк так дуже, що авта зовсім не можуть їздити.

† Померли

М-р Богдан Ігор Антонич, один з найвизначніших наших молодих поетів, помер у Львові 6. ц. м. в 27. році життя. Свої поезії друкував у „Дзвонах", „Вістнику", „Назустріч", „Життю і Знанню", „Вогнях" і „Студентському Вістнику". Крім того видав три збірки поезій: „Привітання життя", „Три перстені" і „Книга Лева" За дві останні дістав літературні нагороди. Український Католицький Союз нагородив його „Книгу Лева". У Покійнім тратить українська католицька література визначний талант. Його релігійність відбилася в багатьох поезіях, правдивих перлинах. Похорони його відбулися 8. ц. м. при участи 6 священників з о. прав. Л. Куницьким на чолі. Прибуло теж з вінцями около 50 селян з Бортятина біля Судової Вишні, де батько Покійного є пароxом. Над могилою прощали Покійного ред. Богданович від Т-ва письменників і д-р Я. Рудницький від університетських товаришів. — В. Й. П.!

Степан Федачинський, ур. 1913. р. селянський син із Кругеля Великого біля Перемишля. Хоч походив з бідної родини, одначе власними силами здобув собі середню освіту і в 1935 р. здав матуру з відзначенням. Він словом і пером працював для народу. Статті Покійного часто теж появлялися на сторінках часопису „Христос Наша Сила", В останньому році від жовтня 1936 р. він почав видавати двотижневик „Прорив" у Перемишлі. Йому віддає всі свої сили, увесь молодечий запал, увесь свій хист. При редагуванні і видавничі має він величезні труднощі, а люди вороже й з глумом зустрічають Його почин, а моральної слова заохоти й бадьорости одержує тільки від кількох одиниць, що зрозуміли ідейні спонуки Його праці, а головно від о. дек. П. Войтовича з Негрибки і від пароха свого села, о. Д. Онишка. Працює днем і вночі. Одначе слабий організм Покійного не видержав. Важка недуга звалила Його з ніг, а жорстока смерть перервала нитку Його життя в дні 11. V. ц. р. Невблаганна смерть молодого ідеаліста, що з таким запалом кинувся у вир громадянської праці, наповнила великим болем й жалем усіх тих, що Його знали й з Ним співпрацювали. В. Й. П.

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка" Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (5—10).

В кількох словах.

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 1—5

В Стрию посвячено недавно в парохіяльній церкві новий іконостас.

В Холмі відкрили й упорядкували староукраїнські підземні хідники, які тепер доступні для публики. Такі підземні хідники є у Львові, Галичі, Перемишлі, Теребовлі і всіх наших княжих містах.

Припинили екзекуції на час жнив. Скарбові палати видали доручення податковим урядом, щоб стримали екзекуції і ліцитації від 15. липня ц. р. на час жнив.

Нові оплати від упімнень. Від 1. ц. м. обовязують у цілій Польщі нові оплати від упімнень: 25 сот. до 5 зл., 50 сот. до 30 зл., 75 сот. до 50 зл., 1 зл. до 500 зл. 1·50 зл. до 600 зл. і 3 зл. до 1.000 зл.

Пільги для переїзду дітей залізницями. В часі від 13—23 липня ц. р. кожна доросла особа, що матиме нормальний чи теж пільговий залізничий білет, може перевести під своєю опікою й доглядом пятеро дітей віком до 14 років. Платить за них всього 1/8 частину нормальної тарифи. Ця пільга буде переведена в життя так, що за перший переїзд залізнична каса бере оплату в висоті 25% тарифи в якій будь клясі, зате поворотний шлях відбувають діти безплатно. Відповідні карти можна дістати в залізничих касах і бюрах подорожі.

Неграмотність у Польщі. Минулого року було в Польщі 558 000 дітей у шкільному віці поза школою, значиться кожна 9-та дитина. Тому що в корінній Польщі майже всі діти ходять до шкіл, неграмотність ширяться головно на східних „кресах". Мусимо подбати, щоб усі українські діти ходили до шкіл.

Жнива на Сов. Україні впали погано через спеки і брак машин. З великого числа комбайнів тільки третина придатна для вжитку, решта попсована.

Велика піскова буря навістила провінції західної Канади: Манітобу, Саскачеван і Альберту. Після вирубання лісів піскові бурі наносять величезні шкоди. В цих провінціях живе багато Українців.

Грім—душегуб. Недавно над Сваряжем перейшла буря зі злива-м дощем. Грім ударив у хату Яна Ксьонжкевича, поразив важко господаря й його синову Марію, а відтак пробив стіну і в сумежній кімнаті вбив дружину Ксьонжкевича — Катерину.

Веселий кутик.

У лікаря.

Один скупар, хорий на горло, пішов до лікаря. Той помастив йому горло якоюсь маcтю.

— Скільки належиться? — питає хорий.

— 5 злотих.

— Що? 5 злотих! — кричить скупар — таж я заплатив 3 зл. за вимащення цілої хати!

В суді.

Суддя до свідка:

— Мусите зложити присягу, що все, що говорите, це щира правда. Чи знаєте, яке велике значіння має присяга?

— Так є.

— Чи вже присягали?

— Розуміється, навіть уже два рази сидів за присягу.

Добра рада.

— Милосердна особо, дайте що каска!

— Маєте, дідусю.

— Що то, два гроші? І ви не соромитеся давати мені два гроші? І що ж я маю робити з двома грошами?

— Дайте їх бідному!

Пані на селі.

— Дивися, яка гарна пшениця — каже одна пані з міста.

— Але ж це не пшениця, це жито — каже друга.

— Невелика ріжниця. Запитаймо пастушка.

А пастушок каже:

— Це, прошу пані, буряки!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно і долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Янівська 7. Ii пов.—Тел. 194-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з підпов. удільною у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Ковінський Друк. „Бібльос", Львів, Янівська 7.

Ціна 5 сот.

Львів, неділя 25. липня 1937. Ч. 28. (144). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Княгиня Ольга—перша українська Свята.

У день уродин

Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея.

Дня 29. липня ц. р. припадають 72-гі роковини уродин Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея. В цей торжественний день відправиться в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові Архієрейська Служба Божа в наміренні нашого Архипастиря. Тогож дня всі Українці на наших західніх землях і на еміграції, в Европі і за океаном, будуть заносити гарячі мольби до Всевишнього, щоби зберіг нам ще на довгі літа нашого Князя Церкви й Нації.

Редакція часопису „Христос Наша Сила“ складаючи з приводу тієї радісної нагоди свої найсердечніші побажання ВПреосвященному Митрополитові Кир Андресві — рівночасно закликає всіх наших Читачів, жертвувати свої молитви, св. Служби, Божі, св. Сповіді і св. Причастя на інтенцію Високодостойного Митрополита Кир Андрея.

Милі гості з Волині.

До Львова приїхала прогулька українських гр.кат. дітей з Ковля на Волині під проводом о. В. Стернюка Ч.Н.Іб. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей приняв з радістю волинських дітей, розмовляв з ними довший час, підкреслюючи, що Волинь була католицька і щойно 1838 р. царський уряд відірвав її насильно від Унії. Діти відспівали „Садок вишневий“ і „Многая літа“, відтак відбулася спільна знимка в палаті і в салі, вкінці снідання. З незатертими враженнями вийшли волинські діти зі Святоюрської гори.

Такі прогульки молоді з Волині до Галичини і навпаки треба уладжувати якнайчастіше, бо в цей спосіб проломимо сокальський кордон.

Світла перемога

християнської і національної ідеї над комуною.

Добрівляни в Дрогобиччині були донедавна осередком комуни в бориславському басейні. Одначе християнська і національна ідея зачинає перемагати комунізм. Дня 12. ц. м. відбулося в Добрівлянах посвячення Народнього Дому. Прибув Преосв. Йосафат Коциловський, Перемиський Епископ, який відправив Архієрейську Службу Божу, виголосив проповідь і посвятив Нар. Д'м. Пополудні відбулася святочна академія; промовляли Преосв. Йосафат, представник Матірного Т ва „Просвіта“ ред. В. Глібовицький, д-р Витвицький, д-р Блажкевич, представник „Сили“ з Дрогобича й ін. Гарні були виступи хор'в і деклямацій. Це був радісний день для цілої Дрогобиччини.

Великі наші Святі.

Дня 24. і 28. липня у великій душевній радості стаємо перед святочно прибраними іконами св. княгині Ольги і св. Володимира Великого.

Це святочні, радісні дні нашому серцю, дарма, що вони є пригадкою кінця їх земної мандрівки. Адже український нарід, хоч битий продовж важких століть усякими злиднями, прете окрилений заступництвом своїх Святих, кормлений їх духовою спадщиною, триває вірно при Христовій Церкві і українській землі.

Образ св. Ольги, тієї мудрої жінки, як її називають церковні книги, мусить відбитися в душах українських матерей. Щира й відвана дружина київського князя Ігоря, енергійна вдова, дбайлива мати й виховниця лицарського сина Святослава завойовника, вміє прегарно лучити обовязки княжої дружини і матери з відповідальними обовязками релігійними і національними.

Сповняючи як мога найліпше обітниці хрещення: вірно служити Христу — стає вічним прикладом і наукою, що родинне й національне життя цвистиме тільки тоді, коли воно наскрізь перепоєне євангельською наукою.

Розумів це якслід внук святої княгині Ольги, Володимир. Вихований спершу в поганстві, під впливом Божої ласки зрозумів вагу християнської віри для себе і свого народа. І те, що обєднав він увесь український нарід в одну велику сімю — це велика його заслуга. Та безсмертна слава і хвала князеві Володимирові за те, що народові своєму у важку мандрівку в століття будуччини дав йому блискучий самоцвіт Христової віри, що в гущі трудощів і небезпек проясняє та промощує йому дорогу і веде певно у краще завтра.

І як покажчиком людського життя є правильні удари серця, що свіжою кровю відсвіжують і живлять наше тіло, — так покажчиком і мірилом здорового життя нації і привернення великої спадщини українських Святих, Ольги і Володимира — стануть нам невлинний голос Бога і наука Церкви, стосовані і сумлінно виконувані, в особистому і національному житті.

ЄВАНГЕЛІЯ

Неділя 5.

І як переплив на той бік, у сторону Гадаринську, зустріли Його два біснуваті, що вийшли з гробів, дуже люті, так що ніхто не міг переходити тою дорогою. І се вони закричали, кажучи: Що Тобі до нас, Сину Божий? Чи Ти прийшов сюди перед часом нас мучити? А недалеко від них паслося велике стадо беврот. І біси просили Його, кажучи: Коли виганяєш нас, пішли нас у стадо беврот. І сказав їм: Ідіть. А вони вийшовши, увійшли в беврети. І кинулось усе стадо з кручі в море і потонуло в водах. А пастухи повтікали і прибігши до міста, розповіли про все і про біснуватих. І се вийшло ціле місто на зустріч Ісусові і побачивши Його, просили, щоби відійшов з їх сторін. (Матей, гл. 8, ст. 28—34).

З нашого життя.

В день св. Володимира Великого, 28. липня ц. р. відправиться в Архикатедральному храмі св. Юра торжественна Служба Божа в год. 8·30 рано.

На Білій Горі біля Підлися в Золочівщині відбудуться в неділю 1. серпня ц. р. величаві Маркіянові поминки з приводу 100-ліття появи „Русалки Дністрової". Рано в 10. год. відправиться Архієрейська Служба Божа з проповідю і панахидою на могилі Невідомого Вояка УГА. Пополудні відбудеться академія на площі біля памятника Маркіяна. Алькогольних напитків не вільно буде продавати того дня на Білій Горі.

Табор „Орлів" на Соколі біля Галича уладжує в неділю 25. ц. м. „День українського моря". Вся довколична українська молодь повинна явитися якнайчисленніше.

Нову церкву в Дорі посвятив недавно о. парох Шмериковський в сослуженні о. ред. Хомина та о. Савицького зі Львова. Діяконував о. Осташ, Студит. Цю церкву уфундувала п. Іванна Кокорудз. У посвяченні взяло участь багато тамошніх мешканців і літників.

В Підкамені біля Бродів філія „Просвіти" влаштувала величаве ювилейне торжество з приводу 100-ліття „Русалки Дністрової". Торжественну Службу Божу відправив о. крил. Ю. Дзерович зі Львова, який виголосив патріотичну проповідь. Пополудні в салі Нар. Дому відбулася академія з гарною програмою. Людей було велике число з цілої околиці.

Українська шляхта в Самбірщині тепер має неабиякий клопіт від „кулек загоновей шляхти". Недавно возили наших шляхтичів до Варшави. З того приводу в Кульчицях були перепалки, які закінчилися покаранням кількох шляхтянок. За співання гимну „Боже Великий" у церкві староство покарало 10 осіб гривною по 25 зл. або двома тижнями арешту...

В Сокалі підчас відпусту дня 12. ц. м. деякі хлопці розганяли жидівських купців і вивертали їхні стратани. Вечером, коли вже люди розходилися з відпусту, міське шумування (мабуть підплачене жидами) з ножами і колами кинулося на наших людей і багато поранило їх ножами. Кільканацять людей завезено до шпиталя. Міські батяри знищили стратани українських купців з пімсти за жидівський погром. — Це поважна пересторога перед необдуманими вибриками молодих хлопців, які спричиняють найбільшу шкоду таки для своїх. З жидами треба боротися не погромами, але оминанням їх і купуванням тільки у своїх.

Хто викликує ворожнечу? До Ціневи, по. Долина, приїхала польська шкільна кольонія. Коли 13-літня дівчина Павлина Данилів поздоровила учительку словами „Слава Ісусу Христу", вона відповіла зїдливо: „повєдз то псу!" Ці богохульні слова в чисто українському селі викликали велике обурення серед населення. Одначе на донесення до поліції, поліція не тільки не потягнула до відповідальности учительку за зневагу релігії, але ще закидає нашим селянам вороже становище до кольонії! Як може така учителька виховувати дітей у католицькій державі?

Українець головою конгресу національних меншин. В Лондоні відбувся 12-тий конгрес національних меншин Европи, яких є 40 міліонів. Головою конгре вибрано Українця посла В. Залозецького з Чорновець. На цей конгрес поїхали посли В. Мудрий і З. Пеленський.

Гетьман Іван Мазепа.

У 250-ліття його вибору.

Тому 250 літ, в 1687. р. вибрали козаки гетьманом України Івана Мазепу. Це був тяжкий час для України, бо Москва нищила всі українські вольности й окремішности і заводила московські порядки. Гетьман Мазепа зробив дуже багато добра для України за 18 літ свого гетьманування. Він побудував багато гарних церков, закладав друкарні, дбав про освіту народу, завів лад, забезпечив добробут, створив сильну українську армію, будував твердині й укріплював кордони України. Коли вже Україна зросла в силу, тоді Мазепа постановив скинути московське ярмо в спілці зі шведським королем Карлом XII. Одначе московський цар Петро І. зібрав великі сили і поборов гетьмана Мазепу та Карла XII. в битві під Полтавою 1709. р. Після полтавського погрому запанувала тяжка московська нневоля над Україною аж до 1917. р.

Після російської революції 1917. р. Українці знов зачали переводити в життя задуми великого гетьмана Мазепи. І хоч Україна і цим разом не визволилася зпід московського ярма, але дух Мазепи кличе до бою з Москвою міліони Українців, які на руїнах червоного царства Сталіна побудують велику Українську Державу.

Українці в Америці.

Зїзд української молоді.

В Бофало відбувся 5. і 6. VI. ц. р. окружний зїзд української молоді, зорганізований Лігою Української Католицької Молоді. На зїзд прибули Преосв. Константин Богачевський, гр. кат. Епископ американських Українців, 400 представників молоді з 25 місцевостей і багато гостей. Промови виголосили: Преосв. Богачевський, один американський епископ, Ева Піддубчишин, голова Ліги Української Католицької Молоді, д-р Л. Цегельський, посол Ст. Ярема й ін.

Український шпиталь.

Українські Сестри Служебниці зачинають будову українського шпиталя у Вілінґтоні в провінції Альберті в Канаді. Якась злочинна рука спалила їх шпиталь. Тепер зачинають знов будувати новий шпиталь.

Зїзд українських фармерів.

У Вайті, провінції Манітоба в Канаді, відбувся недавно перший український фармерський зїзд. Прибуло 3.000 Українців фармерів. Зїзд приготовило Братство Українців Католиків. На зїзді промовляли о. д-р В. Кушнір (організатор зїзду), о. ігумен В. Каменецький, о. В. Чорний і інші. Зїзд ухвалив засновувати господарські школи, зорганізувати кооперативний збут і т. д. Подібний зїзд відбувся в Конорі в провінції Саскачеван.

Смерть найстаршого Українця в Канаді.

В Норт Бей, Онтеріо, помер Іван Пирч, родом з Великої України, найстарший мешканець Канади. Він прожив 114 літ.

Читання для наших дітей.

Юні спортовці в Альказарі.

Гей, юнаки, чи чули ви слова буйної пісні, що її борня родила, буря годувала?

„Хоч над нами бурі шум
Не співаймо скорбних дум
Заспіваймо тих пісень
Що віщують ясний день!"

Ось таких пісень про світлу перемогу, про славну бувальщину виспівували оборонці Альказару. А молодь, а то і дітвора і собі підхоплювали слова бадьорих пісень, і весела дитяча пісня широким гомоном відбивалася від мурів Альказару і доходила до злющих ушей червоних. Так, так! Ворога найбільше лютують чисті серця і бадьорі геройські пісні юнаків.

Малі альказарці не плачуть, не стогнуть, як чують стріли червоних. Як тільки ворожий вогонь хоч трохи стихає, вся дітвора, і старші і молодші, виходить з сутерин і ріжних дір, і давай, копаного мяча грати!

Вони знають, що гарна спортова забава, то здоровля для народа. Ось і тепер юнача забава йде, аж гуде. Мяч скаче у воздусі, як навіжений. Всюди гамір і крик. Аж матері з дитятками на руках виходять подивитися на розсміяні личка юнаків. Та деколи й сам комендант Альказару, полковник Москардо пристане і з усміхом на устах приглядається тій гарній юнацькій грі.

Та найгарніше виглядає, як старі боєм утомлені вояки, так живо захоплюються грою, що не чують втоми. Вони випрошують мяч і давай собі грати. Не чують ні спраги, ні голоду. Втомлені тягарем крісів руки прекрасно боронять ворота, а ті старі „зупаки", що перед годиною з нараженням життя перебігали поле битви по важкі стрільна, тепер наче юнаки бігають хутенько за мячем, гарно його кодають — провадять, та ще й голя дають.

Чорний шкіряний мяч аж посинів від ударів, але далі вперто скаче і підскакує на радість змагунам і глядачам.

А коли заходяче сонце кидає темні тіни і ясні зорі моргають дружньо на юне покоління, то знову бадьора пісня веселить серця альказарців.

— — — — — — — —

Якби то хотілося, щоб і люба українська дітвора свої пасовиська і площі замінила на спортові грища, а з її невинних губ, золотою пташинкою вилітала тільки гарна, бадьора і чиста пісня!

О. Годунько.

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа"

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно висилати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Чудесно відновлений образ Розпяття Ісуса Христа у Глинянах.

Недалеко Львова, 32 км. на полудневий схід, лежить містечко Глиняни. Завдяки великій праці довголітнього пароха о. Решетиловича, розвинувся тут гарно український ткацький промисл, головно килимкарський, який заволодів майже цілим краєвим ринком. (Хамула, Галан, Федоришин і інші).

Більшого розголосу набрали Глиняни від появи чудесно відновленого образу Розпяття. Багато тисячів людей приходить до Глинян, бо між народом поширена загально віра в чудотворність цього образу. Цей образ поміщений у старенькій 300-літній церковці Успення Пресв. Богородиці. Хоч у 1894. р. побудовано мурована церкву, народ все більше горнувся до старенької церковці. Підчас великої пожежі, яка знищила всі сусідні доми, деревляна, гонтами крита церква остала ненарушена. Нарід добачував у цьому виразне чудо, а навіть деякі люди мали бачити тасмну постать жінки, що охороняла церкву від огню.

У церкві був старенький зовсім зчорнілий і закопчений іконостас, а за ним престіл з іконою Розпяття, дуже старенькою, зовсім закопченою і зчорнілою, так що золотого тла майже небуло видно, а намальоване Тіло Христа було ледви помітне. Люди раз-у-раз приходили молитися до церковці, яка зі старости грозила вже завваленням. Тодішній священик рішився деякі кращі частини церкви роздати між убогі церкви, а саму церкву розібрати. Підчас війни австрійське військо зробило собі склад зброї і харчів у церкві. Щ б не було зневаги Божого храму, порішено розібрати церкву.

Та немов як протест проти розбірки церкви почалися події, які зелектризували цілу околицю і край.

Дня 6. січня 1936. р., у сам Свят Вечір бавилися три маленькі дівчинки біля церкви: Ізабеля Новак, Ярослава Паньків і Богдана Маркевич. Пополудні побачили діти крізь низоньке вікно церкви якесь дивне світло, ніби вогонь. Ціла церква була дивно освітлена. Восьмилітня дівчина Ізабеля Новак каже, що те світло було таке ясне, якби щось горіло. Друга дівчинка каже, що те світло раз кріпшало, раз слабло, так начеб у нафтовій лямпі хтось скручував і підкручував гніт. Дівчинка закликала ще трьох хлопчиків, які дивилися крізь дірку від ключа і шпари у дверах, шо ізза старости поробилися доволі великі. Крізь ті шпари побачили діти надзвичайне явище. Старий образ Розпяття вкривався ясним світлом, а проміні від нього били на цілу церкву. Діти однозгідно заявляють, що проміні падали від образу постепенно згори униз. Перестрашені діти побігли до сусіда Ціс ціпського, що мав ключі від церкви. Він тремтячими руками отворив церкву, почав плакати і молитися, зараз побіг на дзвінницю та дзвонив наче на вогонь чи тривогу.

Сонце почало заходити, а люди масово бігли до церкви; один одному говорив, що „у старенькій церкві чудо сталося". Не вдержали навіть і жиди і також бігли, щоб побачити незвичайне явище.

Учасники оповідають, що в церкві був дивний настрій. Одні плакали, інші молилися голосно, треті співали, а образ яснів надземським світлом, то темнів, то яснів. Хоч холодно було, люди не хотіли розходитися домів. Хто заняв місце у церкві, не хотів його втратити. Цілу ніч люди не спали, лише товпились

О. ГОРИЦВІТ.

Щаслива.

Софійка лежала хора. Молода жіночка, щеб жити літа, а важка недуга, як косою підкосила її сили, звялила красу. Лежала небога на ліжку, і ніс потягнувся.

Охкала і зідхала, але терпіла. Не злостилася, не нарікала. — Га-га! Що ж, як така Божа воля! Може треба за свої провини спокутувати? Може Бог судив за других перетерпіти? Щораз поглядала на образ Розпятого Спасителя, і молилася в думці: „Ти Ісусе терпів за мене! Прийми ж тепер мої терпіння, які Тобі з любови жертвую!"

А в пятненьку Софійка таки дуже ослабла. Чула, що ось-ось і слова не здужає промовити. Тай стала ще дякувати сусідам:

— Дякую вам, сусідоньки добрі, що не забували за мене у моїй слабості важкій! Дякую, що приходили до мене, що посиділи трошки, поговорили, книжечку прочитали, і було мені відрадніше! Ви мали свої клопоти і журби, але про мене не забували, усе потішали. Нехай вам Господь за це надгородить, і я буду за вас Господа молити! Дякую вам за це, людоньки добрі, дякую, дякую...

Жінки, що сиділи на лаві під вікном, посумніли, і нишком втирали сльози з очей. Поглянула на них Софійка, поглянула на Розпятого Спасителя, і каже:

— Не плачте, сусідонькі добрі! Я щаслива! Ой, я дуже щаслива!

— Ой, Софієчко наша! Але ж ти бідненька дуже хора. Не знаточки, як з тобою буде? — лебеділи жінки.

— Але я таки дуже щаслива, бо мій чоловік уже скоро наверneться до Бога!

— Ой, той чоловік! — обурились жінки. — Ні до церкви, ні в дома, як муж, навіть не знати, як така людина може жити на світі. Таж німина жалує за господарем, господинею, пес скавулить за помершим, а твій нелюд Микола навіть ложки води тобі не подасть, з хати втікає, не ночує в дома. Ото такого мужа мати! Де такий чоловік з камяним серцем до Бога навернеться?

— Ні, ні, сусідоньки добрі! Я таки дуже щаслива! Мій Микола навернеться. Як я умру, він напевно буде зараз женитися. Він уже вісім літ не сповідав я. а перед шлюбом таки буде мусів висповідатися. А як він висповідається, таки ласка Божа на нього поділає, і він зміниться. Я за нього буду молитися! О Ісусе! Прийми мої терпіння за навернення мого чоловіка!

біля церкви. Явище незвичайної віднови образу відбувалося на очах сотоk людей.

Заворушилися навіть вороги Церкви, ріжного рода недовірки, але супроти цього факту були безсильні. Щоби людей ще краще переконати, місцевий завідатель робив ріжні проби, а саме замикав і отвирав двері, заслоняв і відслонював вікна, але явище все було те саме. — образ світив дивним світлом, яке мінилося в очах тисячів людей.

По кількох днях процес чудесного відновлення образу покінчився. По тій віднові образ так виглядає: Христове Тіло цілком свіжо мальоване, гладесенько, Христова Кров яскраво червона, начеб вчора мальована, тло ясно золоте. — Особливо сильно блистять цвяхи у Христових Ранах, начеб учера відзолочені. Довкруги цього образу все старовина, все зчорніла, темне — один образ ясніє ясним золотом.

Вістка про цей образ почала поширюватися між народом. — Приїзджають прочани із далеких околиць. — Багато осіб дізнало ріжних ласк і уздоровлень і про це сказало загалові. Навіть одна пані з Варшави, яка їздила до багатьох чудотворних місць у Польщі, — припадком довідалася про чудесно відновлений образ у Глинянах, приїхала сюди та одержала ласку видужання. Вона прислала спеціяльну подяку, яку священик прочитав вірним. До пароха тієї парохії вже зголосилося багато людей, які одержали ріжні ласки. Кілька віродостойних осіб заявило і є приготовані навіть на це присягнути, що Христові очі, які на образі є все примкнені, часом отвираються. Окрема духовна комісія зі Львова прослідила докладно цей образ і заявила, що він міг відновитися лише чудесним способом.

Чудесно відновлений образ Розпяття Ісуса Христа у Глинянах — це великий Христовий дар для українського народу. Український нарід повинен підтримати культ цього образу та масовими прощами створити нове українське відпустове місце.

Прочанин.

Цікаві дрібниці.

Месть Довбуша Про месть фараонів пишуть і говорять багато, але тепер почали говорити і про месть Довбуша: В селах Жабю і Ясені на Гуцульщині здавна була поголоска, що коло присілку Сениця за Криворівнею криються закопані скарби Довбуша. Мало хто в те вірив, але 60-літній Юрко Гусецький з Ясенева та Іван Григоращук зі Жабя пішли копати землю та шукати скарбів. Вони викопали в скелях велику печеру, і шукали скарбів Довбуша. Нагло беріг ями завалився і земля присипала Юрка Гусецького, який згинув під землею.

Вдячний бузько. В одній місцевості три бузьки збудували собі на верху комина цегольні гніздо. Аж одного дня мещканці завважили, що два бузьки пропали, а останній бузьок стояв на комині й неначе б чогось шукав у середині. Мешканцям прийшла думка перешуками комин і вони найшли там двох бузьків покалічених. Їх вилічено, а коли прийшов час відльоту, вони полетіли з обручками на ногах, які їм припнято. На весну один із них вернувся й на велику втіху всіх мешканців відвідав своїх добродіїв, немов би щераз подякувати за рятунок.

Смерть „короля бліх". У Мінхені в Німеччині помер в 70. р. життя Вільгельм Гехтер, відомий в Америці як „король бліх". Цим малим сотворінням Гехтер завдячує свій величезний маєток, який оцінюють на 5 міліонів зл. Гехтер виїхав тому 40 літ до Америки; там пробував ріжних фахів, вкінці виспеціялізувався у тресурі бліх. Блохи Гехтера скакали че ез барієру, тягнули маленьку кариту, боролися і т.д. Це так подобалося публиці, що власники цирків один перед другим платили Гехтерові величезні гроші за виступи. Гехтер спершу сам їздив зі своїми блохами, опісля вже тільки тресував їх і продавав циркам. Тому 10 літ Гехтер вернувся до своїх родинних сторін і до кінця життя забавлявся тресуванням бліх і виучуванням їх нових штук.

Птиця гадюка. Наукова експедиція в Британській Гюяні викрила в лісах новий рід птиць, якого досі наука не знала. Цей рід птиць назвали „Гоатцін". Птиці того роду подібні до гадюк і вони здається походять від гадюк. Крила тих птахо-гадів дуже маленькі й закінчені кігтями. Тих крил не видно, коли птиця сидить на дереві й тоді птиця нагадує зовсім нашу гадюку. „Гоатцін" у небезпеці ска-

---

Жінки лиш кивали головами. Софійка закашлялася, і більше не здужала говорити. Тої ночі віддала Богові духа.

*

Поховали Софійку. Таки слідуючої неділі ходив Микола до св. Сповіди. Минув місяць, другий, минув рік, а Микола не женився. Вдовиця Катерина Бониськова аж казилася зі злости, що Микола не бере її за жінку. І сама переймала його, і сварилася жартом, вганяла баба по селі, людей насилала, та Микола навіть не думав про женячку. Дивно людям стало, звідки така зміна у нього? Аж раз Микола й каже:

— Такої жінки, як була моя Софійка, я вже не буду мав ніколи! Це апостолка моя була! Я стояв тоді у сінках, як вона вмираючи ще говорила за моє навернення. Вона не жалувала навіть умирати, щоб лиш я скоро навернувся. Я кривдив її за життя, тому хотів би хоч по смерти їй надолужити. Я аж тепер пізнав своє грішне життя, і більше не хочу до нього вертатися. Вернулося моє серце до Бога, але й женитися не буду, щоби про мою апостолку ніколи не забути!...

Так говорив Микола, а люди слухали, і дивувалися, як це дивно Божа ласка ділає на ріжних осіб. — І жив Микола самотою, у церкві все бував, приступав до св. Тайн, і вів прикладне, набожне життя. І на Софійчиній могилі хрест поставив, квітів насадив, і молився щиро. А відходячи з могили, усе кликав у думці:

— „О, Софійко, голубко! Як тужно вже мені за тобою! О, Боже! Допоможи мені без гріха скінчити, щоб я був там, де вона!"

че до води і плаває як риба, поринає на дно, а потім випливає і летить як птиця. „Гоатцін" має гнізда на деревах і живиться мухами. Ця птиця хоч виглядає на небезпечного гада, є дуже боязлива і лагідна.

Дитина в гноївці. На подвірю селянина Яновяка в Липниці Великій коло Нового Села була велика гноївка. На днях мала дитина Яновяка (3-літний хлопчик) залишений без опіки родичів, упав у гноївку і втопився. Дітей треба віддавати до дитячих садків.

Підпал у Синевідську. Невідомий злочинець облив нафтою дім Василя Стогрія в Синевідську Вижнім і підпалив його На щастя Стогрій скоро побачив огонь і погасив пожежу, звки вона поширилася. Поліція шукає палія.

Пригода баптистів. Никодим Лукенчук, повернувши з Америки не мав що робити, тому проголосив сам себе баптистичним „пастором" у Снятинщині. Недавно він зібрав 11 своїх „неофітів" і хотів „охрестити" їх в ріці Пруті. Баптисти позалазили голі в воду, аж тут з берегів якісь хлопці почали кидати в баптистів камінням. „Апостол" баптистів Лукенчук настрашився і покликав на поміч поліцію, щоби вона пильнувала голих селян, які мали хреститися. Але поліція арештувала Лукенчука і його „сотрудника" Івана Угрина за те, що „хрестять" людей без дозволу старости в Снятині.

Розсіяний професор. Професори все мали славу розсіяних диваків, але вже вершком професорської розсіяности є те, що сталося в Белграді: Сербський професор літератури, Мілян Букічевіч, помістив у газеті „Політіка" таке оголошення: „Прошу мого господаря, в якого каменици я мешкаю, щоби мені подав через адміністрацію цієї газети мою адресу, бо я забув назву вулиці і число дому, в якім я від місяця мешкав. Ключі від дверей є в мене. Професор Букічевіч". Власник каменици подав до адміністрації свою адресу і розсіяний льокатор по тижневі блукань у місті знайшов своє помешкання.

Місто, в якім живе 4 людей і 1000 псів. В північній Індії є місто Ляльшет. Один багатий Англієць удержує в цьому місті 1000 псів і 4 людей обслуги. Ані людям ані псам не дають мяса. Наречена цього Англійця померла від затроєння мясом, тому він хоче переконати цілий світ, що без мяса можна обійтися.

Музикальний канарок. Професор Кребс у Бельгії має у своїм помешканні канарка, який дуже любить слухати радіову музику. Коли канарок вислухав радіову музику, зачинав сам довго співати. Коли після музики радіо надавало промови, канарок був дуже невдоволений. Найліпше подобався канаркові італійський спів, бо італійська мова дуже мельодійна і музикальний канарок зараз це відчув.

Найбільша квітка на світі. В ботанічнім городі в Нью-Йорку зацвила перший раз дивна квітка, яку привезли з Сумatри і яка в ботаніці зветься „Аморфофалюс тітанум". Ця рослина важить 40 фунтів, а її квітка, синьої барви, подібна до величезного дзвону, що має обім 3 метри. Ця квітка дуже гарна, але видає такий запах, що людина замкнена з тією 3 метровою квіткою в кімнаті, мусить померти. Бадило тієї рослини має 4 метри.

Чому комахи бренять? Деякі комахи підчас лету бренять тому, що мають до того спеціяльні органи — інструменти, але більшість комах бренить крилами тому, що ті крила порушаються з такою скорістю, як струна скрипки. Вчені обчислили, що муха підчас лету махає 352 рази на секунду своїми крилами, а бжола махає крилами 440 рази на секунду і через те крила тих комах бренять. Комар бренить тому, що рушає на секунду крилами аж 600 разів. Цей скорий рух крил витворює звуки.

Дівчина з серцем на верха. В Сан Люї в Америці вродилася дівчинка, яка мала серце не в грудях, але на верха на грудях. Це серце неослонене ніякою тканиною, тільки получене з тілом дівчини грубою жилою, яка крізь отвір на середині грудей злучена з внутрішніми органами в тілі. Позатим дитина була цілком нормальна. Дівчинка зі серцем на верха жила тільки три дні і померла. Цікаве, що лікарі ствердили і в матери дитини ненормальності серця: воно кругле і поміщене на середині грудей.

Злодій вліз до хати через комин. У Пасічній коло Станиславова хтось украв у домі Ізака Барона зі шафи 500 зл. Виявилося, що злодій виліз на стрих дому, зробив собі в комині діру і комином спустився до помешкання Барона, де забрав гроші й утік через комин. За ним шукає поліція.

Щурі, що розносять чуму. До льондонської пристані причалив корабель „Сомалі", який мандрував по водах Далекого Сходу. До того корабля закралися чорні щурі, заражені чумою. Двох моряків заразилось чумою і померло. Через те цей корабель перестали розвантажувати, щоби чума не поширилася у Льондоні. Пасажирами того корабля заопікувалась спеціяльна санітарна комісія, яка відокремила заражений корабель від інших кораблів.

Що дві години голиться. Один Американець має такий сильний заріст, що мусить голитися що дві години. Бороди він не хоче запустити, бо цього не бажає собі його наречена. Працює в банку й має великий клопіт, бо мусить відриватися від праці й голитися. Коли б знову не виголився, то наразився б на глум товаришам. Тепер мусів податися він до лікарів, щоб ті найшли якийсь лік на його заріст.

Птиця, що світить у ночі. В стейті Канзасі в Америці в лісах коло Топеки знайшли новий гатунок птиць, які під крилами мають фосфоризуючі пера. Ці пера видають в ночі світло і як птах летить, то він собі освітлює дорогу. Тоді такий птах у темряві виглядає як маленька зірка. Ті птахи літають головно над водами і приваблюють світлом рибу, а потім ловлять її. Старі розумні риби, як побачуть таке світло, то втікають і ховаються вглиб ріки.

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка" Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (5—10).

КАЛЕНДАР:

Липень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		
25	12	Н	5 по С. Прокла й Іларр.
26	13	П	Соб. св Гавриїла
27	14	В	Оциси а, Акили
28	15	С	† Вход. В. рівн.
29	16	Ч	Атиногена
30	17	П	Марини мч.
31	18	С	Якинта, Еміл.

СОНЦЕ сходить 25. ц. м. в год. 3·43, заходить в год. 19·18.

МІСЯЦЬ сходить 25 ц. м. в год. 20 22, заходить в год. 6·36

† Померли

Леонтій Цимбалістий, помер 24.VI. ц. р. в селі Болшові, рогатинського пов. Покійний довголітній член Братства Найсв. Тайн, дяк і громадський писар у Болшові, знаний зі своєї побожности, часто приступав до Пресв. Тайни Евхаристії. Довгі літа передплачував „Місіонаря" і часопис „Христос Наша Сила". Опікувався сиротами, нікому не відмовляв помочи й поради. Через те лишив по Собі жаль у своїх односельчан та у всіх тих, що Його знали. Осиротив дружину, пять синів і три доньки, з яких одна є монахинею Чина Св. Василія Великого у Львові. В. Й П!

Дописи.

Рожнітівщина складає Поклін Пробудителеві Галицької Землі. Дня 27. VI. ц. р. Філія „Просвіти" в Рожнітові при співучасти читалень своєї округи вшанувала память Пророка рідного слова і століття його „Русалки Дністрової". Торжественну Службу Божу в асисті о. Чикети і о. Щуровського відправив о. дек. П. Патрило з Перегинська. Співали хори з Рожнітова, Рипного, Ціневи, Дуби, Крехович і Струтина Нижного. Патріотичну проповідь виголосив о. Каричек з Петранки. Під кінець Служби Божої приїхали наколесники із землею з Білої Гори; голова Філії завів їх на місце,коло новопосадженого дуба. Гимн „Боже Великий", який співають усі клячучи, закінчує Службу Божу. Відпало торжественне уміщення на церкві пропамятної таблиці із-за заборони влади. 10 священиків відправило молебен при місці садження шашкевичівського дуба, потім представник Год. Товариства проф. О. Терлецький, передає землю з Білої Гори о. дек. Патрилі, який відчитав посвідчення Філії Просвіти з Золочеві про правдивість присланої землі, потім священики, голова Філії і представник Год. Товариства по черзі присипають коріння дуба землею. Сторожа докінчує садження. Слідує панахида за душу незабутнього Маркіяна. Потім усі учасники ідуть походом на площу, де має відбутися святочна академія. Хори з Ціневи і Рипного відспівали кантату Ярославенка „У Маркіянове Свято", опісля представник Год. Т ва виголосив промову про значіння Маркіяна і „Русалки Дністрової". „Весілку" відспівали злучені хори Ціневи, Рожнітова і Струтина Нижного (154 людей) під проводом п. Голубовського з Ціневи. Хор з Рипного співає пісню „Річенька", — злучені хори дорасту під проводом П. Бігуна зі Струтина Нижнього співають „Ой Дністре", хор із Перегинська під батутою О. Мізуня виконав „Підлися", другий хор з Перегинська під батутою О. Стернюка відспівав „Не згасайте". Гучні оплески винагородили щиро усі продукції. Деклямації „Не згасайте" і „Окрушки" виголосили вміло Мошура Осип з Перегинська і Парящій з Рипного. Хор з Рипного під орудою п. Відоняка закінчив академію піснею „Прометей" і нац. гимном. — Відтак відбувся фестин. Шашкевичівський ювилей мав надзвичайно зворушуючий і торжественний характер.

Демня, пов. Жидачів. Дня 4. ц. м. відбулася в нас перше величаве свято Пресв. Евхаристії, підготоване реколекціями о. Місіонаря і ціломісячними науками підчас червневих молебнів до Пресв. Серця Ісуса. Після Служби Божої вийшла процесія з церкви і уформувався в чвірки великий похід. На переді йшла вся дітвора села від найменшої дитини, школярі потім хлопці й дівчата, опісля під бальдахином із Найсв. Тайнами 92-літній о. парох Мимола Фільварків і сотрудник о. Леонід Щирба, перед якими маленькі дівчатка в білих одягах з віночками на головах сипали з кошичків квітки; вкінці йшов хор та старші господині й господарі.

Довжезний похід, у якому взяли участь громадяни Демні (біля 2 тисячі), — перейшов ціле дуже довге село, попри чотири приготовані при придорожних памятниках вівтарі. При всіх престолах читав о сотрудник Св. Евангеліє, співав хор, а підчас походу всі вірні співали релігійні пісні. Вся дітвора й старша молодь була в гарних народніх строях із жовто-блакитніми лентами. — Похід вернув у взірцевому порядку до церкви, де відправлено ще суплікацію і відспівано многоліття Св. Отцеві, Митрополитові Андрееві, всьому священству й українському народові, обом місцевим Отцям і всім вірним парохіянам.

Свято полишило не затерте враження на всіх парохіянах — і причинилося до релігійного й національного піднесення громадян Демні, на яку йде наступ із двох сторін: сектанства (баптистів), і безбожного комунізму. Вірно, що громадяни Демні, відіпруть усі три наступи й не дадуться баламутити й гонитвують геть від себе всіх запроданих сектантів (баптистів), і тих нещасних наївних приклонників жидо-комуни і відучать і далі гостро, як досі, всяк заіхання місцевого польського ксьондза „душехвата". Демня будує власним коштом великий Народній Дім, що стане в селі національною твердинею проти всіх ворожих наступів та охоронитиме перед релігійним та національним упадком. Парохіянин.

З Камінеччини. Відродження Побужан. Велике село Побужани донедавна дрімало в своїй темноті. Аж коли прийшли до нас ревні священики, як о. Ю. Вавчицький, о. З. Яцків, о. О. Содомора і о. І. Курчаба, від тоді наше село підносить ся зі своєї темноти і дорівнює іншим селам Камінеччини. Під керівою ревних священиків наше село пішло вперід. Піднеслася наша кооператива „Надія", до сметанкової станиці почали приходити навіть члени жидівської молочарні, до читальні „Просвіти" прибули нові члени і нині читальня має 150 дарних членів. Цього року повстав у нас кружок „Сільського Господаря". Щораз більше Побужанців стає передплатниками українських часописів. На другий рік Побужани приступають до будови нової церкви. Дня 13. VI. ц. р. о. І. Курчаба довершив посвячення фундаментів нової школи при участи всіх громадян і шкільної молоді. До будови школи Побужанці приступили дуже радо, навіть шкільна молодь у вільних хвилинах помагає при будові.

Що діється у світі.

Закарпатська Україна дістане незабаром автономію, хоч і дуже куценьку. Українці Закарпаття відбувають тепер віча, на яких протестують проти російської мови у школі і в урядах, яку заводять Чехи, йдучи на руку тамошнім москвофілам. В Хусті відбувся великий зїзд Української Селянської Партії, першої самостійної української партії на Закарпатті, бо досі українські закарпатські партії були тільки філіями чеських.

В Еспанії червоний наступ під Мадритом скінчився великим погромом червоних, які втратили понад 24.000 вбитих, ранених і полонених. Нац. війська здобули або знищили 40 червоних танків і зістрілили 57 літаків. Тепер розгорілися знов завзяті бої на всіх еспанських фронтах.

Англійські банки дали позичку ген. Франкові. Це означає, що Англія хоче собі зєднати ген Франка і запевнити собі впливи в національній Еспанії. Також національні французькі кола домагаються навязання взаємин з

ген. Франком. Одначе і англійські і французькі соціялісти виступають дальше проти признання ген. Франка воюючою стороною.

Комітет неінтервенції (невстрявання) в Лъондоні радить тепер над новим угодовим проєктом контролі Еспанії, предложеним англійським урядом. Цей проєкт передбачує евакуа ію чужинецьких військ з Еспанії і признання обом еспанським урядам права воюючих сторін.

У Франції людово-фронтівський уряд Шотана поважно загрожений. На зїзді соціялістичної партії доходило до бійок між поміркованими і скрайними. В одній хвилі противні табори повитягали револьвери, одначе не стріляли. Поміркований Блюм дістав тільки 65% голосів. Страйки нищать дальше господарське життя Франції. Тому французький франк тратить свою вартість.

На Далекім Сході йдуть переговори між японськими і китайськими генералами, щоб полагодити мирно непорозуміння. Рівночасно і Японці і Китайці висилають поспішно свої війська до північного Китаю. Китайці хочуть зовсім усунути Японців з північного Китаю. Воєнний настрій панує в обох краях. Совіти підбунтовують Китайців проти Японців, натомість Англія, Німеччина й Америка стараються погодити обі сторони.

Читайте для ваших господарів.

Ріпа стернянка.

Цього року велике значіння для господарств матимуть ростини, засіяні після вчасних жнив, які дадуть пашу на зиму. Особливо добре надається ріпа стернянка, яка дозріває вже по двох місяцях, тому її можна сіяти не тільки до житі, але і по ячмені і навіть по вівсі. Під ріпу треба згноїти поле і зорати на 10—12 цм. Наперед робиться рівці, віддалені від себе 40—50 цм, і в них сіється ріпу. Коли вже трохи підросте, треба виполювати, полишаючи ріпу що 20—30 цм. Ріпу можна збирати пізно, бо вона не така вразлива на мороз, як буряки.

З кількох слів.

Новий шкільний рік у народніх школах зачнеться цього року 1. вересня Богослуженням. Наука зачнеться 2. вересня.

На Лемківщині заложили нові читальні „Просвіти" в Боську і Команчі.

„Нормалізація" в Долинщині. На приказ нового референта безпеки в Долині, п. Гута, поліцаї жадають від кооператив змінити українську вивіску на польсько-українську з написом червоними буквами на білому полі, забороняють торгувати по 7. год., кажуть усувати нафту з крамниці і т. д. Деяких просвітянських і кооперативних діячів взивають покинути повіт, бо кооперація — це політика...

Мордують. В подільському селі Звіголь, пов. Чортків, стшелець Станіслав Надзікович на весіллю в І. Чухрія вліз по півночі вікном до хати і пробив багнетом Василя Смолу, Наддніпрянця б. сотника армії УНР, який був заїдателем фільварку п. Карчевської. Вбивник втік, але його арештували. Смола помер по дорозі до шпиталю. Причини вбивства не відомі.

Цікавий ювилей. Дня 18. серпня ц. р. минає 320 літ від дня, коли на американській землі вродився перший білий чоловік, син Европейця, Англійця Віржінія Даре. Цей перший білий американський горожанин вродився на острові Роанок, коло північних Каролін, який був 1587 року англійською кольонією. І цього року 18. серпня на тім острові відбудеться велика парада, в якій візьме участь і президент Рузвельт.

Далека мандрівка бузьків. Німецькі вчені хотіли знати, як далеко і як скоро летять бузьки в теплі краї, тому наложили на ноги кількох бузьків металеві обручки. При помочі тих обручок вчені в південній Африці пізнали тих бузьків і зловили одного такого гостя з Німеччини. Виявилося, що ті бузьки перелетіли за місяць з Німеччини до південної Африки, себто 6 тисяч кільометрів. Один з таких бузьків згинув по дорозі біля Горішнього Нілю в Єгипті, другий згинув на однім озері в Судані.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

ОГОЛОШЕННЯ

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 2—5

ЖИТТЯ СВЯТИХ на кожний день у році, книга ілюстрована й одобрена Гр. Катол. Ординаріятом, сторін 640, старе видання, ціна 6·50 зол. Висилає: Вид. „ЧЕЧВА", Рожнітів (Rożniatów). 3—3

Веселий кутик.

Також спосіб.

— Люди добрі, жертвуйте щось для мого нещасного отемнілого чоловіка — каже бідна жінка, увійшовши до харчівні.

— А де твій отемнілий чоловік? — запитав хтось.

— Стоїть за дверми, і дивиться, чи не йде поліцай...

Наші діти.

Мати: Ісасю! Чи ти бачив коли-небудь, щоб я так напихала повний рот?

Ісась: Алеж мамунцю, таж я тебе ще не знав, як ти була така мала, як я!

Жид усе жидом.

— Тате: як кажеться: пан буде мені дати пять процент, чи пять процентів?

— Знаєш, Іцик, найліпше буде сказати: пан мені буде дати вісім процентів!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.23 зол., РІЧНО 2.46 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Коціпський. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7

Львів, неділя 1. серпня 1937. Ч. 29. (145). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійне - морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

РАДІСНІ РОКОВИНИ.

Десять десяток років минає з часу, як появилася в Галицькій Землі „Русалка Дністрова" — перша в нас українська книжка, писана гарячим серцем о. Маркіяна Шашкевича і його ідейних однодумців.

Сто років минає, як український нарід уперше обмив свої очі в цілющій керниці знання і поглянув на світ Божий іншими очима: перед ним заясніли приманливі обрії ясніших днів, високих, вольних поривів.

Сто років минає, як день у день, з години на годину йдуть і пнуться на високу гору знання й освіти щораз то нові, щораз то ідейніші покоління.

Ті, що вище — подають руку тим, що нижче, бо далека і важка ще дорога на „Білу Гору" очікуваного воскресення. Не сміють нікого спинити ні спекота сонця, ні холод темних мурів. Не сміє краплистий піт закрити втомленим мандрівникам їх високої, святої цілі. Щорічна пригадка важкої праці о. Маркіяна Шашкевича — це іспит сумління народу, чи йде він правильним шляхом життя, осяяним Христовим законом, чи не вгаває він і не звільняє кроку в байдужності і сонливості грішній?

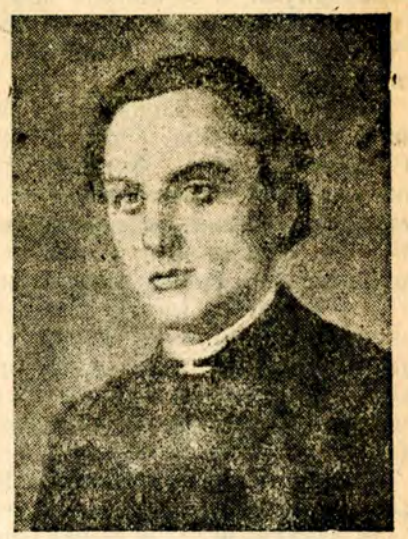

о. Маркіян Шашкевич, Пробудитель Галицької Землі, видав тому 100 літ „Русалку Дністрову", першу книжку в українській мові в Галичині.

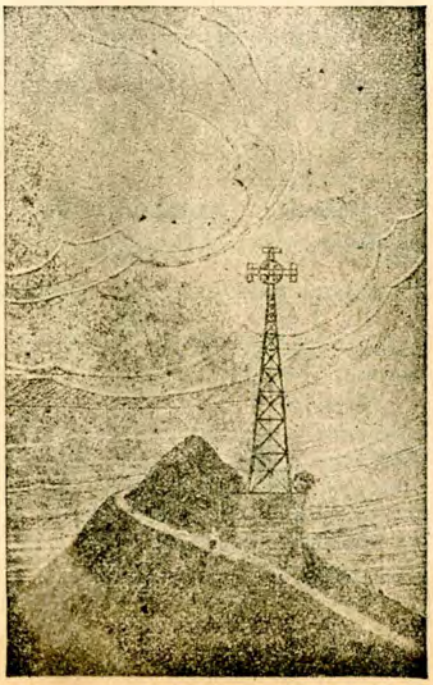

Сьогоднішній день, — це ясний погляд у минуле — і твердий, залізом волі опанцирений — невпинний крок вперед!

О. Г.

МАРКІЯНІВ ХРЕСТ.

У стіп цього памятника о. М. Шашкевича на Білій Горі біля Підлися відправиться в неділю 1. серпня ц. р. Архієрейська Служба Божа в 9. год. рано, відтак буде проповідь і панахида на могилі Невідомого Стрільця Української Галицької Армії. Відтак буде святочне відслонення вміщеної на підмурівці памятника пропамятної таблиці з приводу 100-ліття „Русалки Дністрової". Після одногодинної перерви відбудеться на площі біля памятника академія: промова, виступи збірних хорів і орхестр, вправи Соколів і Сокілок, народні танки, хороводи і т. д.

Пересторога.

З приводу кривавого відпусту в Сокалі.

В попередньому числі згадали ми коротко про криваві події в Сокалі. Тепер пишемо ширше про них.

Зачалося з того, що деякі хлопці зачали відмовляти інших хлопців, щоб не їздили жидівською каруселею підчас Служби Божої. Слово по слові—і дійшло до бійки. Коли надійшла поліція, хлопці зачали втікати і втікаючи перевернули в замішанні кілька страганів жидівських, польських і навіть українських. На тім могло скінчитися.

Одначе около 5. год., коли вже наші люди зачали розходитися з відпусту, міські батяри, між якими були жиди і комуністи, узброєні ножами і колами, кинулися на безборонних наших людей і зачали їх колоти ножами і бити колами. При тім знищено українські страгани, які стояли на площі. Діялися несамовиті річи. Найдивніше, що не було кому обороняти безборонних людей від міських батярів.

Коли про цей погром наших селян міським шумовинням, мабуть підплаченим жидами і зорганізованим комуністами, довідалися в найближчих селах, вирушила наші селяни на поміч тим, що ще залишилися в Сокалі, але поліція не допустила їх до міста.

В Сокалі знають тих, що безкарно громили наших селян. Дорожкаря Душека хтось пробив ножем. Похорон того Душека перемінився у велику польську і протиукраїнську маніфестацію...

Українці в Сокалі дістають листи з погрозами. Староство в Сокалі заборонило усі дитячі садки в цілому повіті. Що винні в тому українські діти і за що вони мають бути покарані? Кажуть, що в цілій Сокальщині заборонять усі українські вистави, концерти, фестини і т. д.

Представники українського громадянства Сокаля зійшлися на нараду, висловили негодування для тих, що викликали ранішні сутички та обурення для тих, що спричинили пополудневу криваву різню та домагаються перевести строге слідство і покарати спричинників кривавих подій.

Влада веде слідство в цій справі і не сумніваємося, що справжні виновники будуть покарані.

Пишемо ширше про сокальський погром тому, бо те, що 12. липня сталося в Сокалі, може нині або завтра статися на кожному іншому відпусті чи торжестві. Передовсім організатори наших релігійних чи національних торжеств повинні заздалегідь подбати про відповідне число впорядчиків, які моглиб у кожній хвилі опанувати спочатку невеликі сутички, які пізніше перемінюються у великі замішання, паніку, масову бійку, та спричинюють великі шкоди і кінчаться тяжкими каліцтвами, а то і смертю — часом зовсім невинних людей.

В кожній нашій місцевості є організації молоді: братства, „Орли", Марійські Дружини, Соколи, Луги, спортові товариства і т. д. Треба їх конечно притягнути як впорядчиків. Тоді не буде ніякої несподіванки і кожне найменше замішання буде змісця зліквідоване. Організатори наших торжеств завчасу не повинні допустити жидівських торговців ані їх карузель чи інших розривкових будок занадто близько самої церкви чи каплиці, в якій відправляється Богослуження, бо буває, що жидівські торговці, захвалюючи свій товар, своїми криками перешкоджують вірним брати участь у Богослуженні.

Кожний Українець повинен бути настільки свідомий, і знати, що підчас Богослуження ніхто не повинен їздити на каруселі чи витріщувати очі на жидівські „штучки". Всякі девоціоналії свідомі Українці купують тільки у своїх, бо куплених у жидів священик може не посвятити. Також всякі харчі й напитки треба купувати тільки у своїх, а в чужинців тільки тоді, як нема своїх торговців. Хто цього не придержується, того треба відповідно повчити й освідомити, але рішуче не треба зачинати бійки з того приводу, бо це звичайно кінчиться найгірше таки для нас самих. Також не треба нищити майна жидівських торговців, тільки в інший спосіб змусити їх забратися з наших торжеств, не купуючи в них нічого.

Ці наші уваги вважали ми за вказане помістити в часі, коли в нашім краю відбуваються численні релігійні і національні торжества. Всі наші люди доброї волі повинні зробити все, щоб не повторився ніде більше кривавий погром, так як у Сокалі.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

Євангеліє.

НЕДІЛЯ 6.

І се принесли до Нього розслабленого, що лежав на постелі. І побачивши Ісус їх віру, сказав розслабленому: Кріпися, сину, відпускаються тобі твої гріхи. І се деякі з книжників говорили собі: Сей хулить. А Ісус, побачивши їх думки, сказав: Чого ви думаєте лукаве в ваших серцях? Бо що лекше сказати: Відпускаються тобі твої гріхи, чи сказати: Встань і ходи? Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має на землі власть відпускати гріхи, тоді каже розслабленому: Встань, візьми свою постіль і йди до свого дому. І встав і пішов до свого дому. А нарід побачивши, стривожився і прославляв Бога, що дав таку силу людям. (Мат. гл. 9, ст. 2—9).

УВАГА!

Незабаром появиться

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар буде найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: **Слово ВПреосв. Митрополита Андрея**, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський, о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Ціну календаря подамо незабаром. Просимо зголошувати замовлення на календар, щоб ми могли устійнити його наклад.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

З нашого життя.

Архієрейські візитації відбули в Бережанщині Преосв. Кир Іван, а в Микулинеччині Преосв. Кир Никита. Народ з великою радістю витав наших Епископів, всюди виявляючи велике привязання до нашої Церкви та її Владик. Мимо пільних робіт народ масово горнувся до церков і приступав до св. Сповіди і св. Причастя. Науки наших Владик неначе бальсам спливали на наболілі серця, гоїли їх болі, кріпили і додавали віри в краще завтра.

Внутрішня віднова (шарування, а відтак малювання) Архикатедрального храму св. Юра у Львові зачалася в понеділок 19. VII. З огляду на великі кошти, около 100.000 зл., проситься складати жертви на ню ціль у гр. кат. Парох. Уряді при св. Юрі (Львів, площа св. Юра ч. 5).

Порядок Богослужень в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові в літному часі: в неділі і свята в год. 6, 7, 8. і 9. — читані Служби Божі, в 10. год. співана Служба Божа. В 12. год. не буде Служби Божої до кінця вересня. Вечірня в год. 4. В будні дні читані Служби Божі в год. 6, 7. і 8. в капітульній каплиці; в год. 8.30 співана Служба Божа в каплиці на подвірю св. Юра.

В Городку біля Львова 800 українських дітей з 8 шкіл не має правильної науки гр. кат. релігії, бо є лише один катехит. В деяких городецьких школах не було науки гр. кат. релігії більше як рік. Українські батьки в Городку робили всякі заходи які досі не принесли ніяких успіхів. Мешканці Городка, Дроздовича і Стоділок апелюють до Церковних і Шкільних Властей, щоб видали відповідні зарядження щодо навчання релігії гр.-кат. обряду в їхніх школах у новім шкільнім році.

Знайшли гріб кн. Ярослава Осьмомисла в Крилосі біля Галича. Вже четвертий рік завдяки щедрій допомозі ВПреосв. Митрополита Кир Андрея — д-р Я. Пастернак розкопує околиці княжого Галича. Цього року відкопуючи в Крилосі фундаменти великої катедри, мабуть князя Ярослава Осьмомисла, наймогутнішого галицького володаря, відкрили камяну домовину з одного бльоку, а в ній кости мужчини, а побіч жінки з золотим вінцем на голові. Це правдоподібно тлінні останки князя Ярослава Осьмомисла та його жінки чи доньки. Розкопи йдуть дальше. Княжий Галич повинен стати ціллю численних прогульок з цілого нашого краю.

В Перемишлі на Засянні відбулася велика місія від 4—12. VII. Місійні науки давали ОО. Василіяни Криницький і Сеньківський.

В Канаді в місті Едмонтон відкрили памятник на могилі бл. п. старшини Української Галицької Армії Богуслава Шашкевича, який помер тому 2 роки.

Як стати ремісником?

На днях вийшла книжка: **Як стати ремісником?** Ця книжка коштує 60 гр., а її пересилка почтою 15 гр. Замовляти на адресу: Т-во „Праця", Львів, вул. Здоровля ч. 7.

Чому та книжечка цінна? Бо в ній подані адреси всіх українських і польських фахових шкіл. Хто має цю книжечку, буде вже сам знати, куди йому звернутися. Та на тім не кінець. Книжка має дуже цінні уваги: де і якого шукати майстра, як робити угоду з майстром, як стати челядником, як самому стати майстром. Ця книжечка необхідна кожному, хто хоче вчитися на ремісника чи то в майстра, чи то в ремісничій фаховій школі — гімназії.

Добре булоб, якби виділи читалень, кружків „Рідної Школи", й інших установ купили цю книжку, опісля скликали сходини членів, і прочитали цю книжечку. Тоді багатьом відкрилися б очі, люди знали би, що нам ремесло потрібне, що воно добре виплачується і в той спосіб ми зуміли б дати дітям добрий хліб у руки, і придбати нації потрібні і багаті ряди ремісництва. — О. Г.

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає **„Механіка" Т. Іванишин, Львів, Городецька 23.** (6—10).

Рабський звичай.

Дивний у нас завівся звичай, мабуть ще з часів панщини, коли нашим людям вільно було стояти тільки коло порога. Багато наших людей постійно стає в церкві коло порога, і то не тільки по селах, але навіть і у Львові. Нераз не годен дістатися до церкви, бо коло входу церква битком набита, а на переді половина церкви порожна. Нераз люди вертають від церкви, бо не мають сили перепхатися через сильну „залогу" коло порога. Особливо це дається в знаки зимою, або коли є непогода. Не помагає ніяка просьба. Може оця коротка замітка причиниться до викорінення цього рабського звичаю? У своїй церкві маємо право стояти на самім переді, а не коло порога, як раби!

Читання для наших господарів.

Що робити в серпні?

В серпні звозиться до стодоли збіжжя. Віз треба застелити веретами, бо інакше багато зерна витрясеться по дорозі. Всі стерні треба підкинути, щоб не засихали. Треба сіяти якнайбільше пашних ростин, щоб було чим зимувати худобу. Як погода, молотити збіжжя на засів і вичистити тріером, щоб насіння було добірне. Найліпше подбати про нове, добре насіння, яке треба зміняти, щоб не вироджувалося. На луках і пасовиськах треба зрізувати купини і позрівнювати кретовиння. В саді визбирувати хробачливі овочі і давати худобі. Копати ями на деревця і замовити добрі овочеві деревця. В городі можна ще засіяти порожні грядки салатою, шпінаком і редьквою. В пасіці кінчиться медозбір. Треба вважати, щоб не виголодити пчіл під зиму.

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 3—5

Як Гошівська Мати Божа уздоровила дитину.

Редакція дістала цікавий лист від о. Ю. В., який оце поміщуємо:

„Дня 5. VI. ц. р. поїхав я з львівським Богоміллям до Гошева. Нас було около 500 прочан. З нами приїхала п. Іванна Козловська зі Львова зі своєю около дволіткою донечкою, Любкою. Дитини була від кількох місяців хора на якусь скірну недугу; гниючі струпи обкидали ціле обличче дитини. Лікарі не могли назвати цієї недуги. Не помагали ніякі ліки.

Тоді нещасна мати зрозуміла, що єдиний ратунок для її дитини, — це молитви до Гошівської Богоматери. Скористала з прощі і поїхала з Богоміллям до Гошева. Жаль було дивитися на цю нещасну матір, яка при кожнім відслоненні Чудотворної Ікони Гошівської Богоматери підносила хору дитину зі сльозами в очах і з молитвою на устах.

Одначе чуда не вимолила і вертала домів з хорою дитиною. По дорозі з Гошева до Болехова розвідав я через свого дяка, Г. Б., як називається та дитина та обіцяв, що 9. VI. ц. р. відправлю Службу Божу на її інтенцію. В поїзді п. Козловська приступила до мене, і розповіла своє нещастя і просила за молитву.

Я відправив 9. IV. Службу Божу в наміренні тієї хорої дитини, так як обіцяв.

Тиждень пізніше я одержав лист п. Козловської. Вона так пише між іншим:

„Дуже дякую за Ваші молитви і за здоровля моєї доні Любочки. До тижня вигоїлося її обличча так, що ті люди, які їхали на прощу, подивляють, що так скоро вигоїлося обличча, немовби обмилося цілющою водою... Памятайте за неї все, щоб вона ховалася щасливо в вірі Христовій і щоб мала покликання до монашого стану, щоб я могла тішитися нею ціле своє життя".

Це очевидно поміч Гошівської Матери Божої".

Від Редакції: З листа цього священика і цеї побожної матери бачимо наглядно, що може молитва і сильна віра.

о. О. Годунької

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ

(коротні інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віку

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора:

Львів, вул. Пасічна 2.

Кулистий грім у Самборі.

В дім адв. д-ра Дуркота в Старому Самборі підчас легкої бурі вдарив т. зв. кулистий грім. Цілий дім зайснів наче від спаленої магнезії. Грім не вчинив більшої шкоди, тільки спалив папери, що були на бюрку, знищив електричні проводи, відлупав тинк зі стін і т. п. Пообігши кілька кімнат, грім щез.

Кирило Зварич.

Молитва спасла життя.

Оповідав мені мій кревний, Федь Вовчок з Тарнавки, що недавно повернув з Америки, таку правдиву історію:

Один чоловік подорожував по Америці, шукаючи праці від фарми до фарми. Одного дня захопила його ніч у дорозі. Ні фарми, ні міста не видно, лиш ліс та ліс. Нагло побачив він світло в якійсь хатині.

Подорожний подумав собі: „Певно там мешкає побережник або гасвий. Піду і переночую в нього".

Коли вступив до тієї самітної хати в лісі, застав там тільки одного чоловіка. Подорожний показав „на міги", що хоче переночувати. Американець згодився на те, відвів його до другої кімнати, показав йому ліжко, де має спати, і лишив його самого.

Наш подорожний був такий утомлений, що зараз таки ляг спати. Але в тій хвилі прийшла йому до голови добра гадка: „Треба ще помолитися Богові".

За нею прийшла друга гадка: „Я нині такий здорожений, вже ліпше помолюся завтра".

Але перша гадка вперто йому каже: „О, ні! Я ніколи вечірньої молитви не опустив, то й нині не повинен опустити. Зараз встану і помолюся хоч „Отче наш" і „Богородице Діво".

Добра гадка перемогла.

І зібрав усі свої сила, встав з ліжка і зачав щиро молитися.

Коли скінчив молитву „Отче наш" і зачав молитися „Богородице Діво" — в тій хвилі гримнуло на ліжко щось тяжкого в те місце, де він лежав.

Рівночасно з другої кімнати вбіг з ліхтарнею в одній руці і з сокирою в другій — господар хати, щоб добити подорожнього і зрабувати йому гроші.

Але наш подорожний виняв з кишені револьвер і спрямував його Американцеві в грди.

Американець кинув сокиру, впав на коліна й зачав дуже проситися, щоб йому дарував життя.

Тоді подорожньому стало все ясно. Той відлюдок Американець повісив над ліжком на ланцюху таку колоду, як пастку на миші і спустив її приладом з сіней, щоб подорожнього в ліжку придусити. Тоді можна було легко його вбити й ограбити.

Колиб він був у той час не встав з ліжка до молитви, то ця колода булаб напевно його придусила або і вбила.

„Той Американець певно вже неодного так спрятав зі світа і гроші забрав — подумав собі подорожний — але тепер йому не вдалося".

Подорожний розповів про того Американця на поліції і злочинець мусів відпокутувати заслужену кару, бо він неодного вже мав на сумлінню.

Так отже молитва спасла йому життя.

Ніколи не треба занедбувати вечірньої молитви, бо ніколи ми не є певні, чи лягаючи вечером — встанемо рано.

Лист до Членів Апостольства Хорих.

Дорогі во Христі Сестри і Браття!

Аж надто часто наша недуга чи каліцтво стає нам невиносимим тягарем. Пригноблені шукаємо в людей помочи й розради. Та часто серця людські такі холодні...

Одначе між ними є одно серце, повне співчуття й доброти, що постійно думає й старається про нас. Це благородне серце нашого Отця Секретаря Апостольства Хорих.

Ніхто з нас тяжко хорих не може з огірченням сказати: „Всі забули про мене", — бо наш Дорогий Отець Секретар і Провідник все памятає про нас і продумує над тим, якби облекшити нашу долю.

Що місяця пише до нас великий лист у „Відділі для хорих". Скільки в цих листах сердечности, співчуття, дбайливости, добрих і спасенних рад!

Ця доброта не виявляється лише в словах. Наш Добрий Отець щодня молиться за нас. Вже третій рік кожного першого понеділка в місяці відправляє за нас безкорисно Службу Божу, яка є неоцінимим джерелом ласк для нас, тяжко страдаючих.

Всечесніший Отець Секретар своїм коштом видрукував для нас книжечки: „З нагоди Богослужения для хорих". Тепер уложив нові повчаючі грамоти для членів Ап. Хорих, що додають бодрости нашим душам у терпіннях. Крім цього одержали ми гарні почесні відзнаки-хрестики, щоб не забували, що маємо терпіти в злуці з Христом, а тоді наші гіркі терпіння охолодить Христова любов.

Та на цьому ще не кінець. Хто почислить ті всі листи, які нестружений наш Отець пише до поодиноких членів Ап. Хорих нераз пізно в ніч, а вже є понад 300 членів! А скільки в цих листах ніжної доброти, співчуття і зрозуміння! Це найліпше знають самі члени Ап. Хорих, які мали щастя отримати листи, писані Всеч. Отцем Секретарем.

Тепер трапляється найкраща нагода виявити нашому Всеч. Отцю Провідникові нашу вдячність, бо зближається день Їх Імянин — 31. липня.

Постараймося заздалегідь за гарні невянучі квіти з духових жертв на радісний День Імянин Всеч. Отця Омеляна і зложім Йому цю китичку зі щирим привітом у збірних, або окремих листах — як хто може. Цього тижня жертвуймо за Всеч. Отця всі наші терпіння і молімся якнайбільше за Нього.

В День Імянин Всеч. Отця Секретаря приймім за Нього св. Причастя і просім Ісуса, щоб нагородив стократно нашого Отця Добродія за всі старання і жертви для нас, та щоби кріпив Їх сили, які зуживають для нас. Возьмім собі звичай приймати св. Причастя в перший понеділок місяця за нашого Отця Провідника з вдячности за Службу Божу, яку тоді за нас відправляє.

Вкінці осміляюся в імени всіх членів Апостольства Хорих висловити побажання, щоби всі усміхи радости, все успокоєння наших зболілих, страдаючих душ, всі соняшні проблиски надій, які завдячуємо нашому Високодостойному, Дорогому Приятелеві, зложилися в чудову пісню, щоб вона викликала обильну росу небесних ласк на благородну душу нашого Отця, що так дбає про добро для наших душ.

Остаю з християнським привітом — одна з перших членів Апостольства Хорих **І. М.**

Містичні образи Насті Волошин на Лемківщині.

Наша редакція одержала лист від римо-катол. пароха з Лемківщини, який подаємо в перекладі:

Концльова, 20. VII. 1937.

Високоповажаний
Пане Редакторе!

У звязку з виданою брошурою о. д-ра Костельника п. з. „Містичні образи Насті Волошин", прошу ввічливо помістити в Вашому почитному часописі отсю замітку, яка має звязок з побожною стигматичкою Сестрою Настею Маріям Волошин.

В місцевості Концльова, повіт Новий Санч, на римо-кат. приходстві появилися на шибах у вікнах знаки містичних образів, які представляють образи, як ангела в леті, монограм А. М. (це скорочений підпис стигматички — Анастазія Маріям) і багато інших постатей з релігійними мотивами. Згадані образи дадуться пояснити лише на підставі вище згаданої брошури о. д-ра Костельника.

Прошу приняти вислови високого поважання

о. Станислав Козєя
римо-кат. парох у Концльовій.

Цікаві дрібниці.

Добра рецепта. Коли хочете, щоби свічки в Вашій церкві не гнулися, не коптіли і не зливали, світіть стеариновими свічками „КЕРОС-С". Кожна така свічка, вироблена в нашій фабриці, має в споді свічки витоплений знак „КЕРОС—С".

Огірок-великан. Один львовянин виплекав з американського насіння огірок довгий на 36 цм., що важить 1 кг. і 15 дкг.

Що продовжує життя? Один американський часопис розписав анкету на тему: „Що продовжує життя і зберігає молодість та красу?". Більшість лікарів і довговічних старців, які дожили 100 літ та більшість жінок, які довго були гарні, дали таку відповідь: Щоби довго жити й довго зберегти молодість та красу, треба багато спати, щоб ніколи не перемучуватись, треба вміру працювати, якнайменше їсти, щоб не нищити серця, нервів і шлунка, та треба все бути на сонці й на свіжім повітрі. Крім того треба мати сонце в душі, себто погідну вдачу.

Заяча чума на польсько-чеському кордоні. Чехословацькі власти занотували сильне напруження т. зв. заячої чуми, що

здається, перенеслася й на людей. У звязку з тим видали в ЧСР зарядження вибити всіх заяців. По польській стороні цієї недуги не завважили, але в кожному разі повітові санітарні власти в Коросні видали ряд відповідних заряджень.

Вода, що задержує ріст. В Манджуко, на границі північного Китаю, є село, що в ним мешкають самі карлики. Карлики не вдержують ніяких звязків з нормальними людьми. Спершу думали, що це нащадки якогось вимерлого племени карликів, але опісля показалося, що причиною такого малого росту людей є вода з місцевого джерела. Вона мала в собі багато складників соли і заліза, а це спинювало ріст людей.

Війна з воронами. В Канаді дуже розмножилися ворони, які роблять великі шкоди. Уряд знайшов цікавий спосіб винищування ворон: Поліція зловила 100 ворон, причепила кожній вороні на ногу металевий перстень і пустила всі ці ворони на волю. Тепер уряд оголосив у часописах, що кожний канадієць, який застрілить ворону з урядовим перстенем на нозі, дістане 100 долярів нагороди. Цілі тисячі молодих канадійських хлопців, безробітні бідні люди бігають по полях, лісах і стріляють до ворон. Заки хто застрілить одну ворону з перстенем, то мусить застрілити не одну ворону без перстеня. Один канадієць застрілив 385 ворон, заки вбив одну з перстенем і заробив 100 долярів.

Цікавий ювилей. У нас дехто нарікає, що серед Українців забагато ювилеїв. Тимчасом в Америці ювилеїв далеко більше, і кожне товариство справляє своїм визначним діячам і членам ювилеї. Недавно „Союз помивачів вікон" у Ню-Йорку уладив величавий ювилей своєму членові Фардінгові з нагоди такої події: Фардінг обмив за свого життя міліон шиб. На урочистім бенкеті бесідники промовляли, доказуючи, що мити шиби в вікнах хмародерів трудніше і небезпечніше, ніж писати поезії чи грати на скрипці чи концертах, тому Фардінгові належиться ювилей.

Останні Татари виїхали з Острова над Горинню. Їх поселив був тут ще князь Константин Острозький у 1508 р. при т. зв. Татарській вулиці. З потомків цих переселенців зорганізували й удержували до XVII ст. надворну татарську хоругву Острозьких князів. Татари мали теж і свій деревляний мечет. В 1921 р. налічував ще Острів 6 татарських родин; цим разом виїхала остання татарська родина в інші місця Волині.

З чого печуть хліб в ріжних краях? В Ляпонії мішають вівсяну муку з меленою корою шпилькових дерев і з того випікають плоскі великі пляцки. На Камчатці роблять з самої кори ялиці і берези, котру передтим натовчено і намочено в воді. В Ісляндії зіскробують мох зі скал, мелять його на муку та з того випікають хліб. В деяких місцевостях Італії муку заступають мелені каштани. В Індії, Арабії, Єгипті та в Малій Азії роблять хліб з насіння, щось як наше просо. А в деяких полудневих краях є такі дерева, що на них ростуть овочі, як наш хліб.

Окремі залізничі вози для жидів. Жидівська преса подає, що дирекція залізниць у Катовицях визначила для подорожних жидів, окремі вози в залізницях. Жидівська преса бє на алярм, підкреслюючи, що кондуктори виганяли жидів з загальних возів до возів спеціяльно жидівських і що жиди-пасажири дуже обурені з такого відокремлення в поїздах. Жиди все роблять стільки крику, гамору та поводяться так зухвало, що такий розумний розпорядок катовицької дирекції залізниць уже на місці.

У вязниці скучно. Тадей Козіцкі зі Станиславова був собі мандрівним злодієм, який, шукаючи добичі, замандрував аж до Яремча. В Яремчі обікрав дім одного крамаря і за це його помістили в тамошнім арешті. Але у вязниці скучно і Козіцкі виломив у ночі вікно, втік собі на волю і далі лазить по селах та краде все, що удасться.

Старий, але сильний. Англійська преса подає з Токіо, що 109-літній Японець, Ітог Кукі, заложився зі своїми приятелями при чарці горілки, що хоч він собі такий старий, то ще вийде на шпиль найвищої гори в Японії, Фуджіяма, високої на 4 тисячі метрів. Цей 109-літній старець виграв заклад, бо за три дні справді вийшов на шпиль тієї гори, пообідав там добре, зївши ковбасу з хлібом, запив вином і вернув до дому, де журналісти відфотографували цього старушка й помістили його портрет у часописах.

Котрі птиці найдовше живуть? З ріжних птахів світу найдовше живе лебідь — до триста років. По ньому йде — сокіл, що живе яких 160 літ. Один морський орел, який мав уже поважний вік, зловлений у 1715. році, прожив до 1826. року. Його тримали в шенбрунському парку у Відні. Папуги й ворони досягають і сто років. В одній родині в місті Сідней в Австралії удержувало папуги декілька поколінь тої самої родини цілих 90 років. Морські птахи досягають віку людини. Багато птахів не витримує неволі. Сороки, наприклад, на волі дуже довго живуть, а в неволі гинуть за 20—25 років. Півень живе 15—20 років, голуб — яких 10 років, соловейко в неволі живе тільки 10 років. Канарки живуть у неволі 12—15 років, зате на волі, на Канарійських островах, живуть куди довше.

Скільки в людському організмі заліза? Кожна людина має в собі від 3 до 5 кг. заліза в гемогльобіні (барвило червоних тілець крови). А проте цього не стало б навіть на те, щоб зробити підкову, хіба що — гребінець.

Високоцінні книжки гарної молитвенники

„Благодарім Господа!"

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

КАЛЕНДАР

Серпень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА грекокатол.
1	19	П	6 по С. Лип. Мокрини
2	20	В	† Ілії проp.
3	21	С	Симеона юрод.
4	22	Ч	Марії Магд.
5	23	П	Теофіла, Трофима
6	24	С	† Бориса і Гліба
7	25	Н	† Усп. св. Анни

СОНЦЕ сходить 1. ц. м. в год. 3·52, заходить в год. 15·07.

МІСЯЦЬ сходить 1. ц. м. в год. 23·51, заходить в год. 15·18

Історичний календар.

Серпень.

14. 8. 989. Князь Володимир Великий охрестив Україну.

10. 8. 1648. Перемога гетьмана Богдана Хмельницького під Пилявцями.

14—16. 8. 1649. Перемога гетьм. Б. Хмельницького під Зборовом.

20. 8. 1849. Зборівський мир.

17. 8. 1772. Австрія заняла Галичину.

14. 8. 1775. Москалі вдруге зруйнували Запоріжську Січ. Приключення Буковини до Австрії.

7. 8. 1834. Заложено київський університет.

8. 8. 1834 Народився буковинський поет Осип Федькович.

15. 8. 1856. Народився Іван Франко.

2. 8. 1914. Вибух світової війни.

4. 8. 1914. У Львові повстав Союз Визволення України.

4. 8. 1919. Погиб у летунській катастрофі секретар військових справ ЗУНР полк. Д. Вітовський.

31. 8. 1919. Українська армія заняла Київ.

20. 8. 1920. Договір у Севр признав Галичину самостійною державою.

20. 8. 1925. Помер письменник Осип Маковей.

Місячне намірення.

За глухонімих.

Неправду незавидна доля цих людей, що не чують голосу найдорожчих осіб, що не годні обмінятися словечком з іншими людьми, що не всилі висказати тих почувань і думок, які ворушать їх ум і серце. От тому то Христос був такий ласкавий для глухонімих, тому привертає їм цінний дар мови, котрим людина повинна служити Божій і національній справі, маючи на оці добро ближнього. Поступ науки не обминув і глухонімих; вони при дбайливости лікарів і заведень приходять навіть до нормального стану. Але ж багато залишається без опіки (головно між українським народом) і вони в посміховищі, в незнанні законів Божих, животіють у пригнобленні. Отже за тих нещасних людей, котрим треба помочи моральної і матеріяльної, молім Христа, щоб уздоровляв їх на душі і на тілі, а нас здоровших, щоб учинив уважними на голос Божий і розвязав нам наш язик на Свою славу.

Дописи.

Проща духовенства і вірних щирецького деканату до Гошева відбулася 11. липня п. р. Спеціяльно призначений для прочан довжезний поїзд рушив з Глинної Наварії в 10. год., забираючи по дорозі прочан. Поїзд мчався стрілою, щоб у Болехові висипати зі себе ціду тисячку народу. Тут прочани уставилися в ряди і процесія під проводом о. дек. В. Семкова і духовенства рушила вперед. Бадьорою ходою, вимо дощу, серед співу набожних нісень наблизилися прочани до Ясної Гори. Тут треба було вже звільнити кроку, бо дощ утруднював дорогу на гору. На монастирському подвірю, перед церквою привитав прочан о. Василіянин.

Якжеж ввійшли всі до церкви і клякнули перед виставленими Найсвятішими Тайнами, а Мати Божа з Дитятком на руках обняла привітним поглядом Своїх вірних дітей, годі було здержатися від глибокого зворушення. В очах багатьох заблисли сльози, що тиснуться до очей тоді, як ковкнуть уста, а груди розпирає радість. Таж це ціль нашої прощі, отсе та славна Гошівська Божа Мати! Скільки то вже людей не приходило до Неї, шукаючи в Ній потіхи на зболілі серця, скільки то слів горя, але й сліз радости, вдячности вилилося перед Нею!

Змовивши кілька „Богородице Дівo" за щасливу путь, за навернення грішників та за весь український нарід, за кращу його долю, розійшлися прочани на відпочинок. А опісля всеночне і сповідь близько до півночі, бо прочан напливало чимраз більше. Цілу ніч співав нарід у церкві побожні пісні, а на другий день у празник св. Петра і Павла вже від 5. год. ранесько приступав до Господньої Трапези. Так від 5. до 11. год. Отці безнастанно причащали людей то в часі читаних Служб Божих, то просто з пушок.

По обіді — Хрестна Дорога і треба було збиратися домів. Так скоро злетів той час. Хотілосяб ще бути... Провідник прощі о. дек. В. Семків щирими словами подякував о. Ігуменові за гостину та ласкаву для прочан; у відповідь на це о. Ігумен просив заглядати на Ясну Гору та не забувати на Гошівську Богоматір, що вславилась стільки чудами.

о. І. Миронюк.

Залуже, пов. Збараж. 900-літні роковини проголошення Преч. Діви Марії Царицею України відсвятковано стараннями місцевого Т-ва Марійська Дружина в Залужу, прилученім до парохії Старий Збараж, 27. VI. ц. р. святочним концертом. На його програму з ожилися пісні хору Марійської Дружини і деклямації. Вступне слово виголосив місцевий парох. У ньому виказав він, що український нарід весь час вірно служив своїй Цариці — Преч. Діві Марії. З хорових точок випали найкраще пісні Д. Котка — „Через поле шир океє" — і Ярославенка: „О, Мати Божа". Зпоміж деклямацій дуже вдатно вийшли: „Ave Maria" і „Молімся сестри" У. Кравченко, які з чуттям і зрозумінням віддеклямували дружинниці: М. Шмігельська та А. Іваськ в. Концерт закінчено Марійським гимном.

Годиться згадати також, що з нагоди цієї світлої річниці члени Мар. Дружини відбули св. сповідь і приступили до спільного Причастя 21. VI. Кандидати цього Т-ва в числі 20 вступили торжественно в члени Мар. Дружини. Обряду приняття з відповідною промовою до новоприйнятих довершив о. Провідник Дружини. У Мар. Дружині згуртована майже вся старша шкільна і позашкільна молодь. Всі 85 членів ревно сповняють прийняті на себе дружинні обовязки — і через це вони є великою поміччю в душпастирській праці священика

Місцевий.

В Скваряві, пов. Золочів, за стараннями о. пароха В. Рудка від 7—13. VII. відбулася віднова св. Місії, яку перевів о. Карло Більке Ч. Н. Ізб. з Тернополя. Вечерами 7. VII. численно зібраний нарід чекав коло церкви на о. місіонаря, котрий прибувши зараз розпочав св. Місію Молебном до Матери Божої і виголосив вступну проповідь. Цілий час св. Місії нарід горнувся до церкви і слухав радо слова Божого, хоч уже почалися жнива. Висповідалося 1124 осіб. До духовної помочі прибули сусідні священики: о. Ю. Малий з Ясеновець, о. Я. Чайковський, парох з Белзця, о. З. Яцків з Бужби, о. А. Шуневич з Білого Каменя, о. М. Марків з Княжа і о. М. Стецишин зі Золочева. По відправленні св. Місії о. місіонар, прощений зі сльозами в очах парохіянами, відїхав 13. VII. до Тернополя.

Учасник св. Місії
Олекса Булка.

В Збоїсках під Львовом відбувся 18. 7. дитячий попис у честь укр. матери. Уладила його дитячі садки зі Збоїськ (35 дітей), Грибович (30), Малехова (27) і Лящок (27), разом 125д. В програму ввійшли співи, танці та деклямації. Найкращі точки дали діти зі Збоїськ — під проводом сестри Дамяни Проць. Багато праці доложили пані О і С. Сташинські. Пригравала духова орхестра під проводом Е. Парака зі Збоїськ. На попис прибули Преосв. Кир. Никита, о. мітрат Базюк, і багато (500) гостей. Дитячий попис полишив дуже милі спомини серед учасників. Збоїська—це одна з підльвівських громад, яка релігійно і національно дуже добре тримається.

Присутний.

Що діється у світі.

В **Еспанії** розгорілися знов завзяті бої під Мадритом. Національні війська здобувають крок за кроком позиції червоних, яких опір слабне. Ген. Франко хоче окружити Мадрит від північного сходу і дійти до Середземного моря, щоб відділити Валенсію від Катальонії. Червоні відступають, висаджуючи по дорозі мости й укріплення. Багато червоних переходить на сторону повстанців.

Хіль Роблес, голова католицької народньої партії, має стати міністром закордонних справ в уряді ген. Франка.

Англійський уряд усіми силами змагає до того, щоб вицофати з Еспанії всіх чужинців, одначе ні одна ні друга воююча сторона не годяться на це. Червоні надали всім чужинцям, що борються в їх армії, еспанське горожанство, і тепер кажуть, що по їх стороні нема чужинців...

В **Югославії** були великі заворушення православних проти конкордату (договору) югославянського уряду з Ватиканом. В православних церквах били дзвони, вивісили чорні хоругви. Підчас демонстрації в Білгороді було ранених багато осіб, між ними навіть один православний епископ. Комуністи, як скрізь, стараються використати ці непорозумівня і роблять ще більше замішання.

В **Совітах** відбуваються тепер постійні лови на „ворогів народу". Арештують тисячами офіцирів, урядовців, редакторів, а найбільше комуністів. Багато високих совітських достойників попало в неласку, між ними навіть Ворошилов, начальний вождь совітської армії, якого хоче позбутися Єжов, новий начальник ГПУ. Покищо нерозстріляний Літвінов має багато клопоту, щоб переконувати французьких і еспанських комуністів, що така крівава куріль скріпить совіти.

Китайсько-японський спір, в якому було 25 вбитих і 55 ранених Японців і далеко більше Китайців — поладнано в той спосіб, що обі сторони згодилися вицофати свої війська з околиць Пекіну. Одначе частина китайських військ не хоче вицофатися, таксамо і Японці. Китайський генерал Сунячен пішов на занадто великі уступки для Японців, на що не хоче згодитися китайський уряд у Нанкіні, який закидає йому зраду Китаю.

З цілого світа

Грім ударив недавно в копулу церкви в Сваричеві біля Рожнітова; він перелетів церкву, влетів у ризницю, спалив 4 нові фелони вартости 1.000 зл., 2 старші фелони, вартости 300 зл., багато церковного білля вартости 200 зл. і 60 зл. паперових, зібраних на купно дзвона. Вся шкода виносить понад 1.500 зл.

Не бавтеся гранатами! Не помагають ніякі перестороги. Від 1914. р. аж досі не тільки діти, але і дорослі бавляться гранатами і за свою цікавість платять каліцтвом або й смертю. В Чехові біля Монастириська малі хлопці бавилися на церковнім подвірю найденою гранатою з часів війни. Нагло граната вибухла і розірвала 8 літнього Яр. Сенцишина, 10-літнього Головачука і 8-літнього Бойка. Один хлопець тяжко ранений.

Скажені пси і коти. У Львові стверджено скаженину у 18 псів, одного кота й коня. Покусаних є 29 осіб, які беруть щеплення.

Вовки в Короснянщині появилися в великій кількості в лісах; вони роблять великі шкоди населенню, бо нищать худобу по пасовищах. Населення домагається облави на шкідників, бо йому самому стріляти їх не вільно.

Палив хрестами. В Мислові Калушина, селянин Іван Мельник викрадав на місцевому цвинтарі хрести з могил та вживав їх на опал. Тепер відповідає за це перед судом.

Знайшов гроші з XVIII століття Юра Костюк у Жабю в своїм городі. Вони були у фляшці в числі 73 штук. Костюк задержав частину монет собі, а за частину купив вовни й роздарував між сусідів. Про все довідалася поліція й забрала в нього ще 10 срібних монет.

317 тисяч мешканців числив Львів при кінці квітня ц. р.

КОМУНІКАТ.

По Загальних Зборах „Селянського Союзу" (перетвореного з б. Звязку Оборони Інтересів Дрібних Рільників) у Львові 15. V. ц. р. уконституувалася Управа і Надвірна Рада цієї нової української установи та приступає до праці. Метою „Селянського Союзу" є м. і. оборона українських селян перед усяким визиском, творення нових варстатів праці, господарська розбудова, лікарська опіка, правна порада, та інші засоби для піднесення добробуту українського селянства. При здійснюванні своїх завдань буде „Селянський Союз" співпрацювати з усіми іншими українськими установами, звязаними своєю діяльністю з селом. Незабаром вясує „Селянський Союз" у своїх виданнях, хто і як зможе скористати з усякої матеріяльної і моральної помочи, передбаченої в правильнику Союзу.

„Селянський Союз" кладе собі також за мету покласти основи під створення станового (професійного) союзу українських селян, тому певно стрінеться з загальним одобренням і моральною підтримкою всього українського громадянства, а особливо селянського стану.

За Управу: Микола Вербовський вр. Евген Мельник вр. Михайло Несторович-Савка вр.

За Надзірну Раду: Іван Білий — с. Юрка, господар, Осип Боднарович, редактор, Іван Масейко, господар, Павло Малерик, господар, о. Іван Романчукевич, Володимир Сидорак, Юра Шкрумеляк, редактор.

Веселий куток.

„Поступ".

Суддя: Що ви говорили, що ви є дротарем, коли підчас ревізії не знайшла у вас в хаті ні кусника дроту.

Підсудний: Бо то прошу пана судді тепер на все є поступ. Як може бути телеграф без дроту, то і дротар може бути без дроту!

Сусідська чемність.

— Проснли татуньо, щоб ви прийшли і помогли їм затягнути корову до ями і ще казали, що як вам здохне корова, то вони прийдуть і вам поможуть!

ВИДАВНИЦТВО ЧВЕРТНО 1.25 зол., РІЧНО 5.00 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Яворівська 7.П. тел.—Тел. 294-86. Видає „Нова", Видавнича Кооперативна з відпов. удільом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Коваль. Друк. „Бібльос", Львів, Яворівська 7.

Львів, неділя 8 серпня 1937. Ч. 30 (146). Рік V.

Христос Наша Сила

Тижневик, присвячений релігійно-морального і національного життя серед української родини
Ціна 5 сот.

Преосв. Кир Никита відбув недавно візитацію Микулинеччини. На світлині бачимо катехизацію дітей в Луці Великій.

Величаві Маркіянові поминки.

Біла Гора біля Підлися вкрилася 1. ц. м. понад трицять тисячами народу, що прийшов з усіх сторін нашого краю віддати належний поклін Маркіянові у 100-ліття появи його „Русалки Дністрової". Біля тріюмфальної брами численне духовенство з процесією привитало Преосв. Кир Никиту, який відправив Архієрейську Службу Божу з численним духовенством. Патріотичну проповідь виголосив о. Лиско з Сасова. Після Служби Божої промовив до вірних Преосв. Кир Никита. Опісля все духовенство під проводом Владики відправило панахиду на могилі Невідомого Стрільця Української Галицької Армії.

По полудні відбулася на Білій Горі ювилейна академія. Влада заборонила вправи соколів і пописи дітей. Голова Т-ва ім. Шашкевича в Золочеві д-р Т. Ваньо виголосив гарну промову, в якій підкреслив велике значіння гр. кат. Церкви в житті українського народу. Опісля співали напереміну злучені хори із цілої Золочівщини та грала орхестра з Золочева.

На Білій Горі було багато будок наших кооператив і інших установ, в яких продавали українські видання, ріжні харчі та напитки. Алькоголю ніхто не продавав. Не було ніодної жидівської будки. Спокою ніде не заколочено.

—

Вже друкується

Український Христіянський Календар **на рік 1938.**

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар буде найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: **Слово ВПреосв. Митрополита Андрея,** статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесять ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато ріжних вісток зі світа — роблять наш календар необхідним для кожного Українця-христіянина.

В кожній українській христіянській хаті повинен бути на столі Український Христіянський Календар на рік 1938.

Ціну календаря подамо в найближчому числі. Просимо негайно зголошувати замовлення на календар, щоб ми могли устійнити його наклад.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

Боротьба з безбожництвом.

Боротьба з Богом, безбожництво — це не нова річ. Тільки давніше напади на віру були ділом поодиноких осіб, а в останніх роках стали вони ділом плянової й зорганізованої акції міжнарод. безбожницького руху.

Недавно в Празі відбувся міжнародній конгрес, який мав створити світову організацію безбожників до боротьби з релігією. На зїзді в Брюсселі рішили получити в одну цілість два головні безбожницькі товариства: „Міжнародню Унію Вільнодумців" і московський „Союз Міжнародніх Пролєтарських Безбожників". Ця остання організація залежить безпосередно від Москви та є органом світової пролєтарської революції. Її ділом є страшна боротьба з релігією в совітах і переслідування Церкви в Мехіку та Еспанії.

Небезпека є велика й постійно зростає. Ствердив це Папа Пій XI. у Своїх енцикліках. Св. Отець сказав: „Чуємо з далека голос що кличе: Без Бога! Сьогодня такий клич виходить з царства антихриста і йде поміж народи світа". — Рівночасно Папа Пій XI. вказує на Католицьку Акцію як на оборонний мур проти нападів темних сил, що виповідають війну Богові й Христові. „Не можна ніколи — підчеркує Папа — легковажити, головно сьогодні, большевицьких нападів, котрі не мають іншої цїли, як лиш підкопування основ християнського порядку".

Президент Америки Рузвельт сказав так: „Положення, в якому є світ, примушує нас заняти спільний оборонний фронт, бо в боротьбі не грає ролю ріжниця релігійних переконань, лиш боротьба віри з невірством. У гру входить не ваша, не моя власна віра, але всі віри. На широкому світі стають проти себе релігія й безбожність. Нападам підлягає віра кожнього з нас. В обличчі такої небезпеки треба, щоби ми всі, не зважаючи на наші релігійні переконання, витягнули до себе руки й стали до спільної акції".

Цей цікавий голос президента Америки заслуговує на увагу. Бо спільну небезпеку можемо побороти лиш спільними силами.

І в нас ця небезпека є неменш грізна. На наших землях ширить ся безбожність і сіє спустошення. Не лише в містах але й по селах, не лише серед старших але й серед молоді, головно в робітничих кругах, отрута безбожности нищить душі.

В порівнанні з міліонами наших в'ірующих людей ряди тих, що голосять безбожність є малі. Але й ця горстка може робити багато через дивну рівнодушність і нерішучість віруючих. Треба всім нам спільними силами рішуче виступити до боротьби з руїнницьким безбожництвом, найгіршим ворогом народу. С. К.

Євангелія.

Неділя 7.

І коли Ісус звідтя відходив, ішли за Ним два сліпці, що кричали і говорили: Помилуй нас, Сину Давидів. А як прийшов у дім, приступили до Нього сліпці і сказав їм Ісус: Чи вірите, що Я можу вам це зробити? Кажуть Йому: Так, Господи. Тоді діткнув їх очей, кажучи: нехай вам буде по вашій вірі. І отворилися їм очі. І заборонив їм Ісус, кажучи: Глядіть, щоб ніхто не довідався. А вони вийшовши, розголосили про Нього по тій цілій землі. Коли ж вони виходили, привели до Нього чоловіка німого біснуватого. І як вигнав біса, то німий заговорив. І дивувався варід, кажучи: Ніколи не було щось такого в Ізраілі. А фарисеї говорили: Силою діявольського князя виганяє бісів.

І переходив Ісус усі міста та села, навчаючи по їх божницях і проповідуючи Євангеліє царства і уздоровляючи кожну недугу і кожну неміч.

(Матей, гл. 5, ст. 27—36.)

На Маківку!

Як щороку, в другу неділю серпня, 8.ц.м. відправиться на Маківці біля Тухлі, повіт Сколе, в год. 10·30 полева Служба Божа і панахида на могилах Українських Січових Стрільців, полеглих в побідному бою з Москалями 28. IV. 1915 р. Виділ філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Сколім взиває все українське громадянство взяти якнайчисленнішу участь у всенародніх поминках на Маківці, зберегти лад і спокій, не співати нецензурних пісень, підчинятися приказам впорядчиків, не нищити ліса, не розкладати вогнищ і т. д.

З нашого життя.

В дні уродин ВПреосв. Митрополита Андрея. Дня 29. липня 1937. року, в сімдесять-другі роковини уродин Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея, мимо будня зійшлося на Святоюрську гору значне число вірних, молити Всевишнього, щоб задержав для нас якнайдовше нашого Архипастиря.

Торжественну Службу Божу відправив у каплиці на подвірі св. Юра о. Мітрат О. Базюк в сослуженні о. пралата Л. Куницького і о. проф. д-ра В. Лаби. Діяконували о. О. Годунько та о. П. Козіцький. До св. Причастя в наміренні Ексц. Митрополита приступило значне число осіб. Співав гарно хор Дяківської Бурси. Вкінці відспівано многоліття ВПреосв. Митрополитові Кир Андрєєві. Відтак представники Митрополичої Капітули, львівського духовенства, видавництва і редакції „Мета" і „Христос Наша Сила" удалися до митрополичого городу, де зложили побажання ВПреосв. Митрополитові Кир Андрєєві з нагоди уродин. Ексц. Митрополит сердечно дякував усім, сидячи в самоході, кілька хвиль розмовляв з присутними, відтак відїхав до свого родинного села, Прилбич. Приявні з радістю завважили, що стан здоровля Ексц. Митрополита незвичайно поправився.

Цього дня в Петропавлівській церкві у Львові-Личакові уроцисту Службу Божу відправив о. О. Годунько. Церква була повна вірних. Велике число вірних приняло св. Тайни в наміренні ВПреосв. Митрополита. Також в інших львівських церквах відправлено Служби Божі на інтенцію нашого ВПреосв. Митрополита Кир Андрея.

Книжка про ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. У Філядельфії появилася книжка д-ра Льонгина Цегельського п. з. „Митрополит Андрій Шептицький". Книжка подає життєпис і діяльність Князя української гр.-кат. Церкви й великого патріота. Вона видана на гарному папері й має 62 сторін друку та 8 ілюстрацій. Продається в місцевій книгарні „Америка" по ціні 20 центів амер.

Осторожно з провокацією!

В нашім інтересі є, щоб ми поодиноко і всі разом, кожний у своїй організації, мали змогу свобідно працювати для всебічного розвитку української нації. Коли за Збручем, у царстві антихриста, винищують безпощадно український народ, тут на західніх землях маємо великий обовязок підготовляти релігійне і національне відродження цілої української нації.

Розуміється, що це не подобається платним агентам червоної Москви, які всіми силами стараються викликувати заворушення, щоб тільки спинити нашу творчу працю. Можна сміло твердити, що це укрита рука Москви кермує зручно людьми і цькує їх на ріжні погроми, замахи, напади, бійки, демонстрації, войовничі зїзди та ухвали, які відбувалися не тільки на наших землях, але і в цілій Польщі. Нікому, тільки Москві залежить на тому, щоби скрізь була вічна війна між всіми народами і партіями.

Коли не можна вже інакше пошкодити, тоді пускається в рух провокацію. Ось приміром перед луговим зїздом „хтось" розкинув по краю відозви, в яких стояло чорне на білому, що в день лугового здвигу має вибухнути всенароднє повстання!

Недавно в варшавськім соймі польський посол Жиборський, вибраний з Підгаєччини також і українськими голосами, поставив запит до голови уряду, чи він знає про напади Українців на Поляків в Підгаєччині і навів таку відозву:

„Український народе! — на твоїй землі ворог! Узброєні орди Москалів, Ляхів, Чехів і Румунів гуляють безкарно, рабують твої скарби. Того всього ще мало. Вони хочуть видерти тобі прадідну землю. Хочуть тебе зробити дідом, на українську землю хочуть поселити мазурську голоту. Український народе, не давай землі Мазурам, вступай до організації „рядиборцуф" (!?) за українську землю, український уряд. Знаєш, що тобі не поможе ніщо, ані комуністи, — бо вони за совітською Росією, ані соціялісти, — бо вони за соціялістичною Росією. А ти ставай за Україну. Справедливий лад на Україні заведе тільки українська національна революція, зміцниться український уряд. Господарем на Україні буде тоді український нарід, як твої сини стануть в ряди українського війська під державним прапором. Українці, спішіть усі на маніфестацію, яка відбудеться в 12. год. перед представництвом польської влади — староством.

Підписані: УНДО, Українська Парляментарна Репрезентація, Соціялістична Партія (?), Українська Народова Однова (!) і Комітет Оборони Української Землі".

Під цею злобно видуманою відозвою підписані і деякі неістнуючі українські партії. Українські посли в соймі назвали цю відозву провокацією і зажадали переведення слідства в цій справі. Підгаєцький адвокат м-р О. Яворський помістив отвертий лист, в якому стверджує, що всі факти подані п. Жиборським неправдиві. Одначе багато польських часописів помістило на перших сторінках ці неправдиві факти і в той спосіб наставлено все польське громадянство крайно вороже проти Українців. А тимчасом треба всі сили і Українців і Поляків спрямувати на протибольшевицький фронт, бо червоний опир комунізму загрожує обом народам і цілому християнському світові.

Червона Москва сипле тяжкі міліони на викликання роздорів між християнськими народами, щоб їх ослабити і відтак проковтнути. Большевики бачать, що в Еспанії їм не повезло, тому хочуть викликати в іншім краю братовбивчу війну. Крім Франції і Чехословаччини звернули вони свою пильну увагу і на нас.

На день 7. листопада ц. р., в 20 річницю большевицького кривавого панування, приготовляють вони скрізь по цілому світу і в нас також свої обходи, сходини, віча і демонстрації. Вже від тепер треба зачати протиакцію, щоб освідомити всіх темних і несвідомих, щоб не попали в хитро наставлені червоні сіти. Всяку провокацію треба змісця викривати і напятнувати, бо інакше може спричинити великі шкоди. Треба завчасу виполювати всякі буряни на нашій народній ниві, щоб не було запізно!

Великий Святоспаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 4—5

Справа політичних вязнів.

В справі українських політичних вязнів о. пралат Леонтій Куницький відбув конференлію з міністром справедливости Грабовським. О. пралат Куницький представив положення українських політичних вязнів і предложив письмо з домаганням ріжних полекш для наших політичних вязнів, як дозвіл пересилати що 2 тижні 2 кг. масла чи солонини, бо вязні занепадають на сухоти; щоб перенести наших вязнів до вязниць, де є більше Українців і держати їх окремо від комуністів і кримінальних; щоб вязні могли всюди одержувати українські книжки і часописи, щоб виєднати полекші для хорих вязнів і т. д.

День Українського Моря

в таборі „Орлів" на Соколі.

В неділю 25. VII. табор „Орлів" на Соколі біля Галича уладив „День Українського Моря". Рано Службу Божу в наміренні українського народу відправив о. О. Квіт, виголосив пламенну проповідь та поблагословив прапор чорноморської фльоти, який опісля піднесено на машт при співі нац. гимну. Відтак над рікою Лімницею посвячено човни. Зараз потім зачалися перегони човнів. Пополудні відбувся фестин. Промову про українське Чорне Море виголосив провідник табору ред. Р. Данилевич. Відтак відбулися легкоатлетичні змагання. Приграваля орхестра з Бурштина. Вечером при світлі лямпіонів відбулася на Лімниці інсценізація народніх дум про Олексія Поповича і Самійла Кішку, морських боїв козаків з турками, які закінчилися побідою козаків. Приявні побачили бій козацьких чайок з турецькою галерою. День Українського Моря полишив дуже гарні враження серед усіх учасників.

Свій до свого! Першорядна кравчиня, шиє суконки, плащі і костюми по найдешевших цінах. Мацейовська, Львів, вул. Гофмана 8. II пов. м. 6. 1—3

Подяка Самбірській Матері Божій і Найсолодшому Серцю Ісусовому.

Марія Погодич з Турки над Стрієм прислала подяку, яку подаємо в скороченні:

„Зимою 1935. р. на службі в Самборі заслабла я на запалення ставів і то таке сильне, що я втратила владу в руках і ногах і була ціла безвладна, не могла навіть головою порушити. Я була між чужими людьми, без опіки — і тому зачала ревно плакати. Над моїм ліжком висів образ Матінки Божої Самбірської. Я звернула заплакані очі до образу і голосно закликала: „Матінко Божа! Тільки Ти одна можеш бути моєю лікаркою і вирятувати мене з того нещастя!"

Це було вечером. Коли настала ніч, я з браку сил відмовила тільки „Богородице Діво" і віддалася під Покров Самбірської Матери Божої. Мені здавалося, що я вже вмираю. Я була така ослаблена, що не мала сили прикритися. Ще раз звернула я очі до образу Матери Божої і заснула твердим сном.

Рано в 6. год. хтось мене порушив сильно. Я схопилася, розглядаюся, хто мене збудив — але нікого при мені не було. Я встала, і відразу взялася до праці, відмовляючи ранішню молитву. В. 11. год. перед полуднем знов мене хтось так само сильно порушив за праву руку. Я оглянулася, нікого коло себе не бачу, тільки чую голос: „Чи ти памятаєш, яка ти вчора хора була?" — Я застановилася і щойно пригадала собі, що я вчора була така тяжко хора. Тоді я відчула, що це говорив до мене Ангел Хоронитель. З радости звернулася я до образу Матери Божої зі словами: „Матінко Божа Самбірська! Яку вдяку маю Тобі принести за чудесне уздоровлення мене? Кілько то треба заплатити лікарям за поміч, а Ти така ласкава і милосердна за одно щире „Богородице Діво!" — Тоді я вчула виразно, як хтось сказав мені: „Молися дальше!"

—

Незабаром потім я мала такий випадок: Одного ранку пішла я по дерево до дровітні, виповненої рубаним буковим деревом. Я набирала дерево і рівночасно відмовляла апостольську молитву до Серця Христового. Коли я набрала дерева і хотіла вже відійти, нараз почула я великий гук. Я спустила руки на долину, примкнула очі, і станула перелякана. Коли дерево перестало гучати, я почула, що мене дерево зовсім присипало, але воно було таке легке, якби я була під перами. Я здивувалася, що такий стіс дерева на мене звалився і не вбив мене. Я навіть не відчувала ніякого болю.

День перед тим, коли одно поліно впало мені на ногу, то мене так сильно заболіло, що я мусіла посидіти кілька хвиль, заки встала на ногу. А тут така велика маса дерева присипала мене і я не відчула ніякого болю!

За те складаю Матінці Божій Самбірській і Найсолодшому Серцю Ісусовому мою найщирішу прилюдну подяку.

Нові ОО. Редемптористи.

Преосв. Николай Чарнецький прибув до Бельгії, до монастиря в Боплято, де висвятив пятьох ОО. Редемптористів: Василя Рудка, Филимона Курчабу, Степана Козака, Петра Широго та Івана Леськовича."

О. Горицвіт.

Де рятунок для хліборобів?

Михайло Булавний якось до Великодня дотяг. А по Святах ні зеренця у коморі. Його Ганка день у день лиш голий борщик варила. Пригнився до важкої роботи, а в животі, як в дуплі дудонить, аж крутиться голова. Та найбільший клопіт з діточками. Мале не знає, що значить нема. Тільки спокою, що вибіжать за коровою на вигін. А так цілий день лиш:

— „Мамо, їсти хочу! Хліба хочу! Дайте їсти! Хліба! Хліба! І хліба!..."

І що було Михайлові робити? Купити в місті у жида не було за що. Там треба переплатити, а підсвинок ще не підріс, і продавати не було що. Позичив би у сусідів, та кожний здвигав раменами: „Не маю, сусідо! Не маю!"

Сів Михайло в понеділок край стола, вдарився по лобі, та ні одна відрадна думка не вискочила з голови. Аж жінка Ганка порадила:

— Тиб, Михайле, та пішов до села Оглядникова, та може б там дістав яку чвертку зерна! Кажуть люди, що там у селі позичають. Ми б в осені і з додатком віддали!

— Може б й справді! — озвався Михайло. — В Оглядникові я маю знайомого Максима. Піду, може позичить!

І витріпав Михайло старенький мішечок. Ганка залатала кілька дірок, і пішов Михайло на друге село. Максима застав у хаті. Саме тріпав гарячі пироги з миски.

„Слава Ісусу Христу!" — „Слава на віки Богу!" — „В час до обіду!" — „Просим до обіду!"

Слово по слові зговорилось, а Михайло каже:

— Може б ви Максиме позичили мені чвертку жита? Зарятуйте чоловіка, а я в осені з додатком поверну!

— Не маю, Михайле! — здвигнув Максим раменами. — Передновок бачите, тай минулося!

— А он у сінках бачу стоїть у вас міх зерна, як дубчак! — каже Михайло.

— Та я собі позичив! — говорить Миксим.

— А де позичили? Може б й я собі там позичив! — став Михайло допитувати.

— Та я сам у себе позичив! — всміхнувся Максим.

— Ей, Максиме! Я до вас з клопотами, а ви до мене зо жартами! — простогнав з жалем Михайло.

— Ні, ні, Михайле! Не жартую я, а правду говорю! Колись у нас люде теж бідували на передновок. Було у нас молотить чоловік в осені, та збіжжачко одне

Як виглядають містичні образи сестри Насті-Маріям Волошин?

В багатьох місцевостях нашого краю появилися весною цього року дивні опалізовані образи на шибах вікон. В книжці „Містичні образи Насті Волошин" о. д-р. Г. Костельник старався їх пояснити. Переважно опалізація є колірова, райдужна (краски веселки). Але є і молочна, сіра. Один такий образ описує нам вірогідний очевидець. Подаємо його цікавий опис:

З початком травня появився на великій шибі (1 м. висока, 40 цм. широка) на приходстві в Новосілках Загальчиних, Унівського деканату, опалізований образ молочн-осірої краски.

Мала дитина на перший погляд все розкаже, що бачить. Дивлюся на образ. Коло мене сільська 8-літня дівчинка. Питаюся її: „Що бачиш дитино на шибі?" — а вона, видко сміливa, питає мене: „А ви не видите? Дивіться, який великий Ангел, на голові волосєчко і очка має!" — „А що над Ангелом?" — питаю. Дитина застановляється, і по хвилі каже : „Ага, вже знаю, то так як на образку наші Отець показували, Бог Отець, тільки голова інакша". — „А що перед Ангелом?" — питаю. — „Хрест, але не рівний, а Ангел певно молиться перед хрестом — каже мала дівчинка, — а в долі, дивіться, голуб летить до Ангела, а під Ангелом облаки і облаки і ще щось, та я вже не знаю"...

Ціла шиба опалізована. Тло слабо молочне, головні постаті сірі, темно піскова краска, окружені синіми промінням, з яких два спливають з хреста рівнобіжно на бік. З боку коло хреста виразна буква М в поземім положенні, черти тонкі, симетричні, чорні. Під хрестом замітна постать.

Я поглянув на образ через театральну льорнету — годі очей відірвати! Ціла шиба немов горить від опалізації, хоч не райдужної — словом вітраж першої кляси.

На згаданім приходстві є і інші опалізовані шиби, з райдужною опалізацією, а значіння образів і постатей треба вміти відчитати.

Коли сонце світить просто в шиби, райдужної опалізації не видно, зате на описаній шибі, головні сірі постаті все замітні, проміні сонця затирають подробиці і цілість блідне. Навіть у місячну ніч постать Ангела зарисовується на шибі.

З середини видно тільки чисте шкло, без знаку якогобудь образу. І це найбільше вражає всіх глядачів, а недовірчивих переконує, що це не штучний образ, не мальований ручно, або в який небудь спосіб відбитий на шклі.

Як освітити шибу в ночі електричною ліхтаркою, видно на ній цілу сітку молочних жилок, які мабуть оформлюють зовнішні постаті. В ясний день ці жилки незамітні. Як поглянути на інші шиби з райдужною опалізацією, освічуючи їх електр. ліхтаркою, не видно ніяких жилок, лиш мутні плями опалізації.

Описаний образ через 2 тижні був одинокий у нашій околиці, опісля зачали появлятися, головно по церквах, в ріжних місцевостях Золочівщини опалізовані образи в райдужних красках. Цей образ крім місцевих і сусідніх селян оглядали священики і наші і лат. обряду, світські інтелігенти, були навіть і „специ". На кожного з них робив він велике враження. Каза-

---

продає, друге меле, інше розсипає по подвірю, а соломи корові як набере оберемком, так аж чоловікові не стало ні кулачка муки, а коровину хоч колами підводи. Але одного року скликали о. парох людей до села, і заложили збірні шпихлірі. Від цього часу кожної осені ходять визначені господарі по селі, і збірають збіжжа до шпихлірів. І складають люди. Дають по мищині, по гарцові, по чвертці, і по корцеві, а то й більше. Жито, пшеницю, кукурудзу, фасолю, горох, що хто має, що хто може. І бульбу приносять. А тепер, як прийде передновок, і людям не стане, кожний іде до управи шпихліра, йому дають, скільки потрібно. От і мені не стало. Пішов до шпихліра, і дали кірчик жита. А в осені, я знову передам свою пайку. От так і в вашому селі взялися б люди до такої справи, тай мали б порятунок на лиху годину. Все треба оглянутися на задні колеса. Часами трапиться недорід, вогонь, або інше нещастя, а тоді і заможному не стане. Хоч би на насіння дістати доброго зерна, а то купиш у жида, так хабаз вродиться на ниві. Перестаньмо вчитися жебрати і покижувати себе, а вчімся самі собі помагати, і явно славно брати своє!

Михайло послухав мови Максима, і не знав, що на це відповісти. Коби таке була в його селі! В осені не дуже трудно було би наповнити збірний шпихлір, зате на передновку — як на дорозі найшов. Звинув свою торбину під пахву, і пустився до дверей. Але Максим щось подумав, і каже:

— Слухайте, брате Михайле! Жаль мені, щоб ви з нічим відійшли з нашого села! Я вам вділю зо свого жита чвертку, щоби зарятуватися хоч трошки! Але цього жита уже мені не віддайте. В осені заложіть у своєму селі такий шпихлір, як у нашому Оглядникові, і цю чвертку жита передасьте до цього шпихліра. Нехай це буде на початок для звохоти, щоби у вас ця справа якнайскорше розвинулася!

Подякував Михайло за вигоду, завдав собі жито на плечі, і потяг до дому. Ціле літо роздумував за шпихлір, говорив з людьми, а в осені уже стояв недалеко церкви гарний будиночок, призначений на шпихлір. Акція самодопомоги дуже припала людям до вподоби, і радо усипали свої пайки збіжжа. І наповнили шпихлір вщерть, та серцем раділи, що мають у селі рятунок на прикрий час. Тепер не тільки газди мали вигоду, але й бідакам і незаможним підпомогли багато.

ли: „Ми чули про нього, нам описували, але ми собі інакше його представляли, це річ незвичайна, просто захоплююча!"

Були також провінціональні дописувачі українських часописів Захоплені образом зараз на місці писали дописи, однак на жаль, досі ніодна наша редакція цих дописів не помістила. А нарід питає: Чому наші газети не пишуть про те?

Село Новосілки Загальчині (в 3/4 латинське, ледви 1/4 гр. католики) вже перед тим живо цікавилося історією стигматизації Насті Волошин. Місцеві селяни кажуть: „Богу дякувати, що Господь Бог зглянувся і на нас Українців. Вже не будуть мати нас за щось гіршого!"

Ось загальний зміст настроїв серед наших селян, викликаних проявами опалізації шиб і взагалі стигматизації Насті Волошин.

Очевидець.

Цікаві дрібниці.

„Шукайте, а знайдете". Святу правду каже св. Євангеліє. Але хочби і як шукали наші Провізори, то не знайдуть ліпших і дешевших церковних свічок, як стеаринові пріма свічки зі знаком „КЕРОС—С". Чому стеаринові свічки „КЕРОС—С" є найліпші? Бо горять рівним полумям, не коптять і не зливають. Чому стеаринові свічки „КЕРОС-С" є найдешевші? Бо є тверді, не гнуться і не зливають. Спробуйте, — а переконаєтеся.

120 бочок золота. В Чірікі в Панамі три агенти, які перепродували землю, знайшли підземний льох, в яких було 120 бочок золота ваги 300 кг. На бочках є печатка еспанського уряду з перед соток літ. Правдоподібно ті бочки зі золотом закопали еспанські вояки. До місця де знайшли те золото, напливають цілі хмари бандитів і злодіїв, тому того місця береже аж 1000 поліціянтів, літаки і т. д.

Три пари близнят. Жінка одного льондонського робітника, пані Гоннсінг побила своєрідний рекорд плідности, приводячи на світ три пари близнят. Перша пара вродилася в 1933 р., друга в 1935, а третя пара, двоє дівчаток, прийшла оце недавно.

Війна бузьків з бджолами. В оселі Столовичі коло Барановичів рій бджіл осів на дереві, де був загніздився бузьок з родиною. Птахи кинулися на бджоли, однак мусіли поховатися до гнізда, тікаючи перед жалами малих нападників. Тоді рій налетів на гніздо. Після геройської боротьби старі бузьки мусіли вивтікати. Бузьченята згинули від жал.

Вбили ворожку. Розалія Бонковська не мала з чого жити, тому стала ворожкою і циганила людей. Вона лічила хорих селян в околиці Варшави, і за „ліки" казала собі дорого платити. Від тих ліків ніхто не виздоровів, а навпаки, кілька осіб померло, бо отруїлись ліками. Один молодий селянин, якого жінка померла від таких „ліків", на днях побачив ворожку Бонковську і застрілив її, потім сам зголосився на поліцію і зізнав, що мусів помститись за смерть жінки та застрілити ворожку.

Медвідь покалічив селянина. В Хожові в цирку медвідь розірвав крати клітки і кинувся на 67-літнього селянина Козубка, який роздратував його. Заки циркова обслуга знов загнала медведя до клітки, медвідь так покалічив селянина на цілім тілі, що його відвезли до лічниці, де він бореться зі смертю Напад медведя на селянина спричинив у цирку страшну паніку. Публика повтікала зі салі, кілька жінок зімліло і їх товпа потратувала в дверях.

Усувають поліцаїв — пяниць. Командант польської поліції генерал Кордіян Заморський видав такий приказ до поліційних відділів: „Поліціянт висланий на службу, якого знайшов його зверхник-командант у коршмі вже в підхмеленому стані вбив зверхника. Цей факт укрив ганьбою польську поліцію і приневолює не лише до боротьби з алькоголізмом між поліцією, але змушує теж до загострення цієї боротьби. Тому то виданий мій приказ слід виконувати якнайбезоглядніше. Не можна мати ніякого милосердя супроти пяниць. Лише безоглядне усунення пяниць і марнотравників з рядів польської поліції зможе змити ганьбу Мілянівки (місцевість, де мав місце згаданий випадок) з її острою. За виконання цього приказу відповідають особисто команданти воєвідської поліції".

Китайський міліонер Хію Бої дуже боявся війни й коли рознеслась поголоска, що незабаром вибухне війна Китаю з Японією, він застрілився, а в прощальнім листі до родини написав: „Буде війна, яку я ненавиджу, тому хочу вмерти заки мої очі побачать те страшне варварство, яким є війна".

Жахливе зізнання підчас сповіди. Жінка одного чеського стражника перед смертю оповіла священикові підчас сповіди подробиці вбивства, довершеного її мужем на двох подорожних у Брустурах, коли ці люди намагалися перейти нелегально кордон. По вбивстві муж її ограбив згаданих подорожних. Влада викрила на вказаному місці кістяки вбитих.

Живцем похоронили чародія. Трибунал у Гидзабазі (Індія) засудив на досмертну вязницю чотирох туземців, обвинувачених за те, що поховали живцем чоловіка, якого вважало місцеве населення чародієм. Це трапилося в Султантурі. Мешканець цього села Букрія, про якого була чутка, що займається „чорною магією", спричинив на думку темного населення смерть чимало осіб. Коли один селянин тяжко захворів, всі заявили одноголосно, що хворобу викликав своїми чарами Букрія. До ліжка хворого привели „чародія" та загрозили йому смертю, якщо не приверне здоровля хворому. Коли ж згаданий селянин помер, чарівника звязали шнурами й вкинули живцем до гробу померщого.

Ножичками видовбала собі око. В Новосандеччині Баськівна краяла ножичками полотно так незручно, що в одній хвилині впала й вбила собі ножички в око. Треба уважно обходитися зі всіми острими річами.

Смерть від бджіл. Коло місцевости Гасфурт (Німеччина) залетів до загороди одного селянина величезний рій бджіл і покусав цілу родину, зложену з 5-ох осіб, та домашні звірята. Власник загороди помер, а решта членів родини бореться зі смертю. Впали також два коні.

КАЛЕНДАР.

Серпень 1937.

Стиль		Ім'я	СВЯТА
н.	ст.		урочисті.
8	26	К	7 по С. Єрм. Парас.
9	27	П	† Пантелеймона
10	28	П	Прохора
11	29	К	Калиника муч.
12	30	С	Сили, Андроніка
13	31	А	Евдокима правед.
14	1	С	Серп. П.Ч.Х. Мак.

СОНЦЕ **сходить** 8. г. м. в год. 4·02, **заходить** в год. 18·56.
МІСЯЦЬ **сходить** 8 г. м. в год. 7·08, **заходить** в год. 19·55.

Дописи.

Ліски, к. Белза. Дня 7. VII. після Служби Божої, о. парох М. Ріпецький, посвятив гарну нову входову браму, на якій видніє золотими буквами напис: „Страждуща Мати Божа, молись за нами", поміщений під образом Страждущої Матінки Божої. Опісля поблагословив о. парох дзвін з написом „Страждуща Мати Божа на Білостоці", який гарно виготовила українська відлівнарня дзвонів Брилинського. Фундаторами дзвона є почитателі Матінки Божої з Лісок, Перевозова і Костошина, до яких промовив о. парох, та заохотив їх щирими словами, щоби не жаліли жертв на прикрасу і розбудову Білостецького місця. В днях 8. і 9 VII. відбувся ювилейний відпуст Страждущої Матери Божої. У відпустовий день Сострадання Пресв. Богородиці о год. 6-ій рано зачалась відправа Богослужения. По відслуженні Утрені, Молебня і Акафіста в честь Пр. Діви Марії, відбувся торжественний обхід „Хрестної Дороги" при участи процесій з Мицева, Довжнева, Вижлова, Костошина і Лісок під проводом о. дек. Дороцького, який виголосив 14 повчаючих, зворушливих наук при стаційних каплицях. Обхід тривав 3 години. Співану Службу Божу відслужив о. дек. І. Кашубинський. Співав гарно церковний місцевий хор під диригентурою дяка І. Шелемея; о. дек. Дороцький мав глибоко обдуману проповідь. На закінчення ювилейного відпустового свята відправив о. кан. С. Гарасовський при відпустовій криниці водосвяття; о. Ю. Менцінський виголосив проповідь про „Преч. Діву Марію, як лікарку хорих на душі і на тілі", про чудотворне жерело цілющої води в Люрді та вплив до Білостецької криниці флящинку люрдської цілющої води, яку привіз о. М. Була. Цей акт вилиття люрдської води при словах о. проповідника, що цілюща вода з далекого найславнішого місця відпустового Матери Божої в Люрді лучиться з Білостецьким жерелом, яке побожним почитателям Матінки Божої дає потіху і полекшу в терпіннях та лічить хорих на душі і тілі, це вилиття люрдської води зробило на прочанах незабутне враження. Цьогорічний відпуст відбувся з пожитком для душ прочан і обійшовся без жидівських крамарів, яких братська сторожа не допустила на церковний Білостоцький майдан. Найближча торжественна відправа з процесійним обходом „Хрестної Дороги" буде на Білостоці в свято Преображения Господнього (Спаса) дня 19. серпня.

Погорільці, пов. Перемишляни. Дня 27. VI. відбулося торжественне посвячення угольного каменя нової церкви в Погорільцях. Акту посвячення довершив о. дек. Терещук в супроводі о. сов. Гуглевича, о. сов. Костишина, о. Бойка, о. Каспрука, о. Дяди та о. Трача. Непроглядні маси народу з довколичних сіл, взірцевий порядок, пригарні співи хорів з Лагодова і Куровичі, святочний настрій, відповідний такому великому торжеству, залишили по собі незатерте враження; о. парох Гр. Бойко зі своїми парохіянами може бути гордий з доконаного діла. Своєю муравленною працею серед повіреного собі стада, доказав він, що добрий і ревний священик може дуже багато добра зробити для Церкви і народу. Село Погорільці, що в таких тяжких часах і невідрадних обставинах, власними ситами взялися до такого діла, як будова нової церкви, і з подиву гідною посвятою його виконують, можна сміло поставити за взір довколичним селам.

Один з гостей.

Що діється у світі.

Увага цілого світа звернена тепер на **Китай**. Японці заняли скоро Пекін, стару китайську столицю, бо два китайські генерали зрадили і перейшли на сторону Японців. Китайські війська відступають з боєм перед ліпше узброєними Японцями, яких літаки нищать китайські міста запалюючими бомбами. Обі сторони мають великі втрати. Начальний вождь Китаю, ген. Чанг-Кай-Шек вислав армію проти Японців. Хоч вже полягли тисячі вояків, досі війни ще урядово не зиповіджено. Совіти мають помагати Китайцям літаками і танками. Можливо, що большевики стануть по стороні Китаю, щоб допомогти Китайцям прогнати Японців з їхнього краю і... самим туди всадовитися.

В **Еспанії** національні війська дальше йдуть вперед. Червоні дістають дальше поміч від совітів та від Франції, через що війна продовжується. Одначе перемога перехилюється з кожним днем на сторону ген. Франка, який хоче завести в Еспанії монархію. Королем має бути третій син еспанського короля, Іван. В боях під Мадритом червоні мали 30.000 вбитих і ранених, втратили 110 літаків і 50 танків. Щоденно переходять червоні зі зброєю до повстанців. Недавно перейшов зі зброєю цілий червоний курінь на сторону г. Франка. Повстанці зловили кількадесять большевицьких летунів, які заявили, що мають досить комуни і зголосилися до служби в національній армії.

В Лондоні радить дальше комітет невстрявання в еспанську війну. Всі держави, з виїмком совітів, приняли англійський плян контролі границь Еспанії. Через большевиків не вдалися всі заходи европейських політиків, щоб не допустити до розширення війни з Еспанії на всю Европу. Цілий комітет невстрявання тепер показався безсильним. Може це прискорить створення союзу европейських держав проти червоної Москви, яка викликала братовбивчу війну в Еспанії і тепер хоче затопити в крови цілу Европу і весь світ.

В **Югославії** дальше йде релігійна війна. Православні не хочуть згодитися на рівноправність католиків, яких є 40 проц. в Югославії. Патріярх Варнава кинув клятву на православних міністрів і в розгарі боротьби помер на удар серця. Його похорон перемінився у велику маніфестацію проти уряду. Православні зачали палити католицькі церкви. Цю ненависть православних до католиків підсичують без сумніву Москалі-емігранти, які займають високі становища в Югославії.

В червонім „раю" безконечна „чистка". В останніх місяцях вичистили 25 проц. з компартії, себто 700.000 комуністів увязнили, заслали на Соловки або розстріляли. Червона армія бунтується. У Владивостоці на Далекім Сході була битва між чекістами і червоноармійцями. Багато совітських офіцерів і летунів втікло літаками до сусідних держав. — А в нас ще є такі темні люди, що чекають на червоний „рай"... Деякі люди приходять до розуму аж на Соловках або під „стєнкою", але тоді вже запізно.

Кара за богохульство.

Нам пишуть: В одній селі Турчанщини безбожники винесли з придорожної каплиці статуйки Ісуса Христа й Матери Божої, перебрали їх в брудні лахмани за жебраків. Ісусові дали в руки лопату, а Матері Божій мітлу і почали вимовляти богохульні слова, сміятися і виправляти різні непристойні річи.

В ночі зірвалася нагло велика буря і лише в тім селі град вибив усе збіжжа. Нарід ходить тепер по полях і руки ломить. Люди кажуть, що це кара Божа за злочин богохульства.

Радикали гуляють...

Дня 23. VI. ц. р. підчас проби амат. гуртка в домівці „Просвіти" в Печеніжині два каменярі викликали члена Виділу чит. Івана Сметанюка, с. Василя, на двір, кинулися на безборонного і тяжко його побили, запомлюючи череп голови, ушкоджуючи горішню щоку і вибиваючи два зуби. Тяжко пораненого Сметанюка відвезено до шпиталя. Місцеві „каменярі" видають заочні засуди побиття а то й смерти на членів читальні. Палкою і розбоями стараються „каменярі" тероризувати зорганізоване в читальні громадянство, не перебираючи в середниках, знеславляють наші національні почування та на ріжних сходинах нападають на Матірне Товариство. Виділ Читальні був примушений припинити діяльність читальні, щоби не повторилися в нас настасівські події. Жалюгідне бандитське поступування „товаришів-каменярів" у Печеніжині подаємо до прилюдного осуду. — *Виділ читальні „Просвіти" в Печеніжині.*

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає **„Механіка" Т. Іванишин, Львів,** Городецька 23. (7—10).

З рідних сторін.

Церква згоріла від грому. Підчас недавньої бурі грім ударив у церкву в Гаях Нижних, повіт Дрогобич. Згорів вівтар, хоругви й одна стіна церкви.

Велика пожежа під Рогатином. В Серниках Горішних, повіт Рогатин, знялася пожежа в домі Петра Гончарського. Згоріло ціле господарство. Вогонь перекинувся на сусідні будинки й знищів ще інших 12 будинків. Згоріло около 350 кіп збіжжя, 20 фір паші та кілька штук живого інвентаря. Загальна втрата є понад 20.000 зл. Підчас рятункової акції мати Гончарського, 75-літня Марія Курман так дуже попарилася, що померла. Вогонь повстав зі стриху внаслідок лихої будови комина.

Замах на Мотику. Володимир Білас, брат засудженого на смерть перед кількома роками члена ОУН, намагався в Трускавці застрілити Миколу Мотику, що сильно обтяжив підсудних у процесі в справі вбивства Голувка й нападу на пошту в Городку. Револьвер Біласа затявся й це врятувало Мотику. Білас утік і скривається.

Бійка підчас весілля. Дня 26. ц. м. пополудні відбувалося в Полянах, пов. Жовква, весілля в домі Василя Кутного. Підчас забави під впливом алькоголю прийшло до бійки, підчас якої хтось пробив ножем плечі 28-літнього Мих. Петрусика з Борків Домініканських під Брюховичами. Петрусик помер від упливу крови.

В трибах машини. В Болестратичах, пов. Перемишль, в млині Т. Зайончковского 25-літній наглядач Осип Киселиця, накладаючи трансмісійний пояс, попався на поверхню цього пояса. Пояс втягнув робітника в триби машини, спричинюючи зломання руки та обох ніг. Киселиця помер таки на місці. Ведуть слідство, хто пустив у рух машину.

Стада диків на Лемківщині нищать майже зовсім плоди на полях, зокрема в селах: Барвінку, Липівці, Терстяній і Тиляві. Населення домагається якнайшвидшої облави, щоб рятувати бодай решткі плодів. Де подівають ці паниська, що виарендували в цих селах терени до полювання — таже вони відповідають за шкоди, спричинені дикими...

Стріл через вікно. В селі Мазярня Вавжкова, пов. Камінка Струмилова, хтось стрілив вечором через вікно хати і вбив Степана Мельника. Причиною вбивства були якісь особист порахунки. Вбивника шукає поліція.

Спір за грушки. В селі Гаврилівці в Станиславівщині знайшли труп 24-літнього Василя Прусяка, якого хтось убив ударом дрючка. Виявилось, що його вбили два хлопці, яких Прусяк колись зловив у своїм саді й набив їх за те, що вони крали грушки. Вбивників арештували.

Замовляйте кожний гарний молитовник

„Благодарім Господа!"

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто пришле гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто пришле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб омминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеників вийде дешевша.

Веселий куток.

В гостинниці.

Гість: Пане директоре! Я зловив в моїй ліжку плюскву!

Директор: Нарешті! Ми ловимо її від двох місяців.

Простий спосіб.

— В який спосіб можна розріжнити ліву руку від правої? — питає учитель.

Діти не відповідають.

— Зараз вам поясню — каже учитель. — Це дуже просте. Права рука має великий палець по лівій стороні а ліва по правій.

ПЕРЕДПЛАТА ПЕВТРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 234-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. удіалом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Козицький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Львів, неділя 15. серпня 1937. Ч. 31. (147). Рік V.

Христос Наша Сила

Католицький тижневик, присвячений українським релігійним і національним питанням серед українських родин
Ціна 5 сот.

Св. Володимир, Великий Князь Київський, що об'єднав усі українські землі в одну велику Українську Державу та привів наших предків до Христової віри в 988. р.

В роковини хрещення України.

Дня 15. серпня ц. р. припадають 949-ті роковини хрещення України. Найближчий, 1938-ий рік буде ювилейним роком 950-ліття хрещення нашого народу.

Напередодні цього великого ювилейного року треба нам усім призадуматися, чи за цей довгий час весь український нарід справді став християнським? Чи справді життя нашого народу перепоєне Христовою наукою?

До війни наш народ відзначався побожністю. Одначе світова війна сильно захитала підвалинами віри серед нашого народу. Довший побут без духовної опіки у війську чи в полоні між чужинцями, особливо на землях б. Росії, полишив сліди в душах наших військових. Також постої чужих військ здеморалізували багато наших людей. Повоєнне сектантство, безбожництво, радикалізм і вкінці комунізм спричинили великі спустошення в цілім нашім краю.

Одначе рівночасно зачався зворот до кращого. Зачали повставати різні католицькі організації й товариства. Повстала доволі численна католицька преса яка виходячи в сотках тисяч примірників річно, поширює і поглиблює християнську віру в нашому народі. Величаве свято УМХ у 1933. р. у Львові та в цілому краю причинилося багато до піднесення релігійности. Також ювилей 900 ліття проголошення Матери Божої Царицею українського народу викликав у нас підєм релігійного духа. Релігійне відродження нашого народу поступає вперед.

Коли пригадуємо собі ці світлі події, то заразом мусимо мати відкриті очі на велику небезпеку, яка нам загрожує від царства сатани, від червоної Москви. Як колись наші славні предки мусіли видержувати на своїх плечах натиск диких кочевих орд з Азії, так само і ми тепер мусимо протиставитися всіми силами наступові діявольського большевизму, щоб оборонити не тільки себе, але й цілий християнський світ, від найбільших злочинців світа, якими є безсумнівно большевики.

В наших релігійних організаціях виростають нові люди, здібні для Христової віри і для своєї Батьківщини понести най-

Непрошені „приятелі".

Звичайно приятелем звемо того, хто бажає нам добра. Але є багато інших, що під тіню удаваного приятельства скривають злі наміри, стараючися довести до руїни, пекти свою печеню коштом інших. А таких тепер є багато. Вони хотять „ущаслив̀ити" людей, розриваючи найстаршу клітину людської спільноти — родину.

Родина в ширшому розумінні, це батьки, їх діти, внуки, а в вужчому, — це мужчина і жінка, злучені Тайною Супружжа в цілі природного продовжування людського роду та творення нової духової, господарської й іншого рода культури. Та теперішні новомодні погляди на родину стараються підірвати її повагу, велич та Боже післанництво. Підривають її повагу через те, що поширюють думки проти подружого звязку, проти потомства, агітують за розводами і відділюванням (сепарація). Зносять велич подружжа голошенням кличів, через які заникає солідарність між подругами і бажання спільно нести труди.

Підривають Боже післанництво, кажучи, що подружжа — це звичайна умова між людьми двох ріжних полів. Її можна вразі потреби легко зірвати, так як легко її довершити.

Таких, що так думають, находимо найбільше серед радикалів, комуністів і жидів, що всіми силами хотять розбити здоровий християнський організм. Кажуть вони, що жінка „вільна", діти теж. І що з того виходить? Перегляньмо лише деякі числа часописів, що подають вістки зза Збруча, з краї'ни тюрми народів. Вже основник комунізму, Ленін, був заскочений вислідами своєї політики. Однак було запізно. Проти свавільних, опущених гуртів дітей - волокитів в околицях Москви виставлено... скоростріли.

Агітація непрошених приятелів іде скорим темпом. За жидівсько-американські доляри виробляється фільми, видається часописи, пускається книжки з великими накладами, а все це з одною метою: розбити родину, ввести замішання в християнському світі. Тому треба добре вважати, що береться до рук: чи часом під гарно прибраною окладинкою або гарною картиною не скривається розкладова отрута?

Одною з головних причин занепаду родини було повоєнне лихоліття і тісно з ним звязана економічна кріза. Після війни число супружих звязків, а також число народин змаліло. Але це не був виключно вплив господарсько-економічної кризи; більшу ролю грала тут кріза моралі. Бо непрошені „приятелі" почали добувати пригожий для себе грунт. На гарячому залізі загального лиха здійснювали свої пляни.

Проти розкладових чинників пішла вперта праця католиків, а освятив її Св. Отець Пій XI. Своєю енцикліко̀ю „Про чистоту подружжа". В ній Св. Отець дає відповідь непрошеним „приятелям", що хотіли би знести дотеперішній родинний лад і завести на місце родини просто звіряче життя, так як у совітському „раю".

Провід Церкви розуміє вагу справи, тому дає корисні вказівки та боронить величі та святости родини. Коли не послухаємо батьківського голосу Петрового Наслідника, то внедовзі можемо мати в себе те, що бачимо в СССР чи у Франції. Багато Французів повірило тим фальшизим „приятелям", — а тепер цілі села пустіють, населення марно вимирає, а Франція стала над пропастю вилюднення.

Родина — це перша спільнота, в якій бачимо світ, починаємо говорити, думати. Першою є мати родини, що вчить нас молитов.

Колиб знищити родину, то що буде з дітьми, що приходять на світ? Спроби держави виховувати дітей, довели до страшної невдачі, як це бачимо на прикладі СССР.

Католицька Церква своєю наукою освячує родину, стоїть на сторожі ладу й порядку.

Отже бачимо, де правда. Не в облесних словах непрошених „приятелів", що хотять знищити традицію і добутки століть, а тільки в науці Церкви є правда. Тому добре в лухуймося в слова Св. Отця, йдім за Його вказівками, а певно на цьому зле не вийде ні найменша клітина народу — родина, ні загал української нації. (к а з.)

тяжчі жертви. Таких людей треба якнайбільше, щоб наша віра була справді жива і щоб ми могли за рік обходити торжественно велике свято християнської України як свято повної побіди Христа-Царя.

Євангелія.

Неділя 8.

І зараз примагливив Ісус учеників увійти в човен і наперед попливти на другий беріг, заки не відпустить народу. І відпустивши нарід вийшов на гору Сам один помолитися. І як настав вечір, був там Сам один. Човен же був на середині моря, киданий филями, бо був противний вітер. О четвертій сторожі ночі пішов до них, ідучи по морі. А ученики побачивши Його, що йде по морі, стрівожилися, кажучи, що се мара і закричали зі страху. Ісус же зараз промовив до них, кажучи: Успокійтеся, се Я, не бійтеся. А Петро у відповідь сказав: Господи, коли се Ти, звели мені прийти до Тебе по воді. А Він сказав: Прийди. І Петро вийшов з човна, ходив по воді і підійшов до Ісуса. Та побачивши сильний вітер, злякався і як став потопати, закричав, кажучи: Господи, рятуй мене. А Ісус простяг зараз руку, взяв його і каже йому: Маловіре, чого ти усумнився? І як увійшли в човен, затих вітер. А ті, що були в човні, прийшли і поклонилися Йому, кажучи: Дійсно, Ти є Син Божий.

(Матей, гл. 14, ст. 22—33.)

Преображення Господа Нашого Ісуса Христа.

І після шістьох днів взяв Ісус Петра і Якова і Йоана, його брата, і повів їх самих на високу гору. І переобразився перед ними і засіяло лице Його як сонце, а одежа Його стала біла, як світло. І се зявились їм Мойсей та Ілля, що розмовляли з Ним. А Петро звернувшись до Ісуса сказав: Господи, добре нам тут бути; коли хочеш, построїмо тут три намети, Тобі один, Мойсееві один і один Іллі. Як він ще говорив, се ясний облак отінив їх і се голос з облака казав: Се Мій Син улюблений, в Котрім Я уподобав Собі. А ученики почувши впали на своє лице і дуже полякалися. І приступив Ісус і діткнувшись їх, сказав: Встаньте і не бійтеся. Коли ж звели свої очі, нікого не бачили, тільки Самого Ісуса. І як вони сходили з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Нікому не оповідайте сього видіння, доки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

(Матей, гл. 17, ст. 1—9).

Митрополича катедра у княжому Галичі.

Як ми вже писали, в Крилосі біля Галича, де був колись старинний княжий Галич, столиця Галицької Держави, викопують тепер фундаменти величавої митрополичої катедри, яку побудував князь Ярослав Осьмомисл. Це був найбільший храм у цілій Галицько-Волинській Державі. Розміри катедри — 32·5 × 37·5 м., мало що менші від найбільшої катедри св. Софії в Києві, яка має 34 м. × 39 м. Могутній князь Ярослав Осьмомисл побудував справді величаву катедру, якої фундаменти тепер можемо оглядати в Крилосі.

В одному місці збереглася долішня частина лицевого муру з величезних бльоків білого тесаного каміня.

Д-р Я. Пастернак приступає тепер до відслонення престольної частини храму, де сподіється найти цікаві находки.

Відкриття княжої катедри викликало великий відгомін у цілому нашому краю. З усіх сторін приходять і приїздять прогульки, щоб оглянути сліди величі нашої княжої Держави.

—

З нашого життя.

Папський Нунцій в українській церкві в Чернівцях. Папський Нунцій в Румунії Андрій Касуло відвідав недавно українську гр. кат. церкву в Чернівцях. Парох церкви о. Й. Злепко в заступстві хорого Генерального Вікарія о. Мих. Сімовича привитав Нунція, передаючи йому хліб-сіль і ключі від церкви. Відтак промовив до Нунція по українськи д-р В. Гузар. Він просив передати Св. Отцю запевнення, що в боротьбі за правдиву Христову віру Він знайде Українців на першому місці.

Великий Свято-Спаський Відпуст у Судовій Вишні відбудеться 19. VIII. Прибуде їх Ексцеленція Кир Йосафат, Перемиський Епископ. Хрестна Дорога в середу 18. серпня в 3. год. пополудні. 5—5

Стрілецькі поминки на Маївці не відбулися 8. ц. м. Вони відбудуться 15. або 22. ц. м., про що повідомить Філія Товариства Охорони Воєнних Могил у Сколім.

Влада розвязала Український Спортовий Союз у Львові. Як причину подано переступлення меж статуту. До цього союзу належало 130 спортових товариств у цілому краю.

В Сокальщині відбулися масові арешти серед Українців. Староство розвязало 6 читалень „Просвіти", в Ліскові, Осердові, Перемислові, Перевозові, Хлопятині і Костяшині. Читальняні домівки опечатано.

Що діється у світі.

На **сов. Україні** арештували Григорія Петровського, „президента" УСРР. Його сина, генерала, розстріляли.

В **совітах** йде дальше несамовита „чистка". Маршал Ворошилов не хотів брати участи в чистці червоної армії, тому уступив зі становища члена ради трьох, що переводить цю чистку. Досі „вичистили" 2 командантів округ, двох генералів бригад, понад 100 полковників, кілька тисяч старшин. „Вичищені" пропадають без сліду. В останніх часах арештували команданта балтійської совітської фльоти Орлова, команданта фльоти на Тихому Океані Вікторовича, команданта військового летунства Ріпіна, і багато інших. Переведено численні арешти між комсомольцями, письменниками, редакторами і урядовцями комісаріяту закордонних справ.

В **Еспанії** національні війська посунулися значно наперед на північний схід від Мадриту. Червоні втікають в паніці аж до Валєнсії. Тому що еспанське населення витає з радістю вступаючі війська ген. Франка, червоні виселюють тепер усе населення під загрозою розстрілу. Червоні міліціянти переходять зі зброєю на сторону повстанців. Нац. артилєрія сильно обстрілює Мадрит. Повстанці зловили двох Французів, які мали поширювати зарази тифу і сплячки на теренах, занятих ген. Франком. Обох засудили на смерть. Комуністи прочувають свою програну і хапаються вже останніх, підлих засобів боротьби. Та це вже їм небагато поможе.

В Катальонії вибухнули заворушення проти червоного уряду.

У Бресляві відбулось величаве торжество німецької пісні, на яке зїхалося 130.000 Німців, не тільки з Німеччини, але і з цілого світа. Гітлер виголосив промову, в якій м. ін. сказав:

„Маємо знову перед очима гордий нарід і сильну державу, і всі ті, які після закінчення торжеств будуть мусіти опустити це місто (Бресляв), щоб виїхати за границі Німеччини, будуть гордо, з радістю і довірям згадувати те, що вони тут бачили і що пізнали. Вони всі винесуть одне враження: Наш нарід знову піднісся вгору, його держава відродилась! Яка потуга має право й силу спинити життєвий шлях народу, який у своїй пісні шукає нічого більше, як свойого вияву: сильна німецька держава, гордий нарід, такий великий і такий взнеслий, що тепер кожний Німець може радісно кликнути: Я є Німець і я є гордий з того".

Таку національну гордість зумів в провідникові німецького народу та й у всіх Німців викликати німецька пісня.

В **Китаю** обі сторони приготовляються до великого бою. Японські літаки бомбардують поїзди з китайським військом.

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа!"

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто прішле гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто прішле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Замовляти: **Адміністрація часопису „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.**

Цікаві дрібниці.

Чи тані свічки є направду „найтанші"? Противно, найдорожчі. Чому? Бо тані свічки скорше згорюють, гнуться неможливо, зливають і коптять. Добрі стеаринові свічки (кожна добра свічка має на долині витоплений знак „КЕРОС—С")горять рівним полумям, не копотять, не зливають і не гнуться. Це потвердять вам усі Провізори церковні, котрі нашими стеариновими свічками вже світять.

Хитруни. Львівські злодії придумали ось який спосіб на легковірних людей: заходять у чужу хату ніби то на якусь добру збірку, то знову попросити якісь адреси, а навіть просять дозволу написати собі подання чи лист. У часі того просять подати собі води, або що інше принести, чи купити, і як господар відійде, то вони крадуть, що попаде. У Львові обікрали вже поважних, але легковірних людей. Тепер такі часи, що як кого добре не знаємо, то його в хату не впускайте, бо буде шкода, та й стид!

Сучасні Робінзони. Поручник американського летунства Лямбрехт вилетів літаком разом з кількома товаришами шукати летунки Амелії Іргардт, яка пропала без сліду. Перелітаючи коло архіпелягу Фенікса на південь від рівника, цей поручник був примушений причалити на маленькім острові серед моря. Коли літак осів серед лісів, до нього прибігло двоє молодих людей. І жінка і мужчина були одягнені в таке убрання, яке носять американці. Ці люди говорили по англійськи. Вони признались, що походять із Глесгова. Перед трьома роками вони вибралися з науковою експедицією досліджувати малі незаселені острови коло рівника. Опинившись на гарнім і дуже урожайнім острові, величини заледви кільки квадратових кільометрів, цей молодий американець і американка рішили залишитись на тім острові й зірвати всі звязки з цивілізацією. На острові повно овочів, дичини, птиць, в морі безліч риб і сучасні Робінзони мали з чого жити. Вони побудували собі хату з галуззя дерев, завели сади і на цілім острові жили тільки двоє. — Чи ви думаєте прожити тут ціле життя? — питав поручник. — Ні, ми вже тужимо за цивілізацією і культурою. Та всеж покищо нам тут краще, ніж в Америці підчас безробіття, тому ми ще довго останемо на острові, а ви летіть собі з Богом до Америки.

Хто заложив Ню-Йорк? Американський історик Джон Юлі виголосив у Ню-Йорку цікавий реферат про заснування того найбільшого міста в світі. Цей історик доказує новими науковими фактами, що Ню-Йорк заложили 1524. року французькі моряки. Ці моряки, допливши до заливу р. Годсон, виплили на беріг спочивати. Тут вони розложили намети з галуззя та дощок. Прийшли великі дощі і намети не хоронили моряків від зливи. Треба було будувати деревляні хатки. Тоді на поміч Французам приплили голяндські рибаки і вони на спілку побудували серед пралісів пять деревляних хаток, щоби було де виспатись і зварити рибу. Потім у тих хатах завели крамниці риб. Так почалась будова найбільшого міста Ню-Йорку, яке тепер має 8 міліонів населення.

Їзда „зайцем" у той світ. В Перемишлі найшли на даху залізничого воза молодого хлопця. Тадея Русиновського, з розтрісканою чашкою. Виявилось, що він їздив ще з одним товаришем з Медики до Перемишля на змагання копаного мяча. Оба їхали „зайцем" і ховалися перед кондукторами на даху. На мості на Вігорі, Тадей не вспів схилити голови й на місці заїхав на той світ. Його товариша приарештували.

Мандруючий ліс. В одній з тирольських долин завважили незвичайне явище: ліс посувається вперед. Це явище грозить зни-

---

О. Горицвіт.

Цінний вексель.

Марія Неділка гіренько бідувала. Старість не радість, колись господарювала, а тепер прийшлось за жебраним хлібом ходити. Небіжчик чоловік Панько, хоч був пянюга, а всеж таки якийсь чоловік. Ледарював він, день по дневі зганяв час на марницях, зате Марія і в полі робила і господарки доглядала, прятала і варила, і годувала діточок. Якось жили.

Аж пішов Панько на війну, тай пропав. Вбили. Марія сама остала. Але здоровля Бог давав. Працювала Марія, підростали діти, помагали і лекше ставало. Згодом стали й між людей виходити. Найперше найстарший син Микола, що був ковалем, оженився зо статною дівчиною і заложив собі власний варстат у селі. Донька Катерина вийшла заміж аж на третє село, теж несогірше. Молодший син Семко привів до хатини невістку, а найменша Оленка служила у старого учителя, таки в селі.

Тепер прийшлось Марії жити на ласці дітей. Усе, що мала, віддала їм, тай тулилась коло них. Ще одну коровину мала і ту продали діти, щоб поділитися грошем. І зачала Марія мандрувати від дитини до дитини, та тягнула за собою лахмани. Згодом і торбину собі на них вшила, щоби не погубилось останнє майно.

Один рік перебула у найстаршого сина Миколи. Довше не хотів тримати, жінка злоститься, тай обоє прогнали стару матір з хати. Пішла Марія аж на третє село до доньки Катерини, але звідти ще скорше мусіла забиратись. Тут знову зять сварився, а донька Катерина, як ця гадина, колола свою маму їдким докором: „Ідіть собі геть! Ви мені нічого не дали!"

Позбірала Марія лахи у торбу і знову у своє село. Впросилась до молодшого сина Семка. Якось приняв, але відразу сказав: „Переночувати я вам не бороню, але годувати таки не буду! Я бідний. Хоч жебрайте поміж людей, бо я маю свої діти!" І перевісила Марія торбину через плече, та ходила поміж хати за кусником хліба. Часами, як принесла хліба, кулачок муки, чи крупок, то й син усміхнувся. А як нічого не принесла, тоді й Семко лютував, а невістка викидала торбу до сінок.

Тоді Марія йшла до Оленки. О-

щенням церковці громади Кальтенбрунн, славного паломницького осередка на цілий Тироль. Позем терену обнизився тут на півтора метра. З нутра гір доходять глухі відголоси підземних громів. Заходить небезпека, що річка, яка тут пропливає, обернеться взад у своїй плавбі й заллє місцевість Бруц.

Риба-великан. В Ріо Гранде вдалося рибалкам зловити незнану досі рибу довжини 12 метрів. Голова тої риби має 1 м. і 20 цм. довжини та 69 цм. ширини, а отвір її пащі широкий на 98 цм.

Ластівка з білим пірям. Чи бачили ви вже ластівку з білим пірям? А така, є. Ось недавно зловили одну з них у Мишкові, під Шамотулами. Вона ціла біла, лише кілька пер на животику має сірих.

Новий трійливий газ. В Америці 23-літньому студентові хемії, Пренові, вдалося винайти новий трійливий газ, що має величезну силу нищення. Всі дотеперішні газові маски — нідочого. Винахідник заявив, що йому пощастило відкрити новий складник, що його Прен тримає в строгій тайні. Цей новий складник, у сполуці з відомим „муштардовим" газом (іперитом), з домішкою фосгену — творить новий жахливий у діланні газ. Навіть ціркувату вапнякову масу, що служить як фільтр, цей новий газ моментально нищить й обезвартіснює цілу маску. Найважніше те, що кошти продукції того нового газу мають бути невеликі. Молодий винахідник це підхорунжий американської армії.

Граната в печі. В Олешицях Старих коло Любачева селянин Степан Макарець знайшов на полі гранату з часів війни і вложив її до печі, бо був ковалем і хотів ужити гранату для свого ремесла як матеріял. Піч розгрілася, граната вибухла і ранила Макарця і його сина Дмитра. Обидвох відвезли до шпиталю.

Африканський суддя на літаку. В південно-західній Африці суддя фон ден Гевер одержав до своєї розпорядимости літак, яким літає на виїздні сесії. Це перший випадок в історії судівництва, що суддя вживає літака в своїй службі. Африка перегоняє Европу.

Рибяча ковбаса. В Німеччині почали виробляти ковбаси з рибячого мяса. Ковбаси ці називають „парівками" й не додають до них ніяких інших складників.

Спорт у маси. Державну спортову відзнаку для молоді має тепер уже 200 тисяч найменолодших німецьких спортовців. Штурмові відділи гітлєрівців мають уже понад міліон відзнак, а старші спортовці мають уже понад 600 тисяч відзнак. Так є у Німців. А як у нас?

До П. Т. Комісантів нашого часопису!

Просимо вирівнувати свої залеглості, бо часопису даром не можемо висилати. Хто не заплатить, на підставі висланого нами упімнення, за кольпортажу „Христос Наша Сила" — тому здержимо дальшу висилку і віддамо справу нашому адвокатові.

Свій до свого! Першорядна кравчиня, шиє суконки, плащі і костюми по найдешевших цінах. Мацейовська, Львів, вул. Гофмана 8. II пов. м. 6. 2—3

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає **„Механіка"** Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (8—10).

ленка вправді нічого їй не дала, бо вона мусіла справити собі щораз нову суконку і мешти, і панчішки шовкові, навіть беретку носила. Зате учителева жінка була добра, і хоч теплої страви Марії подала, та кусок хліба до дому. Але тоді Оленка зачала сваритися: „Не лізьте, мамо, сюди! Я не хочу встидатися за вас!"

От так проживала Марія на старі літа. Набідилася коло дітей, вигодувала їх, а вони, нікчемні виродки, рідну матір так зневажали. Начеб не серце, але камінь у їх груди застряг. Добрий господар собачку краще потрактує, як лихі діти рідну матір.

Плакала Марія, давила жаль і біль у серці, та що було робити? Ходила за прошеним хлібом, і добрі люди помагали. Ще не у всіх серце скам'яніло. Раз ходила до св. сповіди, тай вступила до о. пароха, хоч пожалуватися на своє горе. Довгенько розказувала про свою неміч і біду, та своїх дітей.

І подали Марії страви, бохончик хліба до дому, а о. парох став потішати: „Не плачте, матусю, не нарікайте! Терпіть! Може ваша молодість була грішна, і треба її тепер спокутувати. Трохи і ви винні, що не добре виховали дітей. Бо дітей треба не тільки годувати, але добре виховати. Вчити молитви, побожного життя, книжечку купити, добру науку подавати, молитися за них. Тепер уже пропало. Але щоб ви так не бідували, я вам дам цінний вексель. Котрій дитині його подаруєте, ця напевно буде вас уже доглядати аж до смерти, і буде вам добре! Лиш не загубіть, бо це письмо має велику вартість!"

Це сказавши, вручив жінці заклеєну коверту у руки. Марія вийшла на дорогу. Не памятала ся зо щастя, аж горячка вдарила до голови. Деж вона цього сподівалася? Плакала з великої радости. Загорнула папір у хустину, притулила до грудей, стояла, як вкопана на дорозі. Боялася до хат вступати, аж сусідка Оришка закликала до себе. Їй Марія розказала про своє щастя, та радилася, комуб передати свій скарб. А сусідка відразу:

— Маріє! А тож куди вам? Та в мене оставайте! Я їсти дам і догляну, і всего, що буде потрібно...

— Ай сусідонько! — залебеділа Марія. — Та я чому б ні! Але все таки у мене рідні діти! Не знаю як зробити? Бо й Миколі здалобся помогти, і Катерина не має статку, а в Семка та-

В кількох словах.

Криваве Шашкевичівське торжество. В неділю 1. серпня відбувалось у Милятичах к. Львова районове просвітянське торжество, уладжене філією „Просвіти“ у Львові. Прибуло ок. 1000 просвітян з Милятич і довколишніх сіл та делєгати зі Львова. Підчас торжества вивязалася бійка між польською і українською молодю. У висліді — 1 Поляк, тяжко ранений, помер, а кількадесять осіб з обох сторін ранених.

До церкви в Берлогах калуського повіту вломилися злодії і вкрали з захристії 250 зл., розбивши вогнетривалу касу.

Ремісничий табор відбувся на Соколі біля Підлютого від 18.VI. до 2. VII. ц. р. Це вже другий рік українська реміснича молодь зі Львова виїздить в наші гори, щоб набрати сил до праці при своїх варстатах. Цього року було в таборі 25 юнаків.

Лемківщині грозить голод. Внаслідок цьогорічної посухи населенню Лемківщини грозить голод, бо стан урожаю дуже лихий. Такого злого стану плодів не занотували тут від кількананцяти років.

Важне для літників і туристів. Від 15. серпня туристи літники, що схочуть бути в прикордонних смугах станиславівського воєвідства (повіти Косів і Коломия), мусять викезатись дозволом свого староства.

Злодій в коломийськім костелі. В костелі Єзуїтів у Коломиї дав себе замкнути по Богослуженні якийсь злодій. В ночі він украв дві скарбонки з грішми, вибив у захристії шибу і втік через вікно. Грошей у скарбонках було кількасот золотих.

На Гуцульщині повінь. Прут виступив з берегів в околиці Микуличина. Піднеслася вода в Рибниці, Бистриці Надвірнянській і Солотвинській.

Електрифікація Товмаччини. Товмацький повітовий уряд підписав умову зі станиславівською електрівнею на доставу електрики до Товмаччини.

Робітник згинув від електрики. Петро Шинкар родом із Кропивник, працював у „Теспі“ в Голині коло Калуша. Дріт електричних проводів урвався і впав на землю. Шинкар через необережність вхопив за дріт і згинув, убитий електричним струмом.

Вистава української національної преси відбудеться в Камінці Струм., в салі Народнього Дому, у днях 15.—17. ц. м., заходом філії Т-ва українських наукових викладів ім. Петра Могили.

Привертають назву Хрещатик. З Києва надійшли вісти, що головній вулиці привертають стару назву Хрещатик. Большевики назвали її були вул. Воровського в честь комуніста Воровського, який згинув у Льозані.

Німці карають за хулу Богоматери. В Кольонії суд засудив одного Німця на 2 місяці арешту за прилюдну хулу Богоматери. Присуд умотивовано тим, що виступ обвинуваченого нарушує внутрішній спокій та звичаї й установи катол. Церкви, признаної державою, яка дає їй свою опіку.

Ціла родина згоріла живцем. В селі Боровна коло Радомска в ночі грім ударив у хату Марії Котін. Вибухла пожежа, і заки мешканці хати пробудились, огонь охопив цілу хату і чотири особи згоріли в полумях.

Два трупи в Сяні. Два робітники Міщух і Пісаржецкий зі Сянока пішли коло Залужа купатись. Зразу топився Міщух а Пісаржецкий поплив рятувати товариша й обидва потопились. Треба вміти рятувати.

Пожари. В стодолі Михайла Заяця в Рушні, рудецького повіту, вибух пожар, який перекинувся теж на стодолу Івана Гесра. Обі стодоли згоріли разом зі збіжжям. В годину пізніше в сусідному селі Гуменці пожар знищив шість господарств. Причина обох пожарів — підпал.

Громи. В Комарні грім ударив

ки біда. Але може б таки Оленьці подарувати, бо це наймолодша, тай ще не віддана. Сама не знаю, що робити?

А тимчасом сусідка Оришка росказала про скарб сусідці Палажці, а Палажка Ксені, і вже усе село знало. Дізналися і Маріїні діти. Прибіг син Микола, прибіг Семко, прибігла Оленка, а Катерина аж з третього села пригнала. Одне наперед одного зачало заскакувати до старої матері, та усі напрошували.

— Ходіть, мамо, до мене! У мене хата простірна, корови є, вигода буде вам! — казав Микола.

— Тай у мене не біда! Діти спокійні є, вас догляну, й чоловік вам лихого слова не скаже! Ходіть до мене! — просила Катерина.

— А я хоч бідний, але сам буду на дворі спати, я вам ліжко відступлю! Тай таки щось зароблю! — просив Семко.

— А ви, мамо, таки мені дайте! Я би на вас до смерти плакала, як би ви мені не дали! — говорила з плачем наймолодша Оленка.

Подумала стара мати хвилину, тай каже: „Ну, то поділіться усі!“— І подала коверту найстаршому Миколі.

Взяв Микола коверту дрижачими руками, отворив її, і став читати в голос, що було написане на малій картечці. — А письма було небагато:

„Шануй і люби свого батька і свою матір, щоби тобі було добре, і щоби ти довго прожив на землі! Якщо не будеш любити свого батька і своєї матері, то не буде тобі добре поводитися, і не будеш довго жити на землі! Так говорить Господь, що буде нас судити на Страшному Суді!“

Шукав ще Микола за векслями і грішми, та в коверті більше нічого не було. Усі як би води в рот набрали, і тільки думали. Але думали здорово, по Божому.

А Микола каже: „Ходіть до мене! Я найстарший і буду вас удержувати!“

— „А я вам спідницю справлю!“ — сказала Катерина.

— „А я вам чоботи полатаю!“ — каже Семко.

— „А я прийду голову вам розчесати!“ — обіцяла Оленка.

І пішла Марія до найстаршого сина. Тепер було їй добре, бо всі діти помагали. А за це Господь давав їм здоровля і благословив у їх праці. І дороблялися майна, а ще більше скарбів небесних.

у шопу В. Рога й спалив її з сіном, а в Порічу грім забив дві корови Стефана Харпачила. Пастух, який був на яких 10 кроків від забитих корів, вийшов зовсім ціло.

Постерунковий „люструє" чит. бібліотеку. Недавно постерунковий поліції переглядав каталоги читальняних бібліотек у Дудинцях та Пельні, сяніцького повіту, та заявив, що котра читальня не буде мати 500 книжок бодай по 1.50 з'. вартости за один том, то село одержить бібліотеку від самоурядування, але за це мусітиме заплатити. Може бодай ця, вже мабуть остання, осторога зверне увагу байдужих виділів наших українських товариств по селах на грізну й близьку небезпеку. Щож поможе закладання наших товариств по селах, коли мусіти-муть всі „просвічатись" з чужих книжок. Час подумати над доповненням бібліотек по селах українськими добрими книжками!

Залізна руда в околиці Коросна. Інженери-геольоги знайшли на терені громади Гоголів в горішніх верствах землі руду з 48 проц. заліза. Якщо дальші досліди увінчають успіхами, Лемківщина матиме нові можливості господарського розвитку.

Битва поліції з циганами. Під Зволенем, конеіцкого повіту в Польщі цигани вкрали в одного селянина коня. Коли поліція прийшла арештувати злодія, цигани стріляли до поліції. Поліція почала також пальбу з крісів. Ця битва поліції з циганами скінчилася тим, що один циган згинув, а двох було ранених. Коли вкінці поліція арештувала циганів, вони сказали, що стріляли тому, бо мають свого циганського короля, отже польська поліція не має права арештувати їх за крадіж...

Скажені пси появилися у Львові на Левандівці.

Кінець світа. Один астрольог Француз впевняє, що 15. серпня ц. р. хвіст комети Фінлейера, віддаленої 80 міліонів кільометрів від землі, зударіться з нашою землею. Також і інші астрольоги і ворожки кажуть те саме. Але вчені кажуть, що це неправда.

Скільки людей говорить різними мовами? Найбільше розповсюднена є китайська мова. Говорить нею 330 міліонів людей. — Друге місце займає англійська мова — 150 міліонів, далі російська — 100 міліонів, німецька 80 міліонів, французька — 50 міліонів, еспанська — 50 міліонів, українська й італійська — 45 міліонів, польська — 30 міліонів.

Немовля великан. Новонароджена дитина пересічно важить 2·50 кг. і має найбільше 45 цм. росту. Але ось у Міляно пані Маріота Мільоріні вродила сина, який важить 6·50 кг. і має 65 цм. росту. Цей величезний хлопчисько здоров. Він дуже крикливий і плаксивий і цілий день пє молоко та росте скоро. Його мати каже, що то буде другий Мусоліні.

Летун герой. Жан Фокоре, 19 літний учень летунської школи в Ліоні, летів понад місто. Нагло мотор в літаку зіпсувався і літак мусів упасти на площу, на якій було багато людей. Летун знав, що як осяде на площу, то літак убє кілька осіб, тому завернув літак і осів на дахах домів, хоч знав, що йому грозить більше небезпека ніж на площі. Все ж хоч літак розбився об мур, то летун поранений, але живе.

Дописи.

Архієрейська візитація в Скомороха, Микулинецького деканату. Рівно 35 літ уже не переживало наше село таких величніх днів, як 24. і 25 VI. ц. р. В цих днях відбулася в нас Архієрейська візитація.

Преосвященого Кир Никиту радо й щиро вітали всі, без виїмку, мешканці громади. Промова солтиса, представника світських установ О. Рибака й представниці Апостольства Молитви К. Науинчки, та слова о. душпастиря, не були в силі висказати всіх сердечних почувань. Доповненням тих почувань були в ті незабутні дні радісні обличчя всіх. Архієрейська Служба Божа, принесена в жертву за нас, показала нам, яка то гарна наша християнсько католицька віра, а особливо обряд, що до нього ми належимо. Проповіді та приватні розмови Преосвященного скріпляли нашу віру й додавали нам надії.

Довго не забудуться в нашому селі ті хвилини Архієрейської візитації, що обновили душі всієї громади.

Місцевий.

Микулинці. Архієрейська візитація. Цьогорічний празник Пресв. Евхаристії записався глибоко в памяті мешканців Микулинець, бо звеличав його Преосв. Кир Никита, що відбував візитацію Микулинеччини. Вечером 3. 7. Преосв. Кир Никита приїхав до Микулинець. Мешканці лат. обряду очікували з процесією коло костела, жиди з торою і місцевим рабіном коло уряду громадського, а наше громадянство з процесією, хором і музикою коло вітальної брами біля церкви. В імені шкільної дітвори гарно привитала Владику уч. О. Коцюрківна, в імені місцевих установ витав адв. м-р Гр. Сеньків; а в дверах церкви, віддаючи ключі від церкви, привитав місцевий парох о. Е. Кароль. По панахиді і молебні вже пізним вечером Преосв. Кир Никита промовив з проповідниці перед двома церковними, та в імені Їх Ексц. Митрополита Кир Андрея уділив усім Архієрейського Благословення.

Дня 4. VII. по катехизації дітей, відбулося посвячення місцевої церкви, потім на цвинтарі біля церкви Архієрейська Служба Божа. Проповідь про „церкву як Дім Божий" виголосив о. Е. Кароль; співав гарно місцевий хор під управою п. Ю. Винника. По Службі Божій вирушив величавий Евхаристійний похід вулицями міста. В надзвичайнім порядку поступали братства, шкільні діти, орхестра, дальше священики, діти, що сипали квіти, відтак під бальдахином Преосвящений ніс Найсв. Тайни до приготованих престолів. В поході взяли участь велики маси вірних.

Празник св. прор. Іллі у Кривчичах. Кривчичі — це одна з тих місцевостей під Львовом, що по війні майже зовсім спольонізувалися. Та від кількох літ замітна тут поправа. Коли зразу не було — дослівно — для кого правити Богослужень, то сьогодні невеличка, гарно розмальована церква — старинна башта, не може помістити всіх вірних. Те саме було й у неділю 1. ц. м. у празник св. прор. Іллі. Зійшлося багато вірних зі Знесіння з процесією і також зі самого Львова, і то переважно інтелігенції. Тому треба було уставити престіл на площі перед церквою. Велике число вірних побожно вислухало торжественної Служби Божої, що її відправив о. сов. О. Олянович парох Лисинич; діяконували о. М. Харина й Ст. Харина, абс. Богос. Акад. Проповідь виголосив о. пастоятель Августин, Чина Студитів.

Опісля відбулося водосвяття та обхід довкола церкви. Якщо праця о. завідателя о. В. Харини піде дальше в тому напрямі, за то кілька літ зможемо хоч частинно відзискати втрачений бастіон. Присутній.

Синечіл, пов. Долина. Під проводом ОО. Редемптористів О. Корби та Ст. Антонишина відбулася в нас св. Місія від 5—18 VII, яка вдалася дуже гарно. ОО. Місіонарі проповідали, сповідали, відвідували хорих, і не жаліли своєї праці, щоб виконати своє завдання. Понад 2.000 вірних приступило до св. Тайн. Ціла громада склала приречення під місійним хрестом, жити після законів Христової Церкви. Своєю ревною помічю о. дек. В. Дубицький, о. сов. А. Дубицький, о. сов. І. Михайлів, та о.

П. Левацький багато причинився до успішного переведення св. Місії. На закінчення співану Службу Божу відправив о. сов. В. Дубицький; співав гарно місцевий хор під орудою свого душпастиря о. Іллі Янковського. Вкінці відбувся величавий хрестний похід і закопання місійного хреста.

Оріхівська Анна
(учасниця св. Місії).

На днях появиться в розпродажі

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар буде найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: **Слово ВПреосв. Митрополита Андрея**, статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесять ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато ріжних вісток зі світа. Це робить наш календар необхідним для кожного Українця-християнина.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціну календаря подамо в найближчому числі. Просимо негайно зголошувати замовлення на календар, щоб ми могли устійкити його наклад.

Замовлення слати на адресу:
Видавництво „Мета“,
Львів, Японська 7.

Зі світа.

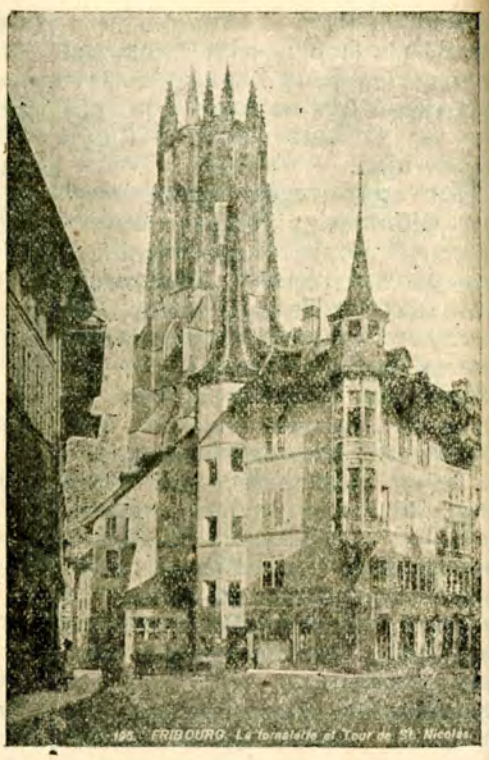

На образку бачимо вежу катедри св. Миколая у Фрибургу в Швайцарії.

Календар.

Серпень 1937.

Стиль		Буква	Свята
н.	ст.		пренесення.
15	2	М	8 по С. Пор. м. св. Ст.
16	3	Н	Ісаакія
17	4	О	7 отр. в Еф., Евд.
18	5	П	Евсигнія мч.
19	6	Ч	Преображ. Госп.
20	7	Р	Дометія, Пульхерії
21	8	С	Еміліяна

СОНЦЕ **сходить** 15. н. м. в год. 4·13, **заходить** в год. 18·43

МІСЯЦЬ **сходить** 15 н. м. в год. 14·50, **заходить** в год. 23·13.

Перша чверть 14. н. м. в год. 1·28.

Веселий кутик.

В магістраті.

Прийшов раз до магістрату селянин у капелюсі. Урядовець гукнув на нього:

— Гей, батьку, не знаєте, як приходиться до уряду?

— Та певно, що знаю, як прийшов.

— А звідки ви?

— Таже з Липухівки!

— Але капелюх, батьку, капелюх!

— Також з Липухівки!

Зі спорту.

Україна — Бочкай.

В неділю 15. ц. м. в 5. год. попол. у Львові на грищі Погоні Україна розіграє мячеві змагання з мадярською дружиною Бочкай з Дебречина.

Переписка редакції.

о. В. С. Ковель. Згаданий короткий допис просимо прислати. Привіт усім!

о. О. Годунької

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ

(короткі інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віці.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора:
Львів, вул. Пасічна 2.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-36. Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Кепільний. Друк. „Бібльос“, Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 22 серпня 1937. Ч. 32. (148). Рік V.

Наша Сила Христос Рекс

Популярний тижневик.
присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Українська католицька молодь на літньому відпочинку.

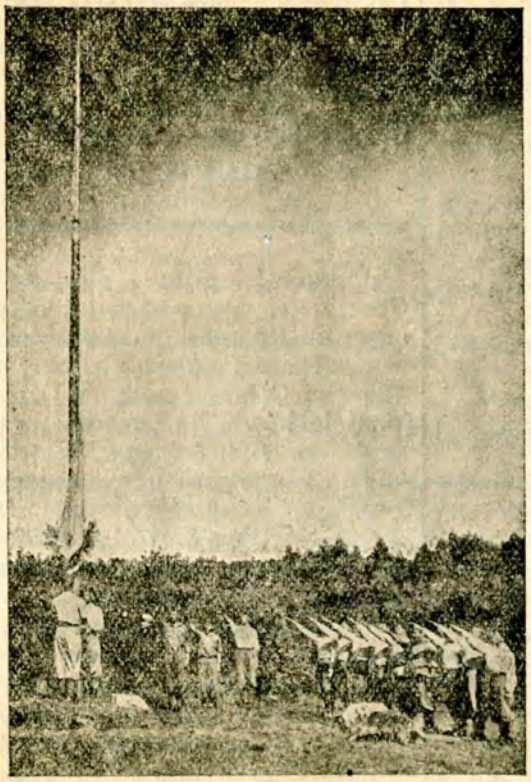

На образку бачимо гарний момент з життя табору „Орлів" на Соколі. Учасники табору піднесенням рук вітають національний прапор.

Українська Захоронка при праці.

Дуже занедбано живе львівська бідна дітвора, бо батьки, заняті працею, майже не годні подбати за її виховання. Ось і тут стає їм у поміч Т-во Українська Захоронка, що з пп. Раковою, Ганущаковою і др. дбають по материнськи за їх виховання і вигодування. Т-во вдержує 10 захоронок, 2 харчівні, а літом творить півоселі, де близько 1000 дітей виховується, як годиться. А що в тому християнському і національному ділі Т-во користає головно з ласкавости і щедрости Екси. Митрополита Андрея, то 10.VIII. у церкві ОО.Студитів на Кайзервальді всі діти молилися за здоровля свого Великого Добродія. Службу Божу правив о. В. Харина, який у своїм гарнім слові оповів дітям про велику любов Митрополита до них і поручив їм щоденну молитву за свого Архипастиря. Те торжество полишило у всіх дуже миле враження.

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар є найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: **Слово ВПреосв. Митрополита Андрея,** статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесять ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато ріжних вісток зі світа. Це робить наш календар необхідним для кожного Українця-християнина.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сотиків за один примірник. На почтову пересилку треба долучити 25 сотиків.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета",

Львів, Японська 7.

Не даймося!

Коли у давню давнину українське панство покинуло віру батьків і перейшло у противний національний табор — український нарід опинився перед грізною небезпекою культурного занепаду і повільного нидіння в темряві. Українське духовенство й міщанство, заопікувавшися українською культурою, врятувало тоді націю від погибелі. Та коли пізніше і більшість міщанства не видержала напору чужих сил і покинула віру батьків — єдино завдяки нашій Церкві селянство українське не втратило своєї національної свідомости та приготовило грунт під національне відродження, переведене в діло 100 літ тому знова ж таки священиком, о. Маркіяном Шашкевичем.

З того бачимо, яке величезне значіння має вірність своїй рідній греко католицькій Церкві не лише з оглядів релігійних, але й національних. Тому кожний, кому залежить на винищенню українського народу, починає від підривання в него віри, або від перетягання його на чужий обряд. Обі ці дороги ведуть до денаціоналізації — і перед обома ними мусимо завзято боронитися.

В останніх часах акція за переходами на латинський обряд особливо поширюється по наших землях, зокрема ж на Поділлі. За марну обіцянку посади, за можливість купити $^1/_2$ морга поля на парцеляції, ради лакімства нещасного — слабші, релігійно й національно якслід неосвідомлені одиниці покидають свою рідну Церкву й нарід, та пропадають для своєї батьківщини. Та мало цього. Дехто посягає і на душі українських дітей. Ось що читаємо про це в „Меті":

„З Поділля одержуємо м. ін. такі вістки про трудноші, що з ними стрічається українське гр.-кат. населення:

Коли дитина батька греко-католика і матери латиннички охрещена в церкві — у школі все таки примушують її ходити на польську науку релігії.

Якщо ж дитина латинника і греко-католички охрещена в костелі — то дитина, розуміється, теж ходить на польську науку релігії. Отже якась подвійна мірка.

Діти обоїх родичів греко-католиків, уроджені у Франції або Німеччині і там охрещені в лат. костелі, фігурують в урядах як римо католики і теж мусять ходити на польську науку релігії.

Якщо батьки, у звязку з такими фактами, упоминаються свого права — то учителі й інші чинники спроводжують людей до староства або грозять репресіями, а така погроза особливо страшна в надграничній полосі, де власти можуть кожного виселити.

Оці загальні „правила" побільшування числа дітей латин. обряду зладжені на підставі цілої низки одиничних фактів, про які, зрештою, часто читаємо в щоденній пресі. Наражені на такі методи винародовлювання, наші люди мусять виказати в цій боротьбі особливу видержливість і силу духа".

Мусимо твердо видержати і відбити наступи на наші душі та вірно стояти як один муж при своїй Церкві й нації. Часто ми вже писали про цю болючу справу, і ще часто будемо писати. Бо грізна небезпека примушує нас до чуйности та до безупинного повторювання клича: Не даймося!

З нашого життя.

Надісланих рукописів Редакція нікому не звертає і з цього приводу не переписується.

—

Празник Преображення Г. Н. І. Х. в храмі Св. Спаса у Львові. В середу, 18/8, в навечерію: о 5. год. веч. сповідь, о 6. Вечірня з Литією і проповідь. В четвер, 19/8, в день Празника: о 5. год. рано сповідь, о 5·30, 6·30 читані Служби Божі, о 7·30 співана Служба Божа, о 9. і 12. читані Служби Божі, о 6. год. рано Утреня, о 10. соборна Літургія з проповідю, по 12 год. Водосвяття і свячення овочів. О 4. год. попол. Велика Вечірня з обходом і Благословенням Найсв. Тайнами. В пятницю, 20/8, о $^1/_2$7. год. рано Заупокойна Літургія з Панахидою за всіх померших парохіян.

Євангелія.

Неділя 9.

І зараз примагляв Ісус учеників увійти в човен і наперед поплисти на другий беріг, заки не відпустить народу. І відпустивши нарід, вийшов на гору Сам один помолитися. І як настав вечір, був там Сам один. Човен же був на середині моря, киданий филями, бо був противний вітер. О четвертій сторожі ночі пішов до них, ідучи по морі. А ученики побачивши ого, що йде по морі, стрівожилися, кажучи, що се мара, і закричали зі страху. Ісус же зараз промовив до них, кажучи: Успокійтеся, се Я, не бійтеся. А Петро у відповідь сказав: Господи, коли се Ти, звели мені прийти до Тебе по воді. А Він сказав: Прийди. І Петро вийшов з човна, ходив по воді і підійшов до Ісуса. Та побачивши сильний вітер, злякався і як став потопати, закричав, кажучи: Господи, рятуй мене. А Ісус простяг зараз руку, взяв його і каже йому: Маловіре, чого ти усумнівся? І як увійшли в човен, затих вітер. А ті, що були в човні, прийшли і поклонились Йому кажучи: Дійсно, Ти є Син Божий.

Матей (гл. 14. ст. 22—33).

В справі прощ до Гошева. Провід масових прощ, які хочуть їхати до Гошева, повинен наперед листовно порозумітися з Ігуменатом ОО. Василіян в Гошеві (p. Bolechów), на котрий день приїхати. Лише таким способом можна запевнити прочанам приміщення і належну вигоду. Найкраще вибиратися на будний день, бо тоді нема завеликого натовпу.

Розвязання спортових товариств. Після розвязання Українського Спортового Союзу, про яке ми вже повідомляли, влада розвязала теж Український Студентський Спортовий Клюб і Український Ремісничий Спортовий Клюб у Львові.

Розвязання спортових клюбів „Тризуб" і „Чорноморці". Влада розвязала дня 10. ц. м. львівські відомі українські спортові Клюби „Тризуб" і „Чорноморці".

В Тернопільщині були ревізії й арешти, головно серед шкільної молоді.

Політичний процес проти 42 українців почався в Луцьку. Акт обвинувачення закидає їм приналежність до ОУН. Процес перервали для переслухання свідків.

—

СТРАДЕЦЬКА БОЖА МАТИ.

Церква на Страдецькій горі.

Двацять кільометрів на північний захід від Львова, над рікою Верешицею лежить стрімка, 359 м. висока Страдецька гора. З заходу і з полудня опадає вона стрімко до ріки Верешиці, котра опоясує її і творить довгий став. На вершку гори стоїть на цвинтарі церква.

Кільканацять метрів від вершка гори, на північному узбічі находиться в скалі отвір до страдецьких печер. Головна печера без сумніву природного походження, зате дальші її хідники пороблені людськими руками.

В Страдчі є чудотворна ікона Успення Пречистої Діви, про якої історію напишемо другим разом. Щороку в день Успення Пр. Д. Марії сходяться непроглядні маси людей до Страдча на прощу. Уже в навечеря Успення в страдецькій церкві глітно, а сповідальниці облягають прочани нераз аж до півночи. В минулім році основано на Страдецькій горі хрестну дорогу довгу на 1600 м. А цего року в головній печері зроблено відповідні аркади для зміцнення, відновлено печерську церкву, вставлено нову ікону Пр. Д. Марії Нерушимої стіни, на памятку ювилейного року 900-ліття проголошення Пр. Д. Марії Царицею України.

В печерській церкві блимає світло перед іконою Богоматери, похилені постаті прочан навколішках благають Тої, що тут колись явилася, про Котру співають:

Хто хорий — слабий, того лікує,
Хто бідний, сумний, жаль його чує,
Хто в нещастю упадає,
Тому щиро помагає,
Мати на горі
У Страдчі, в селі.

Прочан дуже багато: і старці, й люди в силі віку, молодь, діти, багаті, вбогі, — всі вони тут рівні перед обличчям Цариці. Одні прийшли подякувати за Її ласки, за Її материнську опіку, другі прийшли помочи просити, порятунку. І лине чиста, гаряча молитва до стіп Тієї, що колись плакала тут над нашою недолею.

Ой хто з вас терпить, хто журу має,
Най в Страдче спішить, ласки благає
Ту Страдецьку Матір Божу,
Ту Пречисту Квітку гожу, --
Вона всіх там жде,
Полекшу дає.

Знають це люди навіть з дуже далеких сіл і міст, і тому в день Успення, 28. серпня, громадно приходять до Її чудотворної ікони. А всі вони потому оповідають, як багато зазнали великих ласк, коли просили помочи Страдецької Божої Матінки.

Ікона Страдецької Божої Матери побідно перетривала всі лихоліття, що їх перейшов український нарід. Не ушкодили її навіть у часі світової війни гранати, які порозбивали церкву й понищили усе внутрі. Ікона представляє Богородицю, що серед почоту ангелів піднімається до неба до свого Сина Єдинородного на вічне царювання. Вдолині представлені апостоли, які прийшли до гробниці і застали тільки саме полотно.

Спішім усі і відвідуймо Страдецьку гору. Тут у стіп чудотворної ікони Богоматери молімся за єдність, за сильну віру, за любов і духа посвяти. А особливо в цім девятьсотлітнім ювилейнім році в котрім янівський деканат у день Успення Пречистої святкуватиме в Страдчі зорганізовано і Митрополичим Ординаріятом апробовано це небуденне ювилейне свято, — хай кожний, в кого тільки змога, хто любить Пречисту, хто бажає Її помочи, не забуде відвідати Страдецьку гору. Хай з уст тисячів прочан полине прохання:

Радуйся, Царице України, під Твоїм стягом стоїть весь християнський нарід, все вірний Тобі ще від тої хвилі, як славний наш князь Ярослав Мудрий віддав люди свої і столичний город Київ Тобі, всеславній і скорій на поміч християнам Богородиці, поставивши Тобі храм на Золотих Воротах як символ віддання під Твій скиптр української землі й народу. Покрий нас і тепер Своїм чесним Омофором і захорони наш нарід від усякого зла, Царице наша, і влий в наші серця єдність і сильну віру, щоб ми сталися і Твоїми непохитними лицарями і дожили щастя й слави і в тім життю і в вічності.

о. М. Вояковський.

Порядок Богослужень:

В навечерія Успення: о год. 7. рано читана Служба Божа; о год. 8. співана Служба Божа; о год. 10 читана Служба Божа в печерній церкві; по пол. о г. 3 хрестна дорога, о год. 5 Вечірня мала. Проповідь. Благальна Пісня. Сповідь цілий день.

В день Успення Пр. Д. М.: від год. 5 читані Служби Божі в церкві на горі і в печерній церкві; о год. 7. Всенощне; 8·30. Утреня. Проповідь; 11 співана Служба Божа. Проповідь. Віднова посвяти під Покров Пр. Д. Марії. Процесія з Найсв. Тайнами і іконою Пр. Д. М. довкола церкви, відтак хрестна дорога. По полудні о год. 6. Вечірня в печерній церкві.

Страдче є на лінії Львів—Яворів, перестанок Кізлинка.

Відїзд поїздів зі Львова 7·50, 19·05.

Приїзд до Львова 6·40, 16·45.

Приїзд поїздів до Страдча-Кізлинки 8·54, 19·52.

Відїзд зі Страдча 5·52, 15·35.

Цікаві дрібниці.

Гузик зрадив злодія. В Чехословаччині стався недавно такий випадок: До канцелярії фабрики забавок у Трнованах вломився вночі злодій і вкрав машину до писання. Рано поліція знайшла в тій кімнаті на підлозі гузик від військового мундура. На другий день зловили в лісі вояка-дезертира Райдля і побачили, що йому бракує на блюзі один гузик. Закинули йому цю крадіж машини до писання — але він спочатку завзято випирався. Щойно коли йому показали знайдений гузик, він признався до крадежи. Таким чином гузик відіграв ролю німого свідка злочину — подібно як у знаному оповіданні Г. Квітки-Основяненка п.з. „Перекотиполе" злочин викрила степова трава.

Подорож старушки. В одному містечку в Чехословаччині мешкала старенька, 70-літня вдова Анна Западлова, якої синодинак жив уже довший час в Америці. Мама тужила за сином і хотіла його ще перед смертю побачити, але син не мав змоги приїхати до Европи у відвідини. Недавно згорів дім старенької вдови. На щастя дім був добре заасекурований. Старушка взяла асекурацію, продала ще до того свою парцельку, і за ці гроші вибралася сама до свого сина до Америки. Така далека подорож самотної старушки викликала велике вражіння серед сусідів. Материнська любов поборює всякі перешкоди і приносить жертви, щоб лише побачити рідну дитину.

Ясні ночі. Звичайно ніхто й не догадується, що ночі не є все однаково темні, навіть коли не говорити про світло місяця і зір. Річ у тому, що сонце не в кожній порі року однаково глибоко заходить під наш виднокруг, щоб освічувати другу половину земної кулі. Доки сонце ще не запалеся нижче як $6^1/_2$ ступня під наш виднокруг — панує у нас сумерк. Але і далі, аж до 18 ступнів, сонце ще дещо освітлює нашу частину землі, хоч цего світла голим оком не завважуємо. Щойно коли сонце западеться нижче як 18 ступнів, панує у нас повна темнота (якщо не світить місяць і зорі). У нас у місяцях травні, червні й липні сонце ні на хвилину не западає понижче 18 ступнів під виднокруг, і тому у тих місяцях у нас ночі є трохи ясніші ніж в осені або зимою. В серпні наші „ясні ночі" стають чимраз темніші, а в осінніх місяцях панує у хмарні ночі безоглядна, чорна пітьма.

Хмара мотилів. В деяких краях є цього року особливо багато білих мотилів капустяників, добре відомих і з наших городів. У Німеччині й Австрії ті мотилі літають величезними громадами, так що навіть дещо заслонюють світло сонця. Недавно перелетіла понад південну Німеччину така хмара мотилів довга понад 5 кільометрів.

Уважайте з недокурками! Такий малий недокурок може спричинити велику пожежу не лише в господарстві, в стодолі, на полі чи в лісі, але може довести до нещастя і на битій дорозі. Ось недавно йшов гостинцем коло одного словецького міста урядник Бжецький, аж тут надїхав автомобіль. Саме в тій

о. В. ПОПАДЮК.

Бабська робота.

Сварилися обоє, заки Панько під межею не пообідав. А як встав і взялися сапати кукурудзи, тоді Панько каже до Горпини: „От, далабисми спокій та не торкотіла! А то: фурт — тир-тир-тир, як та тарадайка" — і плюнув зі злости в кукурудзу.

— А ти чо зо мнов сапаєш? Йди собі в другий кінець ниви— відповіла Горпина своєму чоловікові.

Але Панько не хотів іти в другий кінець: —„Ти мені, стара, не гни бандиги— почав знова — але май борше гуздрай си з тим обідом дома!"

І показуючи сапівном вгору, додав: — Ади, сонце на середину неба вже вілізло, а вна аж тепер обід віносит!

— То вари ти, тай мені віноси, якіс такий мудрий, а я буду в поле ходити, тай сапати! — відворкнула жінка.

— Овва, гадаєш шо не зварю? Ану ти віходи завтра сапати, а будеш видіти, що сонце роси ше не зїст, як я тобі їсти вінесу! Ачкже. Не так, як ти: до полудня дома крутиш си, вертиш си, тай ні перед тобов, ані за тобов!

Горпина не відповідала. І нічого вже зі собою не говорили. Сапали мовчки аж до вечора.

А на другий день досвіта, лише що на дворі засіріло, Горпина зірвалася з постелі і побігла до стодоли Панька будити:

— Ануко вставай, небоже, тай бери си до моєї роботи, бо я йду в поле сапати.

Панько протер очі і до жінки: — Чекай, чекай, не фиркай си так, але розповідж ми, шо то робити, тай шо варити?

— Даш свини їсти, розпалиш в печі, спечеш хліб... Там на лаві в кориті є тісто розчинене. Масло зібєш... Сметана вже в масничці, на припічку стоїть. Пенцаку з ячменю в ступі вніхаєш і звариш з него кашу на молоці. І абис курят пантрував, аби яструб котрого не вхопив. А як будеш ми нести обід, то абис квочку з курятами загнав до курника й замкнув. Кинеш їм там крупів і даш мисочку з водов... ну, тай вже все.

Ще не встиг Панько з просоння всего запамятати, як Горпина вхопила сапу, тай щезла за воротами.

— Чекай, небого, покажу я тобі, як то си робит бабську роботу! Ти гадаєш, що не дам собі ради? В мене то всьо фук, шо тя мені наговорила. Ти заки в поле зайдеш, то в мене обід буде фертіг!

Увійшов до хати і розглянувся то сюди, то туди. Приложив палець до чола, подумав... І найперше взяв з лави корито з розчиною і поклав його на землю. — Приклякну і борше руками тісто буду місити. Так. Най корито стоїть тут на землі, а я йду по топливо.

Приніс ріща і розпалив у печі.

— Ага, а тепер пенцак?! — притаскав ступу з комірки і умістив її серед хати. Всипав там гарнець ячменю і вийшов на двір. Випустив з хліва свиню, а з курника кури і квочку з курятами і знов увійшов до хати.

хвилині викинув хтось з автомобіля недокурок, який впав на Бжецького і відразу запалив на ньому сорочку. Шовкова сорочка відразу спалахнула, і ледви вдалося врятувати від смерти тяжко попареного урядника.

Качка з чотирьома ногами. Недавно один мисливий застрілив дику качку, яка мала чотири ноги. Дві ноги були нормальні, а дві трохи тонші й коротші.

Нещастя при кошенню. Один косар працював на полі, а коло него бавилися два малі його синки. Несподівано один з хлопчиків скочив просто на батькову косу, яка протяла йому жили на обох ногах, так що грозила смерть від утрати крови. Це пересторога, щоб ніколи не позволяти дітям бавитися коло косарів, бо подібні нещастя з косами трапляються доволі часто.

Трісочка причиною смерти. Один циганчук носив дрова і влізла йому в палець мала скалка. Циганчук не звернув на це уваги, — а що був, як звичайно, брудний, то ця скалка мала для нього страшні наслідки. За три дні почали його боліти плечі і голова. Лікар відразу пізнав, що циган дістав з тої маленької ранки затроєння крови в цілому тілі. Рятунку вже не було. Це наука для всіх, щоб навіть найменші ранки тримати дуже чисто і віповідно лічити.

В кількох словах.

Ухвалення конкордату з Апостольською Столицею викликало бурю негодування серед незадин. православних Сербів. Їхні церковні достойники дійшли до такої нетерпимости, що офіційно викляли шістьох югославянських міністрів з премієром Стоядіновичем і 15 послів за те, що вони причинилися до ухвалення конкордату.

Нову хвилю безпощадної боротьби з релігією заповідають большевики. Їхні газети грозять духовенству цілковитим винищенням.

Розстріли і „чистка" поступають далі з большевицькою дикістю й безоглядністю в цілому СССР.

Большевицькі літаки збомбардували коло берегів Альжиру англійський корабель „Брітіш Корпораль", італійський корабель „Монджійоя", французький корабель „Джебель Амур" і грецький корабель „Ктістакіс". Італійський капітан помер від ран. Ось так большевики стараються що далі все більше ширити в Европі неспокій і непевність, бо це вода на їх млин.

До большевицького маршала Ворошилова стріляв хтось з револьвера в м. Тулі.

Большевики прислали до Львова нового свого консуля. Є ним А. Клімов.

Японсько - китайська війна ведеться вже на добре, хоч ще не називається офіційно війною. Велике враження викликало бомбардування Шангаю.

Пресова війна. Між Англією й Німеччиною зайшло непорозуміння з приводу пресових кореспондентів.

Еспанський король Альфонс, який досі ще формально не абдикував, має зректися прав до престолу на користь свого третього сина. Можливо, що це вступ до привернення королівства в національній Еспанії.

— Ба, шож би то тепер робити? Ади, правда — таж ще й масло треба бити. Я й забув. Але чекай, я собі пораджу і за одним махом і масло зіб'ю і пенцаку в ступі вспію!

Отже завдав собі масницю зі сметаною на плечі, привязав її мотузком до шиї, виліз на ступу і почав ячмінь піхати. Рівномірно порушався, а сметана в масничці все: бовть та бовть.— „О видиш? — тішився і далі до себе приговорював Панько — ото раз мудру-м штуку придумав."

Колиж бо не довго тішився, бо нараз на дворі як не счинить-ся курячий крик: кудкудак, кудкудак, кудкудак, і писк курят. Вибіг Панько з хати, а тут ворона з квочкою скачуть одна до одної. Заки він до них добіг, вхопила ворона курятко в дзюбок, та понад стодолу, та понад городи... Панько злапав з приспи сокиру і за вороною: — „Гай-га-га-й-га..."— Добіг до берега річки та сокирою за вороною... а сокира в воду, в саме плесо: бабах! Лиш за нею за булькотіло. А ворона сіла собі на другім березі здобич катрупити.

Опамятався Панько, як почув вогкість на своїх плечах. А то вся сметана з маснички пішла по нім, тай скапувала тепер на землю. Він з того всего й забув, що з масничкою на плечах; доки гойдалася, аж мотузок урвався, тай вона впала десь у кукурудзи.

Вертаючися без сокири і за масничкою городами шукаючи, Панько приговорював: — „Коби хоть яструб, то би вже й жалю не було, а то дурна ворона! Ну й чи видів хто таке?"

Знайшов розбиту масничку в кукурудзах недалеко стодоли і увійшов обхляпаний сметаною до сіней. Але тільки що станув на порозі хати, а тут... свиня розгаздувалася. Лишив отворені двері, а свиня вбігла, вихлептала розчину з корита геть до чиста, ще й корито вилизала, а тепер рило в ступу впхала тай пенцаком закушувала. Знюхавши небезпеку, вискочила свиня на двір. Була би Панька перевернула, як би не одвірок, якого він вчепився. А в печі вже давно погасло.

— Ото-м наварив — напів з плачем бідкався Панько, обтираючися з густої сметани. Все лишив, вхопив сапу, та в поле. Хотів ще курята до курника загнати, але де там! Поховалося то зі страху попід лопухи, та в кропиви, тай заганяй, не знати що.

*

А як прийшов на свою ниву, то Горпина вже добрий кавалок всапала.

— А деж обід? — спитала чоловіка, побачивши його тільки зі сапою в руках.

— Ой, Горпиночко, голубко моя, не питай, любочко, не питай! Не гнівай си, не свари мене, а йди до дому, бо-м такої там саламахи наробив, що аж стид. Доки життя мого, Горпинонько, згірдного слова ти не скажу, бом аж тепер пізнав, що то є бабська робота.

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

„...Нехай вам буде по вашій вірі..." (Мт. 9, 29).

Дорогі співстрадальники Христові! Час вашої недуги, вашого нещастя — не час дуже болючий для вашого тіла, та зате нераз спасений для вашої душі. Це є час, коли кожний з вас серед частої самітности має багато часу до надуми — рефлексії над собою; це час життєвої тривоги, коли людина лекше розуміє свою безрадність, безсильність, коли більше склонна схилити чоло перед Всемогучим; це час, коли направду сповняються слова народньої пословиці: „Як тривога, то до Бога".

Та при цьому грозить вам, мої дорогі, одна небезпека, що декому відбирає охоту до дальшої молитви. Та небезпека — це брак витривалости в молитві. Хорієте часом цілі місяці, літа, молитеся — а не помічуєте успіхів вашої молитви. І коли хто з вас не має духового вироблення — легко попадає в зневіру; не стає у вас і надії на успішність молитви. Тоді неодин з вас — страдальників стає перед загадкою: чому Ісус колись, як ходив по світі, так скоро вислухував нещасливих, хорих, — а чому наші молитви не знаходять ніякого послуху в Спасителя; та ж Він Той Самий остав з нами під Евхаристійними видами.

Мої дорогі! Успокійтеся. Христос вислухує вас — але більше чи менше замітне вислухання наших прохань залежне подекуди і від нас самих. Ісус кожному з вас каже: Нехай вам буде — годжуся на сповнення твого прошення; але кожному з вас каже Христос — як казав і тим, котрих уздоровляв у часі Своєї присутности в Палестині: нехай вам буде по вашій вірі. Стільки наберемо ласк від Ісуса, скільки змістить посуда нашої віри. Коли та посуда буде велика, тоді помітніші будуть успіхи наших прохань; коли ж вона буде незамітна, мала — тоді і сповнення наших прохань, по нашій вірі, буде дуже незамітне. Яка буде наша віра, таку силу буде мати наша молитва — така буде немов би долоня нашої душі, котрою черпатимемо зі скарбниці Божого Милосердя.

Тому провірте в часі вашої самотности, яка ваша віра. Та при цій провірці не забудьмо ще на одно. Віри ми не всилі викресати зі своєї душі власними силами — віра є дар Ісуса — дар Бога. До св. Петра, що прилюдно визнав Христа за Бога, сказав Спаситель: „...Не тіло і кров обявили тобі, а Мій Отець, що на небесах..." (Мт. 16, 17). Віра у св. Петра є даром від Бога. І наша віра є даром — дістаємо її, як цвіточку дорогоцінну, в день нашого хрещення. Але цвітці не можемо дати самої сили до росту — можемо лише подбати, щоби з коріня усунути червака, який міг би підгризати її, можемо подбати, щоби ростина мала відповідну скількість вогкости. Подібно є з нашою вірою: не можемо її в душі запалити, але в часі слабости маємо нагоду провірити коріньчики нашої віри, чи нема якого червака сумнівів, що підгризає ті коріньчики; маємо нагоду усунити ті сумніви; так само маємо час помогти нашій вірі, щоби кріпшала, через відповідне читання доброго часопису, через приналежність до Апостольства Хорих. Провірмо, яка наша віра; бо яка вона — такі успіхи наших молитов.

Може трапитися, що голос душі, совість, скаже: твоя віра мала, гасне. І тоді не попадаймо в зневіру. Таке переходив і батько, що на Таборську гору привів свого біснуватого сина; він бачив, що віра його мала, що мало помогло би синові, коли Христос скаже: нехай буде по твоїй вірі. Він собі порадив; дрижачим голосом закликав: Поможи мому невірству! (Мк. 9, 24). Христос скріпив йому віру, а син його подужав. І ви, мої дорогі, шепчіть: Поможи, Ісусе, нашому невірству! Христос вислухає вас тим більше, що за вас моляться інші члени Апостольства Хорих. І станеться по вашій вірі.

Дай, Ісусе, щоби та віра була загальна, надприродна, кріпка, жива. Ти, Ісусе, все хочеш нам дати по нашій вірі; коли Ти нам її скріпиш, тоді прохання наші будуть вислухані. А тоді вже і терпіння не буде нам так докучати; навпаки, будемо його вважати за стежку, що нас напевно заведе до Тебе. — Христос Наша Сила!

*

За щирі побажання з нагоди іменин, за молитви, щире Спаси Боже. Буду старатися відплатити молитвами в наміренні членів родини Апостольства Хорих.

*

Чергова Служба Божа в наміренні членів Апостольства в понеділок, 6. вересня 1937.

*

За надіслані лепти на потреби Апостольства складаємо щиру подяку; о дальші жертви просимо. — Адреса Апостольства: Апостольство Хорих, Львів, Підвалля 9/I м. 2.

Ощаджуймо!

Добрий приклад села Добростан.

З рамени Українбанку в Городку в році 1936 і біжучім виголошено ряд рефератів у поодиноких селах про ідею і значіння масової, поголовної, дрібної ощадности між нашим народом під теперішню пору. Реферати були в Бартатові, Братковичах, Дроздовичах, Галичанові, Каменоброді, Керниці, Річичанах, Вовчухах, Угерцях, Добрянах, Любіню Великім, Суховолі, а в березні 1937 в Добростанах. В місті Городку істнує дрібна ощадність від 1931. р. При поширенню пропаганди масової, поголовної, дрібної ощадности Українбанк має на меті призбирання потрібного капіталу до заснування кредитових кооператив у декотрих селах. Зпоміж усіх збірень найкраще ідею дрібної ощадности зрозуміли громадяни Добростан, бо коли в інших селах тижнева збірка виносить 5 до 15 зл., то в Добростанах в першім тижні дня 3/6 1937 виносила 74 зл., а до дня 5/8 1937, то є протягом двох місяців дрібна ощадність виносить 815.50 зл. Коли я запитав голову добростанського Комітету дрібної ощад-

дности о. М. Думанського, чому з таким надсподіваним успіхом удалася збірка дрібної ощадности, о. Думанський відповів мені коротко, що вибрав 20 найвідповідніших громадян на збірщиків і вони при збиранню дрібних ощадностей не оминають жадної хати.

Є всі дані, що акція дрібної ощадности піде в Добростанах далі успішно. Маючи вже відповідний закладовий капітал, рішив Українбанк на домагання селян з Добростан заснувати там Кредитову Кооперативу, і дня 1/8 1937 скликано основуючі Загальні Збори, на котрих 83 громадян підписало членські заяви.

Подаємо це до прилюдного відома. Акція дрібної ощадности може вдатися по всіх селах. Вона залежна не лише від пропаганди організаційних повітових осередків, але в першій мірі від проводу на місцях і від збірщиків.

Дописи.

Ювилей Сирітського Захисту в Камінці Струмиловій. Цего року минає двацять літ (1917—1937) від осмування Сирітського Захисту СС. Служебниць в Камінці Струм., який стояв спочатку під опікою Повітового Комітету опіки над воєнними сиротами, а опісля під зарядом філії Українського Краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молодю, яку тоді основано. Ювилейні торжества почалися в неділю 13. червня ц. р. благодарственною св. Літургією та панахидою по померших членах та добродіях. У великій салі Народнього Дому відбулася вечером ювилейна академія, на якій святочний реферат виголосив о. Др Ігнатій Цегельський. Промовець підніс заслуги тих, які захист заложили і ведуть, а зокрема підчеркнув жертвенну працю СС. Служебниць та голови Т-ва охорони дітей о. П. Казанівського і о. шамб. Мих. Цегельського. Захист виховав около 140 сиріт.

Слідувала концертова програма і театральна вистава „Марія в храмі". Публика заповнила простору салю.

При нагоді ювилею устроєно повітову збірку на сирітський захист, яка принесла суму 166 зл. та 140 яєць. З цего жертвували: Камінка Струм. 42·14 зл., Соколя 18·23 зл., Волиця Деревлянська 12·95 зл., Убине 11·40 зл., Лани і Лапаївка 10.82 зл., Банюнин 8·94 зл., Стряпів 7·50 зл., Гуменська 7·— зл., Деревляни 5·— зл., Яхимів 3·65 зл., Спас, Дернів, Кізлів, Лянерівка, Хренів і Кудерявиці по 3·— зл., Побужани 10.— зл., Тадані 4.87 та 111 яєць, та о. Пашківський о. Артимишин, по 2— зл.

Деякі громади на жаль, мимо двократних прохань не відгукнулися і не зложили ювилейного дару на сирітський захист, хоча він майже виключно пригортає сільські діти.

Камінчанин.

Пикуловичі. Десятилітній ювилей своєї праці обходив „Сокіл" в Пикуловичах під Львовом. Торжество почалося похевою Соборною Службою Божою, яку відправили три священики. На гарно прибраній площі повівав жовто-блакитний прапор. Під час Служби Божої виголошено гарну патріотичну проповідь. По Службі Божій відправлено панахиду за померших членів місцевого „Сокола". По полудні почалася академія переглядом вправляючих і дефілядою. Вправи вільноруч виконали соколи і сокілки. Ювилей цей увеличили соколи зі Львова, що прибули досить численно і взяли участь у вправах вільноруч і виконали долівкові вправи і на дручнику. Вправляючих оплескували зібрані досить численно громадяни. Ювилей закінчився відспіванням національного гимну. Всі учасники підбадьорені і вдоволені розійшлися домів.

КАЛЄНДАР.

Серпень 1937.

Стиль		Н.	СВЯТА
ст.	нт.		празднички.
22	9	Н	9 по С. † Матія ап.
23	10	К	Лаврентія
24	11	П	Евпля, Клавдії
25	12	С	Фотія, Аніките
26	13	Ч	Максима
27	14	Ш	Михея, Теодосії
28	15	С	Усп. Пресв. Богор.

ПІСТ Спасівка від 14. VIII. до 28. VIII.

СОНЦЕ сходить 22. ц. м. в год. 4·29, заходить в год. 18·48.

МІСЯЦЬ сходить 22. ц. м. в год. 18·26, заходить в год. 5·02.

Коротні вістки.

На зїзді польських легіоністів дня 8. ц. м. виголосив промову марш. Сьмігли Ридз. Він накликував Поляків до консолідації.

Другу бомбу викрили в Сьвідрах Малих. Має це бути бомба, яку покинув товариш атентатчика на полк. Коца.

Проти б. львівського шк. куратора Гадомського почалося дисциплінарне слідство. Закидають йому проступки фінансово-матеріяльного характеру, як напр. побирання надмірних діет і неправне вживання службового авта.

† Померли

Олександра Лепкова, дружина відомого письменника Богдана Лепкого, померла в Кракові дня 9. ц. м. В. ЇЙ П.

Навернення.

Тривожно поглядала мати на свою вмираючу дитину. Батько, спустивши голову, проходжувався по кімнаті. Обоє були безрадні.

Дитина була неохрещена. Жінка благала свого мужа, щоби позволив охрестити дитину. Дитя стогнало...

— Бачу нещастя, яке нам грозить — сказав чоловік, — не хотів би я тобі відмовити охрещення дитини, — але застановися над тим, що мені скажуть мої товариші, як почують, що я свою дитину охрестив?

— Не хочу, щоби моя дитина вмерла без хреста — прошептала засумована мати.

— Роби що хочеш; я йду до лікаря.

Мати засумована клякла перед образом Пречистої Діви і звертається з проханням, щоби Мати Божа її вислухала і врятувала дитину.

Покріплена молитвою, мати встає, поглядає на дитя, яке вже мало дихає, і біжить до сусіда попросити, щоби їх дівчина пішла до отця пароха.

Приїзджає чоловік фіякром і привозить лікаря. Оглянувши дитину, лікар сказав, що вже запізно, що дитина за яку годину помре.

*

Охрестивши дитину, священик сів коло стола, щоби записати все що потрібно до метрики. Мати дрожачи шукала в паперах за датою уродження, бо вже минуло кілька місяців, як дитина вродилася.

Перед відходом священик клякнув коло ліжка і помолився до Пречистої Діви за здоровля дитини. Потім поклав знак св. хреста над головою дитини, в котрої гасло життя.

*

Тиждень пізніше відправив священик вечірню і ще залишився в захристії, щоби відмовити молитву. Нараз входить хтось несміло і затримується перед священиком.

— Чи пізнаєте мене, отче парох?

— Ви батько тої дитини, яку я хрестив тому тиждень.

— Так, отче.

— Колиж умер хлопець?

— Дорогий отче, мій син живе...

Поглянули на себе і довший час не могли відізватися один до другого. За хвилину чоловік каже:

— Отче, ви охрестили мого сина — а тепер, прошу, прийміть і мене... Відколи ви були в мене, совість не дає мені спокою. Хочу щиро висповідатися і навернутися. Я дався заманити, послухав безбожницьких агентів і вирікся був своєї віри. Тепер щиро жалую за свій проступок і прошу, помоліться за мене до Пречистої Діви Марії, бо то Вона врятувала нас. Моя жінка завсіди молилася перед образом Пречистої Діви Марії за моє навернення. Тепер чуюся дуже щасливий, що зможу знов піти до церкви і щиро висповідатися.

Д. Дужак.

Подяка.

Ігуменат оо. Редемптористів у Тернополі складає оцим щиру подяку всім Вп. Членам і Членкам Успенського Братства за їх подиву гідну посвяту при переведенні збірки по вулицях міста на розбудову монастирської церкви в днях 2—6. серпня ц. р. Чистого доходу зі збірки було 340·12 зл.

Жертви.

Для Апостольства хорих зложила п. Константина Біленька з Самбора зол. 3·—.

Чи ви вже вирівнали передплату ?

До П. Т. Комісантів нашого часопису!

Просимо вирівнувати свої залеглості, бо часопису даром не можемо висилати. Хто не заплатить, на підставі висланого нами упімнення, за кольпортажу „Христос Наша Сила" — тому здержимо дальшу висилку і віддамо справу нашому адвокатові.

Веселий кутик.

Доказ.

— Чи ці черевики з крокодилячої шкіри напевно непромакальні?

— Напевно, прошу пані. Таж інакше крокодиль усе мав би воду в животі.

Веселий чоловік.

— Якже ж вам, Катерино, їхалося перший раз у життю залізницею?

— Та добре, куме. Але той що нас віз, це мусить бути дуже веселий чоловік.

— Чому?

— Ну, бо весь час собі підсвистував.

Виразне письмо.

— Перепрошую, але не можу відчитати цієї невиразно написаної картки, яку пан директор мені положили на бюрку.

— На цій картці я вам написав, щоб ви писали виразніше.

Зі спорту.

Міжнародні змагання „України" з мадярською дружиною „Бочкай" з Дебрецина, у Львові дня 15. ц. м., були цікаві й культурні. „Україна", щоправда, програла 3:4, але показалася партнером, що зовсім дорівнював мадярській дружині

Свій до свого! Першорядна кравчиня, шиє суконки, плащі і костюми по найдешевших цінах. Мацейовська, Львів, вул. Гофмана 8. II пов. м. 6. 3—3

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає „Механіка" Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (9—10).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідає

Замовляйте новий гарний молитвенник

„Благодарім Господа!"

Ціна: в полотняній оправі 70 сот., з пересилкою 80 сот. Хто прислє гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто прислє гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвенників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Замовляти: Адміністрація часопису „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.

о. О. Годунько

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ

(поротні інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віці.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора: Львів, вул. Пасічна 2.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.10 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відпов. ред.: Петро Кеницький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Оплатę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 29 серпня 1937. Ч. 33 (149). Рік V.

Христос Наша Сила

Популярний тижневик. присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Церква Божої Премудрости Монастиря ОО. Студитів, яку невідомі злочинці хотіли підпалити.

Страшний злочин.

Святотатська рука якогось звироднілого злочинця хотіла підпалити в ночі з 21. на 22. ц. м. деревляну церкву Святоіванської Лаври ОО. Студитів на Кайзервальді під Львовом. Тої ночі монах, що сповняв службу нічного сторожа монастирських забудовань і городу, завважив о 2. годині сильну полумінь, що заняла цілу східну стіну церкви і східну частину даху. Негайно розбудив братів і всі монахи з тяжким трудом і великим самопожертвованням вгасили вогонь.

Сполошені при святотатській роботі злочинці вже встигли були обілляти бензиною цілу східну стіну церкви, висадити на дах плащ сильно намочений в бензині та підпалити стіну. На місці полишили вони десятьлітрову баньку з бензини, коробку сірників і жердку зо шматою теж намоченою в бензині.

Церква ОО. Студитів є одною з найкращих українських деревляних церков. Перевезена сюди з села Кривка, турчанського повіту, стала прикрасою Львова, її залюбки фотографують і малюють любителі мистецтва і відвідують туристи та прогульковці. На ту перлину українського деревляного будівництва вже вдруге напосілись якісь нелюди-злочинці.

Недоля нашої школи.

Із 3.612 остало тільки 135.

Наступ на українську школу триває вже досить довго, а докладніше кажучи від тоді, коли до керми шкільної справи в польській державі прийшли найбільші шовіністи — вшехполяки. Ще заки вийшов ославлений закон Станислава Грабського, багато українських шкіл уже було спольщено. А закон Грабського уможливив шкільним властям дальше польщення й утраквізацію (двомовність) українських шкіл, бож з такою саме ціллю Грабський випрацьовував отой закон.

За шість літ діяння його закону дійшло до того, що з 3.612 народних шкіл українських, які залишились по Австрії, в 1930. році було вже тільки 135. В дійсності є ще гірше, бо в багатьох українських школах вчать учителі-Поляки, що не знають української мови і через те не можуть її вчити ані нею викладати. Також двомовні школи є на ділі школами польськими, бо в них по українськи вчать тільки самої української мови і то дуже часто учителі, що тієї мови добре не знають.

Та український нарід у Польщі надто добре розуміє велике значіння і велику вагу своєї рідної школи. За свою школу звели Українці довгу і затяжну боротьбу, починаючи від 1925, коли зачав обовязувати закон Грабського. Того року внесено сто тисяч деклярацій за українською мовою в школах. А знов 1932. р. аж чверть міліона українських батьків подало деклярації за українською мовою навчання в народних школах.

Але волю тих соток тисяч українських батьків зовсім знехтував львівський куратор Гадомський. Він з найбільшою самоволею не узгляднював слушних домагань українських деклярацій. Навіть Найвищий Адміністаційний Трибунал ствердив, що його рішення на шкоду українського шкільництва були протизаконні. Але уневажнення його протизаконних рішень якось трудно добитись.

Зле є також з дитячими садками. Українське громадянство зрозуміло їх велику виховну вартість і під проводом Рідної Школи почали засновуватись по наших селах і місточках дитячі садки. Та в багатьох галицьких староствах ця акція стрінулася з перепонами зі сторони місцевої адміністрації.

Теж з тих публичних фондів-засобів, на які йдуть гроші з податків, українське громадянство користає в малій, дуже малій скількости. Бо з загальної суми фонду пяти міліонів Українці дістали на львівські захоронки 6 тисяч, а теж дещо на три півоселі на Волині. А „Товажиство Школи Людовей" дістало з того фонду шістьсот тисяч...

Таке тяжке є положення української школи Та без рідної школи нема справжнього життя народу. Тому мусимо всіми силами змагатись за свою школу! Не зражуйтесь ніякими перепонами ані труднощами. Не дайтесь залякати жадним посторонним чинникам! Будьте свідомі того, що змагаєтесь за велику справу, котра варта і найбільшого труду.

З нашого життя.

Нові українські церкви в Югославії. Наші брати в Югославії не жалують ні коштів ні труду на будову церков, хоч їх життєві умовини доволі тяжкі. Завдяки тій жертвенности вибудували вони гарні церкви в Девятині і Гайовій (Боснія) та в Каніжі (Славонія).

Ловлять душі. Станиславівське староство наказало грекокат. парохіяльному урядові в Боднарові виписати з метрикальних книг 109 креко-католиків, щоб переписати їх на латинський обряд. Між тими людьми є багато таких, що взагалі зовсім не хочуть покидати свойого грекокат. обряду.

Наступ на Волинь. В Лаврові, повіт Луцьк, має повстати окрема римо-католицька парохія. Лаврів це одно з найбільших сіл на Волині. Римо-католицьку парохію творитимуть: двір, двірська служба, постерунок, школа і кільканацять кольоністів.

На ярмарку в Сокалі було дуже багато поліції, прийшла теж поліція аж з Мостів Великих! Поліцаї стояли на всіх дорогах і записували селян за ріжні „переступства": не було таблички коло воза, або була невиразно написана, або не мав господар книжок на коні — за все те посипались на селян кари. Головно це останнє впало на селян як грім з ясного неба, бо досі ніхто не уломинався за тим, аби селянин возив зі собою книжечки на коні.

В Сокальщині адміністраційна влада розвязала 28 дитячих садків, шість Читалень Просвіти, а поліція арештувала 23 молодих Українців. На доручення прокуратури веде в Сокалі слідство слідчий уряд зі Львова.

ЄВАНГЕЛІЯ

Неділя 10.

Коли ж прийшов до народу, приступив до Нього чоловік, що упав перед Ним на коліна, і сказав: Господи помилуй мого сина, бо він сновида і тяжко мучиться: бо часто паде в огонь і часто в воду. І я привів його до Твоїх учеників і не могли його уздоровити. А Ісус у відповідь сказав: О роде невірний і розпустний, доки буду з вами? доки терпітиму вас? Приведіть мені його сюди. І погрозив йому Ісус і вийшов з нього біс і одужав хлопець від тої години. Тоді приступили ученики до Ісуса на самоті і сказали: Чому ми не змогли його вигнати? Сказав їм Ісус: Через ваше невірство. Бо істинно кажу вам, коли матимете віру як зерно гірчиці і скажете сій горі: Перейди звідси туди і перейде, і нічого неможливого не буде для вас. (А сей рід не виганяється хіба молитвою і постом).

Як же вони перебували в Галилеї, сказав їм Ісус: Син Чоловічий має бути виданий в руки людей, і уб'ють Його, і третього дня воскресне. І зажурилися тяжко.

Матей (гл. 72. ст. 14—24).

с. О. Годунько:

ДО ФАХОВИХ ШКІЛ

(коротні інформації про нові фахові школи).

Книжечка дуже важна для всіх, хто має дітей у шкільному віці.

Ціна 5 сот.

(почтова оплата також 5 сот.)

Замовляти в автора:

Львів, вул. Пасічна 2.

Історія Страдецької гори.

У попередньому числі нашого часопису ми обширно розповіли про чудотворну ікону Страдецької Богоматери та про великі праці, що відбуваються в Страдчі в празник Успення Пресв. Бородиці.

Тепер, коли вже наші читачі знають про страдецьку ікону та про тамошні церкви — доповнимо наше оповідання ще історією самої Страдецької гори та історією назви села Страдче.

Колись у дуже давних часах уся Страдецька гора і сумежні тепер урожайні поля, були вкриті густим лісом. Одного разу вибралися два брати з Городка на лови. Вислідивши звіря, кинулися його доганяти і загналися слідами аж на Страдецьку гору. Звір сховався до печери. Настала ніч. Ловці підождали до ранку і коли звір виліз з печери, вбили його. Коли розглядались опісля зі Страдецької гори по околиці, багаті мальовничі краєвиди так подобалася їм Страдецька гора, що вони тут і поселилися. Побудували собі хату, опісля і невиличку церковцю, до якої спровадили ченців, та стали жити в тому лісі як пустинники. Згодом прийшло на гору більше людей. Вони викорчували ліс та побудували собі на тім місці хати. Так повстало село Стрілиська, від слова стріляти назване так на памятку від своїх основників, княжих стрільців-ловців.

При кінці XIII. століття, або в XIV. стол., в часі одного татарського наскоку багато мешканців Стрілиськ поховалося перед ворогом у печерах. Татари вислідили їх сховок, та не могли їм нічого вдіяти. Тоді Татари запалили перед аходом до печери гречану солому і їдким димом видусили всіх людей. Коли довідалися священики-ченці, які сховалися були в церкві, що вороги так безпощадно видушують народ, повбиралися в священичі ризи і з хрестом зійшли до ворогів просити для людей помилування. Але розлючений татарський хан крикнув на їх прохання: „Кровю своєю погасите ней вогонь!“ На цей приказ кинулися Татари на ченців і, покалічивши їх смертельно, живцем закопали в ямі перед печерою. Довго-довго ще видобувалися з землі стогони конаючих жертв татарської дикости.

Після тої страшної події село назвали Страдче, т. зн. місце, де було велике страдання.

Із тою сумною подією звязана також історія чудотворної ікони Страдецької Богоматери; історію цієї ікони оповімо при нагоді іншим разом.

Приклад до наслідування.

Успіхи кооперації в Зашкові.

Кооператива „Народний Дім“ у Зашкові одержала від Ревізійного Союзу Українських Кооператив дипльом за найкращий успіх у праці за 1936. рік. З цього приводу відбувся в Зашкові в неділю 1. серпня 1937 р. Кооперативний День получений із врученням кооперативі похвальної грамоти. День почався полевою Службою Божою при гарно построєному престолі на майдані серед села, яку відправив о. офіціял А. Пясецький зі Львова. В часі Служби Божої співав місцевий добре вишколений хор під орудою п. Л. Лампіки. Патріотичну проповідь виголосив о. Р. Криницький Ч.С.В.В. з Жовкви, загріваючи приявних, щоб з вірою гляділи в кращу будучність.

Після Служби Божої відбулася академія, що її розпочав хор відспіванням кооперативного гимну. Голова Надзірної Ради о. дек. В. Мармаш, відкриваючи академію, привитав усіх приявних та подав короткий огляд діяльности кооперативи від початків її істнування, спинюючися довше над успіхами праці теперішньої управи, що під проводом справника п. Дрозди веде під цю пору зразково три крамниці в селі, та зуміла впродовж останніх літ вибудувати два нові власні доми.

З черги відпоручник Р.С.У.К. і „Центросоюзу“ п. дир. П. Миговичпередав привіт від кооперативних централь, представив у змістовній промові розвій української кооперації та передав Надзірній Раді й Управі похвальну грамоту, бажаючи відзначеній кооперативі дальших успіхів у її діяльності. Слідували привіти представників сусідних кооператив з Гряди, Зарудець і Ременова. Хор місцевої читальні „Просвіти“ відспівав ще низку пісень переплітаних пригідними деклямаціями.

Наприкінці член управи п. Лампіка іменем кооперативи подякував Р.С.У.К. і Центросоюзі за одержаний дипльом та зложив на руки п. дир. Миговича приречення дальшої послідовної праці для здійснення кооперативних кличів.

Академію закінчила орхестра зі Збоїськ, що гарно виконала вязанку народніх пісень.

Пополудні відбулася народня забава-фестин із змаганнями в копаному мячі дружин Зашків-Ременів та добре виведеною кооперативною сценкою п. н. „Дитяча згода“.

Все відбулося в найкращому порядку та полишило гарне враження.

Празник Успення Пресв. Богородиці в Самборі. Від кількадесяти років, рік річно, в празник Успення Пресв. Богородиці сходяться до Самбора маси вірних з верхів Бойківщини, з долів Подністровя; з ближчих і дальших закутин краю сходяться, щоб у самбірському храмі віддати честь Пречистій Діві Марії перед Її чудотворною іконою. Сходяться, щоб подякувати Їй за одержані ласки, щоб просити нових ласк, щоб після принятя Найсв. Тайн доступити цілковитого відпусту. В цьому році торжество почнеться в навечерія празника дня 27. серпня, а в сам празник дня 28. серпня відвідає самбірський храм Преосв. Кир Йосафат і відправить в ньому Архієрейську Службу Божу, уділюючи вірним Архипастирського Благословення.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила“!

Цікаві дрібниці.

Невинно засуджений осліп у вязниці. Німецького дідича Шамма знайшли в його кімнаті з простріленою головою коротко після того, як його відвідав сусід селянин Павловський. Підозріння впало очивидно на цього селянина і суд засудив його на досмертну вязницю. Оборонець засудженого старався всіми силами довести до ревізії процесу і доказати невинність Павловського. Та це не вдавалось, бо всі обставини промовляли проти засудженого. По довголітних дослідах адвокатові вдалося знайти переконуючі докази, якими він переконав суд у невинности свого кліента. Коли дійшло до ревізії, адвокат поставив твердження, що причиною смерти Шамма було сонце. На його думку сонце так сильно розігріло положений на столі в домі Шамма набитий револьвер, що він вистрілив і куля поцілила дідича в голову. Суд постановив перевести льокальну візію: в роковини смерти в тій самій годині в липневий соняшний день уложили в кімнаті дідича на канапі манекін, що мав нагадувати вбитого, а на столі положили той самий револьвер; лучі сонця почали його огрівати. Після двох годин дуже нетерпеливого очікування судової комісії револьвер вистрілив а куля пробила чоло деревляного манекіна. — Супроти такого переконуючого доказу суд увільнив від вини Павловського, що просидів у вязниці 20 років. В тюрмі Павловський постарівся, посивів і осліп.

Американський тестамент. Оден багатий фабрикант черевиків в Америці лишив завіщання, що американським правникам наробило багато клопоту. Фабрикант записав двом своїм синам 80 тисяч черевиків, але так що одному синові призначив усі черевики з лівої а другому всі черевики з правої ноги. І зробив у тестаменті строге застереження, що оба сини не сміють зробити між собою ніякої вимини ні безпосередно ні за посередництвом когось другого. Едвард і Роберт (оба спадкосмці) почали заходитись, щоб уневажнити тестамент. Але справа дуже трудна, бо завіщання зробив фабрикант при повній свідомости зі збереженням усіх формальних вимог. В поясненнях до тестаменту згадав фабрикант, що робить це все на те, аби відвічити своїх синів від пустоти серця, бо вони відзначались пустотою і безсердечністю. Адвокати обох синів ломлять собі голову над тим, як можнаби повалити той оригінальний тестамент.

Штуки індійських факірів. Англійська влада в Індії виступає дуже завзято проти того, аби індійські факіри не натягали наївних европейців. На тім тлі відбулась в однім з англійських судів в Індії цікава пригода. Перед судом станув місцевий факір, якого обвинувачувала влада за те, що вимантив гроші від европейця за ріжні фальшиві штучки. Факір твердив безнастанно, що він невинний. Суддя зажадав, аби він доказав свою невинність. Факір погодився і сів на землю зі схрещеними ногами. Суддя і його помічники почали з цікавістю приглядатися таємничим рухам рук факіра і пильно вслухувались у його заклятя. Нагло всі вони поблідли, бо на столі якраз перед судією появилась

о. В. ПОПАДЮК.

Чирка*).

Саме в найбільше тріскучий мороз скортіло мене скористати зі запрошення мого знакомого на полювання диких качок. По простому тому, що перший раз в життю я мав бути на полюванню. Отже цікавило мене це дуже. Знакомий дідич менше-більше показав мені, як обходитися зі стрільбою в часі лету птиць і я приїхав вечером до нього. Дідичів двір, де він мешкав, стояв у широкій долині, перетятій рікою. Густий бір покривав узгіря по правій і лівій стороні. А в долині тягнулися широкі, як степ, пасовиська, з яких часть була наводнена за поміччю окопів (ровів). А дальше сканалізована ріка розливалася у величезні багна, покриті трясучковатою осокою.

Ночувати треба було в дідича, бо досвіта в годині пів до четвертої ми мали вийти з дому, аби перед сходом сонця бути на чатах.

Отже збудили мене вже в третій годині. Вбрані в кожухи, вирушили ми з псами, йдучи поволі. Заледви зробили ми кількасот кроків, а вже мороз прошив мене до кости. Земля виглядала, якби на смерть замерзла. Воздух, стятий морозом, кусав як пес, дерева умертвлював, рослини, а навіть пташки падали з дерев то тут, то там, зацінпенілі від студени. Місяць в послідній кватирі, цілком перекилений, блідий, висів там угорі і посилав на замерзлу землю сумний блеск. А ми лізли згорблені, з руками в кишенях і зі стрільбами під пахами. І нарешті дійшли до берега багна. Пішли пси наперед стежкою поміж сухе бадилля осоки, дідич за ними, а я за ним. Потручувані нашими ліктями і псячими хвостами, довгі стяжки осоки, легенько шелестіли. Ціле багно було мертве від студени.

„Сідаймо тут" — сказав дідич.

І ми посідали. І пси коло нас, дихаючи великими клубами пари. Але не можна було всидіти. Такий вітер з морозом зірвався, що рвав тіло як пилкою, колов в обличчя як затроєними іголками, шарпав як кліщами, палив як огнем.

Я почав кашляти.

„Та не кашляйте, бійтеся Бога!" — шепнув дідич.

„Ба, коби то можна! — кажу— я вже з діда прадіда так кашляю".

„Та душіть у собі той кашель, бо ціле полювання піде на марне!" — почав вже непокоїтись дідич.

І я почав душити в собі кашель що сили, як тільки міг. Коли ж бо чимбільше я його душив, тим сильніше він почав добуватися з грудей.

Нараз крик понісся над нашими головами. А то мій кашель побудив усіх птахів. Так мені неприємно якось зробилося, але і чогось глибоко зворушив мене цей крик життя, котрого ще не видно було. Мені здавалося, що цей крик, несений на крилах птахів у ледяну годину ранку, був

*) Рід дикої качки, має черево срібно упірене, жиє в нас по багнах.

страшна кобра (грізний їдовитий вуж), випростувалась перед ним і стала вдивлятись своїм магнетичним зором в лице судді. Цей не смів рушитись з місця зо страху, аби вуж не кинувся на него. А присутні на розправі поліцаї прискочили до стола і почали січи вужа шаблями. На салі повстало велике замішання, кусники паперу й актів посічених шаблями розлітались довкруги, а факір використав заколот і втік. Коли вже все успокоїлось, всі почали шукати за кавалками з вужа, але не знайшли ні найменшого кусника. Суддя рішив, що впав жертвою суггестії факіра і вніс до своєї влади подання, щоб перенесла його до Англії.

Найцікавіший памятник на світі. В місцевости Мальбурн (Австралія) поставили памятник в пошану поляглих в часі світової війни Австралійців. Над викінченням цього величезного памятника працювали два роки. Памятник завершує копула, що має одно маленьке віконце. В середині копули міститься мала кімнатка, по середині стоїть дубовий стіл, а на столі умщено величезну книгу. В книзі списані всі до одного Австралійці, що згинули в світовій війні в рр. 1914-1917. У грубу окладинку книги вправлено селєнову комірочку, що є дуже вразлива на світло. Вона получена з електромагнетом і апаратом, який відчиняє книгу. Віконце в копулі і селєнову комірку уложено в той спосіб, що тільки один раз в році, а саме в день 11. листопада, в рокови ни завішення зброї, падає промінь сонця через віконце і попадає на окладинку якраз в тім місці, де є комірка. Вразлива на світло комірка вправляє в рух апарат, котрий відчиняє книгу. Того самого дня вечером відбувається коло памятника поминальне торжество за поляглих, а по його закінченню йде на вершок памятника офіцер, як делєгат армії і замикає книгу. Не знати тільки, як відчиняють ту книгу, коли трапиться, що 11. листопада є хмарний день і не світить сонце.

Незвичайна совісність. Один з англійських туристів, що недавно вернув з Данії, описує таку свою пригоду: коли він вертав з Копенгаги (столиця Данії) на пристань, аби відїхати домів, завважив, що згубив більший банкнот данських грошей. Пригадав собі, що це могло статися коло одного кіоску, де він купував ріжні дрібниці. Але не мав часу повернути до кіоску, бо пароплав уже відходив у дальшу дорогу. Щойно по році Англієць відвідав вдруге Копенгагу, пішов до кіоску, де купував попереднього року. І якже здивувався, коли на ляді склепику спостеріг свій банкнот а на нім дрібні гроші, як відсотки, які зложила якась добродійна данська рука.

З гармат стріляють до українських селян.

Румунські газети доносять, що в прикордонних полосах чути відгомін сильної канонади з совітської України. Це большевицька влада приневолює гарматами українських селян віддати збіжжя. Такий рай мають наші брати під комуністичним панованням Сталіна. А в нас ще не перевелись несвідомі збаламучені голови, що вірять большевицькій пропаганді і московським дурисвітам.

зідханням їх сердець прочуваючих смерть. „Господи, коби ми не вбили ніодної качки, хай би то собі жило!“ — подумав я, і ще сильніше почав кашляти. Але кашель уже нікому не шкодив ані не помагав. Небо почало бліднути, а на овиді показався шнур диких качок.

Нараз блеск освітив блідий сумерк — блеск дідичового вистрілу; рівночасно пси кинулися наперед. І від цієї хвилини разпораз він стріляв, а пси приносили в пащах по одній, то по дві качки.

„А чомже ви не стріляєте? Дивіть, що тут цеї пташні!“ — звернувся до мене дідич.

„То шкода, прошу“ — кажу — „бо по перше я не вцілю, а по друге руки мені геть заціпеніли“.

„То нічо не шкодить, пробуйте, стріляйте на пас блінд“ — сказав він. І саме в тім моменті хмара качок почала летіти таки над моєю головою, та ще й так низько, що й буком бувби вцілив. Я дубельтівку до рук, і... бах! Стрілив на „пас-блінд“ і вцілив. Одна птиця впата таки перед моїми ногами. Навіть пес не потребував трудитись, аби її приносити до нас.

„О, дивіть! то чирка“ — сказав дідич, побачивши срібні пера на череві птиці. Я взяв ту чирку в руки. І в тій хвилині над моєю головою розтяв повітря жалібний крик другої такої самої чирки. Коротка скарга, серце роздираюча.

„Ви блили самичку! А то самець кричить за нею. І він не відлетить“ — пояснив мені дідич.

І справді не відлітав, кружляв над нами і кричав — плакав. Здавалося мені, що ніколи ще в моїм житю ніякий зойк болю не шарпав так мого серця, як цей жалібний плач розпуки сироти чирки.

„Ходім кілька кроків дальше, і сядьмо собі, а побачите, що він зараз прилетить“ — сказав дідич.

Ми так і зробили, лишаючи чирку на місці її смерти. І таки так. Прилетів самець не вважаючи на небезпеку, і сів собі коло мертвої самички.

Дідич нараз вистрілив і самець теж трупом впав головкою на свою подругу.

А коли ми до них зблизилися, то самець чирка дивився ще на мене погасаючим оком і крилами тріпав.

А мені сльози в очах закрутилися.

Я відвернувся від цього прикрого образа і в тій хвилі дідич на мене подивився.

„О! то ви“—каже — „порядно змерзли, коли аж заплакалися“. „Ой, змерз!“ — відповів я — „доки жити буду, то на полювання вже більше не піду, це нині перший і останній раз“.

. . . . . .

День поволі вже вставав. Ясний погідний день. Сонце показалося зпоза гір, але його не побачила вже пара птахів-чирок з витягненими кривавими шийками і розпростертими крилами.

Позір Стрийщина!

Свідоме і здисциплінованє громадянство Стрийщини відсвяткує за благословенням і під протекторатом Їх Ексцелєнції Митрополита Кир Андрея 900-літню історичну памятку віддання Ярославом Мудрим всеї України під покров Небесної Цариці торжественною Академією дня 28. серпня ц. р. в день Успення Преч. Діви, в Стрию зі слідуючою програмою:

Година 9 рано Архієрейська Служба Божа з асистою. В часі Служби Божої проповідь про вагу цеї історичної памятки. — Всі села повинні явитись на Службі Божій з процесією.

Година 12. в полудне святочна Академія під голим небом на площі в парку Йордана.

Вислідом Академії буде збірна проща усіх сіл стрийського деканату до чудотворного образу Матері Божої на Ясній горі в Гошеві. Проща відбудеться дня 4. вересня. Вихід зі Стрия о год. 8 рано. Усі блищі села ставляться в Стрию з процесіями тогож дня в означеній вище годині, прочі села долучаться в дорозі, зглядно зберуться разом в Болехові. Поворот в неділю дня 5. вересня ц. р. після благодарственної Сл. Божої. Всі учасники Академії як рівнож прощі заховають карність і піддадуться вповні зарядженням впорядчиків.

З нагоди Академії комітет подбав про відзнаки і медалики, які повинен набути на спомин кожний учасник Академії і проща.

Комітет, в якого склад входять представники духовенства і всіх місцевих українських установ і товариств, взиває усю Стрийщину взяти участь в тім історичнім святі та дати ділом доказ любови своєї предківської віри, бувальщини і нації.

Стрий, в серпні 1937.

Комітет.

Араби підготовляють повстання. З Єрусалиму повідомляють, що Араби підготовляються до нового повстання проти англійської влади і Жидів. До Дамаску приїхало 40 провідників минулорічного повстання і забрались до підготовки нового зриву.

Що діється у світі.

В останнім часі червоні війська в Еспанії потерпіли ряд невдач. У звязку з тим був у Сталіна амбасадор червоної Еспанії в Москві й усильно просив сильнішої помочі зі сторони совітів. Наслідком того большевицькі дипльомати дістали доручення робити всі можливі заходи, аби не допустити до того, щоб европейські держави визнали уряд національної Еспанії. Найвище командування армією червоної Еспанії обняли большевицькі старшини, вони рішатимуть про військові справи та будуть контролювати працю уряду в Валєнсії. Большевицькі старшини випрацювали нову тактику боротьби і її накинули обом штабам червоної еспанської армії. Совіти посилають до Еспанії новий великий транспорт зброї і муніції на трох кораблях. Рівночасно виїхали до Еспанії нові транспорти большевицьких летунів та старшин артилєрії і піхоти. — Так отже большевики починають уже цілком явно і отверто вести в Еспанії війну по стороні червоних проти ген. Франка і національної Еспанії.

Еспанський Епископат в складі двох Кардиналів, шістьох Архієпископів і 35 епископів видав збірний Пастирський Лист. В тім Листі займається Епископат горожанською війною і положенням католицької Церкви в Еспанії. Він виказує нечуване здичавіння і жорстокість анархістично-комуністичної революції: червоні знищили понад 20 тисяч церков, вимордували тисячі священників і монахів, понад 300 тисяч населення страждає по тюрмах, а других стільки повбивано і замучено. Лист стверджує, що завдяки національному повстанню поглибився в Еспанії патріотизм і християнська любов ближнього, а в провінціях, занятих національною владою, панує спокій і лад, християнське життя там вповні розквітає.

На Далекім Сході війна між Японією і Китаєм розгорілась на добре. Вона повна кровавих і жорстоких страхіть, що їх приносить справжня війна. Таємна робота большевицьких агентів в Китаю багато причинилася до вибуху цеї війни. Большевикам дуже на тім залежало, аби Японію втягнути до війни з Китаєм, бо в той спосіб Японці менше будуть докучати совітам. Совіти вже потаємно помагають Китайцям зброєю, амуніцією і летунами. Аби наробити ще більшого заколоту на Далекім Сході, большевицькі летуни, що помагають Китайцям, начебто через помилку, а в дійсности навмисно збомбардували европейські й американські дільниці в Шангаю.

Шангай це три і пів мілионове місто в північнім Китаю; в нім велику частину займають міжнародні дільниці, поділені між кілька великодержав, що мають там свою владу і війська. На вулицях Шангаю йде жорстока і безпощадна війна, велитенське місто вкрите луною пожарів, вулиці встелені трупами і румовищами. Велика частина міжнародної дільниці опинилася в огні, від японських і китайських бомб гинуть тисячі европейців і американців. Представники заграничних держав хотіли посередничити між воюючими, але ні одні ні другі їх не послухали.

Ціллю Японської війни в Китаю є приневолити китайський уряд аби: 1. визнав самостійність Манджурії, 2. надав широку автономію пяти провінціям північного Китаю, (щоб Японці могли скорше здобути там свою перевагу) і 3. приступив разом з Японцями до великої акції спільної боротьби з большевизмом.

В кількох словах.

Тяжко ранили. В селі Бобятині, Сокальського повіту, в ночі з 13. на 14. VIII. тяжко ранили п. Д. Харчуна. Коли він був на варті, засвітили якісь невідомі досі особи електричною лямпкою йому в очі. Той запитав: хто це? І тоді посипалися на него 3 револьверові стріли, які його тяжко ранили. Тяжко раненого відвезено до шпиталя. Хто стріляв і з якої причини, досі нікому не відомо. (С-ро).

Берлін обходив дуже торжественно 700-літню річницю свого істнування.

Німецький уряд заборонив відбувати релігійні паломництва до Риму.

КАЛЄНДАР.

Серпень—вересень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		греко-катол.
29	16	Н	10 по С. Нер. обр. Г.
30	17	П	Мирона м.
31	18	В	Фльора і Лавра
1	19	С	Серп. Андрея
2	20	Ч	Самуїла
3	21	П	Тадея ап.
4	22	С	Агатоніка

СОНЦЕ сходить 22 ц. м. в год. 4·29, заходить в год. 18·48.

МІСЯЦЬ сходить 22 ц. м. в год. 18·26, заходить в год. 5·02.

Трагічна смерть двох людей.

На шляху коло Іноврощлава попав пастух під самохід, що ним кермував дідич Ерендсбен; причиною нещастя було те, що пастух гнав кози невідповідною стороною дороги. Дідич дуже перенявся тим, що переїхав на смерть хлопця, він вернув пішки полями до дому і під впливом великого поденервования застрілився своєю дубельтівкою. Так в наслідок необережности пастуха згинуло трагічно двох людей.

На жаль трагічні випадки з переїханням самоходів лучаються щораз частіше не тільки в містах але і на дорогах призначених для автомобілевого руху. Все те наслідки легкодушности й необережности з одного боку шоферів а з другого пішоходів і фір. Хоч нераз шофер, що кермує автом, мимо найліпшої волі й великої уваги не може охоронитись перед катастрофою. Тому треба заздалегідь уступатись самоходові та мотоциклеві з дороги, а найліпше їхати і йти завжди правою стороною дороги, як наказують приписи. Завжди треба дуже уважати при перехрестях доріг, котрими їздять авта. Ніколи не можна пускати на дорогу малих дітей без опіки.

В виду того, що трагічні випадки збільшуються, адміністраційна влада буде строгіше карати тих, що провинюються проти приписів їзди. Тому треба старанно притримуватись усіх розпорядків щодо поведінки на дорогах.

Іджмо більше яблок.

Яблука належать до найбільш корисних харчів для людського організму. Вони дуже добре діють на печінку, улекшують працю жолудка, а коли їх більше споживати, то дуже добре діють на правильний сон, збільшують апетит і усувають блідницю. Тому кожний батько чи мати, що дбають про здоровля своїх дітей, повинні відмовити собі всяких коштовних приємностей, а не жалувати видатку на яблука для дітей. По наших садах цього року яблуні обильно зародили, ціна на яблука сильно впала, отже замість продавати їх за півдармо посередникам, ліпше споживати їх в домі на здоровля самих себе і своїх дітей.

Англійська статистика виказує, що в Англії далеко менше чим в інших краях хорує людей на жолудкові недуги, блідницю, і обструкції, бо тамошнє населення не обходиться без більшої скількости овочів а головно яблок. Наприклад англійський жовнір дістає пів кільограма овочів денно протягом цілого року.

Дописи.

Академія в честь Високопреосвященого Митрополита Кир. Андрея в Глинянах. В дні 8 серпня п. р. в полудне відбулася академія в честь Екс. Митрополита в Глинянах. Попередили її церковні торжества, які перевів о. М. Гаврилюк, парох у Глинянах-Місті. Промову виголосив ред. Роман Данилевич. Програма була богата у хорові та музичні продукції, які виконали в цілости студенти згуртовані у місцевім Кружку „Рідної Школи". Це свідчить про сильне привязання нашої інтеліґенції до Великого Владики. Академія причинилася в значній мірі до поглиблення пієтизму українського громадянства Глинянщини до особи нашого Князя Церкви. Громадянин.

Посвячення надбанного Хреста в Кривичах повіт Перемишляни. Радісний день переживала ціла глинянська земля в дні 15 серпня ц. р. Неструдимий працівник о. Юрій Колодій, парох Словіти будує вже сему церкву за час свойого ще доволі короткого душпастирювання. Заохочене приміром життя і своєї свойого душпастиря кинулося маленьке сільце Кривичі до будови великої церкви, якої кошториси сягають 60.000 зол. Ще тому рік посвячував фундаменти о. ігумен Климентій Шептицький, а сьогодні вже готова копула — і наступає святочне винесення надбанного хреста. Тисячі народу обліпили церкву і вислухали торжественної Служби Божої, яку відправив о. Гуглевич в сослуженні двох ОО. Студитів. Величавою хвилиною був момент посвячення хреста, яке доконав о. дек. Маркевич в сослуженні багатьох сусідніх священиків. Музика заграла гимн „О спомагай нас" а селяне радо взяли на свої плечі хрест та обнесли тричі навколо церкви. За хвилю втиснилась многотисячна маса — оркестра заграла пісню „Боже великий единий" — а люде винесли хрест на копулу. Серед низеньких кривицьких хат запанував новий господар-хрест, що глядить гордо на всі сторони світу. Сльози радости покотились по обличах присутних. Винесення хреста піднесло всіх на дусі — і ми віримо, що Кривичане під проводом свого ревного пароха в скорому часі довершать розпочатого діла — на славу Богові й Україні.

Громадянин.

Читання для наших господарів.

Сіяння жита. Жито не любить свіжо виораної пухкої землі. Бо його молоде коріння є дуже крухе і легко ломиться, коли свіжо виорана земля почне осідати. Тому багато молодих ростин гине — здавалобся без причини. Отже сіймо жито на такім грунті, який після виорання вже добре осівся. Поклад треба дуже добре заволочити, гарно виорати і лишити, щоб грунт осівся. Правильно повинно зорати на жито чотири тижні перед сійбою, бо стільки часу треба, аби земля осілася. Тому з оранням на жито все треба спішитися. Жито засіяти в погідну днину, бо воно не любить вогкости. Якщо сіємо у свіжо виорану землю, то добре булоб ціле поле перед засівом звалкувати. Покиньмо звичай сіяти зерно жита у свіжо виорану землю, якщо самі не хочемо собі шкодити. Хто сіє у свіжу землю, мусить сіяти густіше і висівати більше зерна, бо багато ростин жита гине після того, як зійшли, в наслідок осідання грунту,

Підгортаймо пашні буряки. Пашні буряки по дощах добре підросли і зачинають вкривати землю. Заки вони ще дуже розрослися, треба їх підгорнути плужком, як бараболю. Практика виказала, що підгорнені пашні буряки ліпше ростуть і дають більший збір від непідгорнених. Крім того плужком пригорнеться

землею хопту, що зогниє й удобрить почву.

Зерно до засіву дати на трієр. Основою добрих урожаїв є тільки чисте зерно. Звичайний млинок, або ще гірше — само тільки решето і вітер добре не вичистять зерна. Кукіль, блават тощо не дадуться вичистити млинком. Тому кожна громада повинна постаратися про трієр, він уже за 2—3 роки вповні виплатиться. Хто хопту посіє, той вдесятеро більше хопти збере. Не жалійте грошей на трієр, переведіть в селі складку і купіть спільний громадський трієр, бо тільки він може докладно вичистити зерно до засіву.

Ховайте кози. Через брак паші цього року не оден з бідніших селян не зможе перезимувати корови і буде мусів її продати. Якщо не можете вдержати корови, то конечно придбайте собі козу. Добра коза дасть денно кілька літрів молока, а козяче молоко густіше від коровячого і багато від него здоровше, бо кози не мають сухіт. Хто має козу, а недалеко є ліс, нехай назбирає собі багато зеленого листя разом з галузками і засушить його як сіно. У Швайцарії — країні дуже культурній — є в кожнім селі великі череди кіз. Конечно і в нас поширити плекання цього пожиточного звіряти.

Бабина коза.

„Кобис, небого, вміла говорити, то бис ми сказала, шо тебе болит, а так німинас, тай шо я тобі поражу"? говорила баба до кози. Сіла коло неї і гладила її старою, чорною, рапавою рукою по голові. „Тай не знати, гей, шо я без тебе буду робити, якби ти, не дай Господи, хотіла згинути?" — дивилася баба козі в очі й голосила. Так заводила, якби коза вже здохла. А коза також подивидася сумними очима на бабу і поклала свою голову на її коліна. А баба ще голосніше заплакала: „Та такім тя шінувала, небого, там тя доглідала, як ока в голові. Там тя до схід сонця з росов попасала, абис не голодна була, а я, абим з порожним гладунчиком від тебе не йшла, абим з кулешков молочка твого могла попоїсти. Тільки мого було. А шо ж я без тебе тепер вдію? Не лишай мене без ложки молока, не лишай!..."

І так баба обіймала козячу голову і плакала. Аж до вечера. А як почало темніти, баба встала і взялася козу до хати загнати, „найби в хаті ночувала, не в студеній шіпці на дворі". Але коза не могла вже встати, а баба не годна була на руках її до хати занести.

„Тимку, а ходіт ко ста" — крикнула баба через пліт до сусіда.

„Славайсу!"

„На віки" — відповіла баба сусідові — „а поможіт ко ми козу до хати занести". Тимко взяв за голову і за передні лапи, а баба за задні, тай ледви затаскали козу до хати. Поклали її на бабину постіль, не на землю, бо баба ніколи на постелі не спала, але на печі.

„Та відай, чусте, Тимку, нема їй вже віходу. Адіт, вже си перевернула" — і почала козу кожушиною обтулювати і приговорювати: „То так треба коло німоти ходити, як коло дитини. Тай не знати, шоби то їй робити, тай як ратувати? Дайте ми, Тимку, якус раду!" І знов заголосила: „Ой, небого, то-то буду бідувати без тебе... Ай буду, та буду..."

„Перегодувалисте її капустяним храбустом тай то їй зашкодило. Дайте їй таки її козячого молока, але звареного, теплого, най си трунок вілагодит і війде з цего" — радив Тимко.

„Ай, та чомуж би ні? адіт, маю генди ще пів гладунця її молока" — відповіла баба.

До хати увійшла Тимкова жінка, а довідавшись про що ходить, порадила: „Як маєте сушене зілє василькy, вмочіт го в то козяче молоко, заваріт і давайте козі, а будете видіти, що їй лекше стане".

До опівночі баба козу тим молоком заливала і кидала на неї, де що в хаті було і кожушину і верету і киптар зі себе, аби коза впріла.

А над раном коза встала. Здорова. Сама зіскочила з постелі на землю і веселими очима розглядалася по хаті. В. П.

Український Християнський Календар на рік 1938.

Цей багато ілюстрований, незвичайно цікавий календар є найдешевший з усіх календарів. На його багатий і здоровий зміст складаються: **Слово ВПреосв. Митрополита Андрея,** статті, оповідання і вірші наших католицьких письменників, як о. Осташевський, о. Раковський, о. Ковалів, о. Квіт, о. Чемеринський о. Попадюк, о. Годунько і ін.

Особливо цінні статті про Український Католицький Союз, про наші монаші Чини, про украшування церков, про католицьку пресу, про виховання дітей, про господарські справи і т. д. Є окремі відділи для жіноцтва, для молоді і для дітей, в яких кожний знайде щось для себе. Кількадесять ілюстрацій, цікаві оповідання, веселі пригоди, практичні поради і багато ріжних вісток зі світа. Це робить наш календар необхідним для кожного Українця-християнина.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря **75 сотиків** за один примірник. На почтову пересилку треба долучити 25 сотиків.

Замовлення слати на адресу:
Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

Машину до шиття „Зінгер" гарантовану, за 80 зл. продає **„Механіка"** Т. Іванишин, Львів, Городецька 23. (10—10).

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.25 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 254-56. Видає „Мета", Видавниче Кооперативне з відпов. удільністю у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Коніцький. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 5. вересня 1937. Ч. 34. (150). Рік V.

Наша Сила

Популярний тижневик. присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

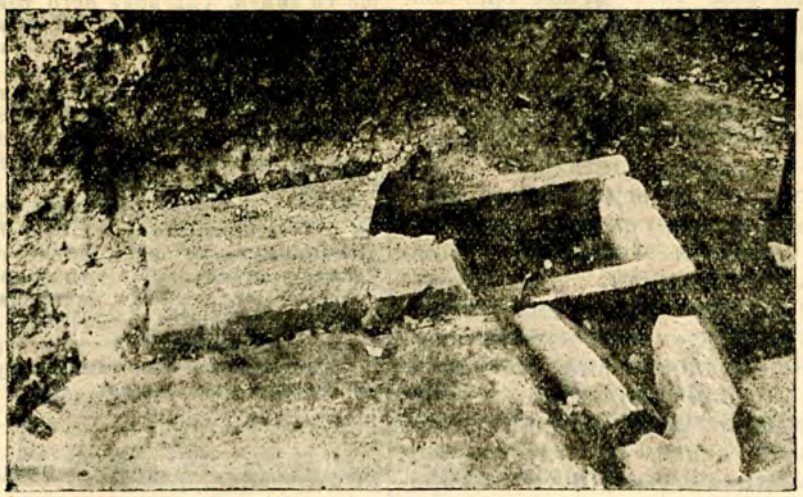

Саркофаг (домовина) викопаний у Крилосі, коло Галича. У Крилосі відкрили тепер підчас розкопок фундаменти старинної катедри князя Ярослава Осьмомисла, там теж знайшли той саркофаг. Догадуються, що це домовина славного кн. Ярослава Осьмомисла.

З нашого життя.

В Крилосі на Успення Пресв. Богородиці є щороку празник. Тепер там відкопали фундаменти старинної катедри князя Ярослава Осьмомисла. Тому цьогорічний празник відбувся дуже торжественно. До Крилоса прибуло того дня кількадесять тисяч народу. Численні прогульки з цілого краю відвідали в суботу і в неділю старинні памятки.

Українські посли у львівського воєводи. Делегація Української Парляментарної Репрезентації була у львівського воєводи в справі останніх подій в краю у звязку з акцією польських людовців. Наші посли зложили у воєводи рішучий протест проти антиукраїнської відозви „комітету польських організацій".

Протиукраїнська летючка. З приводу політичного страйку, що його зорганізувала польська партія Вітоса, видав у Львові „Комітет польських організацій" протистрайкову летючку. Вона звернена головно проти Українців. Ці летючки розкидали навіть з літаків.

На Закарпаттю посуха знищила майже половину урожаю. Селяни побоюються, що не матимуть чим перезимувати худобу, і тому її масово випродують. Якщо закарпатське селянство не дістане більшої помочи, то йому грозить голод. Покище призначило чехословацьке правительство 9 міліонів чес. корон для селян, що потерпіли від посухи.

Аби тільки не Українець. Один високий урядовець львівського воєвідства продавав каменицю. При продажі зробив застереження, що може купити її Поляк або Жид, аби тільки не купив Українець.

Бережанське староство розвязало шість читалень Просвіти, два кружки Рідної Школи й завісило в діяльності один Сокіл. На терені цілого староства заборонено всі вистави, фестини, забави, тощо.

У звязку з розвязанням великої спортової організації „Український Спортовий Союз", відбулися по ріжних містах Галичини ревізії. Спортовий Союз мав багато філій.

Торжество на Маківці.

Кожного року відбуваються на Маківці в Карпатах урочисті поминки за полеглих там Українських Січових Стрільців. Вони в днях 20. IV. — 2. V. 1915. в геройській боротьбі з відвічним ворогом України, Москвою, положили там свої буйні голови.

Цьогорічні поминки відбулись в неділю 22. VIII. Розпочались вони Службою Божою, опісля орхестра відіграла гимн „Боже Великий Єдиний", потім слідувала патріотична проповідь о. Карвацького. По проповіді була панахида, яку відправило сім священиків. Після того орхестра заграла „Вічну память", а всі присутні навколішках відмовили тричі „Отче наш" і „Богородице Діво".

На поминках було дуже багато селян; їх приходить на Маківку кожного року більше і це дуже гарно свідчить про їх патріотизм і привязання до славетних героїв, котрі своє життя віддали за рідну батьківщину. Торжество відбулось у взірцевім порядку.

Не дайтеся баламутити!

Осторога для українських селян.

Селянське горе.

Загальне положення українського народу постійно погіршується. Разом з тим стає щораз то тяжче жити всім нашим верствам, а таки найтрудніше нашому селянству. Український малоземельний селянин ледви може якось животіти на своїм карловатім господарстві, а подавляюча більшість наших селян — це малоземельні рільники. Ділити таке господарство між дітей уже ніяк не дасться. Купити десь кавалок землі — це тільки мрія нашого селянина, бо земля з фільварків і дворів призначена виключно для польського кольоніста. Її наш малоземельний бідак не дістане, навіть коли він призбирав собі пару грейцарів, відмовляючи собі і своїм дітям чи то найпотрібнішої одежини чи то якоїсь ліпшої людської страви. Поїхати в чужі краї на заробітки теж не можна, бо всюди мають досить своїх бідних людей і їм дають працю, а чужих не потребують. Доступ до ремесла і фахових шкіл також дуже утруднений для нашого селянина.

Де не глянув би, кудиб не звернувся той бідний селянин, аби шукати якогось порятунку — всюди замкнена йому дорога. Одним словом — біда тай годі.

Хочуть вас використовувати.

Оту вашу селянську нужду використовують ріжні політичні спекулянти. На наших селах ніколи не переводяться всякі політичні агітатори, що приходять з міста й обіцюють нашим селянам то грушки на вербі, то золоті гори. Чимало зла наробили вже агенти комуністів та радикалів. А тепер шляються по наших селах агітатори польських людовців, себто польської партії Вітоса. Всі оті вовки в овечих шкурах волочаться по селах і туманять голову несвідомим людям. Нехайжеж свідоміші селяни все і все остерігають своїх несвідомих братів, щоби не дались зловити на вудку тих агітаторів, бо вони служать тільки чужим інтересам, ворожим нашому селянинові.

Облуда польських людовців.

Людовці довго не були при владі. Тому їм разом з Вітосом захотілось знов влади і почали дуже живу акцію за тим, аби дістатись до урядового жолоба. Щоб поперти свої політичні домагання в боротьбі за владу, вони зорганізували навіть 10-денний „хлопський штрайк". Їх агітатори хотіли всіми силами втягнути і наших селян до своєї акції. Та це їм не вдалося. Українське селянство інстиктовно відчуло, що йому нема ніякого інтересу лучитись з людовцями і їх приклонниками мазурами. Тут не помогли ніякі штучки агітаторів. Щоб заманити українських селян, не помогли таблиці з написами „Най жиє Україна", які вони подекуди носили на своїх вічах. Бо український селянин ще добре памятає, що кольонізацію наших земель переводив з найбільшим розмахом провідник людовців Вітос. А не забувайте ніколи, що всі польські партії, навіть коли вони співають „Ще не вмерла Україна" (як це робили людовці на деяких вічах), всі для нас однакові.

Щоб ви бачили всю облуду агентів Вітоса, треба пригадати, що ті самі агітатори, котрі по наших селах горлали про кривду українських селян, яким не дозволяють купувати землю, в чисто польських околицях на заході говорили на вічах до польських селян: „Ви не маєте землі, бо уряд пішов на угоду з Українцями і всю землю віддав українським хлопам". Затямте собі добре цю нечувану облуду польських людовців і женіть їх агітаторів геть від себе.

Де ваша поміч?

Ніякі агітатори вам у вашій біді і ваших клопотах нічого не поможуть. Веседно, якіб ті агітатори не були: комуністичні, радикальні чи вітосівські. Бо вони дбають тільки про свій гешефт. Вони заманюють вас принадними словами, аби ви тягнули їх віз, аби вас тільки використати. А поможе вам тільки власна українська селянська хліборобська організація. Тому всі гуртуйтесь в кружках „Сільського Господаря" і підпомагайте його працю, слухайте рад його агрономів. Щойно зорганізована праця в „Сільськім Господарі" поправить вашу тяжку і незавидну долю.

—

Чи ви вже вирівнали передплату?

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 11

Длятого уподобилося царство небесне чоловікові царю, що захотів обчислитися зі своїми слугами. Коли ж почав обчислятися, привели до нього одного, що був йому винен десять тисяч талантів. А коли він не мав віддати, звелів його пан продати, і жінку і дітей і все, що мав, і віддати. Тоді той слуга впав перед ним, кажучи: Потерпи мене, а все тобі віддам. І змилосердився пан над тим слугою, відпустив його і дарував йому довг. Як же вийшов той слуга, знайшов одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів, і вхопивши, дусив його, кажучи: Віддай, що ти винен. Тоді впав його товариш і благав його, кажучи: Потерпи мене і все тобі віддам. Та він не хотів, а пішов і всадив його у вязницю, поки не віддасть довгу. Товариші його, побачивши, що сталося, були дуже огірчені і пішли і розказали своєму панові все, що сталося. Тоді призвав його пан його і сказав йому: Слуго лукавий, весь той довг я дарував тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було й тобі помилувати свого товариша, як і я тебе помилував? І розгнівався його пан і передав його мучителям, поки віддасть йому увесь довг. Так і Отець Мій небесний учинить вам, коли не простите кожний своєму братові від ваших сердець.

Матей гл. 77. ст. 23—37.

Мазепинська вистава в Парижі. Українська Бібліотека імени Петлюри в Парижі зорганізувала Мазепинську виставу, на котрій є багато історичних українських памяток з часів гетьмана Мазепи. Тепер відбувається в Парижі світова вистава, приїзджає багато чужинців, тому Мазепинська вистава може мати велике пропагандове значіння.

Свідки славного минулого.

Кожний народ дорожить своїм славним минулим. Спогади про бувальщину покріпляють і збуджують здорове почуття національної гідности. Зокрема ж народи, яким ще досі не вдалося виборoти собі власну держа-у, особливо привязані до своєї історії. З минулого черпають вони сили до геройської боротьби за свободу в сучасності.

Тож не диво, що наш нарід дуже привязаний до свого преславного минулого, до традицій з тих часів, коли українською державою правили власні князі; коли козацькі гетьмани будували нам рідну державу; коли Українські Січові Стрільці сміло йшли в бій за Україну.

Та найбільше дорожить кожний нарід своїм найдавнішим минулим. Чим старшу історію має котрий нарід — тим самопевніший і міцніший він у сучасності. Це так само, як шляхоцькі роди гордяться своїми старими родовими традиціями — так само і цілі народи.

З того погляду — український нарід належить до найстаршої шляхти серед народів. Маємо історичні вістки про наше славне національне минуле з тих прадавніх часів, коли ще ніхто не чув напр. про Москалів.

Та не лише історичні вістки мають значіння для розбудження почуття національної гідности. Ще більше значіння тут мають старі памятки — свідки давньої слави. І в такі памятки українська земля дуже батата. Безліч старинних могил, городищ, замків, а зокрема старовинні княжі й гетьманські церкви, ось хоч би в Києві — це наші національні гордощі, тепер, на жаль, покищо стоптані брудним большевицьким чоботом.

Але і Галицька Земля повна українських історичних памяток. Лише найцінніша памятка, якою є останки старинного Галича — столиці нашої Держави — донедавна спала тихим сном під землею. Хоч з історії ми й знали напр. про те, що в Галичі була величава катедра Успення Пресв. Богородиці, збудована в р. 1154 князем Ярославом Осьмомислом — то навіть про місце, де вона

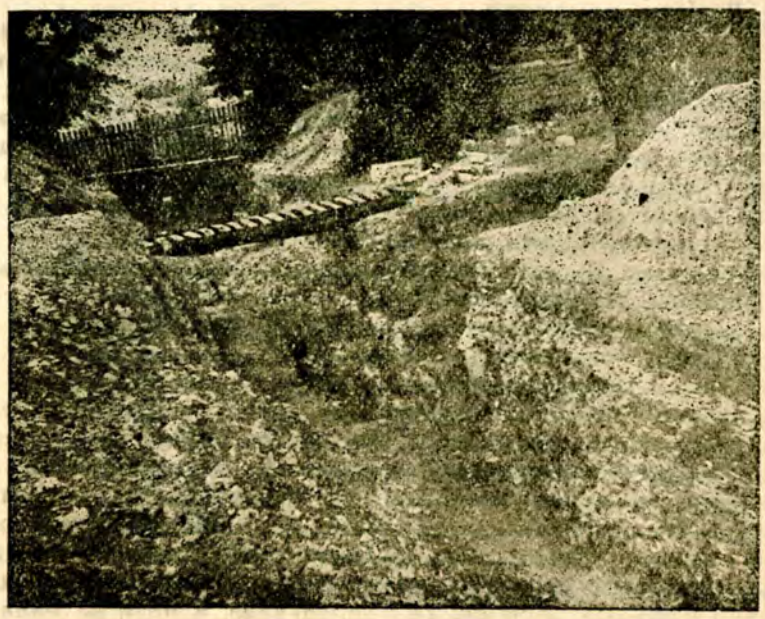

На образку бачимо частину відкритих у Крилосі фундаментів княжої катедри.

стояла, ніхто не міг нічого докладнішого сказати. Вже 50 років учені мозолилися над цією справою — але надаремне. І щойно в останніх роках, коли ВПреосв. Митрополит Андрей взяв цю справу в свої руки та на Свій кошт велів вести плянові наукові розкопи в Крилосі коло Галича — вдалося саме в тому селі відкрити останки великої Галицької Княжої Столиці. Др Я. Пастернак відкопав цего року мури цієї катедри й старинні, мабуть княжі гробівці. В наступному році розкопи будуть продовжуватися, і є надія, що завдяки цим розкопам встане перед нашими очима минуле старинного Галича.

Це відкриття має величезне значіння не лише для науки, не лише для історії, але для кожного нинішнього Українця. Свідчать про те ці многотисячні маси, що цего літа ходили до Крилоса, мов на прощу, щоб побачити стародавні мури княжої катедри. Кожний Українець бачить у цих мурах славу нашого минулого. А мудрагелі, які досі дорікали нам, мовляв ми нарід хлопський, без історії й без традиції — тепер уже матимуть перед очима свідка сили й слави Української Держави на Галицькій Землі, й не посміють уже обиджувати наш нарід.

Ось таке значіння цих розкопів, що цього року відбулися в селі Крилосі коло Галича.

Українці на Міжнароднім Католицькім Конгресі. В Парижі відбувся міжнародній конгрес католицьких студентів усього світа. В конгресі брали участь представники нашої католицької студентської організації „Обнова" у Львові, і „Української Ліги" з Америки. До Екзекутиви міжнародньої студентської організації „Пакс Романа" вибрали з поміж Українців д-ра Миколу Чубатого, професора Богословської Академії у Львові. Підчас конгресу відправлено в одній з паризьких церков Службу Божу в греко-католицькім обряді. Чужинці дуже цікавились нашим обрядом і українськими справами.

Памятник о. Маркіяна Шашкевича в Америці. В вересні відбудеться в Стемфорді (Канада) Конгрес Ліги Української Католицької Молоді. При тій нагоді мають відкрити в Стемфорді памятник Шашкевича, український музей і бібліотеку.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

150-літні роковини.

В серпні минуло 150 літ від смерти св. Альфонса ді Лігуорі, Італійця, що заснував Чин Отців Редемптористів. Лігуорі походив зі славного роду й був дуже визначним адвокатом. Одного разу був оборонцем у дуже важнім і великім процесі. Виголосив блискучу промову, що мала бути запорукою виграння процесу і мала зробити його славним на весь світ адвокатом. Однак через маленьку подробицю, про яку не згадав у промові, процес програв. Лігуорі так тим зразився до світських справ, що став монахом і заснував новий Чин. Як монах був він славним ученим теольогом, а за заслуги для Церкви іменовано його доктором св. Теольогії. Отці Редемптористи східнього обряду відомі в нас з місійної праці серед Українців.

І немовлята заговорять.

Ляврентіно Блянко, девятилітній хлопчик, член Католицької Дружини Пресв. Діви Марії, родом з Раве коло Бургосу (Еспанія), знайшов собі захист з іншими вивезеними з Еспанії дітьми в Падуї (Італія). Хворий і поранений хлопчик мусів піддатися тяжкій операції. Вже на операційному столі дитина енергійно запротестувала проти усиплювання. Тільки попрохала:

— Принесіть до операційної салі Розпяття. Бо хочу офірувати за Еспанію свій біль і кров Розпятому Господу.

Мати страдниця

Вдова по робітникові, вбитому в Бургосі в рядах національного війська — Мілягрос Гольва Гомес, замкнувши своїх трое дітей: 13-літнє, 9-літнє й 3-літнє — пішла купити хліба. Пятилітню четверту дитину взяла з собою, бо дитина плакала і вередувала, а мати не мала часу її умовляти. Коли верталась, ворожі літаки засипали бомбами місто. Малягрос що дужче біжить додому, щоб побачити розбите своє помешкання і розшматовані тіла дітей — властиво не тіла, а бризки крови й мяса. Нещасна мати скамяніла. Але за хвилину піднесла на руки останню дитину й простягаючи її до неба, промовила:

— Якщо цією невинною кровю вратується Еспанія, возьми, Господи, і цю кров мою!

Не лишайте дітей без опіки.

В Суратові, ярославського повіту, 14-місячна дитина бавилась без опіки старших на подвірю, впала до гноївки й утопилась.

Сензаційний процес у Кракові.

Великим процесом у Кракові інтересується ціла Польща. Це судять спільників відомої Парилєвічової, жінки був. презеса Апеляційного Суду в Кракові. Парилєвічова померла в часі слідчого арешту. Акт обвинувачення закидує її спільникам, що вони за гроші посередничили в полагоджуванню таких справ як: переношення урядників на ліпші місця, здобуття авансів і підвищень, відложення кари засудженим за ріжні надужиття і зловживання, видобування господарських концесій. Одним словом спільники Парилєвічової займались під її проводом усякими перекупствами. Розгалужену аферу викрили, коли Парилєвічова робила заходи, щоб відложили виконання кари Канському, засудженому на три роки вязниці за надужиття.

С. ГОРИЦВІТ.

Вчіть нас, та не гіршіть.

У Михайла Синюка зародили яблуні. Кілька літ уже не родили. Гадав Михайло, що вже й не зародять, бо досить старенькі були й обсохли, ще небіжчик дідо їх садили. Але цього року зародили, як хміль.

Обтелепав Михайло пару кірців, і жінка кошиками виносила на ринок. Але жидова, як би змовилася. Пару грошів давали за кошик, а то й дивитися не хотіли. Звісно ж, як зародить, то й дешеве. Але нагадав собі Михайло, як колись ще зо своїм татом возили яблука на села. Міняли за жито, кукурудзу, тощо, і добре виходили. Умовився з сусідою Гриньком Галатином, спряглися по коневі, і в неділю раненько повезли яблука з містечка на села. Бо Гринько теж мав пару квасниць, і в нього цього року зародили. Неділя, часу доволі, тож чому б не впоратись з цими яблуками.

Тюпали конята звільна ходою, а Михайло з Гриньком бесідували собі про всячину. Про це і те, а найбільше скаржилися на біду.

— Нікому така біда, як мені! Видаток великий, а грейцара, хоч гину! — жалувався Михайло.

— Ей що Вам? У Вас хлопці, а в мене щей самі дівки! Усього потребують. Зарібку нема, хліба нема, аж голова сохне! — жалувався Гринько.

— Кажете, Гриньку, у мене хлопці. А я вам кажу що біда! Тільки для одного хлопчиська сам справунок коштує гроші. От мій Янко справив собі гарний анцуг, що коштувало по двайцять злотих метер. З додатками і роботою 85 злотих. А новий плащ 78 злотих. А жовті мешти 16 злотих, а кальоші 3. А капелюх 8 злотих, а гальштук 2, а ще там мара знає що. Я обрахував на дві сотки. І це все на один рік, бо воно до бюра, не до плуга. Нічого не хоче робити, тільки лазив би по місті, та по шинках.

— Ей, говоріть своє, Михайле! Як би я зачав вам вичисляти, що у мене йде. От старша Маринка справила собі якусь сдвабну суконку, що 46 злотих коштувала. А це вам не одна суконка, бо має й чорну, й сиву, білу й сорокату. І плащ коштував і жакет, і светер, ще й рукавички, такі що міняться. І плед, і шаль, і мешти одні, мешти лякерові, мешти жовті, і панчіх без кінця, щей пуляреси справила на руку. А на другий рік може вже й капелюха схоче. Давно справив дівці одну димку тай чоботи, і було на літо, і зиму, а тепер не те. Інакше на весну, інакше на літо, інакше на осінь, інакше на зиму.

Цікаві дрібниці.

Печеня зі змії. В німецьких горах живе один робітник, що має славу найліпшого ловця змій. В цих горах є багато змій, а тому деякі громадські уряди виписують там нагороди за їх виловлювання. Цего року зловив уже згаданий робітник понад 70 змій. Цікаво, що він ловить ці змії не лише і не головно задля грошевої нагороди, але тому, що дуже любить їх їсти. Коли люди дивуються, що він їсть таку погань — він відповідає, що печені змії це найліпший присмак. Змії, мовляв, дуже чисті. Коли тому робітникові вдається зловити змію — то це означає для него порядний обід.

Серна і діти. На одному фільварку мають дуже добре освоєну серну. Вона сама приходить до кухні їсти і бере з рук господині свої страви. Найліпше любить малу 7-літню дівчинку, що мешкає на тому фільварку. Коли ця дівчинка чого розплачеться, серна зараз прибігає до неї, ласиться і смішно підскакує, щоби дитину розвеселити. Також по інших господарствах освоєні серни радо бавляться з меншими дітьми і ніколи їм нічо злого не зроблять. Лише сернюки люблять нераз потурбувати дітей, і тому з ними небезпечно бавитися.

Їмо забагато. Французький лікар Др Ботан пише, що в нинішніх часах люди на загал їдять забагато, і через те не можуть справно душевно працювати. Цей лікар ствердив, що діти, які беруть зі собою до школи занадто обильні другі снідання, на останніх годинах науки змучені, неуважні, та не можуть так добре працювати, як ті діти, котрі на друге снідання їдять лише кусок сухого хліба або яблоко. Др Ботан слідкував за одним учеником, який дуже добре вмів усе математику. Раз в році дістав цей ученик двійку, і то саме з його улюбленої математики; лікар ствердив, що на перерві перед тою лекцією цей ученик порядно наївся. Отже, каже французький лікар, обильне їдження обнижує здібність думати. Головно ж перешкаджає у думанню тяжкострава їжа, напр. печене мясо, мариновані риби і т. п. Тому люди, що багато працюють умово, повинні їсти головно ярину, овочі і т. п. Але мясо також конечно потрібне, бо в ньому є складники потрібні для мозку. Шкодить лише забагато мяса.

Спосіб на пяних шоферів. Несовісні шофери часто провадять свої авта напідпитку і при цьому нераз доводять до великих автомобілевих нещасть, до каліцтв і смерти людей. Тому закони багатьох держав строго карають шоферів, які в нетверезому стані сідають за керму. Але як це ствердити, чи шофер у даному випадку був тверезий, чи пяний? Бо карається не лише за піячення, але й за легеньке підхмелення; таке легеньке підхмелення часто навіть небезпечніше для шофера, ніж стан повного опоєння, — а таке легке підхмелення важко ствердити. Аж ось швайцарські власти знайшли спосіб. Кожному шоферові, який спричинив випадок або катастрофу на вулиці, беруть трошки крови з руки і хемічно досліджують, чи є в ній алькоголь. Якшо така проба крови ствердить, що шофер був підхмелений, тоді його далеко строгіше карають за випадок, ніж тверезого шофера. Ось так швайцарські шофери може відвчаться піячити.

Чи комета може спричинити кінець світа? Саме прогомоніли в світі алярми з того приводу, що, мовляв, у серпні цего року наша земля зударить-

---

А в мене три дівки, порахуйте, скільки цього треба. Що ж я маю? Дві нивки, коровина одна. Зварить жінка борщу, а дівки й писками крутять, що недобрий борщ. І звідки грошей взяти? Аж голова сивіє!

— А все ж таки справляєте!

— Та мушу! Бо голову обдерли би мені! А вашому Янкові хто справляє?

— Та він трохи свої гроші має!

— Ая, має! З повітря парубок налапав!? Хиба вночі, як ніхто не видить!

— Ох, ох, ох...

— Гей, гей...

Застогнали обидва та їхали дальше. Минули одне село, друге, у третьому зупинились. Тут Михайло мав знайомого Омелька Левицького. Стали коло воріт, увійшли до хати і привітались:

— Дзінь добри!

— Слава на віки Богу! — відказав Омелько басом і попросив сідати.

— Дзінькуємо, дзінькуємо! Ми з яблуками!... — каже Михайло трохи змішавшись.

— Але ж не дякуйте, лиш сідайте! Катерино! А подайно сніданок цим людям, бо вони аж з міста, і певно ще не снідали! — кликнув Омелько на жінку. А до гостей каже: А ви, панове міщане, поснідаєте, тай підемо до церкви! Дзвонять на Службу Божу! Нині з яблуками не крутіться по селі, бо як у нас одної неділі приїхав жид телята купувати, чи кури, то ціле село збурилося. Аж загородами мусів жид втікати, бо в нас люди шанують свої свята!

Михайло з Гриньком лиш глянули на себе. Мовчки посідали, сьорбали гаряче молоко. А потім коні загнали під шопу і пішли до церкви. Як вернули, кажуть до Омелька:

— Ой, і тісно було в церкві! То у вас ще таки ходять люди до церкви!

— А деж мають іти? До коршми не підуть! Рано до церкви, а пополудні до читальні — відказує Омелько.

— Бо в нас навіть половини стільки нема у церкві! — каже Михайло!

— Ей! — махнув Омелько рукою. — Не гнівайтеся, панове міщани, але скажіть мені, що варта ваше містечко? У вас газет не читають, до читальні не ходять, бо всі премудрі. „Сільського Господаря" встидаються, бо всі „пани". В кооперативі не купують, бо їм жид брат. До церкви не ходять, бо самі не знають, чого на світі живуть. До війни було у вас половина Українців, решта москвофілів Одних Москалі вивозили, других Австрійці мучили. Одного священника Ви вислали на Сибір і батюшку привозили, другому пакости творили і без часу до гробу загнали. А тепер у Вас

ся з кометою Фінслера і розіб'ється, так що настане кінець світа. Деякі всезнайки „знали" навіть, котрого саме дня буде цей „кінець світа". Але цей день давно минув — і нічо не сталося. І так воно все буває з побоюваннями за кінець світа з приводу комет. Тепер один учений астроном докладно вияснив, що зудар землі з якою то не булоб кометою є майже неможливий, бо два небесні тіла ніколи не летять докладно по одній і тій самій дорозі, а коли до себе наближаються, то силою гравітації (тяготіння) від себе відхиляються. Є лише можливе те, що колись якесь дуже мале небесне тіло дістанеться в атмосферу землі і впаде на землю. Але це не зможе землі як цілости пошкодити. А те, що земля перейде через т. зв. хвіст тої чи іншої комети, не має ніякого значіння, бо хвости комет є дуже рідкі та для землі нешкідливі. Розуміється, також говорення про те, що поява комети віщує близьку війну, є звичайним забобоном.

Цей рік особливо багатий на комети; досі вчені відкрили їх уже аж сім. Але будьмо спокійні, кінця світа вони не спричинять; війни теж не булоб, якщо це залежало би від комет.

Медвідь роздер два воли. Цего року в Карпатах доволі часто медведі дають про себе знати. Приходять головно на полонини, на яких пасуться воли, корови і коні. Ось недавно медвідь роздер на полонині відразу аж двох волів. Також вовки починають господарити; пропало вже через них кілька лошат. Поява вовків літом має віщувати дуже гостру і довгу зиму.

Знищили всю ярину, щоб побороти заразу. В Царгороді панувала минулого року сильна зараза тифу, і довго не можна було відкрити, чому зараза так дуже поширюється. Вкінці поліція відкрила, що городники на своїх передміських городах підливали ярину водою з каналів. Цю ярину потім продавали по торгах і через неї поширювався тиф у місті. Власти рішуче заборонили городникам підливати ярину водою з каналу, але городники не слухали. Тому поліція безпощадно знищила всі яринні городи в околиці Царгорода і таким чином поборола грізну пошесть.

Цікавий спосіб на лікарів. Кажуть, що в Китаю платиться лікареві не за те, що вилічить недужого а за те, щоби не захорувати. Лікарі є там у деяких містах наче урядовцями і лічать усіх кого треба, а платню дістають від міської управи. Висота їх річної платні залежить від скількости випадків смерти в місті в даному році. Отже лікарі у власному інтересі мусять добре старатися, щоб якнайменше їх пацієнтів померло. Коли ж у місті є забагато випадків смерти, то лікаря виганяють і беруть собі ліпшого.

Два міліони книжок позичила читачам міська бібліотека в Празі. Це число ясно вказує на те, як багато мешканці Праги читають. А читання книжок — це покажчик культури народу. Лише треба тямити, що слід читати лише добрі книжки, а всяке сміття, сензації й безвстидність рішуче відкидати.

Багатий письменник. Коли помер англійський славний письменник Кіплінг, то показалося, що він лишив по собі ок. 15 міліонів золотих. При цьому слід памятати, що цей письменник не мав ніякого власного майна і жив виключно з письменницької праці. Отже тих 15 міліонів заробив на своїх книжках. Це дійсно незвичайна річ, бо письменникам здебільша зле платять за їх твори. Ніодин письменник ніколи стільки не заробив.

одні переходять на чуже, другі поробилися якимись баптистами, а ці решта хиба турки, як ліниві у церкві постояти хвилину!

Михайлові і Гринькові було прикро це слухати, хоч воно правда. І Катерина засоромлена аж мінилася на лиці, що чоловік за гостро чеше гостей. Але метнулася до кухні і поставила гостям помідорової зупи. Дуже їм смакувала, бо такої ще не їли.

По обіді Омелько сів коло стола газету читати, а його Катерина попрятала чистенько, перебралась у чисту спідницю, почистила чобітки, і теж сіла коло чоловіка, щоб щось цікавого послухати. Михайло з Гриньком трохи відсапнули, і знову до Омелька:

— А якже ж буде з яблуками? Може заміняєте жита?

Ой, ні! — Каже Омелько. — Он дивіться, у мене вже пів морга свого саду! Самий молодняк і всі яблука однородні, зимові. В зимі будуть гроші! — і вказав рукою у віконце, щоби подивилися на сад.

— Та є у нас трохи й літних яблук! — каже Катерина. — Але я поробила з них мармоляду, повила. Подумайте, які добрі на зиму! І скоренько вкроїла хліба, посмарувала повилами, та подала гостям.

— Ой, направду добре! — хвалили Михайло з Гриньком. — А де ви так навчились?

— Та в книжках є все написане! — каже Катерина. — Наш „Сільський Господар" справив два кітли, і люди по корцеві смажили! За добрі повила, то й гроші можна взяти.

— Так і ви зробіть зо своїми яблуками! — каже Омелько. — Але щоби дармо не їхали на село, то залишіться у мене до завтра. Я собі виправив кілька скірок та направите мені кожухи! Ви, Михайле, трохи якийсь кушнір здасться! Бо у нас люди таки тримаються свого полотна і кожуха. Один кожух я уже щось девять літ ношу. Мої сини так само ходять. Треба грейцарі складати та кавальчик якого грунту їм докупити, бо чого будуть триматися?

І залишився Михайло на цілих два дні. Гринько за той час смажив у саді яблука на повила. Катерина помагала. Як відїздили, Омелько дав Михайлові пів кірця жита, і каже: „Не гнівайтеся, що я Вам сказав кілька терпких слів, але ми хотіли би, щоби містечко було для нас прикладом, і чогось навчило нас, а не гіршило. Прощавайте з Богом, та приїжджайте до нас з доброю наукою, радою і помічю!"

А як вертали Михайло з Гриньком до дому, говорили собі: „Нема що! Треба нам таки інакше господарювати, та синів інакше вчити, бо люди з нас сміються! Треба краще Господа помочі молити, бо загинемо жебраками".

Що діється у світі.

В Еспанії велика офензива національних військ закінчилась блискучим успіхом. На північнім фронті вона осягнула свою ціль, бо повстанці заняли місто Сантандер. Ще перед його здобуттям в місті дійшло до більших заворушень, бо місцеве населення домагалося, щоби червоні віддали місто національним військам. З великою панікою покидали червоні місто. Здобуття Сантандеру — це ліквідація північного фронту. Війська з того фронту перекидає ген. Франко на інші фронти, в той спосіб дуже скріплює становище національної Еспанії в боротьбі з червоними. Тепер уже ніхто не сумнівається в тому, що ген. Франко вийде повним побідником. По упадку Сантандеру запанувала в цілій національній Еспанії нечувана радість і великий підєм духа. Здобуття того міста матиме теж велике політичне значіння. Навіть самі червоні Еспанці тратять охоту вести оту безнадійну війну і багато війська з „урядового" табору переходить на бік повстанців.

В большевії Сталін навіть у союзі безбожників викрив якусь опозицію. Почалася чистка і там, з союзу виключено кільканацять тисяч членів як ворогів Сталіна і безбожницької справи. Самі большевики видять, що вся їх боротьба проти релігії скрахувала на всіх фронтах. Простацька і груба нагінка на віруючих в Бога людей тільки скріплювала їх у релігійних почуваннях. Совітська преса бє на алярм, що всюди росте вплив таємних релігійних товариств і сект. Це все застановило московських комуністів і вони рішили змінити спосіб боротьби з релігією. Хочуть взятися до боротьби з релігією більш підступно, в рукавичках, щоби не дражнити релігійних почувань. Тому Сталін здобувся навіть на таке нечуване нахабство, що хоче стати „опікуном" православя. Совіти мають дати почин до скликання загального православного конгресу в Москві, очивидно під опікунчими крилами комінтерну й тов. Сталіна. Такого нахабства ще світ не бачив. Вони хочуть в той спосіб опанувати православну церкву з середини і почати її з нутра нищити. — А тимчасом комісаріят внутрішних справ розпочинає нову пятилітку боротьби з релігією. Тепер візьмуться до руйнування церков, вже уложили спис призначених на знищення Божих домів. До збурення призначили понад 2.900 церков, 63 монастирів і 19 мошеїв — магометанських святинь.

В Китаю нічого не змінилося. Війна в дальшім розагрі. Японці шлють щоденно на фронти величезні транспорти зброї й муніції. Кожного дня відсилають до Китаю 8 до 10 тисяч війська. Тепер погрожують блькадою китайських границь, хочуть замкнути всякий доступ до китайських пристаней. Це викликало велике занепокоєння в політичнім світі, бо у звязку з блькадою може прийти легко до міжнародніх конфліктів. Китайці свідомі того, що війни з Японцями не виграють; мимо того вони бороняться дуже завзято. У війні придержуватися-муть такої тактики, щоби Японців якнайбільше змучити і їх ослабити. Вже тепер большевики явно помагають Китайцям. Їм теж сприяє Англія й Америка. Обі ці великодержави гляділи заздрим оком на те, як росла морська могутність Японії. Японці стали загрожувати англійським інтересам в Китаю і американським на Тихім Океані. Котра сторона побіджає на фронтах, годі покищо визнатися, бо Японці повідомляють, що вони побіджають, а Китайці кажуть, що побіда по їх боці. В загальному японські сили переважають.

У Франції дуже розпаношується комінтерн. Большевики зробили Париж централею для всеї комуністичної акції і пропаганди на цілу Европу. Весь лівоорієнтований робітничий рух у Франції піддали большевики строгій контролі Москви. Таксамо підчинили всі робітничі соціялістичні організації цілої Европи окремій комісії, яка має осідок в Парижі. Комісія, строго залежна від Москви, має диктаторські повновласти. В найближчім часі відбудеться в Парижі конгрес III. інтернаціоналу під особистою кермою генерального секретаря комінтерну Димітрова.

—

В кількох оловах.

Англійський уряд виселив з Англії трьох німецьких журналістів. Їм закидували недозволену пропаганду й шпигунство. В відплату за те німецький уряд виселив берлінського кореспондента найповажнішого англійського часопису „Таймс".

В Австрії відбулись монархістичні демонстрації. У Відні тисячні товпи народу кричали: „Хочемо цісаря! Домагаємось повороту Габсбургів до Австрії! Най живе цісар Отто!"

До Румунії приїхав чехословацький премієр Годжа, він хоче перешкодити тіснішому зближенню Румунії з Польщею.

В Туреччині відкрили великий комуністичний заговір. Заговірники діяли на приказ з Москви. Вони хотіли зробити державний переворот.

Замах комуністів на Архієпископа. В палаті Архієпископа на острові Філіпіни вибухла бомба. Жертв у людях не було. В останніх часах цей Владика кількакратно виступав проти комуністів. Тому підозрівають, що замах це робота їх рук.

Штрайк під проводом духовенства. В Квебек (Канада) штрайкує 10 тисяч робітників зорганізованих у союзі католицьких робітників. В обороні справедливих домагань тих робітників виступило духовенство. Кардинал Канади візвав робітників видержати й обіцяв, що попиратиме їх справу.

Англійського амбасадора в Шангаю ранили японські літаки, що обстрілювали авто в котрім він їхав. За цю помилку Японці висловили йому співчуття. Його життя поважно загрожене.

Негус процесується за зворот його акцій у підприємстві, що є власником абісинської залізниці. Ті акції засеквестровано в часі абісинсько-італійської війни на доручення італійської влади.

Господарська честь. Кожний порядний господар, кожна порядна господиня має собі за честь кинути що неділі і свята 5 грошів на тацу, щоби Отець Парох і Провізори мали за що спровадити скринку найліпших свічок „КЕРОС" просто з фабрики.

КАЛЄНДАР.

Вересень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дн.	СВЯТА греко-катол.
5	23	Н	11 по С. Луна, Ір.
6	24	П	Евтихія Свм.
7	25	В	Тита, Вартол.
8	26	С	Андріяна, Наталії
9	27	Ч	Савви, Пімена
10	28	П	Августина
11	29	С	† Усік. гл. Ів. Хр.

СОНЦЕ **сходить** 5. д. м. **в год.** 5·27, **заходить в год.** 18·48.

МІСЯЦЬ **сходить** 5. д. м. **в год.** 5·32, **заходить в год.** 17.54.

Читання для наших господарів.

Заготовляйте компостові купи. На одно місце на подвірю зсипайте сміття з хати, попіл, болото з подвіря, пострижки з гноївки, привезіть трохи болота з дороги чи з ровів, там теж викиньте хопту з грядок. Полийте часом купу гноївкою. З того всього зробиться компост. Купу треба кілька разів перекинути, щоб її зрушити, аби все перегоріло. Сміття буде розкладатись, доки не переміниться у чорну землю. Принайменше три рази до року треба купу перекинути. А на весну потрясіть такою землею сіножать. Вже першого року побачите, що вона поросте дрібною конюшиною і ріжними травами, яких там передше не було. Хосен з такої сіножати буде багато більший.

Садіть озимий чісник. В вересні вже можна садити чісник, тоді він добре вкоріниться і легло перетривае зиму. Озимий чісник виросте грубший і більший від весняного та дуже їдкий. На такий чісник є добрий попит, тому варта його плекати. Озимий чісник треба садити на грунті, де є досить вогкости, на грунті, що був угноєний попереднього року, бо чісник не любить свіжого гною. Той чісник дасть на другий рік не тільки підземні головки, але й насіння завязане в бильках. Це насіння посаджене в вересні дасть уже першого року головки зі зубцями. Чісник треба садити в віддалі 20 цм. один від другого в квадрат, щоб не був ні зарідко ні загусто.

Насушіть в літі дров. Звичайно в нас привозять дрова на паливо в зимі. Таке дерево зовсім сире або принайменше вогке. А хто палить вогким чи сирим деревом, то багато тратить, бо таке дерево мало гріє і дае дуже мало тепла. Тому добре є ще в літі привезти собі дров потрібну ількість на зиму й весну; порубати їх, шоб протягом літа й осени вони добре підсохли на сонці. Хто сушить дрова зимою в хаті за печею, цей дуже шкодить собі й цілій родині на здоровлю.

Як розмножити агрест. Якщо хочете розмножити собі тих пожиточних корчів, то вже тепер попригинайте до землі галузки з корча, притисніть їх кулькою з патика і присипте землею. Кінчик галузки мае виставати неприсипаний. Галузка пустить корінці, на весні відділите її від корча осібно і підсиплете землею. З галузки виросте осібний корч.

Неначе на війні.

Мешканці села Альвайлєр в Льотарингії (Франція) думали, що в них уже вибухла війна. Вони наїлись чималого страху, бо на їх село почали стріляти гармати гураганним вогнем. Град куль падав на доми і счинив велику паніку. Перелякані люди втікали і ховались по пивницях. Війт села не стратив притомности і телєфонічно запитав військову владу, чому бомбардують село. Після того запиту бомбардування зараз перервано. Показалось, що через помилку стріляли на село з твердині на лінії укріплень Мажінота. В часі військових вправ подано недокладний цільник для гармат, вони почали стріляти кілька кільометрів дальше і кулі падали на село. Але на щастя гармати стріляли сліпими гранатами. Та мимо того стрілянина наробила в селі багато шкоди.

Український Християнський Калєндар на рік 1938.

В кожній українській християнській хаті повинен бути на столі Український Християнський Калєндар на рік 1938.

Ціна калєндаря 75 сотиків за один примірник. На почтову пересилку треба долучити 25 сотиків.

Замовлення слати на адресу:
Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

Замок литовсько-руського князя Любарта в Луцьку постановив відновити консерваторський уряд. Замок Любарта є найкращою памяткою українськоі старовини на Волині.

В Кракові відбувся однодневний протестаційний штрайк, зорганізований через ППС. Штрайк відбувся спокійно. Штрайкарі демонстрували в той спосіб свою солідарність з домаганнями польських людовців.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення Редакція не відповідае

ПРИЙМУ до науки дяківства, дирігентури і гри на скрипці. Зголошуватись листом з залученням значка на відповідь, або устно. Евген Лах, Скварява (Skwarzawa pow. Złoczów).

КРАВЦІ ЧИТАЙТЕ! Товариство „Праця" ім. Ів. Левинського уладжуе у Львові одномісячний курс мужеського крою для вже вивчених кравців. Курс починаеться 22. вересня. Вчить першорядний український кравець. ОПЛАТИ: За науку 30 зл., приміщення 12 зл. Харч у Львові коштуе около 1 зл. денно. Зголошення приймаемо тільки з задатком 10 зл. до 16. вересня на адресу: Т-во „Праця" Львів, вул. Здровя 7. 1—2

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 1 доляр.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 234-56. Видае „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. Редагуе Колегія. Відповід. ред.: Петро Кепіцький. Друк. „Вібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 12. вересня 1937. Ч. 35 (151). Рік V.

Наша Нива

Популярний тижневик.
присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин
Ціна 5 сот.

Український прапор у Парижі.

Підчас католицького зїзду в Парижі, про який ми вже писали, учасники йшли походом до гробу незнаного вояка під українським прапором зі свята УМХ і французьким.

Господь Бог охоронив перед громом вірних у церкві.

В Любінцях коло Стрия дня 22. VIII. ц. р. о 15. год. вдарив грім в антену, а з неї в стіну церкви. Дістався до нутра церкви, де було значне число вірних на вечірні. Понад їх головами зависла огниста, гаряча маса світляних іскор, що разили очі й пекли тіло. Зі суфіту падали дрібнии піску й вапна. В двох протилеглих углах церкви електрична струя розбила й поскалила дручки хоругов, а на суфіті полишила по собі зикзакуватий, мов кулями скорострілу подіравлений знак. Влетіла до вівтаря, відбила частину гзимсу під вікном і не нарушуючи шиб, незамітно, як явилася, так само і зникла.

Вірні, хоч перераженi наглим тріскучим гуком і поражаючим світлом, не перестали співати церковних пісень. Лише одна молода жінка втратила хвилево притомність, а кількоро дітей упало на землю.

Це явище викликало у цілій парохії чувство глибокої віри в Боже Провидіння і гарячу вдячність за Його очевидну опіку. А висловом цього був відспіваний сердечно Молебен в честь Божої Матери.

Унійна Конференція в Пинську.

Як щороку, так і цего року в днях 1. — 3. ц. м. відбувся в Пинську на Поліссі зїзд учених священиків, на якому радили про унійні справи, т. зн. про справу повороту нездинених православних на лоно католицької Церкви. На цю важну Унійну Конференцію їздили з Українців о. Мітрат Д-р Йосиф Сліпий, о. проф. Іщак, о. Фурикевич і ін.

Виливи гірських рік були саме в ріжних місцевостях нашого Підгіря. Зокрема великі шкоди поробили виливи в Надвірнянщині, а також ушкодили граничний міст Кути-Вижниця і ін. Річка Лужанка залила околиці громад Витвиця, Церківна, Кальна і Розтічки в долинському повіті.

500 людей згинуло в Шангаю від одної велитенської бомби скиненої з японського літака.

За краще життя.

Погляньте кругом себе; передовсім ви, люди села, подивіться довкруги: землі обмаль, вже для вас самих її мало, а що говорити про ваших дітей. Їх то ніяк нема чим обділити, щоб могли на тій землі якось по людськи жити. З надією в серці споглядали ваші діди й батьки на просторі, безмежні лани двірські. Сподівались, що прийде час коли вони, або їх діти, або внуки купять з тих ланів, що зможуть і будуть якось жити. Але скінчилось, надія пропала. Ця земля, яку ваші діди і прапрадіди зрошували своїм потом, призначена комусь іншому...

А для вас, якщо не хочете попадати в нужду з кожним днем більшу, є тільки один вихід: далі працювати на своїм куснику землі, але працювати раціональніше, розумніше, працювати інакше як досі. Не тратьте надії, коли нема де прикупити землі і не можна поширити господарства. Треба господарити так, аби зі свого господарства видобути два рази стільки зисків чим досі. А це можливе, тільки треба почати раціонально, доцільно, розумно господарити.

Але кілько то наші агрономи, кооператори чи які інші громадські організатори наслухаються по наших селах таких розмов, мовляв „мій дідо, мій батько так господарив, то і я так буду", або „я досі так робив і якось ішло, то й далі піде". Багато заскорузлости і зацофаности видно в тих словах. Певно, старину треба шанувати, і старі звичаї та обичаї зберігати. Однак спосіб господарки треба постійно уліпшувати і досконалити. Наука йде з кожним днем вперед, теж наука розумного господарювання робить великі поступи і рікрічно приносить багато удогіднень для хлібороба. Не можна всіх тих удогіднень і уліпшень легковажити. Треба кожному по можності своїх сил їх у своїм господарстві заводити.

У нас уже від десятків літ працює дуже заслужена організація „Сільський Господар". По селах закладає вона свої кружки для старших господарів, а окремо вишкіл для молоді. У тім вишколі досвідчені агрономи вчать сільську молодь, як раціонально, доцільно господарити, як працювати на землі, аби мати з того якнайбільше користи. Минули жнива, вкоротці промине час засівів, буде більше вільного часу. Використайте його на те, щоб зорганізувати все село в кружку „Сільського Господаря"; там теж є окремий відділ для жінок і вони зможуть також багато доброго в тій організації навчитися. А всю старшу молодь, так хлопців як і дівчат, до хліборобського вишколу!

Нехай старі і молоді вчаться, як краще господарити, як краще працювати на землі, щоб на тій своїй рідній землі не загинути. Тепер такі часи, що і старим дорослим треба вчитись. Патріот поет Грінченко співав: „Праця єдина з недолі нас вирве", але памятайте, що тільки праця розумна та доцільна.

Треба працювати так, щоб краще жити. Бо тільки той, хто живе кращим життям, той, кого злидні не тиснуть і недоля не б'є, може яснішим зором глядіти на світ і радуватись усіми ділами Господніми, може стати людиною справді культурною, а що важніше, має змогу щораз більше досконалитися в християнському житті, знанні й чеснотах. Тільки той зможе сіяти віру і радість кругом себе. А віри й радости в цих тяжких часах нам дуже потрібно.

А нашій великій національній справі теж дуже багато поможете, якщо змагатиме до кращого і вищого життя.

Місячне намірення.

Почитання св. Архангела Михаїла.

Теперішні грізні часи, коли то всі земні й підземні сили стараються підважити Царство Христове на землі й в людських душах, вимагають неабиякої рішучости в боротьбі з оцими силами, при чому потрібна нам і поміч надприродна, передовсім ласка Божа і невпинна опіка Ангела хоронителя. А вже поміч св. Арх. Михаїла, Начальника небесних сил, потрібна безумовно. Його ж Сам Бог вибрав до боротьби зі збунтованими ангелами і з того часу св. Арх. Михаїл, сповнюючи вірно Божі накази, опікується визначно і людським родом. Не даром український нарід вибрав Його своїм покровителем. Ото ж просім св. Архангела за дальшу опіку над нами, щоб поконавши всякі затії ворогів душі й тіла, ми могли якнайкраще сповнити волю Божу і освятити свої душі. Слухаючи ж добрих натхнінь своїх Ангелів хоронителів, ми зуміємо найкраще підчинятися Божій волі і так спасти свої душі.

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 12.

І се один приступив і сказав Йому: Учителю, що маю доброго зробити, щоби мати життя вічне? А Він сказав йому: Чого питаєш Мене про се, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в життя, сповняй заповіти. Каже Йому: Котрі? А Ісус сказав: Не убивай, не прелюбодій, не кради, не свідчи ложно. Шануй батька й матір і люби ближнього твого, як самого себе. Каже Йому молодець: Все те сповняв я; чого ще мені не достає? Сказав йому Ісус: Коли хочеш бути звершеним, іди, продай що маєш і дай убогим, а матимеш скарб на небі; і прийди та йди за Мною. Коли ж почув молодець слово, відійшов сумний, бо мав великий маєток. А Ісус сказав Своїм ученикам: Істинно кажу вам, що трудно багатому увійти в царство небесне. І ще кажу вам: Лекше верблюдові крізь ушко голки перейти, як багатому в царство Боже ввійти. Почувши ж се ученики, дивувалися дуже, кажучи: Хто отже може бути спасений? А Ісус поглянув і сказав їм: У людей се неможливе, та у Бога все можливе. Тоді Петро у відповідь сказав Йому: Се ми покинули все і пішли за Тобою; що отже нам буде? А Ісус сказав їм: Істинно кажу вам, ви, котрі пішли за Мною, в відродженню світа, коли сяде Син Чоловічий на престолі Своєї слави, сядете і ви на дванадцяти престолах судити дванадцять поколінь Ізраїлевих. Кожний, хто покине братів або сестри або батька або матір або жінку або діти або поля або дім задля Мого Імени, в сотеро прийме і життя вічне наслідить. І многі перші будуть послідними, а послідні першими.

(Матей гл. 19, ст. 16—30).

Чи ви вже вирівнали передплату ?

Допоможім Українському Студентству!

Нарід лише тоді може жити повним національним, культурним життям, коли має досить своєї рідної інтелігенції. А інтелігентами називаємо тих людей, що покінчили вищі школи. Наш нарід має замало інтелігенції. А міг би її мати дуже багато, бо здібних, талановитих людей по наших селах є чимало; бракує їм лише вищої науки. Тому сільські хлопці, здібні й охочі до науки, повинні вчитися у вищих школах. Але на те треба багато грошей. Вже й тепер є по високих школах чимало українських студентів, які потребують грошевої помочі для покінчення науки. Українське громадянство не повинно дозволити, щоб марнувалися наші талановиті люди. Всі, громадою, мусимо помогти нашому студентству. А яким способом це зробити — повчить вас оця відозва:

На засіданні Краєвого Комітету Допомоги Українському Студентству дня 25-го серпня ц. р. вибрано Президію та Комісію для виготовлення статуту майбутнього Товариства Допомоги Українському Студентству.

Тому, що академічний рік вже починається, Комітет прохає громадянство поспішити з пересилкою жертв на цю ціль.

Усі жертви прохаємо пересилати на конто Комітету в Промбанку, Львів вул. Гродзіцьких ч. 1, складанками ПКО 506.778 на рахунок 140, та у „Центробанку", Львів, вул. Третього Мая 16, складанками ПКО 503.267 на рахунок 13.060.

Прохаємо також українську пресу та інші установи, на яких адресу вплизають жертви на повищу ціль, переказувати їх на повище конто.

Львів, 26-го серпня 1937.

За Краєвий Комітет Допомоги Українському Студентству:

Др Павло Цимбалістий вр.
голова.

Др Константин Чехович вр.
секретар.

Світова вистава в Парижі.

Коли в половині червня ц. р. столичне місто Німеччини, Берлін, жило під враженням могутніх і прекрасно зорганізованих обходів з нагоди 700 літія свого істнування, то літо і осінь ц. р. стягає до столиці Франції Парижа сотки тисяч чужинців і Французів, які з захопленням оглядають світову виставу мистецтва й техніки, уладжену в цьому ж місті. Поправді треба сказати, що вже сама вистава, майже 3 і пів кільометра довга, є гейби окремим чудовим містом, де два ряди ряснобарвних прапорів 42-ох держав цілого світа проречисто голосять усім, що тут, на чужій французькій землі, кожна держава побудувала свої виставові павільони-палатки, де з гордістю розкриті багатства і питомости їх рідного краю. Не повіває тільки жовтоблакитний прапор... бо поки не залопоче весело на своїй землі, не легко повівати йому на чужій. А тимчасом око глядача любується не тільки виглядом павільонів. Де як де, але тут, при головному вході на виставу, гей би райську красу розстелив людський ум перед зачарованим зором глядача, а там ген у далечині, майстерно сплетена з заліза, триповерхова і 300 м. висока вежа Айфля. Довгим рядом сходів іде глядач вниз, на площу, де двома боками-рядами стоять виставові павільони.

Минаю менші, а йду до могутнього німецького павільону. Він і той напроти нього — совітський, мають дуже вміло використане положення і може найбільше відвідувачів. На ті оба павільони кожен звертає увагу. Перший, то представник народу, що без крикливої реклями будує невсипуще велич своєї держави. Щось поважне й величаве огортає людину, що входить в оцей німецький павільон. На його 54-метровій вежі сторожить державний знак — орел, що гей би з обридженням відвернув голову від совітського сусіда з напроти, а глядить сторожко десь у необмежену далечінь...

Нутро, оздоблене мальовилами і мистецькими картинами теперішніх мистців, виглядає на щось дуже величне. Світло падає крізь шкляну стелю і численні зеркала, бо звичайних вікон у павільоні нема. Скрізь із виставлених предметів, із особливих таблиць видно величезний розмах теперішньої Німеччини. Окрему вагу звертаю на картину, де зображена опіка над робітником, над матірю і дитиною, а також преріжні пляни спортових будівель, що мають принести здоровля і охорону перед моральною гниллю. Якось дивно приходять на думку недавно розвязані українські спортові клюби. Загляну тут колись ще раз, — вирішую, — бо цікавість жене просто до... польського павільону, на котрому навіть власні горожани не лишили „сухої нитки".

Входжу з якоюсь польською групою. Щоб дістатися до польської вежі, де приміщені статуї визначних Поляків, ідеться поздовж двох несцілених камяних мурів, прикритих півкруглим дашком. До першого каменя прикріплений дрібний, трохи заржавілий ланцюх. Йду сміливо далі, лишаючи на боці щось ніби ставок, де ні водограю, ні риби не бачу. Сам павільон нагадує порожні крамничні будки. Кругом чую нарікання розжалених польських патріотів, мовляв багато менші й бідніші народи мають далеко кращі виставові палатки. Три музиканти стараються розважити нещасних відвідувачів, які у шклянці охоцімського шукають розради.

Я тимчасом дивлюся на гарну крамницю з солодощами Ведля, на продажу польських папіросів (тільки по 3 штуки — видно нема великих припасів), ну і на „польські" писанки, так уложені, що їх ніхто не запримічує. Оподалік якась панночка продає такі „польські" вироби, як гуцульські коробки, пояси, прикраси і т. п. речі. Прошу для себе чаю. Поганий і літний, але ціна добре солена: 6 франків. В кожнім паризькім „кафе", пригадую собі з сумом, плачу за смачний чай найбільше 2 франки. Відставляю недопиту філіжанку, і відходжу крутим, темним виходом. Іду дальше оглядати паризьку виставу.

О. Годунько.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

Що діється в світі?

В китайсько-японській війні на всіх фронтах показується перевага японського війська. Всюди видно, що Японці поступають з докладно обдуманим пляном. Тому вони перемагають, хоч Китайці мають на фронті більше війська. В останніх днях Японці докладно підготовились до великої офензиви на Шангай і вже розпочали наступ. Большевики помагають дуже пильно Китайцям, передовсім дають аеропляни й вишколених летунів. Ось недавно дістали 40 большевицьких літаків, а новий транспорт — 60 літаків — вже знов в дорозі до Китаю. Але це все небагато помагає, бо Японці мимо того йдуть вперед. Тепер уже є певне, що Японія всадовиться в пяти провінціях північного Китаю. Правдоподібно зробить з тих провінцій якісь напів самостійні держави під зверхністю Японії, як це було давніше з Манджурією. В такий спосіб Японці хочуть відгородити Китай від большевії. Близьке сусідство большевиків з Китаєм уможливлює їм підюджувати Китайців проти Японії. А Японці хочуть з тим раз скінчити.

В **Монголії** вибухнуло повстання. Монголія це велика країна між Китаєм і Сибіром, що політично належала до Китаю; північна частина Монголії (т. зв. Зовнішня Монголія) підпала під большевицьку зверхність. Очевидно, що до викликання повстання багато причинилися Японці. З другої сторони монгольська кавалєрія дуже помогла Японцям в їх побідах в північнім Китаю. Монгольський князь Тек-Ванг змагає до відбудови самостійної держави. Повстання матиме теж вплив на ті монгольські краї, що належать до большевії.

Пакт неагресії заключив Китай з большевією. Китайці шукають всюди помочі в війні проти Японії. Вони думають, що заключивши з большевиками договір про ненапад, лекше зможуть діставати з совітів зброю і муніцію. Японці догадуються навіть, що при тій нагоді дійшло між Катаєм і совітами до якогось таємного військового договору.

Китайський амбасадор в Токіо (столиця Японії) заспокоював японський уряд в тому, що таємного договору нема; він пропонував рівночасно, що Китай заключив би теж пакт неагресії з Японією. Японський міністр закордонних справ не дав покищо ніякої відповіди на цю пропозицію.

На Середземнім Морю вже кількакратно в останнім часі якісь підводні судна або аероплани заатакували кілька англійських торговельних кораблів. Досі не вдалось прослідити до якої держави належать ті підводні лодки і літаки. Це дуже занепокоїло Англійців, бо такі напади взагалі ще на тім морю не лучались. В тій справі відбулась нарада англійського уряду, рішено збільшити скількість англійських воєнних кораблів на Середземнім Морю. Теж постановлено скликати конференцію середземноморських держав.

У Франції відбулись великі перегони літаків. У висліді показалось, що французьке воєнне летунство дуже занепало, від коли до влади прийшов людовий фронт. З того приводу вся

о. В. ПОПАДЮК.

Як прихильник малпячого роду перемінився у віруючого християнина.

Перед дім маляря заїхало дорогоцінне, лискуче авто, а з нього висів багатий магнат [1]) з величезним, як теля, псом.

— — — — — — — —

„Прошу пана, якийсь пан з псом прийшов і питає, чи може увійти" — голосила служниця.

„Проси" — відповів маляр — „Може купить образ" — подумав собі.

„Добрий день" — сказав магнат на порозі малярської робітні.

„Слава Христу на віки" — відповів маляр.

Це відразу збентежило приклонника дарвінізму [2]). Він почервонів. Але не зі заклопотання, тільки зі злости, з ненависти до маляревої відповіди. Самого маляря не мав причини ще ненавидіти, бо не знав його релігійних переконань. Спитав: „Я чув, що ви є в цих околицях найславнішим малярем, отже я хотів би набути у вас образ".

„Прошу дуже. Прошу ласкаво сідати, а мені сказати, яким образом можу служити?"

„Виберіть ви самі мені образ, хочби і найдорожчий, але такий, що його вважаєте найкращим у вашій робітні".

„О, цей образ, який я викінчую тепер" — відповів маляр.

Магнат встав і зблизився до образа. Побичив на нім намальованого Спасителя на хресті. А у стіп хреста доглянув якогось мужчину, котрий виймав цьвяхи з прибитих до хреста ніг Ісусових. Ще ближче приступив до образа і дивився то на маляря, то на образ. А вкінці каже здивований: „Цей мужчина, намальований на цім образі, цілком до вас подібний".

„Так" — відповів маляр — „то я сам себе намалював".

„Вибачте, що смію вас спитати: Чи ви може католик?"

„Розуміється" — сказав маляр — „Чиж ви може не дочули моєї відповіди на ваш привіт?"

Дарвініст відскочив від образа, ковтнув себе пальцем у чоло, аж в його голові задудніло, тай сказав: „Ото також! І я не мав до кого зайти, та до католицького маляря?!"

„Або то щось таке понижуюче для вас, пане?" — спитав чемно маляр.

„Я ніякого католицизму не узнаю, я є дарвініст," — крикнув магнат так сильно, аж його пес гавкнув.

А маляр, якби нікого в робітні не було — взявся до праці.

Аж по хвилі почув голос: „То ви дарвінізму не узнаєте? Ви не вірите, що чоловік походить від малпи?

Маляр відложив пензель, сів напроти магната і сказав: „Пане! Прошу, докажіть мені, що чоло-

[1]) Вельможа — дука.

[2]) Дарвін, англійський природознавець, учив, що чоловіка Бог не сотворив, але що чоловік походить від малпи.

національна преса бє в дзін тривоги. Французьке летунство було давніше найліпшим в Европі, а тепер воно остало далеко позаду після англійського, большевицького, німецького та італійського. На перегонах дістали Італійці всі перші чотири нагороди.

В Італії покінчились великі маневри на острові Сицилії. Хоч на Сході вибухнула нова війна, то Італійці дальше інтересуються війною в Еспанії. Мусоліні сказав у великій промові в Палєрмо, що Італія не стерпить большевизму на Середземному Морю. Цим висловом досить звінтересувались Англійці. Вони теж не хочуть там большевиків, але не подобається їм, що Італійці говорять про Середземне Море, як про своє власне. Щоб заманіфестувати німецько-італійську приязнь, поїде Мусоліні до Німеччини.

Любченко, голова „уряду" Радянської України, поповнив самогубство. Це доказує, що гнет червоної Москви над „самостійною" Україною такий тяжкий, що навіть правдиві большевики — Українці не можуть його знести. А в нас ще є люди, що вірять большевицьким брехням

Цікаві прібмниці.

Що вийде „таньше"? Чи нове малювання Церкви — чи купування добрих свічок нашої фабрики „КЕРОС"? Без надуми кожний розумний провізор, котрому добро церкви лежить на серці, признасть: найкраще є купувати лише добрі стеаринові свічки марки „КЕРОС-С". Ті свічки горять рівним полумям, не коптять, не зливають і є тверді.

Хтось украв 170 скринь золота. У одній французькій пристані задержала поліція два кораблі, на яких було 9339 скринь золота. Показалося, що це золото є власністю баскійської влади, яка з огляду на воєнну небезпеку вислала його до Франції. Але заки поліція про це все довідалася і ствердила — хтось помаленьку викрадав з кораблів скрині, так що тепер є їх на кораблях уже лише 9169. Злодії вкрали 170 скринь золота.

Палять ліси. У південній Франції поліція арештувала двох 15 літніх хлопців, що навмисне запалили ліс. Можливо, що йде тут про якихось злочинців або шпигунів, які хочуть винищити південнофранцузькі ліси.

Опій це страшна отрута, якою люблять запоморочуватися східні азійські народи. Курять його в люльках. Таке курення стає небезпечним налогом, який за короткий час зовсім нищить здоровля нещасних жертв опія. В Китаю є окремі тайні каварні, в яких подають гостям за великі гроші опій до курення. Китайські власти безоглядно поборюють торговлю опієм і карають за курення тої отрути. За торговлю опієм найнижча кара є 12 літ тюрми, а часто і присуд смерти. Мимо того Китайці далі курять і торгують ним; сила їхнього нещасного налогу така велика, що в останньому році в самому місті Шангаю вони прокурювали що місяця ок. 60 тон (60000 кг.) опія. За кілька літ поліція зловила в тому місті 10000 тайних торговців опія і відкрила кілька тисяч опієвих потаємних каварень. Опій є в малій скількості і в нашому маку, і тому надуживання його, напр. до засипляння малих дітей, має страшні наслідки для дитини. Бо опій — це дуже небезпечна отрута.

Місто Шангай тепер цікаве для всіх у зрязку з японсько-китайського війною на Далекому

вік походить від малпи, а тоді і я повірю у дарвінізм".

„Докажіть мені, що чоловік не походить від малпи!" — крикнув магнат.

„А що тоді буде, як докажу вам?" — спитав маляр.

„Тоді я повірю у ваш католицизм!" — закукурічився дарвініст.

„Як вам певно відомо" — почав маляр — „є ріжні роди малп. отже будь ласка, скажіть мені, від котрої то малпи ви — пере, прошую дуже — чоловік походить?"

„Наша теорія твердить, що від орангутана"[1]) — сказав магнат.

„А чи ви, менше-більше, розумієтеся на будові людського і звірячого тіла?" — спитав маляр.

„Також питання! Таж я є професором соматольогії[1]) на університеті!"[2])

„Ах, тож вибачте за поставлення такого питання, я не знав, що маю честь говорити з так високо освіченим чоловіком".

„Ну, так" — віддув долішню губу пан професор університету.

„Отже орангутан до вас, чи ви до орангутана подібні?"

Пан професор аж очі на стелю задер, і мовчав посинілий зі злости.

„Очевидна річ, що ані я, ані ви, не подібні до орангутана" — перервав прикру мовчанку маляр,

„Є!!" — крикнув нараз урадований магнат, так якби якусь нову планету[3]) відкрив.

„Що таке є?" — спитав здивований маляр.

„Є чоловік, котрий походить від орангутана!"

„Хто, котрий, де?" відізвався маляр, оглядаючись довкола.

„Мурин[1]) в Австралії! Ol вже я собі пригадав!" — сказав магнат і хустинкою каплі поту зі свого чола обтер.

„Ах, то значить тільки той чоловік від малпи походить, але ми то ні?"

Не дочекався відповіди маляр. Тому знов запитав: „Яка шкода, що я не маю перед собою мурина з Австралії і орангутана".

„А пощо вам це?" — аж тепер відізвався магнат.

„Бо я вам на цих оказах найліпше доказав би фальшиве ваше твердження. Але постараюся і без цього доказати, що ви в блуді. Ви, як професор соматольогії, хиба знаєте це, що між будовою тіла мурина з Австралії і орангутана під оглядом чашки, під оглядом розвою мозку, під оглядом форми руки і ноги, заходить така велика ріжни-

---

[1]) Малпа 1·75 м. висока, вкрита довгим рудим волоссям, із дуже довгими ногами, живе на Яві. Борнео й Сумятрі.

[1]) Наука про будову та властивості людського тіла.

[2]) Висока прилюдна школа з різними відділами.

[3]) Всесвітні тіла, що кружать довкола сонця.

[1]) Раса людини з темною шкірою, з чорним кучерявим волоссям, довгою головою.

Сході. Має воно чотири міліони мешканців, так само як напр. Берлін. Але ці мешканці належать аж до 40 ріжних національностей. Шангай — це наче міжнароднє місто, в якому можна стрінути поруч величезного багатства і розкішного життя — найстрашнішу нужду і голод. Навіть Шікаго, знане зі своїх злочинців-гангстерів, не має стільки нужди, бруду й розбійницьких банд, що Шангай. За останній рік було в Шангаю аж 70 великих, важких боїв поліції з бандитами. При тому арештовано 19400 бандитів; з них 14 засуджено на смерть, а 60 на доживотну тюрму. Шангай — це, поруч Сінгапуру, одно з найбільше знаних міст Далекого Сходу. Є там величезні хмародери по кількадесять поверхів, прегарні европейські палати й готелі, — а зараз біля них малесенькі, напів розвалені, брудні китайські хатки. Такі противенства, хоч і на меншу мірку, можна знайти у багатьох містах бувшої царської Росії. Також напр. у Варшаві бачимо зараз біля чудових, великоміських дільниць — маленькі хатки, або жидівський бруд і вереск.

Операція когута. В Америці мав один міліонер Керідж зі Сан Франціска когута, якого дуже любив. Когут був незвичайно гарний і брав нагороди на всіх господарських виставах. Та раз сталося нещастя. Когут проковтнув кусочок шкла, посумнів, і мало не здох. Та міліонер покликав найліпшого лікаря-оператора і казав виняти когутові зі шлунка цей кусочок шкла. Лікар зажадав за таку дивну операцію 6 тисяч долярів. Міліонер без вагання заплатив — але надаремне. Хоч операція вдалася — когут все таки незадовго здох.

Канарки є це жовті малі пташки, яких дехто тримає дома в клітках, тому що вони гарно співають. Головним осередком плекання канарків є гори Гарц у Німеччині, а головно гірське село Санкт Андреасберг (гора св. Андрея), звідки походять найкращі гарцькі канарки — співаки. Канарків треба вчити гарно співати. Є люди, які нічо іншого не роблять, лише вчать канарків співати; за добре вивченого канаркв беруть добрі гроші. М. ін. учать канарків співати по соловіїному. Клітки з канарками виносять у садок, де співає соловейко, і там канарки вчаться. Але щоб канарок навчився добре співати, мусить довший час вслухуватися в спів соловея — а соловеї співають лише два місяці в рок'. Тому схопили спів соловеїв на грамофонові плити, і потім учать канарків співати з плит. Тепер уже багато канарків навчилося співати по соловіїному. За останній рік вивезли з Гарцу 800 тисяч таких канарків, головно до Америки й Японії.

Китайці вже не хочуть чаю. Як відомо, чай це наче китайський напій. Усі його там пють багато. Але в останніх часах Китайцям знудилося вже пити чай, і вони починають „пропадати" за кавою. Кава є в Китаю новинкою, щойно в останніх роках почали її туди привозити з Бразилії. В більших китайських містах, де досі замість наших каварень були самі чайні, тепер уже є стільки само каварень що й чайних. Бідніші люди ще далі мусять пити чай, — але заможні ті, що можуть собі на це позволити, пють уже лише каву.

Чи ви вже вислали передплату?

ця, що навіть найбільші вороги католицизму, котрі на цій будові розуміються, мусять признати, що чоловік і малпа становлять два цілком відмінні роди. І ніхто до нині не знав ще і не знає такого випадку, аби рід звірят або рослин замінився в інший. Чи ви може знаєте?"

„Отже не знаєте, коли не відповідаєте" — продовжав маляр.

„А тепер скажіть мені, будьте ласка, чи ви виділи, або може бодай чули коли, аби колос ячмінний видав зерно пшениці, аби дерево вишневе вродило грушки, аби з кропиви сталася рожа, аби мурашка перемінилася в павука, качка в гуску, пес у свиню, вівця в козу, баран у цапа? Або, аби взагалі одна пара племен видала цілком іншого потомка? Наколи би деякі малпи видосконалилися на людей, то чому не могли би всі? Коли би малпи ставалися людьми, то чому навпаки, і чоловік не міг би перемінитися в малпу? А наколи справді є такі переходи з малпи в чоловіка, то деж вони є? Хто їх відкрив? А впрочім, малпи від початку світа аж до нині ті самі. Отже як колись малпа перемінилася в чоловіка, то чомуж тепер не переміниться?"

Настала довга мовчанка.

*

Вкінці магнат встав з крісла і зблизився знов до образа. „А що ви себе на цім образі намалювали і то ще в такий спосіб, що витягаєте цвяки з ніг Христових?" — спитав маляр.

А цей відповів: „Ще недавно належав я до секти протестантів[1]) і моїм грішним життя як єретик[2]) неодин цвях забив я в тіло Того, Котрий мене Своєю Кровію на хресті відкупив. А пізнавши блуд свій, і те, що одиноко правдивою релігією є тільки релігія католицької Церкви, я навернувся. І тепер жалем і покутою і правдивим християнським життям бажаю повитягати цвяхи, котрими я Спасителеві такі болючі рани завдав!"

„Чи міг би я довідатися, коли цей образ буде готовий"? — спитав магнат.

„Найдалі за місяць" — відповів маляр, працюючи гостя.

*

„Прошу пана, прийшов той сам пан, що приходив уже раз" — зголосила служниця.

„Проси".

„Слава Ісусу Христу!"

„Слава Христу на віки!" — відповів урадуваний маляр і усміхаючись спитав: „Чиж би?..."

„Так" — відповів магнат — „я перейшов на католицизм і приходжу купити цей образ, бо мій дім уже гідний того, аби в нім висів образ Ісуса Розпятого".

Не мав приємнішої хвилі в своїм життю маляр.

---

[1]) Віра, яка приймає тільки св. Письмо, а відкидає традицію. Традиція це є правди віри, що походять від Ісуса Христа або від Апостолів, але не записані в св. Письмі,

[2]) Християнин, який визнає засади негідні з католицькою вірою.

З нашого життя.

Політичний процес 42-ох Українців у Луцьку, про який ми вже повідомляли, закінчився засудом на загальну кару 133 років вязниці.

Окружний сокільський день у Тернополі, що мав відбутися у днях 4. і 5. ц. м., власти заборонили.

В днях 7. і 8. вересня від непамятних часів сходяться західні окраїни на дводневний відпуст до Ярослава, де находиться дуже славна в околиці і старинна чудотворна ікона Матери Божої під візванням „Милосердя Двері". Цегорічний відпуст в 900-ліття, як Ярослав Мудрий проголосив Матір Божу Царицею України, відбувся в йогож городі вельми торжественно. Постараємося написати про це торжество дещо більше.

На будову церкви призначено весь дохід з фестину, що відбувся недавно у Скварявi. Фестин удався дуже гарно і приніс добрий дохід на церкву, що її недавно в Скваряві почали будувати. Місцевий хор під проводом п. Леха відспівав католицький гимн і кілька світських пісень.

Евхаристійні реколекції відбуваються в Перемишлянах щороку перед празником Пресв. Христового Серця. Також цього року відбулися такі реколєкції, під проводом о. М. Гаврилюка з Глинян. До св. Тайн приступило понад 100 осіб. Дуже гарний приклад давала місцева інтелігенція, яка приняла св. Тайни і брала участь у адорації.

Сокільський день у Пустомитах під Львовом відбувся 29. серпня ц. р. Село це останніми роками занедбало організаційну роботу. Місцевий „Сокіл" працює як може, щоб виховати у селі карних, здисциплінованих членів своєї нації. Рано всі місцеві соколи вислухали Служби Божої і панахиди за померших членів Сокола, яку відправив о. Слиж. Доказом цеї праці був сокільський день. Програма сокільської академії, яка відбулася опісля, вдоволила усіх приявних. Академія закінчилася національним гимном.

У Львові було в останніх часах багато випадків покалічення і смерти людей, переїхачих самоходами на вулицях. Тому тепер у Львові переводиться науку правильного переходження вулицями, щоб уникнути переїхання.

Празник у Страдчі відбувся цего року в свято Успення Пресвят. Богородиці дуже величаво, під знаком 900-ліття віддання українського народу під Покров Пречистої Діви Марії, Цариці України. В пятницю дня 27. м.м. зїхалися на Страдецьку гору тисячі прочан навіть з дальших сторін, як напр. Тернопільщина, Золочівщина, Перемищина і ін. Того дня відбулося благословення печерної церкви у Страдчі і уміщення копії київської ікони Матери Божої Нерушимої Стіни. О. декан Радзикевич довершив посвячення і відчитав письмо від ВПреосв. Митрополита Андрея. Потім відправлено Хрестну Дорогу і була сповідь для прочан. В сам день Празника торжественну Службу Божу відправив о. Охримович в окруженні духовенства. Проповідь виголосив о. сов. Вояковський, парох Страдча. Після Служби Божої о. дек. Радзикевич проводив віднову посвяти під Покров Пресв. Богородиці, а потім відбувся торжественний обхід з Найсв. Тайнами і іконою Богоматери, при участі 18 священиків. — Численна участь прочан вказує, що Страдецька гора стає поволі щораз популярнішим місцем многолюдних прощ.

Один міліон хорих на сухоти. В Польщі на 33 міліони мешканців один міліон людей хорує на сухоти (чахотку). На цю недугу вмирає в Польщі кожної години 10 людей.

КАЛЄНДАР.

Вересень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		греко-катол.
13	30	Н	12 по С. Олекс. Ів.
13	31	П	† Полож. Пояса ПБ.
14	1	В	† Верес. Симеона
15	2	С	Маманта муч.
16	3	Ч	Антима, Теоктиста
17	4	П	Вавила, Мойсея
18	5	С	Захарії

СОНЦЕ сходить 12. ц. м. в год. 5·27, заходить в год. 18·48.

МІСЯЦЬ сходить 12. ц. м. в год. 5·32, заходить в год. 17.34.

Читання для наших господарів.

Здуття худоби.

Здуття худоби є нераз причиною великого нещастя для нашого селянина. Тому треба докладно знати, що це є здуття і як ратувати здуту худобу. Здуття викликують особливі дріжджі, що находяться на листках деяких ростин, а передовсім конюшини. Під впливом тих дріжджів зачинає така ростина в жолудку худоби ферментувати (витворює багато газів). Гази роздувають жолудок дуже сильно, він тріскає і худоба гине. Щоб охоронити худобу перед здуттям, треба: не виганяти пасти довго на конюшині, а взагалі ніколи не пасти на мокрій конюшині (по росі, по дощі), не пасти там, де ростуть незнані трави й ростини, не гнати худоби під вітер, не держати худоби довший час на ліпшім пасовиску, тільки по хвилі переганяти на гірше.

Якщо корова здується, треба зараз перевязати її через писок грубим перевеслом, аби не могла писка замкнути, а після того натискати обома руками на ліву ямку, щоб гази виходили з жолудка писком. Добре є дати випити здутій корові велику ложку креоліни розпущеної в літрі води, бо це стримує витворювання газів. Теж добре помагає вапняна вода, себто та вода, що збирається над згашеним вапном. Якщо такої води під рукою нема, тоді грудку гашеного вапна, величини ліскового оріха, розпустити в літрі води і тим заляти корову, щоб вона це проковтнула. По якімсь часі можна дати другу а потім і третю порцію такої води. Рятувати худобу треба негайно, зараз, бо гази в жолудку витворюються скоро в дуже великій скількості.

Рятування є дуже утруднене, коли здується нараз більше коров. Тоді треба бути приготованим на пробиття жолудка трокарем. Трокар це спеціяльний ніж з похвою, яка не має кінця. Пробивати жолудок треба тільки в крайнім випадку, коли небезпека вже дуже грізна, а саме тоді, коли ліва ямка вже дуже видулась в гору і ствердла неначе дошка. Бо це вже грозить, що трісне жолудок. Тоді вже нема іншого засобу як тільки

трокар. Трокарем разом з похвою пробивається жолудок, ніж вимається, а похва остає, бо нею мають виходити гази. Кожний заможніший селянин, що має кілька штук худоби, повинен мати в себе дома трокар. Якщо нема трокара, тоді пробивається ямку звичайним вузким а гострим ножем. Береги рани треба розірвати і вложити два пальці, щоб гази могли виходити.

Дописи.

Струсів Пробудителеві Гал. України. Дня 22. VIII. ц. р. струсівчани гідно відсвяткували 100-ліття появи „Русалки Дністрової". Місцевий парох о. кан. Цегельський відправив по Службі Божій панахиду за душу о. Маркіяна а о. Дмитрук в проповіді підніс його заслуги для українського народу. Вечором в салі чит. „Просвіта" відбувся концерт при співучасти скрипака А. Цегельського студ. Бог. Акад. і піяністки Неонілі Дмитруковсї, абс. Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові. Мішаним хором диригував А. Цегельський. Відспівано пять пісень. Найкраще „Підлисся" і „Щедрик". Струсівський хор хоч кількістю невеликий, але якістю добрий. Особливо гарні баси. Були також деклямації гуртові і поодинокі. Всім що в який будь спосіб причинилися до так взнеслого відсвяткования памяти Галицького Орфея, п. Н. Дмитруковій, п. Гіриняковій, п. А. Цегельському, що був наче душею в підготовці Академії, належиться щира подяка.

Присутній.

В **Підбережу, пов. Долина, в днях** 7—17. VIII. ц. р. відбулася місія під проводом ОО. Редемптористів з Коця. Місію проводив о. Ігум. Ван де Малє та о. Ковалик. Сама місія вдалася дуже гарно. ОО. Місіонарі проповідали, сповідали та відвідували та потішали хорих. Около 2.300 вірних приступило до Найсв. Тайн. Найвеличавіше вдався в нед. 15. VIII. похід з хрестом через село, в якому взяло участь около 4 тисячі людий з Підбережа та сусідних сіл. В часі походу співав місцевий хор та грала салінарна орхестра з Болехова. Після походу закопано місійний хрест, а місіонар о. Ковалик виголосив пламенну проповідь. Під місійним хрестом склали присутні приречення вірно служити Христовій Церкві згідно з її св. законами.

Найстарша памятка Ясниск. В Яснисках, повіт Городок відновлено дашок місцевої деревляної дзвінниці, яка має уже понад 250 літ. Цю дзвінницю побудовано рівночасно зі старою церквою ще 1680. року за отця-пароха Івана Жеребецького. Дзвінниця перестояла щасливо аж до наших часів і є найстаршою памяткою Ясниск. Перед світовою війною гомонів на цій дзвінниці старий дзвін, який походив ще з 1622-ого року і немовби пригадував ясницанам про славного гетьмана України шляхтича Петра Конашевича Сагайдачного, який помер дня 25. IV. 1622-ого року. Цей дзвін забрала з Ясниск 24. VIII. 1916 австрійська влада на перетоплення на кулі.

Т. Б. Я.

В **Соколі струмилокамінецького деканату** відбулася віднова св. Місії заходом місцевого душпастиря о. З Цісика, яка тривала від 24 до 30 липня ц. р. під проводом ОО. Редемптористів з Коця, о. ігумена Ван де Малє і о. З. Ковалика. Ця віднова Місії була продовженням св. 10-денвної Місії, яка відбулася тамтого року. Першого дня в суботу вечером відправлено молебен а потім о. ігумен сказав першу науку. В неділю пополудні відправив місцевий душпастир Молебен відтак була місійна проповідь, по проповіди обхід з Найсв. Тайнами і суплікація. У слідуючі чотири дні були спеціяльні науки окремо для жінок, мужчин, молоді і дітей, де всі численно висповідалися і запричащалися. Дуже гарна була наука для молоді, де о. З. Ковачик зворушив нашу молодіж до сліз, яка в присутности свого о. душпастиря приречила вірність для своєї церкви, священика і українського народу. Підчас Місії запричащалося около 4.000 людей. Місія удалася дуже гарно, нарід горнувся масово на Місійні науки. Науки, що їх виголошували оо. Місіонарі були такі гарні й так поривающі, що найбільші оказники зворушилися до глибини серця і заливалися сльозами. Шкода що так скоро скінчилося і прийшов час прощання.

Збірка на церкву.

На підставі повеления Староства у Камінці Струмиловій з 1. 6. 1937. р. зібрано на направу підлоги в церкві у Волиці Деревляиській, дочерній Соколі, 68 зол. і 55 гр.

Гр. Кат. Парохіяльний Уряд в Соколі.

УРОЛЬОГ

Д-р МАКАРУШКА БОГДАН

спеціяліст недуг нирок і мочевих доріг

ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 16

ВЕРНУВСЯ

і ординує від год. 3—6

Телєфон 108-85

Куропатники к. Бережан. Правдивою радістю мусіло наповнитися серце кожного, що був учасником великого торжества у селі Куропатниках. В неділю дня 13. червня ц. р. відбулося тут величаве посвячення нової церкви, що його довершив у сослужені численного духовенства Преосв. Іван. Довгий час, бо майже 20 літ після спалення старенької церковці, не було в цьому селі Божого храму й люди мусіли тиснутися в каплиці-бараку, яка не могла помістити всіх парохіян, що бажали тут заспокоїти свої душевні потреби. Одначе завдяки Божому Провидінню, невсипущій праці о. завідателя та завдяки жертвенности парохіян, збудовано величавий — цілий з тесаного каміння — Божий храм, що міг би бути окрасою неодного більшого міста. Треба замітити, що будова тривала несповна один рік, та що жертвенність парохіян тим гідніша уваги, що мешканці села Куропатник — це люди матеріяльно дуже вбогі, а до цього грекокатолики становлять в селі третину населення. Чудові обряди посвячення та получене з ним висвячення двох діяконів на священиків причинилися до збільшення поваги цього небуденного торжества, що на все остане в памяті парохіян і тих, що прибули з околиці. Честь і слава парохіянам села Куропатник, котрі зрозуміли, що в Христі наша сила. — У ч а с н и к

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сотиків за один примірник. На почтову пересилку треба долучити 25 сотиків.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

КРАВЦІ ЧИТАЙТЕ! Товариство „Праця" ім. Ів. Левинського уладжує у Львові одномісячний курс мужеського крою для вже вивчених кравців. Курс починається 22. вересня. Вчить першорядний український кравець. ОПЛАТИ: За науку 30 зл., приміщення 12 зл. Харч у Львові коштує около 1 зл. денно. Зголошення приймаємо тільки з задатком 10 зл. до 16. вересня на адресу: Т-во „Праця" Львів, вул. Здровя 7. 1—2

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., на границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 284-55. Видає „Мета", Видавнича Кооператива в відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Коліцький. Друк. „Біблос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 19. вересня 1937. Ч. 36 (152). Рік V.

Наша Мета Христос

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно - морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

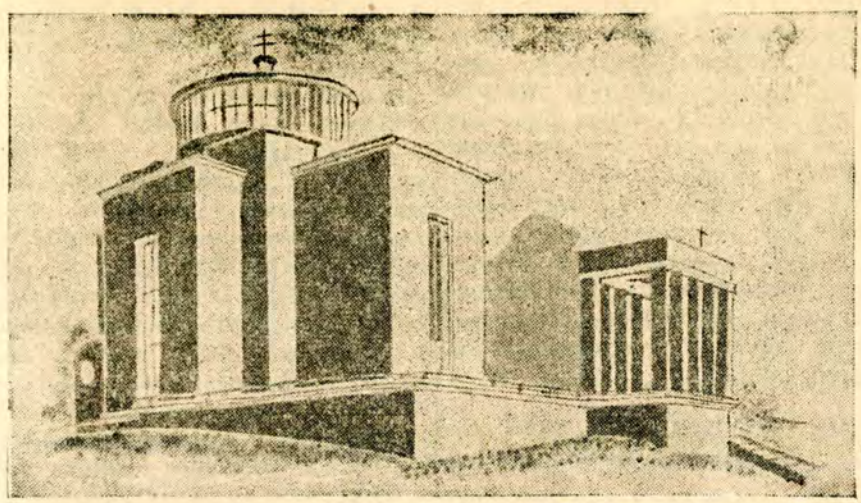

Так виглядатиме нова церква св. Івана Богослова у Львові при вул. Потоцького 95.

Радісне торжество у Львові.

Посвячення і вмурування пропамятної грамоти нової церкви св. Івана Богослова.

В неділю 12. вересня ц. року Львів переживав радісні хвилі. З цілого Львова сходилися процесії і тисячі вірних на посвячення грамоти нової української церкви св. Івана Богослова біля монастиря СС Василіянок, вул. Потоцького 95. Прегарний осінній сонячний день скріплав радісний настрій львівських Українців.

На площі перед монастирем СС. Василіянки уставили престіл, прикрашений живими цвітами. Біля престолу уставилися представники українських центральних установ, делегації, духовенство та братства з хоругвами. Питомці Ремісничої Бурси та шкільна молодь утворила шпалір. В 12. год. Преосв. Кир Іван зачав Архієрейську Службу Божу в сослуженні о. крил. Ю. Дзеровича та о. крил. В. Лициняка. Дяконували о. д-р В. Фіголь і о. І. Клюс, асистувало 6 студентів-богословів. Співав гарно хор монахинь. Підчас Служби Божої надійшли процесії з церков св. Юра, з Богданівки, Левандівки, Скнилова, з церкви Неп. Зачаття Пр. Д. Марії (вул. Збликевича 30) та ін. В год. 13.35 прибув в самоході ВПреосв. Митрополит Кир Андрей з о. крил. В. Ковальським. Прибули теж Протоігумен ОО. Студитів о. Климентій Шептицький та Протоігумен ОО. Василіян о. В. Градюк. Ціла площа між монастирем і церквою наповнилася морем голов, над яким красувалися гарно вишивані хоругви. Після Служби Божої відспівано многоліт тая Св. Отцеві, Митрополитові Кир Андрею та українському народові, опісля „Боже Великий". Відтак о. прелат Леонтій Куницький виголосив прегарну проповідь. В ній представив велику постать Івана Богослова, відтак історію монастиря СС. Василіянок при вул. Потоцького, його виховну діяльність, сиротинець для воєнних сиріт і т. д. Дальше підкреслив велику жертвенність вірних на фонд будови нової церкви.

Опісля ВПреосв. Митрополит Кир Андрей поблагословив фундаційну грамоту, яку вложено до шкляної та бляшаної урни. Відтак Преосв. Кир Іван з духовенством вмурував урну з грамотою під угольний камінь. Прощаний ентузіястично вірними співом „Многая Літа" та оплесками ВПреосв. Митрополит Кир Андрей відїхав. Около год. 2·30 вірні зачали розходитися.

Новий храм у полуднево-західній частині Львова росте з кожним днем. Одначе треба ще багато фондів, щоб довершити будову цієї церкви, нової української релігійної та національної твердині у Львові.

В кожній українській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938.

Запрошуємо до співпраці!

Релігійне життя процвітає.

Минули вже ті часи, коли наші села жили лише турботами за хліб насущний, коли неграмотний селянин не мав ніяких вищих, духових зацікавлень, а коротав свій вік у безпросвітній темряві. Тепер по наших селах інакше. Релігійне життя, що споконвіку було єдиною духовою потіхою українського селянина, розцвіло тепер не лише в підсиленому церковному житті і в поглибленню релігійности загалу, але і в численних релігійних організаціях, братствах, товариствах і ін. Майже кожне українське село влаштовує в себе річно бодай 2—3 більші релігійні торжества; відбуваються часто місії, урочисті релігійні ювилеї, такі як напр. свято УМХ, цьогорічний ювилей 900-ліття проголошення Пречистої Діви Марії Царицею України, або ювилей 950 ліття охрещення України, що його будемо обходити в наступному році.

Розмах національних організацій.

Та розцвіло буйним цвітом не лише релігійне життя нашого села. Також і національна свідомість дуже зросла, підсилювана світлим спогадом про недавні визвольні змагання. Культурно-освітні, господарські, спортові, кооперативні і ін. організації є у всіх наших селах. В одних вони працюють успішніше, в інших ставлять щойно перші кроки — але на загал майже всюди національне життя гарно розвивається. Дуже мало є вже сіл, у яких не відбувалися би щороку традиційні національні торжества, такі як поминки за полеглих Героїв на Зелені Свята, або концерти й академії в честь великих українських поетів і діячів.

Мимо великих перешкод — ідемо вперед.

Отже, як бачимо, мимо великих перешкод, що їх стрічає на кожному кроці наше організоване життя — праця все таки йде. Не кажемо, що все по наших селах в порядку; навпаки, є ще багато недомагань і прогріхів як у релігійно-моральному, так і в національному огляді. Та при Божій помочі поборемо всі перешкоди. Думаємо, що недалекий цей час, коли не буде в нашому краю ніодного темного, несвідомого села.

Не ховайтеся зі своїми організаційними осягами!

Ясна річ, що весь край повинен добре знати, як поступає наше релігійне й національне життя по селах. Тому ніодно село не повинно ховати в тайні своїх організаційних осягів, а навпаки, повинно про них писати до часописів. І наша редакція також дуже рада помішує цікаві дописи з українських сіл, містечок і міст, але ж з другого боку, газета має теж свої вимоги, яких не слід нехтувати, і яких мусять придержуватися всі ті дописувачі з краю, які хочуть дійсно помогти редакції часопису в її важкій праці.

Як повинен виглядати добрий допис?

І так перше прохання, яке ставимо до наших дописувачів: не зволікати з подаванням інформацій про якусь подію, а подавати їх негайно після її відбуття. Часопис лише тоді сповняє своє завдання, коли вістки в ньому свіжі, а не зперед місяця чи двох.

Друга річ: наша редакція одержує дуже багато дописів про такі події, як празники, місії, реколєкції, тощо. Самозрозуміло, що вістки про такі відрадні прояви релігійного життя дуже важні, і просимо їх і надалі подавати якнайбільше — але при цьому не слід занедбувати і вісток про радісні події в світському культурно-освітньому, господарському, спортовому, кооперативному і т. п. житті на місцях. Усе це разом дасть повний образ розвитку села.

Дальше наше прохання — розписуватися ширше не про те, що в кожному селі відбувається менш-більш однаковим способом (напр. перебіг місії, пересічна програма концерту і т. п.), а головно звертати увагу на такі моменти, які відріжнюють дану подію від подібних подій по інших селах. Тай взагалі, допис звичайно тим кращий, чим він коротший.

Не треба хіба підкреслювати, що все, про що пишеться в дописі, мусить бути згідне з правдою, та що редакція мусить знати призвище і адресу дописувача, який їй ручить за правдивість поданих фактів.

Недобре в дописах надто вихвалювати поодинокі особи, а вже зовсім недопустимо когось лаяти, прозивати і т. п. Нам не треба ні славословій, ні лайки — а зате потрібне ясне представлення фактів і річева, спокійна критика.

Важна річ, крім того, — це сам зовнішній спосіб писання дописів. Їх треба писати обовязково чорнилом, великим, виразним письмом, лише по одному боці карток, і з широкими відступами поміж рядками. Дописи писані загусто, невиразно, олівцем, по двох боках картки і т. п., справляють редакції чимало труднощів, і на майбутнє будемо їх не читаючи відкидати.

Далі, всім дописувачам слід знати, що редакція ніяких надісланих рукописів не звертає і в цій справі не переписується.

І вкінці ще одно: дописувачем часопису може бути лише точний його передплатник, а в селі чи місті, про яке пишеться в дописі, повинно розходитися що тижня поважніше число примірників нашого часопису *).

Читачі, співпрацюйте зі своїм часописом!

Ось це, коротенько, ці ради, побажання й прохання, з якими оцим звертаємося до всіх наших дописувачів. А дописувачем може і повинен стати кожний наш передплатник, який має змогу подати вістку про якусь важні-

*)Добре булоб, колиб до дописів можна було додавати фотографічні знимки. Але наш часопис ще покищо забідний, щоб міг на свій кошт робити друкарські кліші зі знимок, які не мають загального значіння — і тому знимки з релігійних і національних торжеств по наших селах і містах покищо поміщуємо лише за попереднім надісланням зол. 5. — на покриття коштів. Коли ж наклад нашого часопису побільшиться ще бодай вдвоє, будемо поміщувати такі знимки безплатно.

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 13.

Іншої притчі послухайте: Був чоловік господар, що насадив виноградник і обгородив його плотом, викопав в ньім точило і збудував вежу і винаймив його виноградарям і відійшов. Коли ж приблизився час плодів, післав своїх слуг до виноградарів, щоби відібрали його плоди. Та виноградарі, піймавши його слуг, одного побили, другого убили, а іншого укаменували. Знов післав інших слуг, більше як перш; і зробили їм так само. На останок же післав до них свого сина, кажучи: Побояться мого сина. А виноградарі побачивши сина, сказали собі: Се наслідник; ходіть, убємо його і матимемо його наслідство. І спіймавши його, випровадили з виноградника й убили. Коли отже прийде господар виноградника, що зробить тим виноградарям? Кажуть йому: Злих люто погубить і свій виноградник винайме іншим виноградарям, котрі віддадуть йому плоди в свій час. Сказав їм Ісус: Чи ви не читали ніколи в Писаню: Камінь, що його відкинули будівничі, той став головою угла? Від Господа се сталося і дивне воно в наших очах. Длятого кажу вам, що відбереться від вас царство Боже і дасться народові, що приносить його плоди.

(Матей гл. 21, ст. 33—43).

РІЗДВО ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ.

І сталося, коли ішли, і Він увійшов в одно село, а одна жінка, на ім'я Марта, приняла Його в свій дім. А була у неї сестра Марія, котра й сіла в ногах Господніх і слухала Його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І ставши, сказала: Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї.

(Лука гл. 10, ст. 38—42).

Чи ви вже вирівнали передплату ?

шу подію в краю. Запрошуємо до співпраці якнайширші кола наших читачів. А тоді, коли в кожному селі матимемо своїх постійних добрих дописувачів, наш часопис стане ще цікавіший, а релігійно-національне життя по селах, заохочених дописами в часописі, попливе ще ширшим, ніж досі, руслом.

Чому згинув Любченко?

Панас Любченко, що про його самогубство ми вже згадували, належав до найвірніших слуг червоної Москви і пильно дбав про те, щоб нищити всякі прояви самостійного національного життя на Україні. Бо так собі бажала Москва і Сталін. Сталін не мав взагалі ніколи довіря до українських комуністів. Любченко належав до його добрих приятелів і тому міг втриматися так довго на такім високім становищі, як голова „автономного уряду" радянської України. Не був це уряд в нашім розумінню, уряд самостійної чи автономної держави, тільки уряд залежний навіть у найменших дрібницях від Москви. Бо самостійність чи автономія радянської України існує тільки на папері, це брехня, якою Москалі хочуть прикрити дійсність. А та дійсність — це жахливе поневолення України.

Всі вищі й нижчі уряди на Україні Москва обсаджує Москалями й Жидами. Це було забагато навіть для такого їй вірного слуги як Любченко. Він почав був домагатись, щоб деяку скількість урядів призначено для комуністів-Українців. Через те між ним і совітським урядом у Москві прийшло до непорозумінь. Любченко попав у неласку Сталіна і в Москві рішили його зліквідувати, так як вони розстрілами ліквідують усіх, що стали їм невигідні.

Щоб арештувати Любченка, прийшов до його мешкання голова київської чека. Заки чекіст вспів увійти до його кімнати, Любченко вистрілом з револьвера відібрав собі життя.

Світова вистава в Парижі.

(Совітський павільон)

Ніде правди діти: людова Франція дала своєму приятелеві Сталінові прекрасне місце під будову совітського павільону, і Сталінові посіпаки на причуд вміло використали те місце для своєї червоної пропаганди. Навіть червона Еспанія якось стидливо веде свою протинаціональну пропаганду у свому павільоні, — та в совітському все аж кишить від кличів, написів, малюнків і т. п. засобів новітньої пропаганди. Вже саме догідне положення облекшує совітам їх роботу, бо їх павільон (виставова палата) лежить близько входу і над самою рікою Сеною, якої прекрасно уряджені водограї приманюють до себе глядачів, а тим самим і до совітської палатки. Тяжко-важко ступає українська нога на високі входові сходи. Це в мури тієї палатки, побудованої за грубі міліони, ввійшла кров наших замучених робітників і селян і голодом морених матерей і дітей українських. А в долині котить свої води Сена і нагадує грізні хвилі Дніпра, що памятає козацьку славу, а тепер зі стидом переносить часову червону наругу.

Стаю перед входовими дверима. По обох боках стоять якісь різьби, повівають червоні прапори. На прапорах серп і молот, знаряддя праці селян і робітників, що найбільше стогнуть у червоному ярмі.

Переступаю поріг. Тут зараз на стінах величезними буквами виписані „мудрощі" Сталіна. І того тирана ви бачите тут скрізь: на малюнках, на фотографіях, у різьбі, в книжках. Всюди Сталін і Сталін. Це направду щось страшне, невпинно мати перед очима ту криваву людину.

У всіх павільонах є прислуга рідна, пр. у шведському павільоні обслугують гостей Шведки і Шведи. Тут ні. Всі пояснення дають — вивчені французькі комуністи. Оце перед гарно зладженою мапою стоїть Француз і пояснює великі „осяги" комуни. Французи товпляться коло нього і з телячим захопленням слухають його теревенів. Якраз перестав говорити і я питаю чемно: Пане, а де є вистава Соловок і ГПУ? Француз не відповідає. Я повторюю питання голосніше, але й тепер дарма чекаю відповіди. Тимчасом відзиваються звуки московського радія. Надають якусь пісню. Французи товплять ся, що годі дотиснутися. З далека бачу при столику якусь жінку. Може це Українка, може від неї щось довідаюся, — думаю, і підходжу ближче, та бачу перед собою нашу, відому галицьку Рифку чи Берту. (Далі буде)

О. Год.

Большевицький визиск селян.

Большевицька господарка на селі це просто грабіж селянина. Індивідуальні господарства, а теж і колгоспи мусять продавати всі свої плоди державі, бо там тільки держава має право купувати. А ця продаж то нечуваний визиск. Як ця продаж виглядає, видно з таких чисел: за один кг. пшениці платить держава 6 копійок. А булка випечена з того кільограма коштує три рублі. За 1 кг. гречки дає держава 7 копійок, а 1 кг. гречаних круп продають державні склепи по 4 і пів рубля. За 1 кг. масла платять селянинові 2 і пів рубля, а продають по 20 рублів.

В такий спосіб держава видирає від селян величезні міліони і міліярди грошей, бо бере від них сільсько-господарські продукти за півдармо, а продає з величезним зарібком. Крім того селянин мусить ще платити тяжкі, непосильні для него податки. Таких великих податків він звичайно не в силі заплатити, тоді ліцитують його господарство, а його з дітьми висилають у світ за очі. — Селянин терпить під владою большевиків страшні злидні і нечуваний визиск.

З нашого життя

Гр.-кат. Архієпископство на Закарпатті. Наші земляки, що живуть тепер у межах чехсловацької держави на Закарпатті, мали вже віддавна своїх епископів в Ужгороді й Пряшеві — але правне положення греко-католицької Церкви на цих землях не було управильнене. Св. Отець видав розпорядок, силою якого на Закарпатті повстає греко-католицьке Архієпископство. Таким чином наша Церква на Закарпатті займає належне їй місце.

В Холоєві, пов. Радехів, відбулося 9 ц. м. гарне торжество. О. парох М. Коритко відправив з сусідними священиками соборну Службу Божу. Відповідну проповідь виголосив о. д-р Г. Костельник. Прибули процесії з 4 сіл. Підчас Служби Божої Сестра Настя Маріям Волошин ЧСВВ зібрала 284 зл. на будову монастирської церкви св. Івана Богослова у Львові. Народу було велике число. — Дня 12. ц.м. Сестра Настя Маріям Волошин ЧСВВ збирала на будову монастирської церкви у Глинянах, а 21. ц. м., на Різдво Преєв. Богородиці поїде до Зарваниці.

Зимовий курс підготови кооперативних інструкторів улаштовують провідні кола української кооперації. Ближчі відомості про цей пожиточний курс знайдуть зацікавленні в „Господарсько кооперативному часописі" ч. 35.

Окружний день Сокільства відбувся в Станиславові дня 5. ц. м. Рано відправлено Службу Божу для учасників Сокільського Дня, а пополудні відбулася дефіляда Соколів, вправи і національні танки.

Нездорові відносини в деяких урядах відслонили три судові процеси, про які ми вже згадували. Всі ті процеси вже скінчилися. У Варшаві засуджено на кари арешту обвинуваченых за знеславлення вищих скарбових урядовців, але одночасно признано, що в міністерстві скарбу панували нездорові відносини. У звязку з цим має дійти до звільнення деяких урядовців у тому міністерстві. В Кракові засуджено на 3 і пів року вязниці жидівку Фляйшерову як спільничку помершої жінки президента Апеляційного Суду Парилевичевої, що вироблювала за гроші протекції в ріжних судових справах. У Львові дістали по 1 році вязниці два обвинувачені

ІВАН МОРОЗОВСЬКИЙ

Прогулька по Галичині.

(Враження Волинянка)

В деяких українських газетах в кінці липня ц. р. появилися вістки про приїзд до Львова прогульки греко-католицьких дітей з Ковля на Волині. Як учасник тієї прогульки, уважаю за конечне поділитися з нашими читачами своїми враженнями.

Це вже друга наша прогулька поза Ковель за час істнування гр.-кат. парохії в Ковлі. Цього року прогулька виїхала в суботу 17. липня о год. 5. рано. З вікон вагону розглядали ми околиці. Діти спостерегли, що ковельська рівнина кінчається десь біля Володимира і заміняється в околицю горбовату, а далі гористу. Не пройшло уваги дітей і те, що за колишнім сокальським кордоном в селах щораз більше гарних домів, покритих білою бляхою або черепицею, і стоять радієві антени.

Біля год. 10. приїхали ми до Львова на Підзамче, де нас зустрів о. настоятель В. Стернюк і ми разом направились до церкви св. Миколая. Це найстарша наша святиня у Львові, — наворна церква князя Льва, побудована в 1292. році, а відновлена у сімнацятім столітті. Відси пішли до Голоска, щоби відвідати монастир оо. Редемптористів, а заразом відвідати о. ігумена Йосифа, котрий рік тому назад був ігуменом монастиря в Ковлі. Оглянули зовні стару церковцю і монастир, що тепер якраз розбудовується. Прогульку нашу о. Ігумен приняв правдиво по батьківськи, а що тут ми зустріли ще й братів, котрі передтим були в Ковлі, то почувалися ми ці ковито як у себе дома.

Потім оглянули Високий Замок. Дійсно, вміли наші князі вибирати собі місце на осідок. Чарівний вид звідти на Львів і околиці. Діти, котрі про гори і красу нашої безталанної батьківщини знають хіба з книжок — панорамою Львова були захоплені.

Пройшовши парком, розкиненим на узгірях Високого Замку, пішли ми до монастиря Сестер Василіянок при вул. Длугоша, де діти ночували. В неділю о год. 8. діти наші співали волинським напівом Службу Божу в церкві оо. Редемптористів (вул. Зиблікевича). Тут прогульковці приступили до сповіди і св. Причастя. Діти звернули увагу, що хоч в церквах у Львові відправляється в неділі і свята кілька Служб Божих, то церкви переповнені вірними. По Літургії о. протоігумен Де Вохт частував прогульку сніданком у монастирському саду. Прогульковці були дуже задоволені, бо зустріли Преосв. Николая Чарнецького. Біля год. 10·30 ми вже були в Архикатедральному Храмі св. Юра. Величавий храм. Побудовано його в

— один з них урядовець шкільної кураторії, який викрав і продав за добрі гроші теми до матуральних задач. Ось такі то діються історії...

Обжинки уладила дуже величаво філія „Сільського Господаря" в Снятині дня 29. ц. м. Після полевої Служби Божої відбувся похід вулицями міста і академія. Такі організовані українські обжинки слід уладжувати всюди в краю.

Цікаві дрібниці.

Парохіяни Якторова рішили відновити в своїй церкві іконостас, що походить з 1715. р. Роботу цю віддали п. Миколі Павникові, позолотникові зі Жовкви, вул. Конопніцкої ч. 1. Роботу цю виконав п. Микола Павник точно після умови артистично і солідно так, що всі ми є дуже вдоволені і з чистою совістю можемо поручити п. Миколу Павника до виконування таких робіт. — Якторів, дня 30. VIII. 1937. о. Аркадій Гуглевич, парох.

Провізори церковні, старші брати і сестриці! Подайте свою адресу фаблиці свічок „КЕРОС" — Львів 15, вул. Окружна 108 а, а одержите безплатно гарний стінний календар і цінник свічок „Керос".

Гарячі джерела. Є така північна країна Ісляндія; в ній зимно, але люди ще якось дають собі раду з морозами. В столиці цієї країни Рейкявіку дуже часті були пожежі, бо доми ставлять там деревляні, а топити в печах треба дуже багато і через те запалювалася саджа в комінах, а потім і цілі доми. Тепер радні міста Рейкявіку пішли до голови по розум і хочуть зовсім скасувати всі печі в цілому місті. Річ у тому, що недалеко є великі джерела з гарячою водою. Цю воду переводять рурами до міста і нею огріватимуть усі мешкання. Таким чином опал буде дешевший, і пожеж не буде. Ось так гаряча вода, що криється в нутрі землі в Ісляндії, охоронюватиме мешканців того краю від морозу і від огню.

Гасили пожежу молоком. В однім македонськім селі трапилася недавно така подія: в стодолу якогось господаря вдарив грім, і зараз почало горіти. Надїхала пожежна сторожа з сикавкою — але не було чим гасити, бо в тому краю води обмаль, а тоді ще були якраз великі посухи і міський став та керниці зовсім повисихали. А тут стодола горить і грозить пожаром цілому селові. Почали люди думати, як забезпечитися перед поширенням пожежі — і рішили, що нема іншої ради, тільки треба гасити молоком. Кожна господиня скоро принесла коновку, або і дві, молока, і вливала його до збірника сикавки. А що село було велике, то й молока назбиралося досить. Пожарники сикавкою розприскували по вогневі молоко, і таким чином удалося їм згасити пожар. Ця одна стодола, щоправда, згоріла — але зате вогонь не поширився на сусідні господарства.

Як читати у пітьмі? В Японії уживають цікавих окулярів, що ними можна читати в пітьмі. В шклах цих окулярів є збоку маленькі електричні жаровочки, сполучені дротом з малою батерією, котру ховається в кишені.

В кожній християнській родині — християнський часопис „Христос Наша Сила"!

1744—1780. рр. в стилю рококо. Храм і Митрополича палата домінують над усіма будівлями Львова. Ми зайшли, коли відправлялася передостання Служба Божа. Храм переповнений, посередині братство тримало кільканацять хоругов. Служба Божа в сослужінні діякона. Співав мужеський хор. Велич храму і обстанова робить незатерте враження, захоплює і зворушує. Але церкву треба залишити, бо надходить година визначена на приняття у ВПреосв. Митрополита. Кілька коритарів і кімнат Митрополичої палати, украшених портретами Папів і гр. кат. Владик та іншими високовартісними картинами, — і ми станули перед лицем нашого Князя Церкви.

Високопреосвященний Кир Андрей довго з нами розмовляв, розпитував дітей про успіхи в науці. Потім на памятку сфотографувалися, після того ВПреосв. Митрополит зїхав до саду, також з дітьми сфотографувався, позволив дітям бавитися і збирати овочі, а вкінці частував прогульку сніданком. Переглянувши ще деякі салі палати, одержали ми благословення нашого найбільшого Достойника Церкви і опустили цей дорогий кожному віруючому Українцеві осередок. Про хвилі нашого перебування зі своїм Архипастирем можна або писати багато, або мовчати. Перебування на Святоюрській Горі ми відчули серцем, але на папері його описати не потрапимо. Остались нам глибоко вириті слова Високопреосв. Митрополита: „Коли будете у Львові, завсіди заходіть до мене і почувайте себе цілковито як дома". Правдиво батьківські слова.

Ідучи зі Святоюрської Гори, відвідали ми Музей мистецького промислу і Музей Дідушицьких, в котрих переховується багато памяток української старовини. Після обіду, який нам уладили СС. Василіянки при дуже діяльній допомозі пань з Марійського Товариства, а саме пп. П. Маланюкової і А. Степкової та інших, пішли ми оглядати Український Національний Музей. Діти звернули увагу, що багато річей є змагазинованих, бо брак готівки на впорядкування, і з власних грошей, власним почином, зі своїх грошів, що їм дали батьки на дрібні видатки, зложили лепту на свій музей, що і вписано на вічну памятку в книгу відвідувачів. І ще про одну річ діти довідалися: що величава камениця музею, це дар Митрополита Кир Андрея, і що хоч як великий будинок, музейні предмети не вмістилися і треба було кілька саль добудувати. Після відвідин музею ми пройшли деякими дільницями міста, щоб побачити цікавіші будівлі і парки. Товаришили нам місцеві пані, що знають Львів: пп. Г. Гулич, С. Драбякова і С. Калитовська. День закінчили вечерою у СС. Василіянок.

(Кінець буде)

Відділ для хорих.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові! В місяці вересні кожного року обходимо торжественно празник Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього. Для кого як кого, але для вас, члени Апостольства Хорих, свято це особливо цінне, тому що ви в особливий спосіб перебуваєте в його тіні. Серед безсонних ночей, серед пригноблюючої самітности, серед гіркого моря фізичних болів мимохіть виринає у ваших знеможених головах питання: Чому я мушу терпіти?

Якби ви були погани, або байдужі для хреста і страдаючого на нім Христа — то на це питання ви ніколи не знайшли би вистарчаючої відповіди — але ви співстрадальники Христа, і тому в день празника Воздвиження погляд на хрест відсвіжить у ваших грудях переконання, що терпіння є не лише тягар, але й добродійство; погляд на хрест додасть вам сил до дальшої життєвої боротьби, потішить вас серед долини сліз і плачу.

*

Отець Небесний казав Своєму Єдинородному Синові вмерти на хресті, казав Йому терпіти. Багато декому жорстокою здається така мова: Відречися себе самого, візьми свій хрест, та йди слідом за Ісусом (Мт. 16, 24). Але далеко прикріше буде почути таке останнє слово: Йдіть геть від Мене, прокляті, в вічний огонь. (Мт. 25, 41).

Завдяки Христу терпіння стало частиною пляну відкуплення людей. Терпіння є не лише тягарем, але й джерелом наших великих заслуг — особливо тоді, коли зносимо терпіння згідно з вказівками, які нам подає Апостольство Хорих.

*

Хто з довірям вдивляється в св. хрест, хто згадає про терпіння Того, що на нім віддав Свого Духа в руки Небесного Отця — той без нарікань зносить відважно свої терпіння.

Оповідається про одного жовніра з часів великої війни, який у часі Страстного Тижня мусів двигати мішки з цементом до окопів. Він у своїому дневничку написав таке: „Мішки з цементом дуже тяжіли, але хрест, який узяв Спаситель на Свої рамена для нашого спасення, був ще більшим тягарем для скатованого невинного Сина Божого. А однак Він ішов мовчки, немов вівця на заколення, щоби там на ганебнім дереві принести жертву зі Себе. Дорогий Спасителю! Дай сили і ласки взяти свій хрест на себе та нести його Твоїми слідами".

Згадка про хрест, про Розпятого давала тому воїнові сили серед тяжкого, тернистого життєвого шляху.

Погляд на св. хрест вносить радість і вдоволення навіть там, де, здавалось би, нема місця для погоди і сонця. До одного зі шпиталів для прокажених в Альжирі вступив відвідати подорожний Американець-протестант. Був він свідком жертвенности, самозаперечення Сестер, що доглядали тих нещасників. До одної сестри, яка походила з Америки, сказав: „Сестричко, я не лишився би тут навіть за 10.000 долярів річної винагороди" — „Маєте слушність" — відповіла сестра — „я не лишилася би навіть за 100.000 долярів". — „В такому разі скільки вам тут платять?" — спитав. „Нічого..." — „То чому посвячуєте свої сили — молодість?". В тім моменті сестра піднесла свій хрестик до уст, поцілувала — і додала: „Роблю це з любови для Ісуса, Котрий вмер з любови до вас, з любови до мене".

Без сумніву і ви, многострадальники, можете переконатися про правдивість сили, яка спливає зі св. хреста. Лише з довірям глядімо на него — і одним серцем й одними устами голосім:

„Витай нам, Хресте пресвятий,
в життю єдина осолодо,
єдине світло серед тьми,
одна від пекла загородо..."

Чергова Служба Божа у намірені членів Апостольства Хорих — дня 4. жовтня 1937. Записуйтеся в члени Апостольства Хорих! Христос наша Сила!

(Апостольство Хорих, Львів, вул. Підвалля 9, І. пов. 2. м.)

Що діється у світі.

Ціла Англія була сильно занепокоєна таємничими подіями на Середземнім Морю. Це була поважна справа, бо протягом одного місяця було на цім морю 18 нападів на різні англійські й неанглійські кораблі. Англійці підозрівали, що це робота Італії, але такі підозріння виявились безпідставними. Англійський уряд разом з французьким скликав до Швайцарії нараду середземноморських держав, про що ми вже згадували. Однак на нараду не запросили Португалії й уряду національної Еспанії. Зате запросили большевиків.

Большевикам була така нарада не на руку, тому вони постановили їй як найбільше шкодити. Бо побоювались, що на тій конференції могли вийти на верх якісь неприємні для них річи щодо таємничих нападів на морю. Тепер уже цілий світ переконаний, що морські напади це діло большевицьких рук. Большевики використовують кожну нагоду й вигадують різні способи, щоб викликувати щораз то новий заколот і новий хаос у світі. Ціллю тих нападів було розсварити европейські держави перед зборами Союзу Народів, а найважніше було для них поріжнити якнайбільше Італію й Англію. Щоб ще більше роздразнити Італійців, вислав большевицький уряд до Риму письмо, в якім каже, що це Італійці роблять напади на морю. Як видно, большевики приверхують тут тактики того злодія, що поповнивши злочин втікає і кричить „ловіть злодія". Через оті всі большевицькі інтриги дійшло до того, що Німеччина й Італія не взяли участи в середземноморських нарадах. Бо їх представники не хочуть сидіти поруч большевицьких делегатів, які деклямують про мир а рівночасно підпалюють Европу й пхають її до большевицької революції.

В Еспанії національна армія осягнула на фронтах такі великі успіхи, що червоний уряд у Валенсії стратив уже надію втриматись. Кажуть, що він навіть готов переговорювати в справі повороту монархії. Але на таку резигнацію не хочуть дозволити

більшевики, бо це булоб великою невдачею їх політики в Европі. Колиб їм не вдалось охоронити червоного еспанського уряду перед остаточною капітуляцією, то вони на всякий випадок підготовляють якусь нову авантуру й починають від бандитських нападів на чужі кораблі.

В Німеччині від коли прийшов до влади Гітлєр відбувається рік-річно в Нірнберзі конгрес націоналсоціялістичної партії. Конгрес має все маніфестаційний і торжественний характер, а цього року він спец ально відбувся дуже величаво. На цьогорічнім конгресі були навіть представники чужих держав як гості Гітлєра. Значіння конгресу постійно росте, він важний теж і для міжнародньої політики. Бо Гітлєр і другі державні мужі Німеччини виголошують там великі промови на політичні теми. Цього року мав конгрес спеціяльно гостре протикомуністичне наставлення. Гітлєр заявив, що знищення комунізму є завданням німецького народу.

В Парагваю вибухла революція. В повстанню проти уряду взяли участь бувші комбатанти і кілька полків війська. Повстанці домагаються повороту до влади бувшого президента держави полк. Франка (не мішайте з еспанським генералом Франком).

Болехівщина поклониться Цариці України Преч. Дівi Марії у 900-ліття Її Покрову над Українським Народом в дні Рождества Матери Божої, 21. вересня 1937. р. на відпусті в широко знаній відпустовій каплиці в Бучниках в Болехові. Програма Свята: В понеділок 20. вересня о год. 5. п. п. Вечірня з Литією. Проповідь. Сповідь. Вівторок 21. вересня о год. 8. р. Утреня. Читані Служби Божі. О год. 10. рано торжественна Служба Божа з проповіддю. О год. 12. в пол. Академія, у якої програму ввійдуть: промова, хори, деклямації, орхестра. Приходіть, поклонники Марії, з Болехівщини й найдальших закутин краю!

КАЛЕНДАР.

Вересень 1937.

Стиль н.	Стиль ст.	Дні	СВЯТА грекo-катол.
19	6	Н	13 по Сош. Чудо А. М.
20	7	П	Созонта
21	8	В	Різдво Пр. Богор.
22	9	С	Йоакима і Анни
23	10	Ч	Минодори і Митр.
24	11	П	Теодора прп.
25	12	С	Автонома свщм.

СОНЦЕ сходить 19. ц. м. в год. 5·41, заходить в год. 18·6

МІСЯЦЬ сходить 19. ц. м. в год. 17·13, заходить в год. 4·25.

Дописи.

Михновець, п. Турка. В глухій, гірській закутині лежить село Михновець. Назверх подібне воно до всіх інших гірських сіл. Але глибокою релігійністю і національною свідомістю мешканці його перевищують своїх сусідів. Ось недавно, дня 8. серпня ц. р. читальня „Просвіти" в Михновці влаштувала у власній домівці величавий концерт в честь Маркіяна Шашкевича з багатою програмою, на яку зложилися хори під управою о. пароха о. С. Коліди, деклямації, пописи діточого садка, які гарно вивела провідниця п. Е. Заяць, і мандолінове тріо. Концерт цей на загальне бажання в слідуючу неділю повторено. Знова в неділю 22. серпня ц. р. обходив Михновець День Матери. По полудні в парохіяльній церкві відправлено молебен до Преч. Діви Марії, а вечером в читальняній домівці відбувся діточий попис. Бажаємо, щоби релігійність і національна свідомість в Михновці росла, ширшала і розвивалася, та своїм приміром захоплювала сусідні села.

Читанка для наших господарів.

Дбайте про чистоту вимя у корови. Здорова й чиста корова є запорукою здоровля вашого і ваших дітей. Бо така корова дає здорове молоко. Добра якість молока багато залежить від чистоти вимя. Коли вимя і дійки корови занечищені гноєм і брудом, тоді й молоко брудне та для здоровля дуже шкідливе. Бо в такім молоці є багато бактерій і заразок недуг, що дістаються сюди з гною і бруду. Тому дуже дбайте, щоб вимя у корови було завжди чисте, а головно підчас доєння. Отже ходить про те, що ціле тіло корови включно до хвоста треба удержувати в чистоті, а не лише саме вимя, бо заразки і бруд дуже легко дістануться до вимя і до молока з інших частей тіла, якщо воно брудне. Вимя і дійки треба мити звичайним милом і водою перевареною а не сирою, бо тільки вареною водою можна його чисто вимити. До миття вимя не треба жалувати води, а докладно його вимити й обильно ополоскати. Потім вимя і дійки витерти до сухого чистою стиркою або рушником. Не треба хіба пригадувати, що руки тої особи, яка доїть, мусять бути по лікті добре вимиті милом. — Є недопускаємою річчю, мити дійки видоєним з них молоком, цього не можна робити! Не є добре вживати до полокання вимя якихнебудь дезинфекційних засобів, бо хоч вони багато помагають до усунення заразків, то по довшім часі шкодять скірі. Під коровою треба часто змінявти підстілку й не допускати до того, щоб нагромадилась під нею купа гною. — Кожна господиня повинна мати ту амбіцію, щоб її корова була якнайчистіша.

Посійте трохи озимини на пашу. Через посуху було мало паші, і в зимі, а ще більше на початку весни буде мати господар клопіт з прокормленням худоби. Тому тепер уже треба щадити пашу і підстілку. Не треба стелити під худобу соломою придатною на пашу. А хто вже стелить довгу солому, повинен її дрібно потяти і доперва такою „січкою" стелити, бо така дрібна підстілка більше всякає гнойвки. Щоб мати на весну пашу, треба посіяти тепер трохи озимини з зимовою викою. Хто досі цього не зробив, хай зробить якнайскорше. Можна посіяти жито, або пшеницю, але ліпше жито, бо воно скорше росте. Сіяти його на добре угноєнім грунті, наприклад по вчасно викопаних бараболях, або на полі, що призначене на пізні ростини — капусту, кукурудзу, фасолю, коноплі. Сіяти густо, щоб паша була ніжна й мягка. Як зійде, то ще в осені полити розпущеною гнойвкою. Таку озимину вже в ранній весні, коли з пашею буде дуже круто, можна скосити та кормити худобу.

Шануй отця твого.

Старий Рагуль зі сином емігрував з Франції до міста Акгаб, в Індії, замешкалого магомеданами. Був совісним бляхарем і вкоротці доробився майна. Його поважали не тільки Европейці, але й Турки.

Син підріс і оженився, а батько віддав йому свою хату й маєток. Собі вимовив тільки одну кімнату на горі. Околиця була багниста, лучались повені, тому мешкання на долі були звичайно вогкі. Батько хотів мати на горі одну суху кімнатку. Син з жінкою замешкав на долі, де був теж варстат.

Спочатку йшло все добре. Син дбав про батька, а невістка була солодка як цукорок. Та настала дорожнеча, праці в варстаті було щораз менше, заробітки малі.

Жінка дуже нерадо дивилась, як їй чоловік віддавав точно батькові маленьку частину зарібку, що йому належалась. Вкінці вона так переробила свого чоловіка, що він з дня на день ставав більш рівнодушний для батька. Старенький не нарікав, терпів і чекав, коли відізветься синівське серце.

Вкінці старець захворів. Треба було лежати в ліжку, бо дістав сильний ревматизм. Невістка мусіла разурас бігати нагору, щоб його доглядати. Хоть їй заощадити тої біганини й казав перенести своє ліжко наділ. Не зважав навіть на вогкість і задуху, хоч вони на Сході більш дошкулюють і шкодять, чим в нас. Думав, що так скоріше розстанеться з цим нужденним світом.

Але кріпке тіло не подавалось. Батько нав ть трохи видужав. Та ніхто не думав, щоб його перенести на гору. Там замешкала з чоловіком невістка, бо дуже їй на горі подобалось. Старенький зістав на долі серед духоти й вогкости.

Виділи це все сусіди Турки. Були обурені і пішли до кадія, свого судді, щоби взяв старця в оборону. А каді був суворий, але й дуже справедливий. Хто свідомо провинився, того не минула бамбусова тростина й вязниця.

На візвання кадія мусів молодий Рагуль явитись перед судією. Зі страхом споглядав на грізне обличчя кадія і на тростинові різки в руках двох муринів.

„Чи ти християнин?" — спитав поважно каді.

„Так" — відповів несмілим голосом.

„Покажи, чи вмієш перехреститись" — наказав судія. А молодий Рагуль почав:

„В ім'я Отца і Сина..."

„Добре. Отже де є місце Отця?" — спитав каді.

„Тут на горі" — молодий бляхар показав на чоло.

„А де місце Сина?"

„Тут на долі" — показав знов на груди.

„А чому в тебе дома зовсім противно? — запитав грізно каді. — Чому твій батько на долі а ти мешкаєш на горі? Мовчиш. Значить признаєшся до вини. Вертай до дому і зроби так, як визнаєш при хресті. Якщо до завтра рано не буде в тебе дома порядку, то приведуть тебе знов сюди і ти зазнайомишся ближче з отими. (Тут суддя показав на двох муринів, що легко помахували гнучкими різками з тростини). А таксамо буде завжди, як тільки довідаюсь, що зле обходишся з батьком. Розумієш?"

Погроза судді не пішла в ліс. Син взяв собі його слова до серця. Від тоді було в домі Рагулів як в небі. Молодий бляхар не потребував уже вдруге хреститись перед турецьким судією.

УРОЛЬОГ

Д-р МАКАРУШКА БОГДАН

спеціяліст недуг нирок і мочевих доріг

ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 16

ВЕРНУВСЯ

і ординує від год. 3—6

Телєфон 108-85

В кількох словах.

18 старостів звільнив польський міністер внутрішних справ. У звязку зі штрайком польських людовців і протижидівськими виступами звільнило міністерство внутрішних справ старостів у таких повітах: Опочна, Горлиці, Ліманова, Біла Підляська, Березів, Коросно, Переворськ, Камінь Коширський, Гостинь, Коломия, Снятин, Товмач, Зборів, Гостинін, Вильно, Любомль, Ясло.

Канада вже не має пшениці. Повідомляють з Канади, що канадійський збіжевий уряд вже не має запасів пшениці з попередних літ. В наслідок того уряд змінить збіжеву політику й не буде піддержувати вивозу пшениці за кордон.

Італія приступає до протикомуністичного союзу Японії й Німеччини.

Зі спорту.

Україна—Лехія 1:1 (1:1)

Ці змагання не принесли перемоги для України, хоч вона мала перевагу над противником. Явна сторонничість судді п. Драбіковського обурила всю публику. Одинокі ворота для України здобув з карного Скрегота. Україна є тепер на 9-му місці між 14 дружинами окружної ліги.

В неділю 19. ц. м. Україна розіграє змагання за мистецтво з Огніском у Ярославі.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Український Християнський Календар на рік 1938.

Ціна календаря 75 сотиків за один примірник. На почтову пересилку треба долучити 25 сотиків.

Хто замовляє 10 календарів, дістає один календар даром і не платить порта. Кольпортерам при замовленні 10 календарів даємо 20% рабату.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Мета", Львів, Японська 7.

ПЕРЕДПЛАТА ЩІТЧНО 1.20 зол., РІЧНО 5.40 зол., за границею річно 1 долар.—Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7.II. пов.—Тел. 294-56. Видає „Мета", Видавничо Кооперативна з відпов. удільом у Львові. Редагує Колегія. Відповід. ред.: Петро Конідський. Друк. „Бібльос", Львів, Японська 7.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Львів, неділя 26. вересня 1937. Ч. 37 (153). Рік V.

Христос Наша Зима

Популярний тижневик, присвячений поглибленню релігійно-морального і національного життя серед українських родин

Ціна 5 сот.

Унійний рух на Волині.

На світлині бачимо Преосвященного Николая Чарнецького, Апостольського Візитатора північно-західніх земель підчас, Архієрейської Служби Божої в Дубечні на Волині Наша Волинь приступила до церковної єдности після Берестейської Унії 1596. р. Московські царі, діставши Волинь під свою владу, почали переслідувати Унію і тому 100 літ її цілком знищили. Підчас світової війни греко-католицьким Епископом з осідком у Луцьку для Волині став Преосв. Йосиф Боцян, але не міг осісти в Луцьку й до смерти жив у Львові. Тепер унійна праця греко катол. місіонарів теж стрічає багаторіжних перешкод тамимо того ведеться.

В кожній українській хаті повинен бути Український Християнський Календар на рік 1938.

Українці в Анґлії.

Нам пишуть: До Манчестеру загостив Преосв Николай Чарнецький і о. Боський з Бельгії. Дня 29. VIII. Владика відправив Архієрейську Службу Божу. Явилися всі манчестерські Українці та багато Англійців, що цікавляться гр. кат. обрядом. Вечером відбувся концерт у честь Владики з доходом на Рідну Школу. Саля була переповнена. Співи і деклямації випали гарно. Зібрано 1 фунт стер. і 10 шилінґів.

В неділю 5. IX. Преосв. Чарнецький відправив Архієрейську Службу Божу в Ліверпулі на площі біля нової катедри. Діяконували о. Боський та о. Вилкокс (Англієць гр. кат. обряду). Співав український хор з Манчестеру, зложений з 70 осіб. Англійські часописи помістили обширні звідомлення про ці Богослуження.

Заборонили заснувати товариство „Орли".

Товариство „Орли", організація Католицької Акції Української Молоді, хотіло заснувати в Сасові свій кружок. Староство в Золочеві заборонило заснування цього кружка, бо істнування кружка „може спричинити забурення прилюдної безпеки, спокою і порядку" — як пишеться в рішенню староства. Ціллю Товариства є ширити католицький світогляд серед української молоді. В той час, коли комуністи приступають до скріплення пропаганди серед молоді, золочівське староство не дозволяє на заснування кружка „Орлів", який може бути успішним протиділанням проти комуністичної агітації.

Значіння місій.

На іншому місці цього числа нашого часопису містимо заяву 16 молодих Українців і Українок, членів радикальної організації „Каменярів", які під впливом св. Місії виступили свідомо й добровільно з цієї організації, крайно шкідливої для українського народу.

Таких випадків є більше, і всі вони свідчать про велике значіння місій, які відбуваються цілу весну, літо й осінь по наших селах і містах.

Св. Місія приносить не тільки віднову релігійного життя в даній місцевості, але також і оздоровлення цілого національного й суспільного життя в громаді. Науки ревних ОО. Місіонарів мають рішаючий вплив на життя вірних. Затверділі в гріхах грішники каються і приступають масово до сповіді і св. Причастя. Безбожники, сектанти, радикали й комуністи і всякі збаламучені люди прозрівають і вертаються назад до своєї прадідної гр.-кат. Церкви. Люди зривають зі злими товариствами і часописами та горнуться до релігійних і національних товариств. Підчас св. Місій розходиться звичайно велике число молитвеників, християнських книжок і часописів, що мають тривалий благодатний вплив на душі вірних. Щезають гніви, роздори, сварки, а на їх місце приходить згода і любов.

Не тільки кожний учасник св. Місії є неначе духово відроджений, але також усі національні товариства в даній місцевості немов відроджені і ціле громадське життя оживає і розвивається далеко краще, очищене від намулу ворогування та взаїмного поборювання місцевих діячів.

Враження з св. Місії таке сильне, що деякі наші сільські люди памятають її ціле своє життя і покликуються на неї при обчислюванні своїх літ або літ своїх дітей.

В теперішніх непевних часах, коли звідусіль збираються чорні хмари, треба нам якнайбільше релігійної й національної єдности, яку дає св. Місія. Велике щастя мають ті громади, в яких відбувалися цього року св. Місії. Де не було св. Місії цього року, буде вона на другий рік або у найближчих роках.

Не всюди що року може відбуватися св. Місія, бо нема стільки ОО. Місіонарів. Одначе Боже слово голоситься не тільки що неділі і свята в церкві та на св. Місіях. У нас виходить багато християнських книжок і часописів, у яких постійно голоситься Христову науку. І коли не всі мають нагоду часто слухати св. Місій, то зате можуть кожного дня або бодай раз на тиждень у неділю прочитати добрий християнський часопис, де знайдуть багато корисних порад для своєї душі і свого тіла.

Ширіть наш часопис!

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 14.

А Ісус відповідаючи говорив їм знов притчами, кажучи: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля своєму синові; і послав своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знов послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Се мій обід я приготовив, воли мої і годоване заколено, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши се, відійшли, один на своє поле, а другий до свого торгу; а інші спіймавши його слуг, зневажили і повбивали. А цар розгнівався і післявши своє військо, погубив тих убийників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля вправді готове, та запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздорожя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, зібрали всіх, кого знайшли, злих і добрих, і наповнилася весільна світлиця гістьми. Цар увійшовши подивитися на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одежу. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? А він мовчав. Тоді сказав цар слугам: Зв'яжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато є покликаних, а мало вибраних.

(Матей, гл. 22, ст. 1—14).

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА.

Коли ж побачили Його первосвященики і слуги, закричали, кажучи: Розпни, розпни. Сказав їм Пилат: Візьміть ви Його і розпніть, бо я не находжу в Нім вини. Відповіли Юдеї: Ми маємо закон, і по нашому закону мусить Він умерти, бо зробив Себе Сином Божим. Коли отже почув Пилат се слово, ще більш злякався. І увійшов знов в судилище і сказав Ісусові. Звідки Ти? Ісус же не дав йому відповіди. І сказав Йому Пилат. Мені не говориш? Не знаєш, що маю власть розпяти Тебе і маю власть пустити Тебе? Відповів Ісус: Не мав би ти ніякої власти наді мною, коли би тобі не дано з гори; длятого той, хто видав Мене тобі, більший має гріх. Від тепер старався Пилат пустити Його. Та Юдеї кричали, кажучи: Коли Сього випустиш, не єси другом цісареві; бо всякий, хто робить себе царем, противиться цісареві. А Пилат почувши се слово, вивів Ісуса і сів на сідалищі на місці, що зветься Літостротон, а по єврейськи Ганата. А була пятниця Пасхи, коло години шестої. І сказав Юдеям: Се цар ваш. Вони ж кричали: Візьми, візьми, розпни Того. Сказав їм Пилат: Вашого царя розпну? Відповіли первосвященики: Не маємо „царя, тільки цісаря. Тоді отже видав Його їм, щоб Його розпяли. І взяли Ісуса.

І несучи Свій хрест, вийшов на те місце, що зветься лобне місце, а по єврейське Голгофта, де розпяли Його, а з Ним інших двох, відси і звідти, по середині ж Ісуса. А написав Пилат і надпись, і уміствив на хресті. Було ж написано: Ісус Назарянин, цар юдейський. Сю ж надпись многі з Юдеїв читали, бо недалеко міста було місце, де розпято Ісуса. А було написано по єврейськи, грецьки і римськи. Говорили отже Пилатові первосвященики юдейські: Не пиши цар Юдейський, але, що він сказав: Я цар Юдейський. Відповів Пилат: Що я написав, написав.

Воіни ж, коли розпяли Ісуса, взяли Його одежу і поділили на чотири часті, кожному воінові часть, і хітон; а хітон був не сшитий, увесь від верху тканий. І говорили до себе: Не дрім його, а киньмо жереб на нього, чий має бути; щоби сповнилося Писання (що каже:) Розділили Мої ризи між себе, і на Мою одежу кидали жереб. І воіни се зробили.

(Йоан гл. 19, ст. 6—24).

—

Один міліярд
і 444 міліони золотих.

Таку величезну силу грошей пропивають протягом одного року мешканці Польщі. Це значить, що в одній годині видають люди в Польщі на алькогольні напитки 164.830 зол. А тепер зважте, що Українці творять около четверту часть населення Польщі, і обчисліть, скільки ми видаємо на цю страшну отруту. Пора вже нам схаменутися. Алькогольні напитки це великий наш ворог. Всюди, де ще нема, закладаймо кружки „Відродження", вписуймось масово в члени того товариства та взагалі всіми силами попираймо його діяльність.

Жертвенність нашого народу.

З нагоди будови церкви св. Івана Богослова у Львові.

Не штука панувати, не штука будувати храми Божі, „доми людове", „світліце", якщо мається за собою свою державу, свій урядничий апарат!

Але здвигнути храм Божий вартости близько 200 тисяч золотих без помочи державних фондів, при явній неохоті міродайних чинників*) — це справді подвиг неабиякий. Здвигнула його віра в потребу такого храму на многолюдній, багатьома Українцями замешкалій Вульці і жертвенність нашого народу.

Ось кілька зворушуючих фактів з нагоди посвячення крайгольного каменя церкви св. Івана Богослова у Львові. Ось перший факт:

До квестуючих комітетових приступає жінка середних літ і подає їм коверту, не кажучи ні слова, та віддалюючись поспішно скривається між товпою. Отвираємо коверту, бачимо гарний перстенець зі слідуючою дописко: „Всевишньому Господу Богу в подяку за вилічення мого мужа з тяжкої недуги цей скромний дар складаю на будову церкви при вул. Потоцького ч. 95. А сестрі Насті Маріям Волошин щиро дякую, що причинилася своїми молитвами у Господа Бога Нашого Ісуса Христа, о котрі я її просила з Сокальщини, де перебувала я на вакаціях. Велике Спасибіг, Сестро Маріям. Марія М...

Львів 12. IX. 1937.

вул. Зборівська 1."

Другий факт. Комітет дістає переказом 5 зл. з слідуючою дописко: „Андрій Коцюмбас, син Йосифа, Львів, Красінського ч. 5, шле цеголку, як 14-літній хлопчина, зі своїх заробітків і кличе: „Щасть Боже!"

Третій факт. До комітетових приступають дві служниці і з якимсь острахом і несміливістю складають кожна по 1. зл. з заявою, що вони аж до викінчення будови церкви що місяця зі своїх ощадностей будуть складати по 1 золотому, та питають, чи комітет прийме таку дрібну лепту?

Ой! прийме, прийме, бо то жертва бідного, яку так хвалив Христос, більше як жертву багачів.

Четвертий факт. Приходить пані з інтелігенції, складає 50 зл., лише просить, щоб її імени не виявляти, бо вона хоч сама греко-католичка, є замужна за Поляком, який гнівавсяб за лепту дану на церкву.

І таких фактів далосяб навести ще цілу низку, та вже й наведені тут факти вказують, що справджується пословиця: „Зерно до зерна, а буде мірка!" Приступаючи перед пятьма роками до праці, Комітет будови церкви, мав лише площу, на якій мала стати церква, і ні сотика на саму будову; а нині вже пнемося вгору під дах, щоб накрити мури перед зимою. На слідуючий рік треба нам буде ще понад 80 тисяч, але маймо надію, що й вони найдуться у жертвенного на добрі цілі українського народа. Надія нас певно не заведе!

о. Юліян Дзерович.

*) Воєвідство заказало збірку на нашу церкву.

На рятунок

нашій академічній молоді!

Свідомість великої небезпеки змушує нас скликати все українське громадянство на рятунок нашій академічній молоді.

Всі знаємо, що без сталого припливу молодих людей з високою освітою грозить нам занепад усіх ділянок нашого національного життя та що вслід за тим мусів би прийти упадок Української Нації на рівень безпомічної етнографічної маси. Всі знаємо, що без кадрів молодого дорослу власної освіченої інтелігенції нація перестала би бути новітньою нацією і не могла б бути творцем своєї кращої будучности. Знаємо і те, які перешкоди зустрічає наша академічна молодь у своїм поході на вершини знання і що ті перешкоди дуже часто переростають сили тої молоді і нищать її, або спиняють на половині дороги.

Українське громадянство може усунути багато тих перешкод. Темна і холодна хата, невідповідний харч, брак опіки в недузі і брак грошей на вписові та іспитові оплати, це ті буденні перешкоди нашої академічної молоді, що їх українське громадянство мусить усувати. Це наш національний обовязок і ніхто зі свідомих Українців не може від нього відмовлятися. Не тільки тут в краю, але і там далеко за океаном всі Українці повинні взяти на себе цей обовязок. Не тільки наші установи, але й кожна одиниця мусить прийти з допомогою нашому найбіднішому студенству. Спільним зусиллям допоможемо нашій молоді досягти високого рівня освіти, даючи їй можливість з відповідними силами і з високою думкою станути колись у проводі Нації.

Грошеві жертви на ту ціль просимо пересилати Краєвому Комітетові Допомоги Українському Студенству, що повстав у висліді консолідації всіх допомогових гуртків, на його конто в „Пром-Банк", Львів, вул. Гродзіцьких 1, складаними ПКО 506778

о. Олексій Пясецький

Столяник Капітули, Домовий Пралат Його Святости Пія XI., Офіціял і Голова Митрополичого Церковного Суду, Радник і Референт Митрополичої Консисторії, Предсідник Інституту вдів і сиріт по священиках Архієпархії, Просинодальний Іспитуватель, ур. 1871. р., упокоївся в Бозі 15. ц. м. у Львові. Перенесення тлінних останків з дому до церкви Св. Спаса відбулося 16. ц. м. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей відправив панахиду на подвірі св. Юра. Дня 17. ц. м. відбувся величавий похорон на Янівський цвинтар під проводом обох львівських Епископів Помічників та понад 50 священиків.

Вічна Йому Память!

на рахунок ч. 140 та в „Центробанк", Львів, вул. Третього Мая 15, складанками ПКО 503267 на рахунок ч. 13060. Усі давніші пожертви просимо теж спрямовувати на подані конта. — Закордонну пресу прохаємо цей заклик передрукувати.

Кр. Комітет Допомоги Студентству.

З нашого життя.

Християнський інтернат для студіюючої молоді. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, бажаючи прийти з помічю українській студіюючій молоді, постарався отворити з днем 1. жовтня ц. р. в бувшому Академічному Домі у Львові при вул. Супінського 21 християнський інтернат (бурсу) для студіюючої молоді. Зголошення приймме Управа при вул. Супінського 21. До прохання долучити поручення о. пароха чи катехита й одної з місцевих Установ. Докладніші інформації появляться в пресі в найближчих днях.

В Крилосі біля Галича закрили дошками фундаменти катедри кн. Ярослава Осьмомисла на зиму. На весну 1938. р. зачнуться дальші роботи над розкопанням цілости фундаментів.

Вінець на могилі Петлюри. З нагоди побуту представників української парляментарної репрезентації в Парижі зложив посол Василь Мудрий і сенатор О. Луцький вінець живих цвітів на могилі Симона Петлюри. Пос. Мудрий і сен. Луцький взяли участь у нарадах Міжпарляментарної Унії в Парижі.

Українці на Протиалькогольнім Конгресі. У Варшаві почався 12. ц. м. 21. Міжнародній Протиалькогольний Конгрес. В тім Конгресі взяла участь досить численна українська делєгація від таких товариств: Т-во св. Андрея, Відродження, Учительська Громада, Українське Лікарське Товариство. Т-во „Відродження" уладило на протиалькогольній виставі стоянку з українськими експонатами. Взагалі працю Українців у ділянці боротьби з алькогольною отрутою зустрів Конгрес з належним признанням.

Сокільський показ всіх сокільських організацій львівської округи відбувся в неділю, 19. ц.м. у Львові на площі Сокола Батька. Сокільське торжество відбулось дуже гарно і зайвий раз виявило, що сокільська організація сповняє дуже корисне діло і тому треба її піддержувати.

„Греко-католік". Кілька абсольвентів державної гімназії в Перемишлі внесли подання до львівської кураторії, щоби там приняли їх на дволітній курс педагогії. Вони дістали відмовну відповідь, бо „брак вольних мейсц". А на звернених поданнях було написано червоним олівцем через цілу картку: „греко-католік". Чи це не є дійсною причиною, чому їх не приняли?

Важне для еміґрант в. Товариство „Просвіта" в Аргентині видало в осіньому часі дозвіл в аргентинського уряду на вступ свого представника до Еміґраційного Уряду. Ціллю такого представника є зустрічати наших земляків, інформувати їх про місцеві обставини, протиділати жидівсько-комуністичним агентам, що вештаються біля еміґрації, перестерігати перед ошуканцями і злодіями, що обманюють наших земляків, і в міру змоги нести поміч. Представником цим є адміністратор „Українського Слова" п. Ізидор Рибак, що від 5. серпня вже сповняє свої завдання. Треба, щоб наші земляки їдучи до Аргентини знали, що тут жде їх своя людина, яка дасть пораду, а то й поможе.

ІВАН МОРОЗОВСЬКИЙ.

Прогулька по Галичині.

(Враження Волинянка.)

В понеділок рано Службу Божу прогулька вислухала в каплиці СС. Василіянок і після сніданку в монастирі пішла до Духовної Семинарії, де оглядала церкву і музей. Потім пішли всі оглянути Маслосоюз. Ця українська установа міститься в кількох каменицях. Керує вона величезною сіткою молочарень у Галичині і частинно на Волині. Має модерні машини, холодільню, лябораторію і т. д. Затруднює в самому Львові біля 70 осіб, має до обслуги 14 авт, а продукти виробу цієї установи (переважно масло) знані за границею. Дуже цікаві й вичерпуючі пояснення давав нам один з пп. інжинірів, котрому ми за це дуже вдячні, бо що інше прочитати про Маслосоюз якусь книжку, а що інше побачити все на власні очі й почути пояснення фахової особи тієї інституції. Діти дуже цікавились уладженнями і шкодували, що не могли прийти вночі, щоби побачити працю машин, бо більшість чинностей включно до наливання молока у фляшки переводиться механічно вночі. Після оглядин інсталяцій частували нас там знаменитим квасним молоком Маслосоюзу. Діти наші, що були перший раз у Львові, усім цікавилися, усе їх притягало: і гарні будівлі, і сади з квітниками, і трамваї; тож щоб собі полекшити огляд, хоч побіжний, проїхали ми через деякі дільниці трамваєм і доїхали до площі Сокола-Батька, де в 1933.р. відбулося свято „Українська Молодь Христові" і де відбуваються інші українські торжества та імпрези з участю десятків тисяч українського населення. Ця площа ще потребує викорчування дерев і вирівнання, але це дрібниця в порівнанні з труднощами, які мав провід Сокола-Батька з останнім придбанням площі. Оповідають, що коли Сокіл-Батько для поширення площі платив за ділянку землі 54.000 зол., хтось інший, щоб не допустити до купна, давав 108.000 зол. Перемогла патріотична жертвенність власника землі, котрий віддав її Соколові-Батькові за половину її вартости.

В год. 6. вечером того самого дня поїздом з головного двірця виїхали ми до стації Старе Село, а звідси фірами до села Гринева. Діти були захоплені красвидом. Село Гринів розкинене у підніжжа гори, що має 480 мтр. над рівень моря. Церковця старенька, має понад 200 літ і є під охороною як памятник старовини, а домінує вона над селом, а ще вище на горі є джерельце доброї води; коли вийти на шпиль гори, зві́дти, як у Львові з Високого Замку, видно далеко околиці, і між іншими Звениго-

Сестра Настя Маріям Волошин у Глинянах.

Справа чудесно відновленого образу в Глинянах набирає чимраз більшого розголосу. Раз-у-раз приходять сюди сотки прочан, щоби помолитись перед ним. Не можна навіть на годину церкви примкнути, бо завсіди хтось клячить у церкві і заносить свої молитви перед образом, який в чудесний, досі нерозяснений спосіб відновився так, що виглядає наче вчера мальований.

Українська стигматичка сестра Настя Маріям Волошин забажала також помолитись перед тим образом. Хоч ніхто про це не повідомляв, в неділю 12. вересня ц. р. прийшли до Глинян непроглядні маси народу. Цілі села вийшли масово до Глинян, щоби віддати поклін іконі в той день, коли сестра Настя буде молитися перед образом. Натовп людей був такий великий, що з великим зусиллям вдалося впорядчикам допровадити сестру Настю до окремого престолу, побудованого на цвинтарі біля старої церкви. Серед чудесного вересневого вечору — відправив о. декан Терещук молебен, відтак виголосив проповідь про почитання Розпяття Христового о. сов. Костишин. В неділю обраховувано число прочан на 12 000 осіб. Велике враження зробили опалізовані образи, які появилися на шибах приходства, що були вставлені два дні перед тим, а між ними образ Розпяття. Підчас співаної Служби Божої о. Др Г. Костельчик виголосив проповідь про значіння чудес у католицькій Церкві. По проповіді перейшла з тацою сестра Настя на дохід будови церкви св. Івана Богослова у Львові. Збірка принесла около 600 злотих. Пополудні прийшло багато хворих людей на приходство, де мешкала сестра Настя, щоби вона їм помогла у їхніх недугах. Стигматичка обіцяла молитися за них, та просила, щоби вони мали сильну віру в Божу поміч. Пополудні відправилася вечірня, на якій сестра Настя знову пішла зі збіркою. Цілий вечір і через ніч приходство було окружене багатьома людьми, які хотіли ще побачити стигматичку.

В понеділок раненько відправив о. Костельник Службу Божу, на якій сестра Настя довго молилася перед чудесно відновленим образом Розпяття. У хвилі виїзду сестри Насті зібралося перед приходством багато людей. Цілу дорогу переслідувало сестру Настю багато цікавих видців, між ними можна було завважити чимало жидів. Як лишень заїхала фіра на стацію Завіря, на пероні зібралася товпа людей, а між ними один залізничник приніс хору на апоплексію дитину, та дуже благав стигматичку, щоби йому допомогла. Нараз серед розмови почала одна жінка хреститися, а на шибах вікна, де сіла сестра Настя, показалися опалізовані образи.

Стигматична відїхала, а враження її побуту великанське. Глинянці про ніщо іншого не говорять, лише про сестру Настю Волошин. Раз-у-раз сходиться під приходство гурт людей, щоби подивитися на містичні образи. Супроти незвичайних подій навіть вороги Церкви безрадні і мовчанкою відповідають на ріжні натяки вірних синів Церкви.

Глинянський.

Позір Камінеччина! В неділю 26. вересня ц. р. відбудеться у Вирові торжественне посвячення і винесення хреста на копулу новозбудованої церкви.

род, про котрий згадується в Галицько-Волинській Літописи як про сторону князя Ростиславича.

В Гриневі нашу прогульку прийняла рідня місцевого пароха о. Дороша і ми пробули там три дні, почуваючи себе ліпше ніж дома, бо дітям дозволено більше як дозволяють батьки в себе.

У вівторок, перший день побуту в Гриневі прогулка вислухала Служби Божої в церковці, а дехто приступив до сповіди і до св. Причастя. Потім оглядали будинок Просвіти, де міститься кооператива і молочарня. Ходили на шпиль найвищої гори, де діти щодня бавилися у ріжні гри. В середу після Служби Божої ми відвідували діточий садок, а пізніше були при відбиранні молока в молочарні; решту дня діти записували свої враження з прогульки, бавилися в гри, плавали на ставочку і інш. В четвер діти відпочивали, а в пятницю рано о год. 4.45, після сніданку, ми подякували Отцеві, пані дому і цілій родині за гостинність і відїхали до Львова.

Наша прогулька була в Гриневі в самий розгар жнив. Всі, що здібні до праці, є цілий день в полі, бо треба „схопити" збіжжа; зате вечером повна церква, бо треба підкріпити свого духа. Просвіта і кооператива, молочарня і діточий садок містяться в громадському будинку, недавно побудованому. Гринівцям можуть позаздрити ковельчани, що десять літ тому назад збірали на Народній Дім, зібрали біля 1.000 зол., але не тільки нема будови, але нема й грошей. Зате Гринівсело зробило інакше: побудувало каменицю з великими вікнами, великою салею, сценою і примішеннями для ріжних установ. Будинок ще остаточно не викінчений, а вже коштує біля 18.000 зол.

В Гриневі з соціялістами і радикалами також вміють радити: перед ними просто зачиняють двері до всіх установ і на всі збрання й імпрези. А тоді вони мусіли зректися радикалізму, що веде наш нарід до руїни, бож неприсно було лишитися поза громадою. В Гриневі, як і в інших селах, не більше є в селян землі ніж на Ковельщині, а проте тут багато господарів має мурувані хати на дві половини, мурувані клуні і шопи, а навіть частинно виложені камінням подвіря. Гостинність господарів так само заслугує на увагу: нам відступили чотири хати з умеблюванням не гіршим ніж у доброго ковельського міщанина.

Ще одна річ гідна уваги. Коли ми їхали до Гринева, бачили дорогу обсаджену овочевими деревами. Питаю візника: Чи не зривають чужі овочів, чи не обкрадають? На те візник: Ні! В нас ніхто їх не рухає. — Гарний і культурний нарід, що вміє так пошанувати чужу власність. Шкода тільки, що не всюди вміють люди поступати так чесно і куль-

Цікаві дрібниці.

За добру господарку по церквах. Добре господарить церковний провізор, коли світить в своїй церкві лише добрими свічками „КЕРОС": на престолі свічками восковими-літургічними (зі знаком на кождій свічці „Керос-ВВ"), а по боках і на павуках стеариновими пріма (кожна свічка має витоплений знак „Керос-С"). Він добре знає, що ті свічки, хоч у ціні дорожчі, показуються в ужитті найдешевшими. Вони в літі не гнуться, не закопчують дорогого мальовила і не зливають обрусів.

Величезний орел схопив 16-місячну дитину. Батько стрілив до орла і трафив його на висоті 300 м. Тяжко ранений орел впав на землю і покинув дитину, якій нічого не сталося. Орел важив 27 кг., ширина крил около 3 м.

Смерть трьох братів одного дня. Три італійські брати-трійняки померли одного дня. Одного переїхав самохід у Римі. В тій годині помер другий брат на удар серця у Фльоренції. Третій брат дістав у Міляні телеграму про смерть обох братів і помер на удар серця перед виїздом на похорон.

Торністри для дітей. Лікарські досліди внявили, що багато шкільної молоді має скривлений хребетний стовп від ношення книжок в руці. Найкраще носити книжки в торністрі на плечах.

Цікаве про мід. Мало хто знає, яку велику працю виконує пчола при збиранні меду. Обчислено, що на 1 кг. меду пчола мусить облетіти 15 міліонів км. Колиб робітник мав виконати працю пчоли, мусів би працювати 3.104 днів по 8 годин денно. Пчола збираючи 1 кг. меду робить дорогу такої довготи, як 6 разів навколо світа.

150 ластівчих гнізд під дахом одної хати. На Поморю в селі Монтова в господаря Герберта Ворма загніздилося під дахом хати 150 ластівок, ціле „ластівче місто". Цей господар радий ластівкам, бо ці пожиточні птиці нищать комахи.

Забава в „духа". В Зубках під Варшавою Антін Гурецький хотів настрашити свою жінку. Вечором накрився простиралом і застукав до дверий. Його жінка отворила двері і побачивши білу таємну постать, зачала кричати. На її крик надбіг сусід з револьвером. Він вистрілив і „дух" впав. Тоді показалося, що це був Гурецький. Тяжко раненого відвезли до лічниці.

З листів до Редакції

Заява

Цим заявляємо, що йдучи за голосом совісти розбудженої в часі св. Місії ОО. Редемптористів в нашій парохії (7—17. VIII. 1937), виступаємо свідомо і добровільно з радикальної організації „Каменярі", бо не хочемо причинятися до зрадницько-руїнницького діла на шкоду св. католицької Церкви й українського народу. З цією партією і її часописами, як „Громадський Голос" і інші, від сьогодні нічого спільного мати не будемо.

Дмитро Павчук, Михайло Коваль, Марія Скобель, Василь Коваль, Василь Лялька, Василь Семеген, Іван Унінкий, Гриць Сторощук, Василь Рубаха, Михайло Людкевич, Каська Магмет, Михайло Нижник, Софія Пастернак, Федь Петрик, Никола Нижник с. Анни, Степан Задорожний.

В нашій присутності підписано: Богдан Поливка
о. Василь Величковський
Ч. Н. І. Місіонар

Липиця Долішня, дня 14. серпня 1937. р.

турно.

По приїзді до Львова прогулька відвідала Ремісничу Бурсу на вул. Пасічній ч. 2. Тут ми знов довідалися, що каменицю бурси купив ВПреосв. Митрополит Кир Андрей за 110.000 зол. на цілі науки ремесла сиріт греко-католицького обряду. Вихованців в бурсі біля 70.

Потім оглянули Личаківське кладовище, де побачили могили Маркіяна Шашкевича, Івана Франка, Адама Коцка. Потім пішли оглянути фабрику цукорків „Фортуна Нова". Тут нас так само зустріли по братерськи: хоч фабрика була в руху, водили нас усюди, показували й пояснювали. Прогулька з великим зацікавленням приглянулася способові виробу ріжних цукорків. Після оглядин нас частували морозивом власного виробу і цукорками.

Пізніше оглянули Музей Наукового Товариства ім. Шевченка. Тут одночасно з нами музей оглядала прогулька з галицького села. Сільські дівчатка скромно і з повагою поводилися і з великою увагою розглядали ріжні предмети.

Обід у цей день мали ми в Ремісничій Бурсі, де кожний дістав на памятку молитовник „Благодарім Господа" і брошурки: „Ремісничa Бурса" і „До фахових шкіл".

Після відпочинку прогулька того самого дня в 8. год. вечером виїхала до Ковля.

Батьківська опіка над прогулькою нашого греко-католицького духовенства, братерська прихильність установ і окремих громадян, що тут згадані, неоцінена праця в організації прогульки нашого настоятеля о. Володимира Стернюка, вможливили нашим дітям цікавий побут у княжому Львові й околицях, ближче пізнати красу тієї части нашого краю, оглянути хоч малу частину наших святинь і установ та підприємств у Львові, познайомитися хоч трохи з життям нашого народу на цій частині нашої багатої батьківщини.

За цю опіку, правдиво українську гостинність і прихильність, в імени прогульки цією дорогою складаю найсердечнішу подяку: о. Протоігумену монастиря оо. Редемптористів у Львові, Настоятелю Ремісничої Бурси о. Годунькові, Матері Ігумені монастиря СС. Василіянок, Парохові с. Гринева о. Льву Дорошеві і його дружині Іванні, настоятелю церкви св. Юрія в Ковлі о. В. Стернюкові, п. Директорові Маслосоюзу, п. Директорові фабрики „Фортуна Нова", Управі українських музеїв, що в позаурядових годинах дозволили оглянути музеї, і вище згаданим паням Марійської Дружини Пань у Львові.

З листів до Редакції.

Хвальна Редакціє!

Прошу дуже не відмовити мені місця в своїому цінному часописі на отцю мою заяву:

В 1926. р. прийшли до мого села Стинави нижної агітатори секти суботників і заманили мене до себе. Я в своїй несвідомості послухав їх ложної науки і приступив до збору секти адвентистів. Своїм приміром і своєю агітацією старався я ще й других до цеї секти приєднати. Але незадовго я переконався, що адвентисти - суботники фальшиво толкують св. Письмо і пояснюють його на свою матеріяльну користь.

Адвентисти - суботники позбавили мене віри в Бога, відбираючи мені всяку надію на спасення. Помимо кількоразового напімнення свого пароха я відразу не вернувся на лоно христіянсько - католицької Церкви, але в своїм безвірю зачав симпатизувати з комунізмом.

Але Господь змилосердився над моєю хорою душею, просвітив мій ум і серце, і я вкінці, по довгах блукяннях, навернувся на лоно Матери нашої грекокатолицької Церкви. Оцим заявляю, що зриваю всякі зносини і симпатію зі сектою адвентистів-суботників, пятнуючи їх ложну науку і несовістну роботу. Так кож заявляю, що зриваю всякі звязки з комуністичною партією і пятную цілу її теорію і практику. Отверто признаюся до свого блуду і жалую своїх поступків, маючи тепер здорові мисли, і приступаю зі щирого серця на лоно св. католицької Церкви, до віри своїх батьків.

Рівночасно взиваю збаламучених адвентистами, як і комуністами, темних людей, щоби вони покинули блудну і ложну науку й вернулися до своєї св. христіянсько-католицької Церкви.

Дмитро Феновка в. р.

Нові розстріли в СССР. В ленінградській окрузі викрило ГПУ протибольшевицькі організації. В наслідок того в Ленінграді масово розстрілюють підозрілих у протисовітській діяльності.

КАЛЕНДАР.

Вересень—Жовтень 1937.

Стиль		Дні	СВЯТА
н.	ст.		грекo-катол.
26	13	Н	14 по С. Корнилія
27	14	П	В. Ч. і Ж. Хр.
28	15	В	Никити
29	16	С	Евфимії, Людм.
30	17	Ч	Софії, Віри, Над. і Л.
1	18	П	Верес. Евменія
2	19	С	Трохим. Сави

СОНЦЕ **сходить** 26. ц. м. о год. 5·51, **заходить** о год. 17·51.

МІСЯЦЬ **сходить** 26. ц. м. о год. 21·48, **заходить** о год. 12·58 Остання квартира 27. ц. м.

Допомоги.

Липиця Долішня, пов. Рогатин. Св. Місія відбулася в днях 7. VIII — 17. VIII. 1937 під проводом ОО. Редемптористів о. А. Бульса та о. Величковського зі Станиславова, заходом місц. пароха о. Ю. Дубицького. Прегарна погода дописувала через цілий час св. Місії, а велике число вірних, що не могли би були помістити ся в церкві, догідно вислухали проповідей на церковній площі. Наука відбувалася три рази денно, крім того особно раз на день для дітей. По кількох днях почали горнутися до церкви і приступати до св. Тайни Покаяния явні грішники, отверті вороги Церкви, зриваючи з всякими товариствами і часописами, ворожими катол Церкві і українському народові. В часі св. Місії приступило 3500 вірних до св. Причастя, В останній день св Місії відправив о. сов. Андрій Дубицький, парох з Лавочного, Службу Божу на площі під церквою. Співав місцевий добре вишколений хор. По Службі Божій відбувся селом величавий і зразковий похід з місійним хрестом.

Учасник.

Що діється у світі.

„Піратська" конференція була важною подією. Вона відбулася в швайцарськім місточку Ніон. Хоч Літвінов, заступник совітів, хотів і там каламутити воду, то це йому не вдалось, бо що він напсупав, те опісля направив англійський міністр Іден. Большевицькі інтриги і пакости Літвінова були обрахувані на те, щоб ще більше розєднати Англійців та Італійців. Але це не вдалось, бо хоч Італійців на конференції не було, то постанови прянято такі, що на них моглаб погодитися теж Італія. В постановах говориться, що кожна середземноморська держава має дбати про безпеку на морі при своїх берегах, а охорону повного моря перед нападами піратів (морських розбишак) переймає на себе Англія і Франція.

В Еспанії кожний день приносить національним військам нові успіхи. На півночі в Астурії проломали повстанці фронт, заняли кілька міст і містечок та здобули багато воєнного матеріялу. В багатьох місцевостях міліціянти й військові відділи червоних переходять на бік повстанців. Ген. Франко займе вже вкоротці останній шмат землі Басків з містом Гіхон. В околицях Гіхон, занятих червоними, збунтувалися анархісти, бо вони не хочуть знести над собою ніякої, навіть своєї, влади. Збунтовані анархісти проголосили з Астурії незалежну республику і зірвали звязки з урядом у Валенсії. „Уряд" анархістів наказав арештувати штаб червоної армії і розстрілятн всіх офіцирів. Національні літаки збомбардували Валенсію, тимчасову столицю червоного уряду. А в місті Гіхон населення домагається, щоб червоні віддали місто повстанцям. Теж на інших фронтах повстанцям ведеться добре; коло Сарагоси вони відперли наступ червоних і приневолили їх до відвороту. При тім у боях згинув большевицький генерал Михайлов, що був комендантом міжнародньої бригади.

В Китаю війна стає затяжна. Коли Японці в перших початках війни сподівалися, що вона скоро покінчиться, то перерахувалися. Тепер самі признають, що війна потриває довше. Вправді японські війська постійно посуваються вперед, але їх здобутки такі малі, що покищо не „оплачується шкірка на виправу". Японці є в такім положенню, що довга війна в Китаю булаб для них небезпечна. Вони мусять скоро виграти. Тому на китайський фронт поїхав навіть ген. Тараучі, бувший японський міністр війни; він особисто кермуватиме воєнними операціями. Китайці формують нову 400-тисячну армію, і вона в найближчих днях вирушить на фронт

Читання для наших господарів.

Що таке снітий. Як треба байцувати пшеницю.

Снітий це зародки маленького грибка, що, як усе живе, росте і множиться. Снітий любить жити на пшеничнім стеблі і його колосі. Його зародки дістаються з зерном пшениці до землі і майже рівночасно з ним сходять. Снітий не може жити самостійно і пхається до середини стебла, бо там має тепло і потрібні соки. Потім дістається до завязка колоса і занечищує все зерно в колосі. Часом буває, що зерно посіяне без байцування виросте чисте і без снітию. Це можливе тільки тоді, коли є лагідна, тепла осінь і дощ часто перепадує. Тоді пшениця, якщо вчасно посіяна, швидко росте, стебло міцніє і твердне, снітий не може дістатися до середини стебла і пшениця вийде чиста. А чи можна вгадати, яка буде осінь? Тому ризикувати нікому не радимо, бо можна дуже попектися. Ніколи не треба жалувати малого видатку на синій камінь чи байцу, бо якщо добре забайцуєте, маєте певність, що пшениця буде чиста.

Добре забайцована пшениця є тоді, коли згинули всі зародки снітию, які містяться на зерні пшениці, передовсім в його рівчику. Снітий гине напевно тоді, коли пшеницю мочиться в $\frac{1}{2}$% вім розчині синього каменя протягом чотирнацять годин. То значить, що на 100 літрів води треба розпустити 50 дека синього каменя і в тім намочити пшеницю на чотирнацять годин. Якщо би час мочення в такім розчині був коротший, напр. 7 або 10 годин, то весь снітий не згине і багато все таки лишиться живого; тому пшениця повинна мокнути не менше як 14 годин. Але коли на 100 літрів води дати 1·40 кг синього каменя, або на 1 літру не цілого півтора (1·4) дека, тоді вистарчить таким розчином пшеницю добре скропити і докладно вимішати. В тім сильнім розчині снітий гине зараз і тут уже не треба придержувати часу мочення. Є теж штучні порошки до байцування, т. зв. суха байца. Вона хоч дорожча, то видатніша. Суху байцу вистарчить вимішати докладно з зерном в мішку або в бочці.

Якщо байцуєте, то байцуйте так, щоби з того була користь. Не вистарчить купити трошки синього каменя і обманювати самого себе, але треба взяти його стільки, щоб зробити добру байцу, яка з певністю знищить усі зародки снітию.

Корисний часопис для української молоді.

На днях появилося перше післявакаційне число часопису „Наш Приятель". Цим числом розпочало видавництво сімнадцятий рік істнування й дуже корисної праці над релігійним і національним вихованням української дітвори й молоді.

Часопис представляється інтересно. Зміст ріжноманітний, витриманий у погідному тоні. В числі багато актуального матеріялу в звязку з початком шкільного року. Тут багато гарних віршів. І все те гарно ілюстроване, в числі є шіснадцять ілюстрацій.

Як видно з умов передплати, часопис дуже дешевий, бо на весь рік коштує всього 1·50 зл. Мало того, бо при пренумеруванні більшої скількости примірників на одну адресу (в одній пачці) значна знижка. І так: за 6—10 примірників платиться по 13 сотиків, за 10—50 прим. по 12 сот., за 50—100 прим. по 10 сот., а при 100 і більше прим. по 9 сот. за примірник. Отже часопис надається до масового поширення, тим більше, що під релігійно - моральним оглядом вповні на те заслуговує.

Адреса: „Наш Приятель"— Львів, вул. Сикстуська 39 а.

Направляє годинники і біжутерію по низьких цінах, для П. Т. студентів і спортовців знижка. **Олександер Пришліvський**, Рудно ч. 112. у п. Гересевичів (п. Зимна Вода б. Львова).

ЖЕРТВИ.

На Рідну Школу зібрав Іван Вовкун на весіллю Степана Климчака 2·87 зол.

Іван Павлишин з Желехова Малого, виїзджаючи до Аргентинии, зложив: на малювання церкви в Желехові 5 зол., на читальню „Просвіти" в Желехові 5 зол., на будову нової церкви в Вирові 5 зол.

На українських інвалідів зібрано на весіллю Михайла Гриневича, Желехів Великий, 2 зол.

Замовляйте новий гарний молитвеник

„Благодарім Господа!"

Ціна: в полотняній оправі 75 сот., з пересилкою 90 сот. Хто прішле гроші за 10 примірників, платить тільки по 70 сот. Хто прішле гроші за 50 примірників, платить за оправлені в полотно 65 сот.

Щоб оминути коштів пересилки, найкраще спільно вислати гроші на більшу скількість молитвеників, бо тоді ціна молитвеника вийде дешевша.

Грошей на молитвеники не посилати розрахунковими переказами, лише звичайними переказами або чеками П. К. О. 101.338, „Мета", Львів.

Замовляти: **Адміністрація часопису „Христос Наша Сила", Львів, вул. Японська 7.**

УРОЛЬОГ

Д-р МАКАРУШКА БОГДАН

спеціяліст недуг нирок і мочевих доріг

ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 16

ВЕРНУВСЯ

і ординує від год. 3—6

Телєфон 108-85

Чи ви вже вирішали передплату ?

ПЕРЕДПЛАТА ЩІЧНО 1.20 зол., РІЧНО 2.40 зол., за границею річно 4 долєри.—Адреса Редакції і Адміністрації Львів, Японська 7 II. пов.—Тел. 234-56. Видає „Мета", Видавнича Кооператива з обмеж. уділовою у Львові. Редагує Редактор. Відповід. ред.: Петро Копицький. Друк. „Вібльос", Львів, Японська 7.